ព្រះ
ត្រៃបិដកបាលី
និង
សេចក្ដីប្រែជាភាសាខ្មែរ
អភិធម្មបិដក
បដ្ឋាន តេរសមភាគ
១០៦

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ ភ្នំពេញ
ព.ស ២៥១២

ឯកសារគម្ពីព្រះត្រៃបិដកស្កេននេះ
ត្រូវបានថតចេញពីច្បាប់គម្ពីរព្រះត្រៃបិដកជប៉ុន ៗ

ឯកសារគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកនេះ ចាប់ពីភាគ៥១ ដល់ ភាគ១១០
ត្រូវបានរៀបចំធ្វើឡើងដោយ គេហទំព័រ៥០០០ឆ្នាំ បូជា
ចំពោះព្រះពុទ្ធសាសនា សម្រាប់ជាធម្មទាន ៗ

ផ្តល់សៀវភៅគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកសម្រាប់ការងារ
ដោយ ឧបាសិកា កាំង ហ្គិចណៃ ៗ

គ្រប់គ្រងគម្រោង (ទូទៅ និងផ្នែកបច្ចេកទេស)
ដោយ ឧបាសក ស្រុង-ចាន់ណា ៗ

ត្រួតពិនិត្យឡើងវិញ
ដោយ ចន-ស្រីស្រស់ ៗ

ថតស្កេនដោយ
ប្អូនប្រុស ម៉ាន់ សារ៉េត

www.5000-years.org

ក្រោមការឧបត្ថម្ភយ៉ាងក្រៃលែងអំពី៖

- ឧបាសិកា កាំង ហ៊ុចណៃ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក ជុត លីស្រ៊ុង និង ឧបាសិកា លី សុខា ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក សរ ចន និង ឧបាសិកា អ៊ូច សាវៀង ព្រមទាំងបុត្រ (បាត់ដំបង)
- ឧបាសក ជា ស៊ីវត្ថានា និងឧបាសិកា ឃុន សូនីម៉ា ព្រមទាំងបុត្រី ជា សុមេធាធីតា (ស.រ.អ)
- លោក ជឹម-ជា និងលោកស្រី រតនី ស្រីមុំ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក ផែង យឿន (កូរ៉េ)
- លោក ស៊ុក ចាន់សេរី (បន្ទាយមានជ័យ)
- ឧបាសិកា យ៉ា វ៉ារី (បន្ទាយមានជ័យ)
- ប្អូនស្រី យ៉ា សុភ: (បន្ទាយមានជ័យ)
- ឧបាសិកា កោ សេង (ភ្នំពេញ)
- លោកស្រី ប៉ាន សុគន្ធានីន និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក ស្រ៊ុង ចាន់ណា និង ឧបាសិកា ចន ស្រីស្រស់
ព្រមទាំងបុត្រ ចាន់ណា សុធារនីរាជ, ចាន់ណា សុធារនិរោធ (ភ្នំពេញ)
- លោកស្រី ស្រ៊ុង ចាន់រស្មី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- កញ្ញា ស្រ៊ុង ចាន់រតនា (ភ្នំពេញ)
- លោក ស្រ៊ុង យូហេង (ភ្នំពេញ)
- លោក នង សុផល (កូរ៉េ)
- ប្អូនស្រី សុខ អេង (កំពង់ចាម)
- កញ្ញា ចន កក្កដា (បាត់ដំបង)
- លោកស្រី ចន សត្យា និងលោក ទូត សេរីស័ក ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- លោក ចន រចនា (បាត់ដំបង)
- កញ្ញា សែ សុផារី (បាត់ដំបង)
- កញ្ញា យឿម សុផានី (បាត់ដំបង)
- លោក ម៉ៅ គន្ធា និងលោកស្រី ធៀង សេដ្ឋា (បាត់ដំបង)
- លោក សៅ សារ៉ុម (បាត់ដំបង)
- ព្រះតេជព្រះគុណ ដុំ សារ: (ព្រះចៅអធិការវត្ត សម សាន្ត ខេត្តបាត់ដំបង)
- ឧបាសិកា វ៉ាន់ លុយ និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- លោកស្រី ហួ ច័ន្ទសុវណ្ណ និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ស.រ.អ)

ព្រះ
ត្រៃបិដកបាលី
និង
សេចក្ដីប្រែជាភាសាខ្មែរ
អភិធម្មបិដក
បដ្ឋាន តេរសមភាគ
១០៦

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ ភ្នំពេញ

ព.ស. ២៥១២

ឧទ្ទិសកថា

យើងខ្ញុំ សូមផ្ចង់ស្មារតីសូត្រព្រះធម៌ឧទ្ទិសជូនជនជាតិខ្មែរ ។
ឥឡូវ យើងខ្ញុំអាចជូនគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកនេះ ទៅអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិខ្មែរបានហើយ ។
ព្រះធម៌នៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់នេះ ត្រូវបានសូត្រចេញពីជម្រៅដួងចិត្តនៃអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិជប៉ុន ។

このカンボジア版南伝大蔵経を
カンボジアの佛教徒へ
贈ることができることに感謝します。
これが日本の佛教徒の心です。

It is with a deep sense of gratitude that I present the translation of the complete collection of " TRIPITAKA " to the Cambodian Buddhists on behalf of the Japanese Buddhist community.

អារម្ភកថា

ជូនចំពោះជនជាតិខ្មែរ ជាទីរាប់អាន !

ជូនចំពោះជនជាតិខ្មែរដែលកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ជាទីគោរព !

គម្ពីរព្រះត្រៃបិដកខ្មែរនេះ ត្រូវបាន " ក្រុមជំនុំព្រះត្រៃបិដក " នៃពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ នៅភ្នំពេញ បកប្រែពីភាសាបាលីមកជាភាសាខ្មែរ តាំងពីឆ្នាំ ១៩៣០ ទៅឆ្នាំ ១៩៦៨ គឺត្រូវចំណាយពេល ៣៩ ឆ្នាំ ទើបបានសម្រេចហើយសព្វគ្រប់ ។ នេះពិតជាកំណាប់ព្រះធម៌របស់ព្រះពុទ្ធសាសនាខ្មែរ ហើយក៏ជាកំណាប់វប្បធម៌ខាងផ្នែកបោះពុម្ពរបស់ជនជាតិខ្មែរផងដែរ ។ យើងខ្ញុំ ពុទ្ធសាសនិកជាតិជប៉ុន មានសន្តានចិត្តរីករាយនឹងបោះពុម្ពជាថ្មីឡើងវិញ ដោយសង្ឃឹមថា ព្រះពុទ្ធសាសនាខ្មែរក៏នឹងរុងរឿងឡើងវិញដែរ ។

នេះគឺជាអំណោយពីជម្រៅដួងចិត្ត ជូនទៅដល់ជនជាតិខ្មែរទាំងអស់ ព្រមទាំងមនុស្សជាតិទូទៅ នៅក្នុងពិភពលោកនេះ ដែលមានចិត្តស្រឡាញ់សន្តិភាព ។

ខ្មែរបានរងសោកនាដកម្មដែលមិនធ្លាប់មានពីមុនមក ។ ម្យ៉ាងទៀត ព្រះពុទ្ធសាសនាខ្មែរ ក៏ត្រូវអន្តរាយយ៉ាងខ្លាំង ក៏ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ យើងទាំងអស់គ្នា បានឈានជើងកន្លងផុតពីសេចក្តីទុក្ខសោកដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនេះ ចាកផុតពីអំពើឃោរឃៅ បញ្ចប់គំនុំគុំគួន ដើរតាមពុទ្ធដីកាព្រះបរមគ្រូ ខិតខំព្យាយាមធ្វើឱ្យមានសន្តិភាពក្នុងពិភពលោក ។

ការណ៍ដែលយើងខ្ញុំជូនគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកពេលនេះ គឺជានិមិត្តរូបនៃការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់អ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិជប៉ុនថា យើងខ្ញុំធ្វើសហប្រតិបត្តិការដើម្បីសន្តិភាពក្នុងពិភពលោក ដើម្បីទុកជាភស្តុតាងនៃចំណងមេត្រីភាព និងមិត្តភាពរវាងប្រជាជាតិជប៉ុន និងប្រជាជាតិខ្មែរ ។

ថ្ងៃនក្ខត្តឫក្ស កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤

សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ

អ្នកតំណាងចាត់ការ Rev. Muchaku Seikyo

ប្រធានការិយាល័យ Rev. Sinohara Eiichi

អ្នកចាត់ការ Rev. Matunaga Zendo Rev. Arima Jitsujo Rev. Ito Yoshimichi
Rev. Watai Keiichi Rev. Sugiya Yoshizumi Rev. Sigeta Shincyo
Rev. Maeda Risyo Rev. Nakajima Kyoshi Mr. Ei Rokusuke

『トリピタカ』復刻進呈にあたって

親愛なるカンボジアの皆さん！
敬愛するカンボジアの仏教徒の皆さん！

カンボジア版『トリピタカ』は、プノンペンの仏教研究所が、仏教界の英知を集め、1930年から1968年まで、39年の歳月をかけて翻訳し、分類し、集大成して完成されました。まさにカンボジア仏教の法宝であると共に、カンボジア出版文化の至宝です。日本仏教徒の有志は、カンボジア仏教の復興再生を願いつつ、これを復刻刊行し、贈らせていただきます。

これはカンボジア仏教徒のみならず、カンボジア全人民、否、平和を愛する地球上のすべての人々への、心からの贈り物です。

カンボジアは、古今未曾有の悲劇を体験しました。カンボジア仏教もこの受難の時代に壊滅的な打撃を受けました。しかし、今はその悲しみを乗りこえ、瞋りを離れ、怨みを恕し、ブッダの教えに従い、世界平和の実現に努力するときです。

この本の贈呈は、日本の仏教徒も共々に、世界平和のために努力することを誓うしるしであり、相互の連帯と友情の証なのです。

合掌

1994年7月吉日

カンボジア版トリピタカ（南伝大蔵経）復刻救援委員会

世話人代表	無着　成恭	世話人	松永　然道	有馬　実成
事務局長	篠原　鋭一		伊藤　佳通	渡井　奎一
			杉谷　義純	茂田　真澄
			前田　利勝	中島　教之
			永　　六輔	

Acknowledgment

My dear Cambodian friends and respected members of the Cambodian Buddhist community.

It gives me a great pleasure to learn that the translation of the " Pali Tripitaka " into Cambodian by the " Tripitaka Commission " of the Buddhist Institute, Phnom Penh has been successfully achieved. The project to translate the Tripitaka was launched in 1930 and took 39 years to complete the whole work only in 1968.

The Cambodian translation of this great work will not only become a cherished treasure of the Cambodian Buddhist community but is also an important milestone in the history of publication in Cambodia.

Revival and prosperity of Buddhism in Cambodia is the ardent desire of the Japanese Buddhist Community. It is with this spirit that we have completed this important project and want to present the complete work to the Cambodian Buddhist community. It is a present not only to the Buddhist community in Cambodia but also to the Cambodian people and all the peace loving people in the world.

Cambodia experienced the greatest tragedies of modern times and the Cambodian Buddhist community also underwent severe trials and suffered crushing blows during this period. But now a time has come to surmount this grief and anger, and to forgive and start working again for world peace.

This great work is a symbol of Japanese Buddhist communities resolve to work with our Cambodian brothers and sisters toward world peace and a testimony to the friendship between the people.

Join hands in prayer...
July 1994

TRIPITAKA PUBLISHING SUPPORT COMMITTEE
Project Manager: Rev. Seikyo Muchaku
Secretary General: Rev. Eiichi Sinohara
Management Team:
Rev. Zendo Matunage   Rev. Jitsujo Arima   Rev. Yoshimichi Ito
Rev. Keiichi Watai   Rev. Yoshizumi Sugiya   Rev. Shincyo Sigeta
Rev. Risyo Maeda   Rev. Kyoshi Nakajima   Mr. Rokusuke Ei

អភិធម្មបិដក

បដ្ឋាន តេរសមភាគ

១០៦

ព.ស. ២៥១២

អភិធម្មបិដកេ

បដ្ឋានស្ស តេរសមោ ភាគោ

សញ្ញោជនទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(១) នោសញ្ញោជនំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នោសញ្ញោជនោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(២) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

បដិច្ចវារោ

(៣) សញ្ញោជនំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច សញ្ញោជនោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ សញ្ញោជនំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នោសញ្ញោជនោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សញ្ញោជនំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច សញ្ញោជនោ អកុសលោ ច នោសញ្ញោជនោ អកុសលោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

អភិធម្មបិដក

បដ្ឋាន តេរសមភាគ

សញ្ញោជនទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

(១) នោសញ្ញោជនកុសលធម៌ (កុសលធម៌មិនមែនជាសញ្ញោជនៈ) អាស្រ័យ នូវនោសញ្ញោជនកុសលធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(២) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងសហជាតវារៈក្តី ក្នុងបញ្ហាវារៈក្តី ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ មានវារៈតែ ១ ។

បដិច្ចវារៈ

(៣) សញ្ញោជនអកុសលធម៌ អាស្រ័យ នូវសញ្ញោជនអកុសលធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ នោសញ្ញោជនអកុសលធម៌ អាស្រ័យ នូវសញ្ញោជនអកុសលធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ សញ្ញោជនអកុសលធម៌ក្តី នោសញ្ញោជនអកុសលធម៌ក្តី អាស្រ័យ នូវសញ្ញោជនអកុសលធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៤) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ទ្វេ អធិបតិ-យា ទ្វេ អវិគតេ ទ្វេ ។

(៥) នហេតុយា តីណិ នអធិបតិយា ទ្វេ ន-វិប្បយុត្តេ ទ្វេ ។

សហជាតវារោបិ ។ បេ ។ សម្បយុត្តវារោបិ
បដិច្ចវារសទិសា វិត្ថារេតព្វា ។

បញ្ហាវារោ

(៦) សញ្ញោជនោ អកុសលោ ធម្មោ សញ្ញោជនស្ស អកុសលស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ ទ្វេ អធិបតិ-យា ទ្វេ អវិគតេ ទ្វេ ។

(៨) នហេតុយា ទ្វេ នអារម្មណេ ទ្វេ ។

(៩) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ តីណិ ។

(១០) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ទ្វេ ។

យថា កុសលត្តិកេ បញ្ហាវារស្ស អនុលោ-មម្បិ បច្ចនីយម្បិ អនុលោមប្បច្ចនីយម្បិ បច្ច-នីយានុលោមម្បិ គណិតំ ឯវំ គណេតព្វំ ។

[៤] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

[៥] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

សហជាតវារៈក្តី ។បេ។ សម្បយុត្តវារៈក្តី ដូចគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ បណ្ឌិត គប្បីឱ្យពិស្តារផងចុះ ។

បញ្ហាវារៈ

[៦] សញ្ញោជនអកុសលធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសញ្ញោជនអកុសលធម៌ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

[៧] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ។

[៨] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

[៩] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១០] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

អនុលោមក្តី បច្ចនីយៈក្តី អនុលោមប្បច្ចនីយៈក្តី បច្ចនីយានុលោមក្តី នៃបញ្ហាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ ដែលបណ្ឌិតរាប់ហើយ យ៉ាងណា (សញ្ញោជនទុកកុសលត្តិកៈ) បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនោះដែរ ។

បដិច្ចវារោ

(១១) នោសញ្ញោជនំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច នោសញ្ញោជនោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(១២) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

សញ្ញោជនទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

សញ្ញោជនិយទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(១៣) សញ្ញោជនិយំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច សញ្ញោជនិយោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។ អសញ្ញោជនិយំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច អសញ្ញោជនិយោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(១៤) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ទ្វេ ។

យថា ចូឡន្តរទុកេ លោកិយលោកុត្តរទុកគមនំ ឯវំ ឥមម្បិ ញាតព្វំ ។ សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ វិត្ថារេតព្វា ។

សញ្ញោជនិយទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

[១១] នោសញ្ញោជនអព្យាកតធម៌ អាស្រ័យ នូវនោសញ្ញោជនអព្យាកតធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។

ក្នុងសហជាតវារៈក្តី ក្នុងបញ្ហាវារៈក្តី ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ មានវារៈតែ ១ ។

ចប់ សញ្ញោជនទុកកុសលត្តិកៈ ។

សញ្ញោជនិយទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

[១៣] សញ្ញោជនិយកុសលធម៌ (កុសលធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់សញ្ញោជនៈ) អាស្រ័យ នូវសញ្ញោជនិយកុសលធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អសញ្ញោជនិយកុសលធម៌ អាស្រ័យ នូវអសញ្ញោជនិយកុសលធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១៤] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

ដំណើរនៃលោកិយលោកុត្តរទុកៈ ក្នុងចូឡន្តរទុកៈ យ៉ាងណា សញ្ញោជនិយទុកកុសលត្តិកៈនេះ បណ្ឌិតគប្បីដឹង យ៉ាងនោះដែរ ។ សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បដិច្ចវារោ

(១៥) សញ្ញោជនិយំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច សញ្ញោជនិយោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១៦) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

បដិច្ចវារោ

(១៧) សញ្ញោជនិយំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច សញ្ញោជនិយោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អសញ្ញោជនិយំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច អសញ្ញោជនិយោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អសញ្ញោជនិយំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច សញ្ញោជនិយោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អសញ្ញោជនិយំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច សញ្ញោជនិយោ អព្យាកតោ ច អសញ្ញោជនិយោ អព្យាកតោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ សញ្ញោជនិយំ អព្យាកតញ្ច អសញ្ញោជនិយំ អព្យាកតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច សញ្ញោជនិយោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

បដិច្ចវារៈ

(១៥) សញ្ញោជនិយអកុសលធម៌ អាស្រ័យ នូវសញ្ញោជនិយ-អកុសលធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១៦) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។

ក្នុងសហជាតវារៈក្តី ក្នុងបញ្ហាវារៈក្តី ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ មានវារៈតែ១ ។

បដិច្ចវារៈ

(១៧) សញ្ញោជនិយអព្យាកតធម៌ អាស្រ័យ នូវសញ្ញោជនិយ-អព្យាកតធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អសញ្ញោជនិយអ-ព្យាកតធម៌ អាស្រ័យ នូវអសញ្ញោជនិយអព្យាកតធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ សញ្ញោជនិយអព្យាកតធម៌ អាស្រ័យ នូវអសញ្ញោជ-និយអព្យាកតធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ សញ្ញោជនិយ-អព្យាកតធម៌ក្តី អសញ្ញោជនិយអព្យាកតធម៌ក្តី អាស្រ័យ នូវអសញ្ញោ-ជនិយអព្យាកតធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ សញ្ញោជនិយ-អព្យាកតធម៌ អាស្រ័យ នូវសញ្ញោជនិយអព្យាកតធម៌ផង នូវអសញ្ញោ-ជនិយអព្យាកតធម៌ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១៨) ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ ទ្វេ អធិបតិយា បញ្ច អវិគតេ បញ្ច ។

ចូឡន្តរទុកេ លោកិយលោកុត្តរទុកសទិសំ
សហជាតវារេបិ ។ បេ ។ សម្បយុត្តវារេបិ
វិត្ថារេតព្វា ។

បញ្ហាវារោ

(១៩) សញ្ញោជនិយោ អព្យាកតោ ធម្មោ សញ្ញោជនិយស្ស អព្យាកតស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អសញ្ញោជនិយោ អព្យាកតោ ធម្មោ អសញ្ញោជនិយស្ស អព្យាកតស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

(២០) ហេតុយា ចត្តារិ អារម្មណេ តីណិ អធិបតិយា ចត្តារិ អវិគតេ សត្ត ។

(២១) សញ្ញោជនិយោ អព្យាកតោ ធម្មោ សញ្ញោជនិយស្ស អព្យាកតស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

សញ្ញោជនិយទុកកុសលត្តិកៈ

(១៨) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

សញ្ញោជនិយទុកកុសលត្តិកៈ ដូចគ្នានឹងលោកិយលោកុត្តរទុកៈ ក្នុងចូឡន្តរទុកៈដែរ ឯសហជាតវារៈក្តី ។ បេ ។ សម្បយុត្តវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បញ្ហាវារៈ

(១៩) សញ្ញោជនិយអព្យាកតធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសញ្ញោជនិយអព្យាកតធម៌ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។ អសញ្ញោជនិយអព្យាកតធម៌ ជាបច្ច័យ នៃអសញ្ញោជនិយអព្យាកតធម៌ ដោយហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(២០) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។

(២១) សញ្ញោជនិយអព្យាកតធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសញ្ញោជនិយអព្យាកតធម៌ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ។

(២២) នហេតុយា សត្ត នអារម្មណេ សត្ត ។

(២៣) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ ចត្តារិ ។

(២៤) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ តីណិ ។

យថា កុសលត្តិកេ បញ្ហាវារស្ស អនុលោមម្បិ បច្ចនីយម្បិ អនុលោមបច្ចនីយម្បិ បច្ចនីយានុលោមម្បិ គណិតំ ឯវំ គណេតព្វំ ។

សញ្ញោជនិយទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

សញ្ញោជនសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(២៥) សញ្ញោជនវិប្បយុត្តំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច សញ្ញោជនវិប្បយុត្តោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(២៦) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

[៦២] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។

[៦៣] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៤] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។ អនុលោមក្តី បច្ចនីយៈក្តី អនុលោមប្បច្ចនីយៈក្តី បច្ចនីយានុលោមក្តី នៃបញ្ហាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ ដែលលោកពោលហើយយ៉ាងណា បទនេះ បណ្ឌិត ត្រូវពោល យ៉ាងនោះដែរ ។

ចប់ សញ្ញោជនិយទុកកុសលត្តិកៈ ។

សញ្ញោជនសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

[៦៥] សញ្ញោជនវិប្បយុត្តកុសលធម៌ (កុសលធម៌ ដែលប្រាសចាកសញ្ញោជនៈ) អាស្រ័យ នូវសញ្ញោជនវិប្បយុត្តកុសលធម៌ (កុសលធម៌ ដែលប្រាសចាកសញ្ញោជនៈ) ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៦] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី ក្នុងបញ្ហាវារៈក្តី មានវារៈតែ ១ ។

បដិច្ចវារោ

(២៧) សញ្ញោជនសម្បយុត្តំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច សញ្ញោជនសម្បយុត្តោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(២៨) សញ្ញោជនសម្បយុត្តំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច សញ្ញោជនសម្បយុត្តោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា ។

(២៩) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ បញ្ច អធិបតិយា ឯកំ អវិគតេ បញ្ច ។

(៣០) សញ្ញោជនសម្បយុត្តំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច សញ្ញោជនសម្បយុត្តោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ បដិច្ច វិចិកិច្ឆាសហគតោ មោហោ ។

(៣១) នហេតុយា ទ្វេ នអធិបតិយា បញ្ច នបុរេជាតេ បញ្ច ។ បេ ។ នកម្មេ តីណិ ។ បេ ។ នវិប្បយុត្តេ បញ្ច ។

សញ្ញោជនសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

[២៧] សញ្ញោជនសម្បយុត្តអកុសលធម៌ (អកុសលធម៌ ប្រកប ដោយសញ្ញោជនៈ) អាស្រ័យ នូវសញ្ញោជនសម្បយុត្តអកុសលធម៌ (អកុសលធម៌ ប្រកបដោយសញ្ញោជនៈ) ទើបកើតឡើង ព្រោះ ហេតុប្បច្ច័យ ។

[២៨] សញ្ញោជនសម្បយុត្តអកុសលធម៌ អាស្រ័យ នូវសញ្ញោ- ជនសម្បយុត្តអកុសលធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[២៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន វារៈ៤ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។

[៣០] សញ្ញោជនសម្បយុត្តអកុសលធម៌ អាស្រ័យ នូវសញ្ញោ- ជនសម្បយុត្តអកុសលធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ មោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលប្រកប ដោយវិចិកិច្ឆា ។

[៣១] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មាន វារៈ៤ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។ បេ ។ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បេ ។ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។

បញ្ហាវារោ

(៣២) សញ្ញោជនសម្បយុត្តោ អកុសលោ ធម្មោ សញ្ញោជនសម្បយុត្តស្ស អកុសលស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ សញ្ញោជនវិប្បយុត្តោ អកុសលោ ធម្មោ សញ្ញោជនវិប្បយុត្តស្ស អកុសលស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៣) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ នវ សញ្ញោជនសម្បយុត្តោ អកុសលោ ធម្មោ សញ្ញោជនសម្បយុត្តស្ស អកុសលស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អធិបតិយា ឯកំ អនន្តរេ នវ ។បេ។ សហជាតេ បញ្ច ។បេ។ ឧបនិស្សយេ នវ អាសេវនេ នវ កម្មេ តីណិ ។បេ។ មគ្គេ តីណិ សម្បយុត្តេ បញ្ច អត្ថិយា បញ្ច ។

បដិច្ចវារោ

(៣៤) សញ្ញោជនវិប្បយុត្តំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច សញ្ញោជនវិប្បយុត្តោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៣៥) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

សញ្ញោជនសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

បញ្ហាវារៈ

(៣២) សញ្ញោជនសម្បយុត្តអកុសលធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសញ្ញោជនសម្បយុត្តអកុសលធម៌ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។ សញ្ញោជនវិប្បយុត្តអកុសលធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសញ្ញោជនវិប្បយុត្តអកុសលធម៌ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

(៣៣) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ សញ្ញោជនសម្បយុត្តអកុសលធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសញ្ញោជនសម្បយុត្តអកុសលធម៌ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ។ បេ ។ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ។ បេ ។ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។ បេ ។ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ។

បដិច្ចវារៈ

(៣៤) សញ្ញោជនវិប្បយុត្តអព្យាកតធម៌ អាស្រ័យ នូវសញ្ញោជនវិប្បយុត្តអព្យាកតធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៣៥) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី ក្នុងបញ្ហាវារៈក្តី មានវារៈតែ ១ ។

ចប់ សញ្ញោជនសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកៈ ។

សញ្ញោជនសញ្ញោជនិយទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(៣៦) សញ្ញោជនិយញ្ចេវ នោ ច សញ្ញោជនំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច សញ្ញោជនិយោ ចេវ នោ ច សញ្ញោជនោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៣៧) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

បដិច្ចវារោ

(៣៨) សញ្ញោជនញ្ចេវ សញ្ញោជនិយញ្ច អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច សញ្ញោជនោ ចេវ សញ្ញោជនិយោ ច អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(៣៩) ហេតុយា នវ អារម្មណេ នវ អធិបតិយា នវ អវិគតេ នវ ។

(៤០) នហេតុយា តីណិ នអធិបតិយា នវ នបុរេជាតេ នវ នបច្ឆាជាតេ នវ នអាសេវនេ នវ នកម្មេ តីណិ នវិបាកេ នវ នវិប្បយុត្តេ នវ ។

សញ្ញោជនសញ្ញោជនិយទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

(៣៦) កុសលធម៌ ជាសញ្ញោជនិយៈផង មិនមែនជាសញ្ញោជនៈផង អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជាសញ្ញោជនិយៈផង មិនមែនជាសញ្ញោជនៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៣៧) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី ក្នុងបញ្ហាវារៈក្តី មានវារៈតែ ១ ។

បដិច្ចវារៈ

(៣៨) អកុសលធម៌ ជាសញ្ញោជនៈផង ជាសញ្ញោជនិយៈផង អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាសញ្ញោជនៈផង ជាសញ្ញោជនិយៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៣៩) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

(៤០) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

សហជាតវារេបិ សម្បយុត្តវារេបិ បដិច្ចវារសទិសា ។

បញ្ហាវារោ

(៤១) សញ្ញោជនោ ចេវ សញ្ញោជនិយោ ច អកុសលោ ធម្មោ សញ្ញោជនស្ស ចេវ សញ្ញោជនិយស្ស ច អកុសលស្ស ធម្មស្ស ហេតុបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤២) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ នវ អធិបតិយា នវ អវិគតេ នវ ។

(៤៣) នហេតុយា នវ នអារម្មណេ នវ ។

(៤៤) ហេតុបច្ចយា នអារម្មណេ តីណិ ។

(៤៥) នហេតុបច្ចយា អារម្មណេ នវ ។

យថា កុសលត្តិកេ បញ្ហាវារស្ស អនុលោមម្បិ បច្ចនីយម្បិ អនុលោមបច្ចនីយម្បិ បច្ចនីយានុលោមម្បិ គណិតំ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បដិច្ចវារោ

(៤៦) សញ្ញោជនិយញ្ចេវ នោ ច សញ្ញោជនំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច សញ្ញោជនិយោ ចេវ នោ ច សញ្ញោជនោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

សហជាតវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី ដូចគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ ។

បញ្ហាវារៈ

[៤១] អកុសលធម៌ ជាសញ្ញោជនៈផង ជាសញ្ញោជនិយៈផង ជាបច្ច័យ នៃអកុសលធម៌ ជាសញ្ញោជនៈផង ជាសញ្ញោជនិយៈផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

[៤៣] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

[៤៤] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤៥] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

អនុលោមក្តី បច្ចនីយៈក្តី អនុលោមប្បច្ចនីយៈក្តី បច្ចនីយានុលោមក្តី របស់បញ្ហាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ ដែលលោករាប់ហើយ យ៉ាងណា បទនេះ បណ្ឌិតគប្បីរាប់ យ៉ាងនោះផងចុះ ។

បដិច្ចវារៈ

[៤៦] អព្យាកតធម៌ ជាសញ្ញោជនិយៈផង ជានោសញ្ញោជនៈផង អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ជាសញ្ញោជនិយៈផង ជានោសញ្ញោជនៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៤៧) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគ-
តេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

សញ្ញោជនសញ្ញោជនិយទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

សញ្ញោជនសញ្ញោជនសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(៤៨) សញ្ញោជនញ្ចេវ សញ្ញោជនសម្បយុត្តញ្ច អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច សញ្ញោជនោ ចេវ សញ្ញោជនសម្បយុត្តោ ច អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(៤៩) សញ្ញោជនសម្បយុត្តញ្ចេវ នោ ច សញ្ញោជនំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច សញ្ញោជនសម្បយុត្តោ ចេវនោ ច សញ្ញោជនោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៥០) ហេតុយា នវ អារម្មណេ នវ អធិបតិយា នវ អវិគតេ នវ ។

(៥១) នហេតុយា តីណិ នអធិបតិយា នវ នបុរេជាតេ នវ នបច្ឆាជាតេ នវ នអាសេវនេ នវ នកម្មេ តីណិ នវិបាកេ នវ នវិប្បយុត្តេ នវ ។

សញ្ញោជនសញ្ញោជនសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកំ

(៤៧) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី ក្នុងបញ្ហាវារៈក្តី មានវារៈតែ ១ ។

ចប់ សញ្ញោជនសញ្ញោជនិយទុកកុសលត្តិកៈ ។

សញ្ញោជនសញ្ញោជនសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

(៤៨) អកុសលធម៌ ជាសញ្ញោជនៈផង ជាសញ្ញោជនសម្បយុត្តផង អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាសញ្ញោជនៈផង ជាសញ្ញោជនសម្បយុត្តផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៤៩) អកុសលធម៌ ជាសញ្ញោជនសម្បយុត្តផង ជានោសញ្ញោជនៈផង អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាសញ្ញោជនសម្បយុត្តផង ជានោសញ្ញោជនៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៥០) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

(៥១) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

សហជាតវារេបិ សម្បយុត្តវារេបិ បដិច្ចវារសទិសា វិត្ថារេតព្វា ។

បញ្ហាវារោ

(៥២) សញ្ញោជនោ ចេវ សញ្ញោជនសម្បយុត្តោ ច អកុសលោ ធម្មោ សញ្ញោជនស្ស ចេវ សញ្ញោជនសម្បយុត្តស្ស ច អកុសលស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៥៣) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ ឯកំ អធិបតិយា ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

(៥៤) នហេតុយា ឯកំ នអារម្មណេ ឯកំ នអធិបតិយា ឯកំ ។

(៥៥) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ តីណិ ។

(៥៦) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ឯកំ ។

យថា កុសលត្តិកេ បញ្ហាវារស្ស អនុលោមម្បិ បច្ចនីយម្បិ អនុលោមបច្ចនីយម្បិ បច្ចនីយានុលោមម្បិ គណិតំ ឯវំ គណេតព្វំ ។

សញ្ញោជនសញ្ញោជនសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

សហជាតវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី ដូចគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បញ្ហាវារៈ

(៩២) អកុសលធម៌ ជាសញ្ញោជនៈផង ជាសញ្ញោជនសម្បយុត្តផង ជាបច្ច័យ នៃអកុសលធម៌ ជាសញ្ញោជនៈផង ជាសញ្ញោជនសម្បយុត្តផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

(៩៣) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

(៩៤) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

(៩៥) ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៩៦) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

អនុលោមក្តី បច្ចនីយៈក្តី អនុលោមបច្ចនីយៈក្តី បច្ចនីយានុលោមក្តី នៃបញ្ហាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ ដែលលោករាប់ហើយ យ៉ាងណា បទនេះ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនោះផងចុះ ។

ចប់ សញ្ញោជនសញ្ញោជនសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកៈ ។

សញ្ញោជនវិប្បយុត្តសញ្ញោជនិយទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(៤៧) សញ្ញោជនវិប្បយុត្តំ សញ្ញោជនិយំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច សញ្ញោជនវិប្បយុត្តោ សញ្ញោជនិយោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ សញ្ញោជនវិប្បយុត្តំ អសញ្ញោជនិយំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច សញ្ញោជនវិប្បយុត្តោ អសញ្ញោជនិយោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៤៨) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ទ្វេ អវិគតេ ទ្វេ ។

យថា ចូឡន្តរទុកេ លោកិយលោកុត្តរទុកសទិសំ សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ

សព្វត្ថ វិត្ថារេតព្វា ។

(៤៩) សញ្ញោជនវិប្បយុត្តោ សញ្ញោជនិយោ អកុសលោ ធម្មោ សញ្ញោជនវិប្បយុត្តស្ស សញ្ញោជនិយស្ស អកុសលស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

សញ្ញោជនវិប្បយុត្តសញ្ញោជនិយទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

(៩៧) កុសលធម៌ ជាសញ្ញោជនវិប្បយុត្ត និងជាសញ្ញោជនិយៈ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជាសញ្ញោជនវិប្បយុត្ត និងជាសញ្ញោជនិយៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ កុសលធម៌ ជាសញ្ញោជនវិប្បយុត្ត និងជាអសញ្ញោជនិយៈ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជាសញ្ញោជនវិប្បយុត្ត និងជាអសញ្ញោជនិយៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៩៨) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

(សញ្ញោជនវិប្បយុត្តសញ្ញោជនិយទុកកុសលត្តិកៈ) ដូចគ្នានឹងលោកិយលោកុត្តរទុកៈ ក្នុងចូឡន្តរទុកៈដែរ យ៉ាងណា សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ គ្រប់អន្លើ យ៉ាងនោះផងចុះ ។

បញ្ហាវារៈ

(៩៩) អកុសលធម៌ ជាសញ្ញោជនវិប្បយុត្ត និងជាសញ្ញោជនិយៈ ជាបច្ច័យ នៃអកុសលធម៌ ជាសញ្ញោជនវិប្បយុត្ត និងជាសញ្ញោជនិយៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(២០) អារម្មណេ ឆក្កំ សព្វត្ថ ឆក្កំ ។

បដិច្ចវារោ

(២១) សញ្ញោជនវិប្បយុត្តំ សញ្ញោជនិយំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច សញ្ញោជនវិប្បយុត្តោ សញ្ញោជនិយោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ សញ្ញោជនវិប្បយុត្តំ អសញ្ញោជនិយំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច សញ្ញោជនវិប្បយុត្តោ អសញ្ញោជនិយោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សញ្ញោជនវិប្បយុត្តំ អសញ្ញោជនិយំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច សញ្ញោជនវិប្បយុត្តោ សញ្ញោជនិយោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សញ្ញោជនវិប្បយុត្តំ អសញ្ញោជនិយំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច សញ្ញោជនវិប្បយុត្តោ សញ្ញោជនិយោ អព្យាកតោ ច សញ្ញោជនវិប្បយុត្តោ អសញ្ញោជនិយោ អព្យាកតោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ សញ្ញោជនវិប្បយុត្តំ សញ្ញោជនិយំ អព្យាកតញ្ច សញ្ញោជនវិប្បយុត្តំ អសញ្ញោជនិយំ អព្យាកតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច សញ្ញោជនវិប្បយុត្តោ សញ្ញោជនិយោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[៦០] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់សុទ្ធតែមានវារៈ ១ ។

បដិច្ចវារៈ

[៦១] អព្យាកតធម៌ ជាសញ្ញោជនវិប្បយុត្ត និងជាសញ្ញោជនិយៈ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ជាសញ្ញោជនវិប្បយុត្ត និងជាសញ្ញោជនិយៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អព្យាកតធម៌ ជាសញ្ញោជនវិប្បយុត្ត និងជាអសញ្ញោជនិយៈ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ជាសញ្ញោជនវិប្បយុត្ត និងជាអសញ្ញោជនិយៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ អព្យាកតធម៌ ជាសញ្ញោជនវិប្បយុត្ត និងជាសញ្ញោជនិយៈ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ជាសញ្ញោជនវិប្បយុត្ត និងជាអសញ្ញោជនិយៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ អព្យាកតធម៌ ជាសញ្ញោជនវិប្បយុត្ត និងជាសញ្ញោជនិយៈក្តី អព្យាកតធម៌ ជាសញ្ញោជនវិប្បយុត្ត និងជាអសញ្ញោជនិយៈក្តី អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ជាសញ្ញោជនវិប្បយុត្ត និងជាអសញ្ញោជនិយៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អព្យាកតធម៌ ជាសញ្ញោជនវិប្បយុត្ត និងជាសញ្ញោជនិយៈ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ជាសញ្ញោជនវិប្បយុត្ត និងជាសញ្ញោជនិយៈផង នូវអព្យាកតធម៌ ជាសញ្ញោជនវិប្បយុត្ត និងជាអសញ្ញោជនិយៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦២) ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ ទ្វេ អធិ-
បតិយា បញ្ច កម្មេ បញ្ច វិបាកេ បញ្ច អវិ-
គតេ បញ្ច ។

(៦៣) នហេតុយា ឯកំ នអារម្មណេ តីណិ
នអធិបតិយា ទ្វេ នបុរេជាតេ ចត្តារិ នបច្ឆាជាតេ
បញ្ច នអាសេវនេ បញ្ច នកម្មេ ឯកំ នវិបាកេ
ឯកំ នវិប្បយុត្តេ ទ្វេ នោវិគតេ តីណិ ។

សហជាតវារោបិ សម្បយុត្តវារោបិ
បដិច្ចវារសទិសា

បញ្ហាវារោ

(៦៤) សញ្ញោជនវិប្បយុត្តោ សញ្ញោជនិយោ អព្យា-
កតោ ធម្មោ សញ្ញោជនវិប្បយុត្តស្ស សញ្ញោជនិ-
យស្ស អព្យាកតស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ច-
យោ ។

(៦៥) ហេតុយា ចត្តារិ អារម្មណេ តីណិ អធិ-
បតិយា ចត្តារិ អនន្តរេ ចត្តារិ អវិគតេ សត្ត ។

(៦៦) នហេតុយា សត្ត នអារម្មណេ សត្ត ។

(៦៧) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ ចត្តារិ ។

សញ្ញោជនវិប្បយុត្តសញ្ញោជនិយទុកកុសលត្តិកៈ

[៦២] គួនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ គួនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ២ គួនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ គួនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ គួនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ គួនអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ។

[៦៣] គួននហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ គួននអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ គួននអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ២ គួននបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ គួននបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ គួននអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ គួននកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ១ គួននវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ១ គួននវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ២ គួននោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។

សហជាតវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី ដូចគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ ។

បញ្ហាវារៈ

[៦៤] អព្យាកតធម៌ ជាសញ្ញោជនវិប្បយុត្ត និងជាសញ្ញោជនិយៈ ជាបច្ច័យ នៃអព្យាកតធម៌ ជាសញ្ញោជនវិប្បយុត្ត និងជាសញ្ញោជនិយៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៥] គួនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ គួនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ គួនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ គួនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ គួនអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៧ ។

[៦៦] គួននហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៧ គួននអារម្មណប្បច្ច័យ មាន មានវារៈ៧ ។

[៦៧] គួននអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦៨) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ តីណិ ។

យថា កុសលត្តិកេ បញ្ហាវារស្ស អនុលោមម្បិ បច្ចនីយម្បិ អនុលោមបច្ចនីយម្បិ បច្ចនីយានុលោមម្បិ គណិតំ ឯវំ គណេតព្វំ ។

សញ្ញោជនវិប្បយុត្តសញ្ញោជនិយទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

សញ្ញោជនគោច្ឆកទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

គន្ថទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(៦៩) នោគន្ថំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នោគន្ថោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៧០) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

បដិច្ចវារោ

(៧១) គន្ថំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច គន្ថោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា គន្ថំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នោគន្ថោ អកុសលោ ធម្មោ

[៦៨] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។ អនុលោមក្តី បច្ចនីយៈក្តី អនុលោមប្បច្ចនីយៈក្តី បច្ចនីយានុលោមក្តី នៃបញ្ហាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ ដែលលោករាប់ហើយយ៉ាងណា (បទនេះ) បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនោះដែរ ។

ចប់ សញ្ញោជនវិប្បយុត្តសញ្ញោជនិយទុកកុសលត្តិកៈ ។

ចប់ សញ្ញោជនគោច្ឆកទុកកុសលត្តិកៈ ។

គន្ថទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

[៦៩] កុសលធម៌ មិនមែនជាគន្ថៈ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ មិនមែនជាគន្ថៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៧០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី ក្នុងបញ្ហាវារៈក្តី មានវារៈតែ១ ។

បដិច្ចវារៈ

[៧១] កុសលធម៌ ជាគន្ថៈ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាគន្ថៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ អកុសលធម៌ មិនមែនជាគន្ថៈ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាគន្ថៈ ទើបកើតឡើង

ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា គន្ថំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច គន្ថោ អកុសលោ ច នោគន្ថោ អកុសលោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ នោគន្ថំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នោគន្ថោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៧២) ហេតុយា នវ អារម្មណេ នវ អវិគតេ នវ ។

(៧៣) នហេតុយា ឯកំ នអធិបតិយា នវ នបុរេជាតេ នវ នបច្ឆាជាតេ នវ នអាសេវនេ នវ នកម្មេ តីណិ នវិបាកេ នវ នវិប្បយុត្តេ នវ ។

សហជាតវារោបិ ។ បេ ។ សម្បយុត្តវារោបិ
បដិច្ចវារសទិសា វិត្ថារេតព្ពា ។

បញ្ហាវារោ

(៧៤) គន្ថោ អកុសលោ ធម្មោ គន្ថស្ស អកុសលស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧៥) ហេតុយា នវ អារម្មណេ នវ អធិបតិយា នវ អវិគតេ នវ ។

(៧៦) នហេតុយា នវ នអារម្មណេ នវ ។

ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ អកុសលធម៌ ជាគន្ថៈក្តី អកុសលធម៌ មិនមែនជាគន្ថៈក្តី អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាគន្ថៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អកុសលធម៌ មិនមែនជាគន្ថៈ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ មិនមែនជាគន្ថៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៧២) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ។

(៧៣) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មាន១វារៈ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ។

សហជាតវារៈក្តី ។ បេ ។ សម្បយុត្តវារៈក្តី ដូចគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បញ្ហាវារៈ

(៧៤) អកុសលធម៌ ជាគន្ថៈ ជាបច្ច័យ នៃអកុសលធម៌ ជាគន្ថៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

(៧៥) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ។

(៧៦) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ។

(៧៧) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ នវ ។

(៧៨) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ នវ ។

យថា កុសលត្តិកេ បញ្ហាវារស្ស អនុលោ-
មម្បិ បច្ចនីយម្បិ អនុលោមប្បច្ចនីយម្បិ បច្ច-
នីយានុលោមម្បិ គណិតំ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បដិច្ចវារោ

(៧៩) នោគន្ថំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច នោគន្ថោ
អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៨០) ហេតុយា ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

គន្ថទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

គន្ថនិយទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(៨១) គន្ថនិយំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច គន្ថនិ-
យោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។
អគន្ថនិយំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច អគន្ថនិយោ កុ-
សលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៨២) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ទ្វេ ។

[៧៧] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៧៨] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។ អនុលោមក្តី បច្ចនីយៈក្តី អនុលោមបច្ចនីយៈក្តី បច្ចនីយានុលោមក្តី នៃបញ្ហាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ ដែលលោករាប់ហើយយ៉ាងណា (បទនេះ) បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនោះដែរ ។

បដិច្ចវារៈ

[៧៩] អព្យាកតធម៌ មិនមែនជាគន្ថៈ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ មិនមែនជាគន្ថៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៨០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី ក្នុងបញ្ហាវារៈក្តី មានវារៈតែ ១ ។

ចប់ គន្ថទុកកុសលត្តិកៈ ។

គន្ថនិយទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

[៨១] កុសលធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់គន្ថៈ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់គន្ថៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ កុសលធម៌ មិនមែនជាប្រយោជន៍ដល់គន្ថៈ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ មិនមែនជាប្រយោជន៍ដល់គន្ថៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៨២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

លោកិយលោកុត្តរទុកសទិសំ

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ វិត្ថារេតព្វា ។

បដិច្ចវារោ

(៨៣) គន្ថនិយំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច គន្ថនិយោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៨៤) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

បដិច្ចវារោ

(៨៥) គន្ថនិយំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច គន្ថនិយោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អគន្ថនិយំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច អគន្ថនិយោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ គន្ថនិយំ អព្យាកតញ្ច អគន្ថនិយំ អព្យាកតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច គន្ថនិយោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

គន្ថនិយទុកកុសលត្តិកៈ

(គន្ថនិយទុកកុសលត្តិកៈនេះ) ដូចគាថាទីកលោកិយលោកុត្តរៈ-
គមនៈដែរ សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បី
ឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បដិច្ចវារៈ

(៨៣) អកុសលធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់គន្ថៈ អាស្រ័យ នូវអកុ-
សលធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់គន្ថៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៨៤) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន
វារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី ក្នុងបញ្ហាវារៈក្តី មានវារៈតែ ១ ។

បដិច្ចវារៈ

(៨៥) អព្យាកតធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់គន្ថៈ អាស្រ័យ នូវអព្យា-
កតធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់គន្ថៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។
អព្យាកតធម៌ មិនមែនជាប្រយោជន៍ដល់គន្ថៈ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌
មិនមែនជាប្រយោជន៍ដល់គន្ថៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ
មានវារៈ ៣ ។ អព្យាកតធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់គន្ថៈ អាស្រ័យ នូវ
អព្យាកតធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់គន្ថៈផង នូវអព្យាកតធម៌ មិនមែនជា
ប្រយោជន៍ដល់គន្ថៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៨៦) ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ ទ្វេ អវិគតេ បញ្ច ។

លោកិយលោកុត្តរកមងសទិសំ

សហជាតភាគេបិ បញ្ហាភាគេបិ វិត្ថារេតព្វា ។

គន្ថនិយទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

គន្ថសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(៨៧) គន្ថវិប្បយុត្តំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច គន្ថវិប្បយុត្តោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៨៨) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

បដិច្ចវារោ

(៨៩) គន្ថសម្បយុត្តំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច គន្ថសម្បយុត្តោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(៩០) ហេតុយា ឆ អារម្មណេ ឆ អធិបតិយា បញ្ច អវិគតេ ឆ ។

[៨៦] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

(គន្ថនិយទុកកុសលត្តិកៈនេះ) ដូចគ្នានឹងលោកិយលោកុត្តរគមនៈដែរ សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

ចប់ គន្ថនិយទុកកុសលត្តិកៈ ។

គន្ថសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

[៨៧] កុសលធម៌ ប្រាសចាកគន្ថៈ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រាសចាកគន្ថៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៨៨] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី ក្នុងបញ្ហាវារៈក្តី មានវារៈតែ ១ ។

បដិច្ចវារៈ

[៨៩] អកុសលធម៌ ប្រកបដោយគន្ថៈ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ប្រកបដោយគន្ថៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៩០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

(៩១) នហេតុយា ឯកំ នអធិបតិយា ៥ នបុរេជាតេ ៥ ។ បេ ។ នកម្មេ ចត្តារិ នវិប្បយុត្តេ ៥ ។ បេ ។

សហជាតវារោបិ សម្បយុត្តវារោបិ វិត្ថារេតព្វា ។

បញ្ហាវារោ

(៩២) គន្ថសម្បយុត្តោ អកុសលោ ធម្មោ គន្ថសម្បយុត្តស្ស អកុសលស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៩៣) ហេតុយា ៥ អារម្មណេ នវ អធិបតិយា នវ អនន្តរេ នវ សហជាតេ ៥ ឧបនិស្សយេ នវ អាសេវនេ នវ កម្មេ ចត្តារិ មគ្គេ ចត្តារិ សម្បយុត្តេ ៥ អវិគតេ ៥ ។

បដិច្ចវារោ

(៩៤) គន្ថវិប្បយុត្តំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច គន្ថវិប្បយុត្តោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៩៥) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

[៩១] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។ បេ ។ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។ បេ ។

សហជាតវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បញ្ហាវារៈ

[៩២] អកុសលធម៌ ប្រកបដោយគន្ថៈ ជាបច្ច័យ នៃអកុសលធម៌ ប្រកបដោយគន្ថៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩៣] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

បដិច្ចវារៈ

[៩៤] អព្យាកតធម៌ ប្រាសចាកគន្ថៈ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ប្រាសចាកគន្ថៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩៥] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

សហជាតវារេបិ បច្ចយវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

គន្ថសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

គន្ថគន្ថនិយទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(៩៦) គន្ថនិយញ្ចេវ នោចគន្ថំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច គន្ថនិយោ ចេវ នោចគន្ថោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៩៧) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បច្ចយវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

បដិច្ចវារោ

(៩៨) គន្ថញ្ចេវ គន្ថនិយញ្ច អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច គន្ថោ ចេវ គន្ថនិយោ ច អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ គន្ថនិយញ្ចេវ នោចគន្ថំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច គន្ថនិយោ ចេវ នោចគន្ថោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

កុងបច្ច័យទាំងអស់ កុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានវារៈតែ ១ ។

ចប់ គន្ថសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកៈ ។

គន្ថគន្ថនិយទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

[៩៦] កុសលធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់គន្ថៈមិនមែនទាំងជាគន្ថៈ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់គន្ថៈ និងមិនមែនជាគន្ថៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩៧] កុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ កុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ កុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

កុងបច្ច័យទាំងអស់ កុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានវារៈតែ ១ ។

បដិច្ចវារៈ

[៩៨] អកុសលធម៌ ជាគន្ថៈផង ជាប្រយោជន៍ដល់គន្ថៈផង អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាគន្ថៈផង ជាប្រយោជន៍ដល់គន្ថៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អកុសលធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់គន្ថៈផង មិនមែនជាគន្ថៈផង អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់គន្ថៈផង មិនមែនជាគន្ថៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៩៩) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ទ្វេ អធិប-តិយា ទ្វេ អវិគតេ ទ្វេ ។

(១០០) នហេតុយា ឯកំ នអធិបតិយា ទ្វេ ។

សហជាតវារោបិ សម្បយុត្តវារោបិ
បដិច្ចវារសទិសា វិត្ថារេតព្វា ។

បញ្ហាវារោ

(១០១) គន្ថោ ចេវ គន្ថនិយោ ច អកុសលោ ធម្មោ គន្ថស្ស ចេវ គន្ថនិយស្ស ច អកុសលស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១០២) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ទ្វេ អធិប-តិយា ទ្វេ អវិគតេ ទ្វេ ។

(១០៣) នហេតុយា ទ្វេ នអារម្មណេ ទ្វេ ។

(១០៤) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ ទ្វេ ។

(១០៥) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ទ្វេ ។

[៩៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ។

[១០០] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

សហជាតវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី ដូចគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បញ្ហាវារៈ

[១០១] អកុសលធម៌ ជាគន្ថៈផង ជាប្រយោជន៍ដល់គន្ថៈផង ជាបច្ច័យ នៃអកុសលធម៌ ជាគន្ថៈផង ជាប្រយោជន៍ដល់គន្ថៈផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

[១០២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ។

[១០៣] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ។

[១០៤] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១០៥] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

យថា កុសលត្តិកេ បញ្ហាវារស្ស អនុលោមម្បិ បច្ចនីយម្បិ អនុលោមបច្ចនីយម្បិ បច្ចនីយានុលោមម្បិ គណិតំ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បដិច្ចវារោ

(១០៦) គន្ថនិយញ្ចេវ នោចគន្ថំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច គន្ថនិយោ ចេវ នោចគន្ថោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១០៧) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

គន្ថគន្ថនិយទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

គន្ថគន្ថសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(១០៨) គន្ថញ្ចេវ គន្ថសម្បយុត្តញ្ច អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច គន្ថោ ចេវ គន្ថសម្បយុត្តោ ច អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១០៩) ហេតុយា នវ អារម្មណេ នវ អវិគតេ នវ ។

អនុលោមក្តី បច្ចនីយៈក្តី អនុលោមប្បច្ចនីយៈក្តី បច្ចនីយានុលោមក្តី នៃបញ្ហាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ ដែលលោកពប់ហើយ យ៉ាងណា (បទនេះ) បណ្ឌិត គប្បីពប់ យ៉ាងនោះដែរ ។

បដិច្ចវារៈ

[១០៦] អព្យាកតធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់គន្ថៈផង មិនមែនជាគន្ថៈផង អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់គន្ថៈផង មិនមែនជាគន្ថៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១០៧] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានវារៈតែ១ ។

ចប់ គន្ថគន្ថនិយទុកកុសលត្តិកៈ ។

គន្ថគន្ថសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

[១០៨] អកុសលធម៌ ជាគន្ថៈផង ប្រកបដោយគន្ថៈផង អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាគន្ថៈផង ប្រកបដោយគន្ថៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១០៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

គន្ថគន្ថសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកំ

(១១០) នអធិបតិយា នវ នបុរេជាតេ នវ ។

សហជាតវារេបិ ។បេ។ សម្បយុត្តវារេបិ

បដិច្ចវារសទិសា វិត្ថារេតព្វា ។

បញ្ហាវារោ

(១១១) គន្ថោ ចេវ គន្ថសម្បយុត្តោ ច អកុសលោ ធម្មោ គន្ថស្ស ចេវ គន្ថសម្បយុត្តស្ស ច អកុសលស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១១២) ហេតុយា នវ អារម្មណេ នវ អវិគតេ នវ ។

(១១៣) នហេតុយា នវ នអារម្មណេ នវ ។

(១១៤) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ នវ ។

(១១៥) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ នវ ។

យថា កុសលត្តិកេ បញ្ហាវារស្ស អនុលោមម្បិ បច្ចនីយម្បិ អនុលោមបច្ចនីយម្បិ បច្ចនីយានុលោមម្បិ គណិតំ ឯវំ គណេតព្វំ ។

គន្ថគន្ថសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

គន្ថគន្ថសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកៈ

(១១០) ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

សហជាតវារៈក្តី ។ បេ ។ សម្បយុត្តវារៈក្តី ដូចគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បញ្ហាវារៈ

(១១១) អកុសលធម៌ ជាគន្ថៈផង ជាគន្ថសម្បយុត្តផង ជាបច្ច័យនៃអកុសលធម៌ ជាគន្ថៈផង ជាគន្ថសម្បយុត្តផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

(១១២) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

(១១៣) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

(១១៤) ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១១៥) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

អនុលោមក្តី បច្ចនីយៈក្តី អនុលោមបច្ចនីយៈក្តី បច្ចនីយានុលោមក្តី នៃបញ្ហាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ ដែលលោកពោលហើយ យ៉ាងណា (បទនេះ) បណ្ឌិត គប្បីពោលយ៉ាងនោះដែរ ។

ចប់ គន្ថគន្ថសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកៈ ។

គន្ថវិប្បយុត្តគន្ថនិយទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(១១៦) គន្ថវិប្បយុត្តំ គន្ថនិយំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច គន្ថវិប្បយុត្តោ គន្ថនិយោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។ គន្ថវិប្បយុត្តំ អគន្ថនិយំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច គន្ថវិប្បយុត្តោ អគន្ថនិយោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(១១៧) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ទ្វេ អវិគតេ ទ្វេ ។

សហជាតវារេបិ ។ បេ ។ បញ្ហាវារេបិ

សព្វត្ថ វិត្ថារេតព្វំ ។

បដិច្ចវារោ

(១១៨) គន្ថវិប្បយុត្តំ គន្ថនិយំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច គន្ថវិប្បយុត្តោ គន្ថនិយោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(១១៩) ហេតុយា ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

គន្ថវិប្បយុត្តគន្ថនិយទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

(១១៦) កុសលធម៌ ដែលប្រាសចាកគន្ថៈ និងជាប្រយោជន៍ដល់គន្ថៈ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ដែលប្រាសចាកគន្ថៈ និងជាប្រយោជន៍ដល់គន្ថៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អកុសលធម៌ ដែលប្រាសចាកគន្ថៈ និងមិនជាប្រយោជន៍ដល់គន្ថៈ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ដែលប្រាសចាកគន្ថៈ និងមិនជាប្រយោជន៍ដល់គន្ថៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១១៧) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

សហជាតវារៈក្តី ។បេ។ បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ គ្រប់បទទាំងអស់ផងចុះ ។

បដិច្ចវារៈ

(១១៨) អកុសលធម៌ ដែលប្រាសចាកគន្ថៈ និងជាប្រយោជន៍ដល់គន្ថៈ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ដែលប្រាសចាកគន្ថៈ និងជាប្រយោជន៍ដល់គន្ថៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១១៩) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានវារៈតែ ១ ។

បដិច្ចវារោ

(១២០) គន្ថវិប្បយុត្តំ គន្ថនិយំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច គន្ថវិប្បយុត្តោ គន្ថនិយោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ គន្ថវិប្បយុត្តំ អគន្ថនិយំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច គន្ថវិប្បយុត្តោ អគន្ថនិយោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ គន្ថវិប្បយុត្តំ គន្ថនិយំ អព្យាកតញ្ច គន្ថវិប្បយុត្តំ អគន្ថនិយំ អព្យាកតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច គន្ថវិប្បយុត្តោ អគន្ថនិយោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១២១) ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ ទ្វេ វិបាកេ បញ្ច អវិគតេ បញ្ច ។

សហជាតវារោបិ ។ បេ ។ សម្បយុត្តវារោបិ
បដិច្ចវារសទិសា វិត្ថារេតព្វា ។

បញ្ហាវារោ

(១២២) គន្ថវិប្បយុត្តោ គន្ថនិយោ អព្យាកតោ ធម្មោ គន្ថវិប្បយុត្តស្ស គន្ថនិយស្ស អព្យាកតស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

បដិច្ចវារៈ

[១៦០] អព្យាកតធម៌ ដែលប្រាសចាកគន្ថៈ និងជាប្រយោជន៍ដល់គន្ថៈ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ដែលប្រាសចាកគន្ថៈ និងជាប្រយោជន៍ដល់គន្ថៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អព្យាកតធម៌ ដែលប្រាសចាកគន្ថៈ និងមិនជាប្រយោជន៍ដល់គន្ថៈ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ដែលប្រាសចាកគន្ថៈ និងមិនជាប្រយោជន៍ដល់គន្ថៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អព្យាកតធម៌ ដែលប្រាសចាកគន្ថៈ និងមិនជាប្រយោជន៍ដល់គន្ថៈ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ដែលប្រាសចាកគន្ថៈ និងជាប្រយោជន៍ដល់គន្ថៈផង នូវអព្យាកតធម៌ ដែលប្រាសចាកគន្ថៈ និងមិនជាប្រយោជន៍ដល់គន្ថៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១៦១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

សហជាតវារៈក្តី ។ បេ ។ សម្បយុត្តវារៈក្តី ដូចគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បញ្ហាវារៈ

[១៦២] អព្យាកតធម៌ ដែលប្រាសចាកគន្ថៈ និងជាប្រយោជន៍ដល់គន្ថៈ ជាបច្ច័យ នៃអព្យាកតធម៌ ដែលប្រាសចាកគន្ថៈ និងជាប្រយោជន៍ដល់គន្ថៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

គន្ថវិប្បយុត្តោ អគន្ថនិយោ អព្យាកតោ ធម្មោ គន្ថ-
វិប្បយុត្តស្ស អគន្ថនិយស្ស អព្យាកតស្ស ធម្មស្ស
ហេតុបច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

(១២៣) ហេតុយា ចត្តារិ អារម្មណេ តីណិ
អធិបតិយា ចត្តារិ អវិគតេ សត្ត ។

(១២៤) នហេតុយា សត្ត នអារម្មណេ សត្ត ។

(១២៥) ហេតុបច្ចយា នអារម្មណេ ចត្តារិ ។

(១២៦) នហេតុបច្ចយា អារម្មណេ តីណិ ។

យថា កុសលត្តិកេ បញ្ហាវារស្ស អនុលោ-
មម្បិ បច្ចនីយម្បិ អនុលោមបច្ចនីយម្បិ
បច្ចនីយានុលោមម្បិ គណិតំ ឯវំ គណេតព្វំ ។

គន្ថវិប្បយុត្តគន្ថនិយទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

គន្ថគោច្ឆកទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

ឱឃគោច្ឆកម្បិ យោគគោច្ឆកម្បិ
អាសវគោច្ឆកទុកកុសលត្តិកសទិសំ ។

អព្យាកតធម៌ ដែលប្រាសចាកគន្ថៈ និងជាប្រយោជន៍ដល់គន្ថៈ ជាបច្ច័យនៃអព្យាកតធម៌ ដែលប្រាសចាកគន្ថៈ និងមិនជាប្រយោជន៍ដល់គន្ថៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[១៦៣] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។

[១៦៤] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។

[១៦៥] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១៦៦] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

អនុលោមក្តី បច្ចនីយៈក្តី អនុលោមប្បច្ចនីយៈក្តី បច្ចនីយានុលោមក្តី នៃបញ្ហាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ ដែលលោករាប់ហើយ យ៉ាងណា (បទនេះ) បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនោះដែរ ។

ចប់ គន្ថវិប្បយុត្តគន្ថនិយទុកកុសលត្តិកៈ ។

ចប់ គន្ថគោច្ឆកទុកកុសលត្តិកៈ ។

ឱឃគោច្ឆកៈក្តី យោគគោច្ឆកៈក្តី ដូចអាសវគោច្ឆកទុកកុសលត្តិកៈដែរ ។

នីវរណទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(១២៧) នីវរណំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នោនីវរណោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១២៨) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

បដិច្ចវារោ

(១២៩) នីវរណំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នីវរណោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នីវរណំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នោនីវរណោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នីវរណំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នីវរណោ អកុសលោ ច នោនីវរណោ អកុសលោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១៣០) ហេតុយា នវ អារម្មណេ នវ ។

(១៣១) នីវរណំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នីវរណោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆានីវរណំ ឧទ្ធច្ចនីវរណំ បដិច្ច អវិជ្ជានីវរណំ ។

នីវរណទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

[១២៧] កុសលធម៌ ជានោនីវរណៈ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជានីវរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១២៨] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានវារៈតែ ១ ។

បដិច្ចវារៈ

[១២៩] អកុសលធម៌ ជានីវរណៈ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជានីវរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ អកុសលធម៌ ជានោនីវរណៈ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជានីវរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ អកុសលធម៌ ជានីវរណៈក្តី ជានោនីវរណៈក្តី អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជានីវរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១៣០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

[១៣១] អកុសលធម៌ ជានីវរណៈ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជានីវរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ អវិជ្ជានីវរណៈ អាស្រ័យ នូវថិនមិទ្ធនីវរណៈ និងឧទ្ធច្ចនីវរណៈ ។

នោនីវរណំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នីវរណោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតេ ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ បដិច្ច អវិជ្ជានីវរណំ ។ នីវរណំ អកុសលញ្ច នោនីវរណំ អកុសលញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នីវរណោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆានីវរណញ្ច ឧទ្ធច្ចនីវរណញ្ច សម្បយុត្តកេ ច ខន្ធេ បដិច្ច អវិជ្ជានីវរណំ ។

(១៣២) នហេតុយា តីណិ នអធិបតិយា នវ នបុរេជាតេ នវ ។បេ។ នវិប្បយុត្តេ នវ ។

សហជាតវារេបិ សម្បយុត្តវារេបិ សព្វត្ថ នវ ។

បញ្ហាវារោ

(១៣៣) នីវរណោ អកុសលោ ធម្មោ នីវរណស្ស អកុសលស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៣៤) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ នវ អធិបតិយា នវ អវិគតេ នវ ។

(១៣៥) នហេតុយា នវ នអារម្មណេ នវ ។

អកុសលធម៌ ជានីវរណៈ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជានោនីវរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ អវិជ្ជានីវរណៈ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ។ អកុសលធម៌ ជានីវរណៈ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជានីវរណៈផង នូវអកុសលធម៌ ជានោនីវរណៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ អវិជ្ជានីវរណៈ អាស្រ័យ នូវវិចិកិច្ឆានីវរណៈផង នូវឧទ្ធច្ចនីវរណៈផង នូវពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ។

(១៣២) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ បេ ។ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី មានវារៈ ៩ ។

បញ្ហាវារៈ

(១៣៣) អកុសលធម៌ ជានីវរណៈ ជាបច្ច័យ នៃអកុសលធម៌ ជានីវរណៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

(១៣៤) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

(១៣៥) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

(១៣៦) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ តីណិ ។

(១៣៧) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ នវ ។

យថា កុសលត្តិកេ បញ្ហាវារស្ស អនុលោមម្បិ បច្ចនិយម្បិ អនុលោមប្បច្ចនិយម្បិ បច្ចនិយានុលោមម្បិ គណិតំ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បដិច្ចវារោ

(១៣៨) នោនីវរណំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច នោនីវរណោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១៣៩) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារោបិ បញ្ហាវារោបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

នីវរណទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

នីវរណិយទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(១៤០) នីវរណិយំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នីវរណិយោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[១៣៦] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១៣៧] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

អនុលោមក្តី បច្ចនីយៈក្តី អនុលោមប្បច្ចនីយៈក្តី បច្ចនីយានុលោមក្តី នៃបញ្ហាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ ដែលលោករាប់ហើយ យ៉ាងណា (បទនេះ) បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនោះដែរ ។

បដិច្ចវារៈ

[១៣៨] អព្យាកតធម៌ ជានីវរណៈ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ជានោនីវរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១៣៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានវារៈតែ ១ ។

ចប់ នីវរណទុកកុសលត្តិកៈ ។

នីវរណិយទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

[១៤០] កុសលធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

អនីវរណិយំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច អនីវរណិយោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១៦១) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ទ្វេ អវិគតេ ទ្វេ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ វិត្ថារេតព្វំ ។

(១៦២) នីវរណិយំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នីវរណិយោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១៦៣) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

បដិច្ចវារោ

(១៦៤) នីវរណិយំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច នីវរណិយោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អនីវរណិយំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច អនីវរណិយោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ នីវរណិយំ អព្យាកតញ្ច អនីវរណិយំ អព្យាកតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នីវរណិយោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

កុសលធម៌ មិនជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ មិនជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១៤១) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

(១៤២) អកុសលធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១៤៣) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានវារៈតែ ១ ។

បដិច្ចវារៈ

(១៤៤) អព្យាកតធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អព្យាកតធម៌ មិនជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ មិនជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អព្យាកតធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈផង នូវអព្យាកតធម៌ មិនជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១៤៥) ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ ទ្វេ វិគតេ បញ្ច អវិគតេ បញ្ច ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ វិត្ថារេតព្វា ។

នីវរណិយទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

នីវរណសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(១៤៦) នីវរណវិប្បយុត្តំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នីវរណវិប្បយុត្តោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១៤៧) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

បដិច្ចវារោ

(១៤៨) នីវរណសម្បយុត្តំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នីវរណសម្បយុត្តោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១៤៩) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

[១៨៥] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

ចប់ នីវរណិយទុកកុសលត្តិកៈ ។

នីវរណសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

[១៨៦] កុសលធម៌ ជានីវរណវិប្បយុត្ត អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជានីវរណវិប្បយុត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១៨៧] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ ១ ។

បដិច្ចវារៈ

[១៨៨] អកុសលធម៌ ជានីវរណសម្បយុត្ត អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជានីវរណសម្បយុត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១៨៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានវារៈតែ ១ ។

បដិច្ចវារោ

(១៤០) នីវរណវិប្បយុត្តំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច នីវរណវិប្បយុត្តោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១៤១) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អធិបតិយា ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

នីវរណសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

នីវរណនីវរណិយទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(១៤២) នីវរណិយញ្ចេវ នោច នីវរណំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នីវរណិយោ ចេវ នោច នីវរណោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១៤៣) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អធិបតិយា ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

បដិច្ចវារៈ

[១៩០] អព្យាកតធម៌ ជានីវរណវិប្បយុត្ត អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ជានីវរណវិប្បយុត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១៩១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានវារៈតែ ១ ។

ចប់ នីវរណសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកៈ ។

នីវរណនីវរណិយទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

[១៩២] កុសលធម៌ ជានីវរណិយៈផង ជានោនីវរណៈផង អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជានីវរណិយៈផង ជានោនីវរណៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១៩៣] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានវារៈតែ ១ ។

បដិច្ចវារោ

(១៩៤) នីវរណញ្ចេវ នីវរណិយញ្ច អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នីវរណោ ចេវ នីវរណិយោ ច អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ នីវរណិយញ្ចេវ នោ ច នីវរណំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នីវរណិយោ ចេវ នោ ច នីវរណោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១៩៥) ហេតុយា នវ អារម្មណេ នវ ។បេ។ អវិគតេ នវ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ នវ ។

បដិច្ចវារោ

(១៩៦) នីវរណិយញ្ចេវ នោ ច នីវរណំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច នីវរណិយោ ចេវ នោ ច នីវរណោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១៩៧) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

នីវរណនីវរណិយទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

បដិច្ចវារៈ

[១៥៨] អកុសលធម៌ ជានីវរណៈផង ជានីវរណិយៈផង អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជានីវរណៈផង ជានីវរណិយៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៣ ។ អកុសលធម៌ ជានីវរណិយៈផង ជានោនីវរណៈផង អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជានីវរណិយៈផង ជានោនីវរណៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១៥៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ បេ ។ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានវារៈតែ ៩ ។

បដិច្ចវារៈ

[១៦០] អព្យាកតធម៌ ជានីវរណិយៈផង ជានោនីវរណៈផង អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ជានីវរណិយៈផង ជានោនីវរណៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១៦១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានវារៈតែ ១ ។

ចប់ នីវរណនីវរណិយទុកកុសលត្តិកៈ ។

នីវរណនីវរណសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(១៥៨) នីវរណញ្ចេវ នីវរណសម្បយុត្តញ្ច អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នីវរណោ ចេវ នីវរណសម្បយុត្តោ ច អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១៥៩) ហេតុយា ឯក អារម្មណេ ឯក អវិគតេ ឯក ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯក ។

នីវរណនីវរណសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

នីវរណវិប្បយុត្តនីវរណិយទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(១៦០) នីវរណវិប្បយុត្តំ នីវរណិយំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នីវរណវិប្បយុត្តោ នីវរណិយោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ នីវរណវិប្បយុត្តំ អនីវរណិយំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នីវរណវិប្បយុត្តោ អនីវរណិយោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១៦១) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ទ្វេ អវិគតេ ទ្វេ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ វិត្ថារេតព្វា ។

នីវរណនីវរណសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

[១៥៨] អកុសលធម៌ ជានីវរណៈផង ជានីវរណសម្បយុត្តផង អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជានីវរណៈផង ជានីវរណសម្បយុត្តផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១៥៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានវារៈតែ ៩ ។

ចប់ នីវរណនីវរណសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកៈ ។

នីវរណវិប្បយុត្តនីវរណិយទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

[១៦០] កុសលធម៌ ជានីវរណវិប្បយុត្ត និងជានីវរណិយៈ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជានីវរណវិប្បយុត្ត និងជានីវរណិយៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ កុសលធម៌ ជានីវរណវិប្បយុត្ត និងជាអនីវរណិយៈ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជានីវរណវិប្បយុត្ត និងជាអនីវរណិយៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[១៦១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បដិច្ចវារោ

(១៦២) នីវរណវិប្បយុត្តំ នីវរណិយំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច នីវរណវិប្បយុត្តោ នីវរណិយោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ នីវរណវិប្បយុត្តំ អនីវរណិយំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច នីវរណវិប្បយុត្តោ អនីវរណិយោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ នីវរណវិប្បយុត្តំ នីវរណិយំ អព្យាកតញ្ច នីវរណវិប្បយុត្តំ អនីវរណិយំ អព្យាកតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នីវរណវិប្បយុត្តោ នីវរណិយោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១៦៣) ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ ទ្វេ វិបាកេ បញ្ច ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ វិត្ថារេតព្វំ ។

នីវរណវិប្បយុត្តនីវរណិយទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

នីវរណគោច្ឆកទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

បរាមាសទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(១៦៤) នោបរាមាសំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នោបរាមាសោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

បដិច្ចវារៈ

(១៦៦) អព្យាកតធម៌ ជានីវរណវិប្បយុត្ត និងជានីវរណិយៈ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ជានីវរណវិប្បយុត្ត និងជានីវរណិយៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អព្យាកតធម៌ ជានីវរណវិប្បយុត្ត និងជាអនីវរណិយៈ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ជានីវរណវិប្បយុត្ត និងជាអនីវរណិយៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៣ ។ អព្យាកតធម៌ ជានីវរណវិប្បយុត្ត និងជានីវរណិយៈ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ជានីវរណវិប្បយុត្ត និងជានីវរណិយៈផង នូវអព្យាកតធម៌ ជានីវរណវិប្បយុត្ត និងជាអនីវរណិយៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១៦៧) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

ចប់ នីវរណវិប្បយុត្តនីវរណិយទុកកុសលត្តិកៈ ។

ចប់ នីវរណគោច្ឆកទុកកុសលត្តិកៈ ។

បរាមាសទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

(១៦៨) កុសលធម៌ ជានោបរាមាសៈ (មិនស្ទាបអង្អែល) អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជានោបរាមាសៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១៦៥) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

បដិច្ចវារោ

(១៦៦) បរាមាសំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នោបរាមាសោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ នោបរាមាសំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នោបរាមាសោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ បរាមាសំ អកុសលញ្ច នោបរាមាសំ អកុសលញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នោបរាមាសោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១៦៧) ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ បញ្ច អវិគតេ បញ្ច ។

(១៦៨) នហេតុយា ឯកំ នអធិបតិយា បញ្ច នបុរេជាតេ បញ្ច នបច្ឆាជាតេ បញ្ច ។

សហជាតវារេបិ សម្បយុត្តវារេបិ វិត្ថារេតព្វា ។

បញ្ហាវារោ

(១៦៩) នោបរាមាសោ អកុសលោ ធម្មោ នោបរាមាសស្ស អកុសលស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[១៦៥] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សហជាតវារៈក្តី ក្នុងបញ្ហាវារៈក្តី មានវារៈតែ ១ ។

បដិច្ចវារៈ

[១៦៦] អកុសលធម៌ ជានោបរាមាសៈ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាបរាមាសៈ (ស្លាបអន្ទ្រើល) ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អកុសលធម៌ ជានោបរាមាសៈ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជានោបរាមាសៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អកុសលធម៌ ជានោបរាមាសៈ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាបរាមាសៈផង នូវអកុសលធម៌ ជានោបរាមាសៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១៦៧] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

[១៦៨] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

សហជាតវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារចុះ ។

បញ្ហាវារៈ

[១៦៩] អកុសលធម៌ ជានោបរាមាសៈ ជាបច្ច័យ នៃកុសលធម៌ ជានោបរាមាសៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

(១៧០) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ ឆ អធិ-
បតិយា ឆ អវិគតេ បញ្ច ។

យថា កុសលត្តិកេ បញ្ហាវារស្ស អនុលោ-
មម្បិ បច្ចនីយម្បិ អនុលោមប្បច្ចនីយម្បិ បច្ច-
នីយានុលោមម្បិ គណិតំ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បដិច្ចវារោ

(១៧១) នោបរាមាសំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច
នោបរាមាសោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុ-
ប្បច្ចយា ។

(១៧២) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិ-
គតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

បរាមាសទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

បរាមដ្ឋទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(១៧៣) បរាមដ្ឋំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច បរាមដ្ឋោ
កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អប-
រាមដ្ឋំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច អបរាមដ្ឋោ កុសលោ
ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[១៧០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ។

អនុលោមក្តី បច្ចនីយៈក្តី អនុលោមប្បច្ចនីយៈក្តី បច្ចនីយានុលោមក្តី នៃបញ្ហាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ ដែលលោករាប់ហើយ យ៉ាងណា (បទនេះ បណ្ឌិត) គប្បីរាប់យ៉ាងនោះដែរ ។

បដិច្ចវារៈ

[១៧១] អព្យាកតធម៌ ជានោបរាមាសៈ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ជានោបរាមាសៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១៧២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានវារៈតែ ១ ។

ចប់ បរាមាសទុកកុសលត្តិកៈ ។

បរាមដ្ឋទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

[១៧៣] កុសលធម៌ ជាបរាមដ្ឋៈ (ដែលបរាមាសធម៌ ពាល់ត្រូវហើយ) អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជាបរាមដ្ឋៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ កុសលធម៌ ជាអបរាមដ្ឋៈ (ដែលបរាមាសធម៌ មិនពាល់ត្រូវហើយ) អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជាអបរាមដ្ឋៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១៧៤) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ទ្វេ អវិ-
គតេ ទ្វេ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ វិត្ថារេតព្វំ ។

បដិច្ចវារោ

(១៧៥) បរាមដ្ឋំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច បរា-
មដ្ឋោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១៧៦) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិ-
គតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

បដិច្ចវារោ

(១៧៧) បរាមដ្ឋំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច បរា-
មដ្ឋោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។
អបរាមដ្ឋំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច អបរាមដ្ឋោ
អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

[១៧៤] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បដិច្ចវារៈ

[១៧៥] អកុសលធម៌ ដែលបកមាសធម៌ ពាល់ត្រូវហើយ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ដែលបកមាសធម៌ ពាល់ត្រូវហើយ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១៧៦] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានវារៈតែ១ ។

បដិច្ចវារៈ

[១៧៧] អព្យាកតធម៌ ដែលបកមាសធម៌ ពាល់ត្រូវហើយ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ដែលបកមាសធម៌ ពាល់ត្រូវហើយ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អព្យាកតធម៌ ដែលបកមាសធម៌ មិនពាល់ត្រូវហើយ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ដែលបកមាសធម៌ មិនពាល់ត្រូវហើយ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

បរាមដ្ឋំ អព្យាកតញ្ច អបរាមដ្ឋំ អព្យាកតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច បរាមដ្ឋោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១៧៨) ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ ទ្វេ អវិគតេ បញ្ច ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ វិត្ថារេតព្វា ។

បរាមដ្ឋទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

បរាមាសសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(១៧៩) បរាមាសវិប្បយុត្តំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច បរាមាសវិប្បយុត្តោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១៨០ ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

បដិច្ចវារោ

(១៨១) បរាមាសសម្បយុត្តំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច បរាមាសសម្បយុត្តោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

អព្យាកតធម៌ ដែលបរាមាសធម៌ ពាល់ត្រូវហើយ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ដែលបរាមាសធម៌ ពាល់ត្រូវហើយផង នូវអព្យាកតធម៌ ដែលបរាមាសធម៌ មិនពាល់ត្រូវហើយផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១៧៨] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

ចប់ បរាមដ្ឋទុកកុសលត្តិកៈ ។

បរាមាសសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

[១៧៩] កុសលធម៌ ជាបរាមាសវិប្បយុត្ត (ប្រាសចាកបរាមាសធម៌) អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជាបរាមាសវិប្បយុត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១៨០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានវារៈតែ ១ ។

បដិច្ចវារៈ

[១៨១] អកុសលធម៌ ជាបរាមាសសម្បយុត្ត (ប្រកបដោយបរាមាសធម៌) អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាបរាមាសសម្បយុត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១៨២) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ទ្វេ សព្វត្ថ ទ្វេ អវិគតេ ទ្វេ ។

(១៨៣) នហេតុយា ឯកំ នអធិបតិយា ទ្វេ សព្វត្ថ ទ្វេ ។បេ។ នវិប្បយុត្តេ ទ្វេ ។

សហជាតវារេបិ សម្បយុត្តវារេបិ វិត្ថារេតព្វា ។

បញ្ហាវារោ

(១៨៤) បរាមាសសម្បយុត្តោ អកុសលោ ធម្មោ បរាមាសសម្បយុត្តស្ស អកុសលស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៨៥) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ចត្តារិ អធិបតិយា ចត្តារិ មជ្ឈលិ ច អគ្គលិ ច អារម្មណាធិបតិ អនន្តរេ ទ្វេ សហជាតេ ទ្វេ ឧបនិស្សយេ ចត្តារិ អាសេវនេ ទ្វេ កម្មេ ទ្វេ អាហារេ ទ្វេ ។បេ។ មគ្គេ ទ្វេ ។បេ។

បដិច្ចវារោ

(១៨៦) បរាមាសវិប្បយុត្តំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច បរាមាសវិប្បយុត្តោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១៨២) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ២ គ្រប់បទទាំងអស់ មានវារៈ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ។

(១៨៣) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មាន មានវារៈ ២ គ្រប់បទទាំងអស់ មានវារៈ២ ។បេ។ ក្នុងនវិប្បយុត្ត-ប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ។

សហជាតវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បញ្ហាវារៈ

(១៨៤) អកុសលធម៌ ជាបកមាសសម្បយុត្ត ជាបច្ច័យ នៃអកុសលធម៌ ជាបកមាសសម្បយុត្ត ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

(១៨៥) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ត្រង់កណ្តាលក្តី ត្រង់ខាងចុងក្តី ជាអារម្មណាធិបតី ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ។បេ។ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ។បេ។

បដិច្ចវារៈ

(១៨៦) អព្យាកតធម៌ ជាបកមាសវិប្បយុត្ត អាស្រ័យ នូវអព្យា-កតធម៌ ជាបកមាសវិប្បយុត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

បរាមាសបរាមដ្ឋទុកកុសលត្តិកំ

(១៩៧) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតភាវេបិ បញ្ញាភាវេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

បរាមាសសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

បរាមាសបរាមដ្ឋទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(១៨៨) បរាមដ្ឋញ្ចេវ នោចបរាមាសំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច បរាមដ្ឋោចេវ នោចបរាមាសោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១៨៩) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតភាវេបិ បញ្ញាភាវេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

បដិច្ចវារោ

(១៩០) បរាមាសញ្ចេវ បរាមដ្ឋញ្ច អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច បរាមដ្ឋោចេវ នោចបរាមាសោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។

[១៨៧] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានវារៈតែ ១ ។

ចប់ បរាមាសសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកៈ ។

បរាមាសបរាមដ្ឋទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

[១៨៨] កុសលធម៌ ដែលបរាមាសធម៌ពាល់ត្រូវហើយផង មិនមែនជាបរាមាសៈផង អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ដែលបរាមាសធម៌ពាល់ត្រូវហើយផង មិនមែនជាបរាមាសៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ។

[១៨៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានវារៈតែ ១ ។

បដិច្ចវារៈ

[១៩០] អកុសលធម៌ ដែលបរាមាសធម៌ពាល់ត្រូវហើយផង មិនមែនជាបរាមាសៈផង អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាបរាមាសៈផង ដែលបរាមាសធម៌ពាល់ត្រូវហើយផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

បរាមដ្ឋញ្ចេវ នោចបរាមាសំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច បរាមដ្ឋោចេវ នោចបរាមាសោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា តីណិ ។ បរាមាសញ្ចេវ-បរាមដ្ឋញ្ច អកុសលញ្ច បរាមដ្ឋញ្ចេវ នោចបរាមាសំ អកុសលញ្ច ធម្មំ បដិច្ច បរាមដ្ឋោចេវ នោចបរា-មាសោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ឯកំ ។

(១៩១) ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ បញ្ច អវិគតេ បញ្ច ។

សហជាតវារោបិ សម្បយុត្តវារោបិ វិត្ថារេតព្វា ។

បញ្ហាវារោ

(១៩២) បរាមដ្ឋោចេវ នោចបរាមាសោ អកុស-លោ ធម្មោ បរាមដ្ឋស្សចេវ នោចបរាមាសស្ស អកុ-សលស្ស ធម្មស្ស ហេតុបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៩៣) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ នវ អធិ-បតិយា នវ អវិគតេ បញ្ច ។

អកុសលធម៌ ដែលបកាមាសធម៌ពាល់ត្រូវហើយផង មិនមែនជាបកាមាសៈផង អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ដែលបកាមាសធម៌ពាល់ត្រូវហើយផង មិនមែនជាបកាមាសៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អកុសលធម៌ ដែលបកាមាសធម៌ពាល់ត្រូវហើយផង មិនមែនជាបកាមាសៈផង អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាបកាមាសៈផង ដែលបកាមាសៈពាល់ត្រូវហើយផង នូវអកុសលធម៌ ដែលបកាមាសធម៌ ពាល់ត្រូវហើយផង មិនមែនជាបកាមាសៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

[១៩១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

សហជាតវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បញ្ហាវារៈ

[១៩២] អកុសលធម៌ ដែលបកាមាសធម៌ពាល់ត្រូវហើយផង មិនមែនជាបកាមាសៈផង ជាបច្ច័យ នៃកុសលធម៌ ដែលបកាមាសធម៌ពាល់ត្រូវហើយផង មិនមែនជាបកាមាសៈផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

[១៩៣] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

យថា កុសលត្តិកេ បញ្ហាវារស្ស អនុលោមម្បិ បច្ចនីយម្បិ អនុលោមបច្ចនីយម្បិ បច្ចនីយានុលោមម្បិ គណិតំ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បដិច្ចវារោ

(១៩៤) បរាមដ្ឋញ្ចេវ នោចបរាមាសំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច បរាមដ្ឋោចេវ នោចបរាមាសោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(១៩៥) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

បរាមាសបរាមដ្ឋទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

បរាមាសវិប្បយុត្តបរាមដ្ឋទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(១៩៦) បរាមាសវិប្បយុត្តំ បរាមដ្ឋំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច បរាមាសវិប្បយុត្តោ បរាមដ្ឋោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

អនុលោមក្តី បច្ចនីយៈក្តី អនុលោមបច្ចនីយៈក្តី បច្ចនីយានុលោមក្តី នៃបញ្ហាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ ដែលលោកពោលហើយ យ៉ាងណា (ក្នុងបរាមាសបរាមដ្ឋទុកកុសលត្តិកៈ) បណ្ឌិត គប្បីពោល យ៉ាងនោះដែរ ។

បដិច្ចវារៈ

[១៩៨] អព្យាកតធម៌ ដែលបរាមាសធម៌ ពាល់ត្រូវហើយផង មិនមែនជាបរាមាសៈផង អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ដែលបរាមាសធម៌ ពាល់ត្រូវហើយផង មិនមែនជាបរាមាសៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[១៩៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានវារៈតែ១ ។

ចប់ បរាមាសបរាមដ្ឋទុកកុសលត្តិកៈ ។

បរាមាសវិប្បយុត្តបរាមដ្ឋទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

[១៩៦] កុសលធម៌ ប្រាសចាកបរាមាសៈ ដែលបរាមាសធម៌ ពាល់ត្រូវហើយ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រាសចាកបរាមាសៈ ដែលបរាមាសធម៌ ពាល់ត្រូវហើយ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

បរាមាសវិប្បយុត្តំ អបរាមដ្ឋំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច បរាមាសវិប្បយុត្តោ អបរាមដ្ឋោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា... ។

(១៩៧) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ទ្វេ អវិគតេ ទ្វេ ។

លោកិយលោកុត្តរទុកត្តិកសទិសំ ។

សហជាតវារោបិ បញ្ហាវារោបិ វិត្ថារេតព្វា ។

បដិច្ចវារោ

(១៩៨) បរាមាសវិប្បយុត្តំ បរាមដ្ឋំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច បរាមាសវិប្បយុត្តោ បរាមដ្ឋោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សព្វត្ថ ឯកំ ។

បដិច្ចវារោ

(១៩៩) បរាមាសវិប្បយុត្តំ បរាមដ្ឋំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច បរាមាសវិប្បយុត្តោ បរាមដ្ឋោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា... ។

កុសលធម៌ ប្រាសចាកបកមាសៈ ដែលបកមាសធម៌មិនពាល់ត្រូវហើយ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រាសចាកបកមាសៈ ដែលបកមាសធម៌មិនពាល់ត្រូវហើយ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១៩៧) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ។

ពាក្យនេះ ដូចគ្នានឹងលោកិយលោកុត្តរទុកត្តិកៈដែរ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បដិច្ចវារៈ

(១៩៨) អកុសលធម៌ ប្រាសចាកបកមាសៈ ដែលបកមាសធម៌ពាល់ត្រូវហើយ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ប្រាសចាកបកមាសៈ ដែលបកមាសធម៌ពាល់ត្រូវហើយ ទើបកើតឡើងព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ គ្រប់បទទាំងអស់ ។

បដិច្ចវារៈ

(១៩៩) អព្យាកតធម៌ ប្រាសចាកបកមាសៈ ដែលបកមាសធម៌ពាល់ត្រូវហើយ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ប្រាសចាកបកមាសៈ ដែលបកមាសធម៌ពាល់ត្រូវហើយ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ...។ អព្យាកតធម៌ ប្រាសចាកបកមាសៈ ដែលបកមាសធម៌មិនពាល់ត្រូវហើយ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ប្រាសចាកបកមាសៈ ដែលបកមាសធម៌មិនពាល់ត្រូវហើយ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។

បរាមាសវិប្បយុត្តំ អបរាមដ្ឋំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច បរាមាសវិប្បយុត្តោ អបរាមដ្ឋោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ បរាមាសវិប្បយុត្តំ-បរាមដ្ឋំ អព្យាកតញ្ច បរាមាសវិប្បយុត្តំ អបរាមដ្ឋំ អព្យាកតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច បរាមាសវិប្បយុត្តោ បរា-មដ្ឋោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(២០០) ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ ទ្វេ អវិ-គតេ បញ្ច ។

លោកិយលោកុត្តរទុកត្តិកសទិសំ ។

សហជាតវារោបិ បញ្ហាវារោបិ វិត្ថារេតព្វា ។

បរាមាសវិប្បយុត្តបរាមដ្ឋទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

បរាមាសគោច្ឆកទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

សារម្មណទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(២០១) សារម្មណំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច សារម្ម-ណោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ... ។ យថា សប្បច្ចយំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ឯវំ វិត្ថារេតព្វំ ។

អព្យាកតធម៌ ប្រាសចាកបរាមាសៈ ដែលបរាមាសធម៌ពាល់ត្រូវហើយ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ប្រាសចាកបរាមាសៈ ដែលបរាមាសធម៌ពាល់ត្រូវហើយផង នូវអព្យាកតធម៌ ប្រាសចាកបរាមាសៈ ដែលបរាមាសធម៌មិនពាល់ត្រូវហើយផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(២០០) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

(ពាក្យនេះ) ដូចគ្នានឹងលោកិយលោកុត្តរទុកត្តិកៈដែរ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

ចប់ បរាមាសវិប្បយុត្តបរាមដ្ឋទុកកុសលត្តិកៈ ។

ចប់ បរាមាសគោច្ឆកទុកកុសលត្តិកៈ ។

សារម្មណទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

(២០១) កុសលធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅមួយអន្លើដោយអារម្មណ៍[១] អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅមួយអន្លើដោយអារម្មណ៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ...។ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រកបដោយបច្ច័យ យ៉ាងណា (បទនេះ) បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ យ៉ាងនេះចុះ ។

---

១ គឺកុសលក្នុងភូមិ ៤ អកុសលវិបាកក្នុងភូមិ ៤ និងកិរិយាក្នុងភូមិ ៣ ។

បដិច្ចវារោ

(២០២) សារម្មណំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច សារម្មណោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា... ។ យថា សប្បច្ចយំ អកុសលំ ឯវំ កាតព្វំ ។

បដិច្ចវារោ

(២០៣) សារម្មណំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច សារម្មណោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អនារម្មណំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច អនារម្មណោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ សារម្មណំ អព្យាកតញ្ច អនារម្មណំ អព្យាកតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច សារម្មណោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(២០៤) ហេតុយា នវ អារម្មណេ តីណិ អធិបតិយា បញ្ច ។ បេ ។ អញ្ញមញ្ញេ ឆ បុរេជាតេ ឯកំ អាសេវនេ ឯកំ ។ បេ ។

បដិច្ចវារៈ

[២០២] អកុសលធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅមួយអន្ទើដោយអារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅមួយអន្ទើដោយអារម្មណ៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ... ។

អកុសលធម៌ ប្រកបដោយបច្ច័យយ៉ាងណា (បទនេះ) បណ្ឌិតគប្បី ធ្វើយ៉ាងនេះផងចុះ ។

បដិច្ចវារៈ

[២០៣] អព្យាកតធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅមួយអន្ទើដោយអារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅមួយអន្ទើដោយអារម្មណ៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៣ ។ អព្យាកតធម៌ មិនមានអារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ មិនមានអារម្មណ៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អព្យាកតធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅមួយអន្ទើដោយអារម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅមួយអន្ទើដោយអារម្មណ៍ផង នូវអព្យាកតធម៌ មិនមានអារម្មណ៍ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[២០៤] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ បេ ។ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ បេ ។

សារម្មណទុកកុសលត្តិកំ

(២០៥) នហេតុយា ន៍ នអារម្មណេ តីណិ នអធិបតិយា ន៍ ។ បេ ។ នកម្មេ ទ្វេ នវិបាកេ បញ្ច នអាហារេ ឯកំ នឥន្ទ្រិយេ ឯកំ នឈានេ ទ្វេ នមគ្គេ ន៍ នសម្បយុត្តេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ ទ្វេ នោនត្ថិយា ទ្វេ នោវិគតេ ទ្វេ ។

បញ្ហាវារោ

(២០៦) សារម្មណោ អព្យាកតោ ធម្មោ សារម្មណស្ស អព្យាកតស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

(២០៧) សារម្មណោ អព្យាកតោ ធម្មោ សារម្មណស្ស អព្យាកតស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អនារម្មណោ អព្យាកតោ ធម្មោ សារម្មណស្ស អព្យាកតស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ។

(២០៨) សារម្មណោ អព្យាកតោ ធម្មោ សារម្មណស្ស អព្យាកតស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ តីណិ ។

សារម្មណទុកកុសលត្តិកៈ

[២០៥] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ បេ ។ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

បញ្ហាវារៈ

[២០៦] អព្យាកតធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅមួយអន្លើដោយអារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃអព្យាកតធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅមួយអន្លើដោយអារម្មណ៍ ដោយហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[២០៧] អព្យាកតធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅមួយអន្លើដោយអារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃអព្យាកតធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅមួយអន្លើដោយអារម្មណ៍ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ អព្យាកតធម៌ មិនមានអារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃអព្យាកតធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅមួយអន្លើដោយអារម្មណ៍ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

[២០៨] អព្យាកតធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅមួយអន្លើដោយអារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃអព្យាកតធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅមួយអន្លើដោយអារម្មណ៍ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ មានវារៈ ៣ ។

អនារម្មណោ អព្យាកតោ ធម្មោ សារម្មណស្ស អព្យាកតស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ ។

(២០៩) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ ទ្វេ អធិបតិយា ចត្តារិ អនន្តរេ ឯកំ ។ បេ ។ សហជាតេ សត្ត អញ្ញមញ្ញេ ឆ និស្សយេ សត្ត ឧបនិស្សយេ ទ្វេ បុរេជាតេ ឯកំ បច្ឆាជាតេ ឯកំ អាសេវនេ ឯកំ កម្មេ តីណិ វិបាកេ តីណិ ។ បេ ។ សម្បយុត្តេ ឯកំ វិប្បយុត្តេ ទ្វេ ។ បេ ។

សារម្មណទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

ចិត្តទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(២១០) ចិត្តំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នោចិត្តោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ នោចិត្តំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នោចិត្តោ កុសលោ ធម្មោ

អព្យាកតធម៌ មិនមានអារម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃអព្យាកតធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅមួយអន្លើដោយអារម្មណ៍ ដោយអធិបតិបច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ ។

[២០៩] ក្នុងហេតុបច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណបច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអធិបតិបច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអនន្តរបច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ បេ ។ ក្នុងសហជាតបច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអញ្ញមញ្ញបច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនិស្សយបច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងឧបនិស្សយបច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងបុរេជាតបច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងបច្ឆាជាតបច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាសេវនបច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងកម្មបច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិបាកបច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បេ ។ ក្នុងសម្បយុត្តបច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងវិប្បយុត្តបច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ បេ ។

ចប់ សារម្មណទុកកុសលត្តិកៈ ។

ចិត្តទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

[២១០] កុសលធម៌ មិនមែនជាចិត្ត អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជាចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុបច្ច័យ ។ កុសលធម៌ មិនមែនជាចិត្ត អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ មិនមែនជាចិត្ត

ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នោចិត្តំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នោចិត្តំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តោ កុសលោ ច នោចិត្តោ កុសលោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ ចិត្តំ កុសលញ្ច នោចិត្តំ កុសលញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នោចិត្តោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(២១១) ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ បញ្ច សព្វត្ថ បញ្ច អវិគតេ បញ្ច ។

(២១២) នអធិបតិយា បញ្ច នបុរេជាតេ បញ្ច នបច្ឆាជាតេ បញ្ច នអាសេវនេ បញ្ច នកម្មេ តីណិ នវិបាកេ បញ្ច នវិប្បយុត្តេ បញ្ច ។

សហជាតវារោបិ សម្បយុត្តវារោបិ វិត្ថារេតព្វា ។

បញ្ហាវារោ

(២១៣) នោចិត្តោ កុសលោ ធម្មោ នោចិត្តស្ស កុសលស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ... នោចិត្តោ កុសលោ ធម្មោ ចិត្តស្ស កុសលស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ... នោចិត្តោ កុសលោ ធម្មោ

ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ កុសលធម៌ ជាចិត្ត អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ មិនមែនជាចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ កុសលធម៌ ជាចិត្តក្តី កុសលធម៌ មិនមែនជាចិត្តក្តី អាស្រ័យ នូវអ-កុសលធម៌ មិនមែនជាចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ កុសលធម៌ មិនមែនជាចិត្ត អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជាចិត្តផង នូវកុសលធម៌ មិនមែនជាចិត្តផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦១១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធតែមានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

[៦១២] ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

សហជាតវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បញ្ហាវារៈ

[៦១៣] កុសលធម៌ មិនមែនជាចិត្ត ជាបច្ច័យ នៃកុស-លធម៌ មិនមែនជាចិត្ត ដោយហេតុប្បច្ច័យ ... កុសលធម៌ មិនមែនជាចិត្ត ជាបច្ច័យ នៃកុសលធម៌ ជាចិត្ត ដោយហេតុប្បច្ច័យ

ចិត្តស្ស កុសលស្ស ច នោចិត្តស្ស កុសលស្ស ច ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ(១) ។

(២១៤) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ ទ្វេ អធិបតិយា ទ្វេ អវិគតេ បញ្ច ។

(២១៥) នហេតុយា ទ្វេ នអារម្មណេ ទ្វេ ។

(២១៦) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ តីណិ ។

(២១៧) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ទ្វេ ។

យថា កុសលត្តិកេ បញ្ហាវារស្ស អនុលោមម្បិ បច្ចនីយម្បិ អនុលោមបច្ចនីយម្បិ បច្ចនីយានុលោមម្បិ គណិតំ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បដិច្ចវារោ

(២១៨) ចិត្តំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នោចិត្តោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ នោចិត្តំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នោចិត្តោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ... នោចិត្តំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តោ អកុសលោ ធម្មោ

១. ម. នោចិត្តោ កុសលោ ធម្មោ ចិត្តស្ស កុសលស្ស ច នោចិត្តស្ស កុសលស្ស ច ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោតិ **ឥមេ បាឋា នត្ថិ** ។

កុសលធម៌ មិនមែនជាចិត្ត ជាបច្ច័យ នៃកុសលធម៌ ជាចិត្តផង នៃអកុសលធម៌ មិនមែនជាចិត្តផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦១៤] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

[៦១៥] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

[៦១៦] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦១៧] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

អនុលោមក្តី បច្ចនីយៈក្តី អនុលោមប្បច្ចនីយៈក្តី បច្ចនីយានុលោមក្តី នៃបញ្ហាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ ដែលលោករាប់ហើយ យ៉ាងណា (ក្នុងចិត្តទុកកុសលត្តិកៈ) បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនោះដែរ ។

បដិច្ចវារៈ

[៦១៨] អកុសលធម៌ មិនមែនជាចិត្ត អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អកុសលធម៌ មិនមែនជាចិត្ត អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ មិនមែនជាចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ... អកុសលធម៌ ជាចិត្ត អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ មិនមែនជាចិត្ត

ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ... នោចិត្តំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តោ អកុសលោ ច នោចិត្តោ អកុសលោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ ចិត្តំ អកុសលញ្ច នោចិត្តំ អកុសលញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នោចិត្តោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ... ។

(២១៩) ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ បញ្ច អវិគតេ បញ្ច ។

ចិត្តទុកកុសលសទិសំ នហេតុយាបិ កាតព្វំ ។
សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ វិត្ថារេតព្វា ។

បដិច្ចវារោ

(២២០) ចិត្តំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច នោចិត្តោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ នោចិត្តំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច នោចិត្តោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នោចិត្តំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នោចិត្តំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តោ អព្យាកតោ ច នោចិត្តោ អព្យាកតោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ... អកុសលធម៌ ជាចិត្តក្តី អកុសលធម៌ មិនមែនជាចិត្តក្តី អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ មិនមែនជាចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អកុសលធម៌ មិនមែនជាចិត្ត អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាចិត្តផង នូវអកុសលធម៌ មិនមែនជាចិត្តផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ... ។

(២១៩) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ។

វារៈមានសេចក្តីប្រហែលគ្នានឹងចិត្តទុកកុសលត្តិកៈ បណ្ឌិតគប្បីធ្វើ ឲ្យដូចក្នុងហេតុប្បច្ច័យផងចុះ ។
សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បដិច្ចវារៈ

(២២០) អព្យាកតធម៌ មិនមែនជាចិត្ត អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ជាចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អព្យាកតធម៌ មិនមែនជាចិត្ត អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ មិនមែនជាចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ អព្យាកតធម៌ ជាចិត្ត អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ មិនមែនជាចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ អព្យាកតធម៌ ជាចិត្តក្តី អព្យាកតធម៌ មិនមែនជាចិត្តក្តី អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ មិនមែនជាចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

ចិត្តំ អព្យាកតញ្ច នោចិត្តំ អព្យាកតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នោចិត្តោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(២២១) ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ បញ្ច វិបាកេ បញ្ច អវិគតេ បញ្ច ។

(២២២) នហេតុយា បញ្ច នអារម្មណេ តីណិ នអធិបតិយា បញ្ច ។ បេ ។ នកម្មេ តីណិ នវិបាកេ បញ្ច នអាហារេ ឯកំ នឥន្ទ្រិយេ ឯកំ នឈានេ បញ្ច នមគ្គេ បញ្ច នសម្បយុត្តេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ បញ្ច ។

សហជាតវារេបិ សម្បយុត្តវារេបិ វិត្ថារេតព្វា ។

បញ្ហាវារោ

(២២៣) នោចិត្តោ អព្យាកតោ ធម្មោ នោចិត្តស្ស អព្យាកតស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

ចិត្តទុកកុសលសទិសំ វិត្ថារេតព្វំ ។

(២២៤) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ នវ អធិបតិយា នវ អនន្តរេ នវ ។ បេ ។

អព្យាកតធម៌ មិនមែនជាចិត្ត អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ជាចិត្តផង នូវអព្យាកតធម៌ មិនមែនជាចិត្តផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៦១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ។

[៦៦២] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ បេ ។ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យមានវារៈ ៥ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

សហជាតវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បញ្ហាវារៈ

[៦៦៣] អព្យាកតធម៌ មិនមែនជាចិត្ត ជាបច្ច័យ នៃអព្យាកតធម៌ មិនមែនជាចិត្ត ដោយហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

វារៈនេះមានសេចក្តីប្រហែលគ្នានឹងចិត្តទុកកុសលត្តិកៈដែរ

បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

[៦៦៤] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ បេ ។

សហជាតេ បញ្ច បុរេជាតេ តីណិ អាសេវនេ ទ្វេ កម្មេ តីណិ វិបាកេ បញ្ច វិប្បយុត្តេ បញ្ច អត្ថិយា បញ្ច នត្ថិយា ទ្វេ ។

ចិត្តទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

ចេតសិកទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(២២៥) ចេតសិកំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ចេតសិកោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ចេតសិកំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច អចេតសិកោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ចេតសិកំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ចេតសិកោ កុសលោ ច អចេតសិកោ កុសលោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អចេតសិកំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ចេតសិកោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ ចេតសិកំ កុសលញ្ច អចេតសិកំ កុសលញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ចេតសិកោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(២២៦) ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ បញ្ច អធិបតិយា បញ្ច អវិគតេ បញ្ច ។

ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

ចប់ ចិត្តទុកកុសលត្តិកៈ ។

ចេតសិកទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

(២២៥) កុសលធម៌ ជាចេតសិក អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជាចេតសិក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ កុសលធម៌ មិនមែនជាចេតសិក អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជាចេតសិក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ កុសលធម៌ ជាចេតសិកក្តី កុសលធម៌ មិនមែនជាចេតសិកក្តី អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជាចេតសិក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ កុសលធម៌ ជាចេតសិក អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ មិនមែនជាចេតសិក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ កុសលធម៌ ជាចេតសិក អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជាចេតសិកផង នូវអកុសលធម៌ មិនមែនជាចេតសិកផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(២២៦) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ។

(២២៧) នអធិបតិយា បញ្ច នបុរេជាតេ បញ្ច ។ បេ ។ ន កម្មេ តីណិ នវិបាកេ បញ្ច នវិប្បយុត្តេ បញ្ច ។

សហជាតវារម្បិ វិត្ថារេតព្វំ ។

បញ្ហាវារោ

(២២៨) ចេតសិកោ កុសលោ ធម្មោ ចេតសិកស្ស កុសលស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២២៩) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ នវ ។ អធិបតិយា នវ អាទិម្ហិ តីណិ សហជាតាធិបតិ មជ្ឈិមេសុ តីសុ មជ្ឈលោមិកាយេវ បញ្ញា សហជាតាធិបតិ ។ អនន្តរេ នវ ។ បេ ។ សហជាតេ បញ្ច ឧបនិស្សយេ នវ អាសេវនេ នវ កម្មេ តីណិ អាហារេ បញ្ច ឥន្ទ្រិយេ បញ្ច ឈានេ តីណិ មគ្គេ តីណិ សម្បយុត្តេ បញ្ច អត្ថិយា បញ្ច នត្ថិយា នវ ។

(២២៧) ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។ បេ ។ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

សហជាតវារៈជាដើម បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បញ្ហាវារៈ

(២២៨) កុសលធម៌ ជាចេតសិក ជាបច្ច័យ នៃកុសលធម៌ ជាចេតសិក ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

(២២៩) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ។ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ គឺ មានវារៈ ៣ ក្នុងបទខាងដើម បានដល់សហជាតាធិបតិ ក្នុងវារៈ ៣ ជាបទកណ្តាល គឺ បញ្ហាជាមជ្ឈលោមិកៈតែម្យ៉ាង បានដល់សហជាតាធិបតិ ។ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ បេ ។ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

បដិច្ចវារោ

(២៣០) ចេតសិកំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ចេតសិកោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ចេតសិកំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច អចេតសិកោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ចេតសិកំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ចេតសិកោ អកុសលោ ច អចេតសិកោ អកុសលោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អចេតសិកំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ចេតសិកោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ ចេតសិកំ អកុសលញ្ច អចេតសិកំ អកុសលញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ចេតសិកោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(២៣១) ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ បញ្ច អវិគតេ បញ្ច ។

យថា កុសលនយំ ឯវំ នហេតុប្បច្ចយម្បិ កាតព្វំ ។

សហជាតវារោបិ បញ្ហាវារោបិ វិត្ថារេតព្វា ។

ចេតសិកទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

(២៣០) អកុសលធម៌ ជាចេតសិក អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាចេតសិក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ អកុសលធម៌ មិនមែន ជាចេតសិក អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាចេតសិក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ អកុសលធម៌ ជាចេតសិកក្តី អកុសលធម៌ មិនមែន ជាចេតសិកក្តី អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាចេតសិក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អកុសលធម៌ ជាចេតសិក អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ មិនមែនជាចេតសិក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អកុសលធម៌ ជាចេតសិក អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាចេតសិក ផង នូវអកុសលធម៌ មិនមែនជាចេតសិកផង ទើបកើតឡើង ព្រោះ ហេតុប្បច្ច័យ ។

(២៣១) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន វារៈ ៥ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

កុសលន័យ យ៉ាងណា នហេតុប្បច្ច័យ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើយ៉ាងនោះដែរ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បដិច្ចវារោ

(២៣២) ចេតសិកំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច ចេតសិកោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ចេតសិកំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច អចេតសិកោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ចេតសិកំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច ចេតសិកោ អព្យាកតោ ច អចេតសិកោ អព្យាកតោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អចេតសិកំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច អចេតសិកោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ ចេតសិកំ អព្យាកតញ្ច អចេតសិកំ អព្យាកតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ចេតសិកោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(២៣៣) ហេតុយា នវ អារម្មណេ នវ អធិបតិយា នវ វិបាកេ នវ អវិគតេ នវ ។

(២៣៤) នហេតុយា នវ នអារម្មណេ តីណិ នអធិបតិយា នវ សព្វេ កាតព្វា នកម្មេ ចត្តារិ នវិបាកេ នវ នអាហារេ ឯកំ នឥន្ទ្រិយេ ឯកំ

បដិច្ចវារៈ

(២៣២) អព្យាកតធម៌ ជាចេតសិក អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ជាចេតសិក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ អព្យាកតធម៌ មិនមែន ជាចេតសិក អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ជាចេតសិក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ អព្យាកតធម៌ ជាចេតសិកក្តី អព្យាកតធម៌ មិនមែន ជាចេតសិកក្តី អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ជាចេតសិក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ៗ អព្យាកតធម៌ មិនមែនជាចេតសិក អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ មិនមែនជាចេតសិក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ៗ អព្យាកតធម៌ ជាចេតសិក អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ជាចេតសិកផង នូវអព្យាកតធម៌ មិនមែនជាចេតសិកផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ៗ

(២៣៣) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ៗ

(២៣៤) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ វារៈទាំងអស់ បណ្ឌិតគប្បីធ្វើ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១

នឈានេ ឆ នមគ្គេ នវ នសម្បយុត្តេ តីណិ ន-វិប្បយុត្តេ ឆ ។ បេ ។

សហជាតវារម្បិ វិត្ថារេតព្វំ ។

បញ្ហាវារោ

(២៣៥) ចេតសិកោ អព្យាកតោ ធម្មោ ចេ-តសិកស្ស អព្យាកតស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២៣៦) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ នវ អធិ-បតិយា នវ សហជាតាធិបតិ អនន្តរេ នវ ។ បេ ។ សហជាតេ នវ អញ្ញមញ្ញេ នវ និស្សយេ នវ ឧប-និស្សយេ នវ បុរេជាតេ តីណិ អាសេវនេ នវ កម្មេ តីណិ វិបាកេ នវ អាហារេ នវ ឥន្ទ្រិយេ នវ ឈានេ តីណិ មគ្គេ តីណិ សម្បយុត្តេ បញ្ច វិប្បយុត្តេ បញ្ច អត្ថិយា នវ ។ បេ ។

ចេតសិកទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនសម្ប-យុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។ បេ ។

សហជាតវារៈ ជាខាងដើម បណ្ឌិតគប្បីឲ្យពិស្ដារផងចុះ ។

បញ្ហាវារៈ

(២៣៥) អព្យាកតធម៌ ជាចេតសិក ជាបច្ច័យ នៃអព្យាកតធម៌ ជាចេតសិក ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

(២៣៦) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ បានដល់សហជាតាធិបតិ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ។ បេ ។ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិបាក-ប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវា: ៩ ។ បេ ។

ចប់ ចេតសិកទុកកុសលត្តិកៈ ។

ចិត្តសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(២៣៧) ចិត្តសម្បយុត្តំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តសម្បយុត្តោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(២៣៨) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

បដិច្ចវារោ

(២៣៩) ចិត្តសម្បយុត្តំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តសម្បយុត្តោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(២៤០) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

បដិច្ចវារោ

(២៤១) ចិត្តសម្បយុត្តំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តសម្បយុត្តោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ចិត្តសម្បយុត្តំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តវិប្បយុត្តោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ

ចិត្តសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

[៦៣៧] កុសលធម៌ ប្រកបដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រកបដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៣៨] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ១ ។

បដិច្ចវារៈ

[៦៣៩] អកុសលធម៌ ប្រកបដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ប្រកបដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៤០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ១ ។

បដិច្ចវារៈ

[៦៤១] អព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ អព្យាកតធម៌ ប្រាសចាកចិត្ត អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង

ហេតុប្បច្ចយា ចិត្តសម្បយុត្តំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តសម្បយុត្តោ អព្យាកតោ ច ចិត្តវិប្បយុត្តោ អព្យាកតោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ ចិត្តវិប្បយុត្តំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តវិប្បយុត្តោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ចិត្តវិប្បយុត្តំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តសម្បយុត្តោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ចិត្តវិប្បយុត្តំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តសម្បយុត្តោ អព្យាកតោ ច ចិត្តវិប្បយុត្តោ អព្យាកតោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ ចិត្តសម្បយុត្តំ អព្យាកតញ្ច ចិត្តវិប្បយុត្តំ អព្យាកតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តសម្បយុត្តោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ចិត្តសម្បយុត្តំ អព្យាកតញ្ច ចិត្តវិប្បយុត្តំ អព្យាកតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តវិប្បយុត្តោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ចិត្តសម្បយុត្តំ អព្យាកតញ្ច ចិត្តវិប្បយុត្តំ អព្យាកតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តសម្បយុត្តោ អព្យាកតោ ច ចិត្តវិប្បយុត្តោ អព្យាកតោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ អព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយចិត្តក្តី អព្យាកតធម៌ ប្រាសចាកចិត្តក្តី អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អព្យាកតធម៌ ប្រាសចាកចិត្ត អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ប្រាសចាកចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ; អព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ប្រាសចាកចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ អព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយចិត្តក្តី អព្យាកតធម៌ ប្រាសចាកចិត្តក្តី អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ប្រាសចាកចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយចិត្តផង នូវអព្យាកតធម៌ ប្រាសចាកចិត្តផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ អព្យាកតធម៌ ប្រាសចាកចិត្ត អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយចិត្តផង នូវអព្យាកតធម៌ ប្រាសចាកចិត្តផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ អព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយចិត្តក្តី អព្យាកតធម៌ ប្រាសចាកចិត្តក្តី អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយចិត្តផង នូវអព្យាកតធម៌ ប្រាសចាកចិត្តផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(២៤២) ហេតុយា នវ អារម្មណេ តីណិ អធិបតិយា បញ្ច អញ្ញមញ្ញេ ឆ បុរេជាតេ ឯកំ អាសេវនេ ឯកំ កម្មេ នវ វិបាកេ នវ អវិគតេ នវ ។

(២៤៣) នហេតុយា នវ នអារម្មណេ តីណិ នអធិបតិយា នវ ។ បេ ។ នបុរេជាតេ នវ ។ បេ ។ នកម្មេ ទ្វេ នវិបាកេ បញ្ច នអាហារេ ឯកំ នឥន្ទ្រិយេ ឯកំ នឈានេ ទ្វេ នមគ្គេ នវ នសម្បយុត្តេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ ទ្វេ ។ បេ ។

សហជាតវារម្បិ វិត្ថារេតព្វំ ។

បញ្ហាវារោ

(២៤៤) ចិត្តសម្បយុត្តោ អព្យាកតោ ធម្មោ ចិត្តសម្បយុត្តស្ស អព្យាកតស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

(២៤៥) ចិត្តសម្បយុត្តោ អព្យាកតោ ធម្មោ ចិត្តសម្បយុត្តស្ស អព្យាកតស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ចិត្តវិប្បយុត្តោ អព្យាកតោ ធម្មោ ចិត្តសម្បយុត្តស្ស អព្យាកតស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៤៦) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

(៦៤៧) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ បេ ។ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ បេ ។ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ បេ ។

សហជាតវារៈ ជាខាងដើម បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បញ្ហាវារៈ

(៦៤៨) អព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយចិត្ត ជាបច្ច័យ នៃអព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយចិត្ត ដោយហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៦៤៩) អព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយចិត្ត ជាបច្ច័យ នៃអព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយចិត្ត ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ អព្យាកតធម៌ ប្រាសចាកចិត្ត ជាបច្ច័យ នៃអព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយចិត្ត ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(២៤៦) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ ទ្វេ អធិបតិយា ចត្តារិ អារម្មណាធិបតិ អនន្តរេ ឯកំ សហជាតេ សត្ត អញ្ញមញ្ញេ ច និស្សយេ សត្ត ឧបនិស្សយេ ទ្វេ បុរេជាតេ ឯកំ បច្ឆាជាតេ ឯកំ អាសេវនេ ឯកំ កម្មេ តីណិ វិបាកេ តីណិ អាហារេ ចត្តារិ ឥន្ទ្រិយេ ច ឈានេ តីណិ មគ្គេ តីណិ សម្បយុត្តេ ឯកំ វិប្បយុត្តេ ទ្វេ ។ បេ ។

ចិត្តសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

ចិត្តសំសដ្ឋទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(២៤៧) ចិត្តសំសដ្ឋំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តសំសដ្ឋោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(២៤៨) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

[៤៤៦] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ បានដល់អារម្មណាធិបតិ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ បេ ។

ចប់ ចិត្តសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកៈ ។

ចិត្តសំសដ្ឋទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

[៤៤៧] កុសលធម៌ ប្រឡូកប្រឡំដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រឡូកប្រឡំដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤៤៨] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ ១ ។

បដិច្ចវារោ

(២៤៩) ចិត្តសំសដ្ឋំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តសំសដ្ឋោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(២៥០) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

បដិច្ចវារោ

(២៥១) ចិត្តសំសដ្ឋំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តសំសដ្ឋោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ នោចិត្តសំសដ្ឋំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច នោចិត្តសំសដ្ឋោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ ចិត្តសំសដ្ឋំ អព្យាកតញ្ច នោចិត្តសំសដ្ឋំ អព្យាកតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តសំសដ្ឋោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(២៥២) ហេតុយា នវ អារម្មណេ តីណិ អវិគតេ នវ ។

បដិច្ចវារៈ

[២៨៩] អកុសលធម៌ ប្រឡូកប្រឡំដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ប្រឡូកប្រឡំដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[២៩០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ ១ ។

បដិច្ចវារៈ

[២៩១] អព្យាកតធម៌ ប្រឡូកប្រឡំដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ប្រឡូកប្រឡំដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អព្យាកតធម៌ មិនប្រឡូកប្រឡំដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ មិនប្រឡូកប្រឡំដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អព្យាកតធម៌ ប្រឡូកប្រឡំដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ប្រឡូកប្រឡំដោយចិត្តផង នូវអព្យាកតធម៌ មិនប្រឡូកប្រឡំដោយចិត្តផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[២៩២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

យថា ចិត្តសម្បយុត្តទុកអព្យាកតសទិសំ ។
សហជាតវារោបិ បញ្ហាវារោបិ វិត្ថារេតព្វា ។

ចិត្តសំសដ្ឋទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

ចិត្តសមុដ្ឋានទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(២៨៣) ចិត្តសមុដ្ឋានំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នោចិត្តសមុដ្ឋានោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានោ កុសលោ ច នោចិត្តសមុដ្ឋានោ កុសលោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ នោចិត្តសអុដ្ឋានំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ ចិត្តសមុដ្ឋានំ កុសលញ្ច នោចិត្តសមុដ្ឋានំ កុសលញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(២៨៤) ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ បញ្ច សព្វត្ថ បញ្ច អវិគតេ បញ្ច ។

ចិត្តសមុដ្ឋានទុកកុសលត្តិកៈ

(វារៈនេះ) ដូចគ្នានឹងចិត្តសម្បយុត្តទុកអព្យាកតដែរ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

ចប់ ចិត្តសំសដ្ឋទុកកុសលត្តិកៈ ។

ចិត្តសមុដ្ឋានទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

(២៩៣) កុសលធម៌ តាំងឡើងដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ តាំងឡើងដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ កុសលធម៌ មិនតាំងឡើងដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ តាំងឡើងដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ កុសលធម៌ តាំងឡើងដោយចិត្តក្តី កុសលធម៌ មិនតាំងឡើងដោយចិត្តក្តី អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ តាំងឡើងដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ កុសលធម៌ តាំងឡើងដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ មិនតាំងឡើងដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ កុសលធម៌ តាំងឡើងដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ តាំងឡើងដោយចិត្តផង នូវកុសលធម៌ មិនតាំងឡើងដោយចិត្តផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(២៩៤) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងបទទាំងពួង មានវារៈ ៥ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

(២៥៥) នអធិបតិយា បញ្ច នបុរេជាតេ បញ្ច ។ បេ ។ នកម្មេ តីណិ នវិបាកេ បញ្ច ។ បេ ។ នវិប្បយុត្តេ បញ្ច ។

សហជាតវារម្បិ វិត្ថារេតព្វំ ។

បញ្ហាវារោ

(២៥៦) ចិត្តសមុដ្ឋានោ កុសលោ ធម្មោ ចិត្តសមុដ្ឋានស្ស កុសលស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២៥៧) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ នវ អធិបតិយា នវ អនន្តរេ នវ សមនន្តរេ នវ សហជាតេ បញ្ច ។ បេ ។ ឧបនិស្សយេ នវ អាសេវនេ នវ កម្មេ តីណិ អាហារេ បញ្ច ឥន្ទ្រិយេ បញ្ច ឈានេ តីណិ មគ្គេ តីណិ សម្បយុត្តេ បញ្ច អត្ថិយា បញ្ច ។ បេ ។

បដិច្ចវារោ

(២៥៨) ចិត្តសមុដ្ឋានំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ នចិត្តសមុដ្ឋានំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ

[២៥៥] ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ បេ ។ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ បេ ។ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

សហជាតវារៈជាខាងដើម បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្ដារផងចុះ ។

បញ្ហាវារៈ

[២៥៦] កុសលធម៌ តាំងឡើងដោយចិត្ត ជាបច្ច័យ នៃកុសលធម៌ តាំងឡើងដោយចិត្ត ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

[២៥៧] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ បេ ។ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ បេ ។

បដិច្ចវារៈ

[២៥៨] អកុសលធម៌ តាំងឡើងដោយចិត្ត អាស្រ័យនូវអកុសលធម៌ តាំងឡើងដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អកុសលធម៌ តាំងឡើងដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ មិនតាំងឡើងដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង

ហេតុប្បច្ចយា ។ ចិត្តសមុដ្ឋានំ អកុសលញ្ច នោចិត្តសមុដ្ឋានំ អកុសលញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(២៥៩) ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ បញ្ច អវិគតេ បញ្ច ។

យថា កុសលសទិសំ ។

សហជាតវារោបិ បញ្ហាវារោបិ វិត្ថារេតព្វា ។

បដិច្ចវារោ

(២៦០) ចិត្តសមុដ្ឋានំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ នោចិត្តសមុដ្ឋានំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច នោចិត្តសមុដ្ឋានោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ ចិត្តសមុដ្ឋានំ អព្យាកតញ្ច នោចិត្តសមុដ្ឋានំ អព្យាកតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(២៦១) ហេតុយា នវ អារម្មណេ នវ អធិបតិយា បញ្ច សព្វត្ថ នវ បុរេជាតេ បញ្ច អាសេវនេ បញ្ច ។ បេ ។ អវិគតេ នវ ។

ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អកុសលធម៌ តាំងឡើងដោយចិត្ត អាស្រ័យនូវអកុសលធម៌ តាំងឡើងដោយចិត្តផង នូវអកុសលធម៌ មិនតាំងឡើងដោយចិត្តផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(២៥៩) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

(បណ្ឌិត គប្បីសំដែងអកុសល) ឲ្យដូចជាកុសលចុះ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បដិប្បវារ:

(២៦០) អព្យាកតធម៌ តាំងឡើងដោយចិត្ត អាស្រ័យនូវអព្យាកតធម៌ តាំងឡើងដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អព្យាកតធម៌ មិនតាំងឡើងដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ មិនតាំងឡើងដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អព្យាកតធម៌ តាំងឡើងដោយចិត្ត អាស្រ័យនូវអព្យាកតធម៌ តាំងឡើងដោយចិត្តផង នូវអព្យាកតធម៌ មិនតាំងឡើងដោយចិត្តផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(២៦១) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងបទទាំងពួង មានវារៈ ៩ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ បេ ។ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

(២៦២) នហេតុយា នវ នអារម្មណេ នវ នអធិបតិយា នវ ។បេ។ នកម្មេ តីណិ នវិបាកេ ឆ នអាហារេ ឯកំ នឥន្ទ្រិយេ ឯកំ នឈានេ ឆ នមគ្គេ នវ នសម្បយុត្តេ ឆ នវិប្បយុត្តេ ឆ នោនត្ថិយា ឆ នោវិគតេ ឆ ។

សហជាតវារោបិ សម្បយុត្តវារោបិ វិត្ថារេតព្វា ។

បញ្ហាវារោ

(២៦៣) ចិត្តសមុដ្ឋានោ អព្យាកតោ ធម្មោ ចិត្តសមុដ្ឋានស្ស អព្យាកតស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

(២៦៤) ចិត្តសមុដ្ឋានោ អព្យាកតោ ធម្មោ ចិត្តសមុដ្ឋានស្ស អព្យាកតស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២៦៥) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ នវ អធិបតិយា នវ អនន្តរេ នវ សព្វត្ថ នវ បុរេជាតេ នវ បច្ឆាជាតេ នវ អាសេវនេ នវ កម្មេ តីណិ វិបាកេ ឆ ។

(៦៦២) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ បេ ។ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

សហជាតវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បញ្ហាវារៈ

(៦៦៣) អព្យាកតធម៌ តាំងឡើងដោយចិត្ត ជាបច្ច័យ នៃអព្យាកតធម៌ តាំងឡើងដោយចិត្ត ដោយហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៦៦៤) អព្យាកតធម៌ តាំងឡើងដោយចិត្ត ជាបច្ច័យ នៃអព្យាកតធម៌ តាំងឡើងដោយចិត្ត ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៦៦៥) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងបទទាំងពួង មានវារៈ ៩ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

អាហារេ ច ចិត្តសមុដ្ឋានម្ហូលំ នោចិត្តសមុដ្ឋានស្ស កពឡិង្ការោ អាហារោ កាតព្វោ នោចិត្តសមុដ្ឋានោ ចិត្តសមុដ្ឋានស្ស កពឡិង្ការោ អាហារោ ឃដនេ មជ្ឈេ កពឡិង្ការោ អាហារោ ។ ឥន្ទ្រិយេ ច រូបជីវិតិន្ទ្រិយំ ឯកំ ឈានេ តីណិ មគ្គេ តីណិ សម្បយុត្តេ បញ្ច វិប្បយុត្តេ ច អត្ថិយា ច នត្ថិយា ច វិគតេ ច អវិគតេ ច ។

យថា កុសលត្តិកេ បញ្ហាវារស្ស អនុលោម-ម្បិ បច្ចនីយម្បិ អនុលោមបច្ចនីយម្បិ បច្ចនីយានុលោមម្បិ គណិតំ ឯវំ គណេតព្វំ ។

ចិត្តសមុដ្ឋានទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

ចិត្តសហភូទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(២៦៦) ចិត្តសហភុំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ចិត្ត-សហភូ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ចិត្តសហភុំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នោចិត្តសហភូ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ចិត្ត-សហភុំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តសហភូ កុស-លោ ច នោចិត្តសហភូ កុសលោ ច ធម្មា

ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ប្អានដល់ចិត្តសមុដ្ឋានមូល (ជាបច្ច័យ) នៃនោចិត្តសមុដ្ឋានធម៌ កពឡិង្ការាហារ បណ្ឌិតគប្បីធ្វើ នោចិត្តសមុដ្ឋានធម៌ (ជាបច្ច័យ) នៃចិត្តសមុដ្ឋានធម៌ កពឡិង្ការាហារ បណ្ឌិតគប្បី ធ្វើក្នុងឃដនធម៌ កពឡិង្ការាហារ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើក្នុងមជ្ឈធម៌ ។ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ប្អានដល់រូបជីវិតិន្ទ្រិយ មានវារៈ ១ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

អនុលោមក្តី បច្ចនីយៈក្តី អនុលោមប្បច្ចនីយៈក្តី បច្ចនីយានុលោមក្តី នៃបញ្ហាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ ដែលលោករាប់ហើយ យ៉ាងណា បណ្ឌិត ត្រូវរាប់ (វារៈនេះ) យ៉ាងនោះដែរ ។

ចប់ ចិត្តសមុដ្ឋានទុកកុសលត្តិកៈ ។

ចិត្តសហភុទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

[៦៦៦] កុសលធម៌ កើតជាមួយនឹងចិត្ត អាស្រ័យ កុសលធម៌ កើតជាមួយនឹងចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ កុសលធម៌ មិនកើតជាមួយនឹងចិត្ត អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ កើតជាមួយនឹងចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ កុសលធម៌ កើតជាមួយនឹងចិត្តក្តី កុសលធម៌ មិនកើតជាមួយនឹងចិត្តក្តី អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ កើតជាមួយនឹងចិត្ត

ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ នោចិត្តសហភុំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តសហភូ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ ចិត្តសហភុំ កុសលញ្ច នោចិត្តសហភុំ កុសលញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តសហភូ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[២៦៧] ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ បញ្ច អវិគតេ បញ្ច ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ វិត្ថារេតព្វា ។

បដិច្ចវារោ

[២៦៨] ចិត្តសហភុំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តសហភូ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ នោចិត្តសហភុំ អកុសលំ[១] ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តសហភូ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ ចិត្តសហភុំ អកុសលញ្ច នោចិត្តសហភុំ អកុសលញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តសហភូ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

---

១ ប. កុសលំ ។

ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ កុសលធម៌ កើតជាមួយនឹងចិត្ត អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ មិនកើតជាមួយនឹងចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អកុសលធម៌ កើតជាមួយនឹងចិត្ត អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ កើតជាមួយនឹងចិត្តផង នូវកុសលធម៌ មិនកើតជាមួយនឹងចិត្តផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៦៧] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បដិច្ចវារៈ

[៦៦៨] អកុសលធម៌ កើតជាមួយនឹងចិត្ត អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ កើតជាមួយនឹងចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អកុសលធម៌ កើតជាមួយនឹងចិត្ត អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ មិនកើតជាមួយនឹងចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អកុសលធម៌ កើតជាមួយនឹងចិត្ត អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ កើតជាមួយនឹងចិត្តផង នូវអកុសលធម៌ មិនកើតជាមួយនឹងចិត្តផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(២៦៩) ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ បញ្ច អវិ-
គតេ បញ្ច ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ វិត្ថារេតព្វា ។

បដិច្ចវារោ

(២៧០) ចិត្តសហភុំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តសហភូ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ នោចិត្តសហភុំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច នោចិត្តសហភូ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(២៧១) ហេតុយា នវ អារម្មណេ នវ អវិគតេ នវ ។

យថា ចេតសិកទុកមូលា តីណិ គមនា
ឯវំ ឥមេបិ តីណិ គមនា កាតព្វា ។
សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ វិត្ថារេតព្វា ។

ចិត្តសហភុទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

ចិត្តានុបរិវត្តិទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(២៧២) ចិត្តានុបរិវត្តិំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តានុបរិវត្តិ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

[២៦៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បដិច្ចវារៈ

[២៧០] អព្យាកតធម៌ កើតជាមួយនឹងចិត្ត អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ កើតជាមួយនឹងចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។ អព្យាកតធម៌ មិនកើតជាមួយនឹងចិត្ត អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ មិនកើតជាមួយនឹងចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[២៧១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ។

ដំណើរវារៈ៣ យ៉ាង មានចេតសិកទុកៈជាមូល យ៉ាងណា
ដំណើរវារៈទាំង ៣ នេះ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ យ៉ាងនោះដែរ ។
សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

ចប់ ចិត្តសហភុទុកកុសលត្តិកៈ ។

ចិត្តានុបរិវត្តិទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

[២៧២] កុសលធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។

នោចិត្តានុបរិវត្តិំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តានុបរិវត្តិ
កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ ចិត្តា-
នុបរិវត្តិំ កុសលញ្ច នោចិត្តានុបរិវត្តិំ កុសលញ្ច
ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តានុបរិវត្តិ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
ហេតុប្បច្ចយា ។

(២៧៣) ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ បញ្ច អវិ-
គតេ បញ្ច ។

សហជាតវារោបិ បញ្ហាវារោបិ វិត្ថារេតព្វា ។

បដិច្ចវារោ

(២៧៤) ចិត្តានុបរិវត្តិំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច
ចិត្តានុបរិវត្តិ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្ប-
ច្ចយា តីណិ ។ នោចិត្តានុបរិវត្តិំ អកុសលំ ធម្មំ
បដិច្ច ចិត្តានុបរិវត្តិ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
ហេតុប្បច្ចយា ។ ចិត្តានុបរិវត្តិំ អកុសលញ្ច នោ-
ចិត្តានុបរិវត្តិំ អកុសលញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តានុបរិវត្តិ
អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(២៧៥) ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ បញ្ច អវិ-
គតេ បញ្ច ។

សហជាតវារោបិ បញ្ហាវារោបិ វិត្ថារេតព្វា ។

កុសលធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ មិនប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ កុសលធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្តផង នូវកុសលធម៌ មិនប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្តផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(២៧៣) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បដិច្ចវារៈ

(២៧៤) អកុសលធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។ អកុសលធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ មិនប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អកុសលធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្តផង នូវអកុសលធម៌ មិនប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្តផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(២៧៥) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បដិច្ចវារោ

[២៧៦] ចិត្តានុបរិវត្តឹ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តានុបរិវត្តិ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[២៧៧] ហេតុយា នវ អារម្មណេ នវ អវិគតេ នវ ។

យថា ចេតសិកទុកសទិសំ ។

សហជាតវារោបិ បញ្ហាវារោបិ វិត្ថារេតព្វា ។

ចិត្តានុបរិវត្តិទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

[២៧៨] ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានោ កុសលោ ច នោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានោ កុសលោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

បដិច្ចវារៈ

(២៧៦) អព្យាកតធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(២៧៧) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

(ទុកៈនេះ) ដូចគ្នានឹងចេតសិកទុកៈដែរ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

ចប់ ចិត្តានុបរិវត្តិទុកកុសលត្តិកៈ ។

ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

(២៧៨) កុសលធម៌ ប្រឡូកប្រឡំតាំងឡើងដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រឡូកប្រឡំតាំងឡើងដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ កុសលធម៌ មិនប្រឡូកប្រឡំតាំងឡើងដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រឡូកប្រឡំតាំងឡើងដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ កុសលធម៌ ប្រឡូកប្រឡំតាំងឡើងដោយចិត្តក្តី កុសលធម៌ មិនប្រឡូកប្រឡំតាំងឡើងដោយចិត្តក្តី អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រឡូកប្រឡំតាំងឡើងដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

នោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានំ កុសលញ្ច នោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានំ កុសលញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(២៧៩) ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ បញ្ច អវិគតេ បញ្ច ។

យថា មហន្តរទុកេ ចេតសិកទុកកុស-
លសទិសំ តត្តកាឯវ បញ្ហា ។
សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ វិត្ថារេតព្វា ។

បដិច្ចវារោ

(២៨០) ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ នោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានំ អកុសលញ្ច នោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានំ អកុសលញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

កុសលធម៌ ប្រទូស្តកប្រទូស្តតាំងឡើងដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ មិនប្រទូស្តកប្រទូស្តតាំងឡើងដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ កុសលធម៌ ប្រទូស្តកប្រទូស្តតាំងឡើងដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រទូស្តកប្រទូស្តតាំងឡើងដោយចិត្តផង នូវកុសលធម៌ មិនប្រទូស្តកប្រទូស្ត តាំងឡើង ដោយចិត្តផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[២៧៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

បញ្ហាតាំងប៉ុណ្ណោះឯង (បណ្ឌិត គប្បីសំដែង) ឲ្យដូចគ្នានឹង

វេទនាត្តិកទុកកុសលត្តិកៈ ក្នុងមហន្តរទុកៈផងចុះ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បដិច្ចវារៈ

[២៨០] អកុសលធម៌ ប្រទូស្តកប្រទូស្តតាំងឡើងដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ប្រទូស្តកប្រទូស្តតាំងឡើងដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អកុសលធម៌ ប្រទូស្តកប្រទូស្តតាំងឡើងដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ មិនប្រទូស្តកប្រទូស្តតាំងឡើងដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អកុសលធម៌ ប្រទូស្តកប្រទូស្តតាំងឡើងដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ប្រទូស្តកប្រទូស្តតាំងឡើងដោយចិត្តផង នូវអកុសលធម៌ មិនប្រទូស្តកប្រទូស្តតាំងឡើងដោយចិត្តផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(២៨១) ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ បញ្ច អវិគតេ បញ្ច ។

ចេតសិកទុកអកុសលសទិសំ ។

សហជាតវារោបិ បញ្ហាវារោបិ វិត្ថារេតព្វា ។

បដិច្ចវារោ

(២៨២) ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ នោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច នោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានំ អព្យាកតញ្ច នោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានំ អព្យាកតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(២៨៣) ហេតុយា នវ អារម្មណេ នវ អធិបតិយា នវ ។បេ។ បុរេជាតេ បញ្ច អាសេវនេ បញ្ច កម្មេ នវ ។បេ។ អវិគតេ នវ ។

ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានទុកកុសលត្តិក:

(២៨១) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ។

(ទុកនេះ) ដូចគ្នានឹងចេតសិកទុកអកុសលត្តិកៈដែរ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បដិច្ចវារៈ

(២៨២) អព្យាកតធម៌ ប្រទូស្តប្រទូស្តាំតាំងឡើងដោយចិត្ត អាស្រ័យនូវអព្យាកតធម៌ ប្រទូស្តប្រទូស្តាំតាំងឡើងដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។ អព្យាកតធម៌ មិនប្រទូស្តប្រទូស្តាំតាំងឡើងដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ មិនប្រទូស្តប្រទូស្តាំតាំងឡើងដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។ អព្យាកតធម៌ ប្រទូស្តប្រទូស្តាំតាំងឡើងដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ មិនប្រទូស្តប្រទូស្តាំតាំងឡើងដោយចិត្តផង នូវអព្យាកតធម៌ មិនប្រទូស្តប្រទូស្តាំតាំងឡើងដោយចិត្តផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។

(២៨៣) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ។ បេ ។ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ។ បេ ។ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ។

(២៨៤) នហេតុយា ទ្វេ នអារម្មណេ តីណិ ។បេ។ នកម្មេ ចត្តារិ នវិបាកេ ទ្វេ នអាហារេ ឯកំ នឥន្ទ្រិយេ ឯកំ នឈានេ ទ្វេ នមគ្គេ ទ្វេ នសម្បយុត្តេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ ទ្វេ នោនត្ថិយា តីណិ នោវិគតេ តីណិ ។

សហជាតវារេបិ សម្បយុត្តវារេបិ វិត្ថារេតព្ពា ។

បញ្ហាវារោ

(២៨៥) ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានោ អព្យាកតោ ធម្មោ ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានស្ស អព្យាកតស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២៨៦) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ ទ្វេ អធិបតិយា ទ្វេ ឯត្ថ ទ្វេ សហជាតាធិបតិ អនន្តរេ ទ្វេ សព្វត្ថ ទ្វេ បុរេជាតេ តីណិ បច្ឆាជាតេ តីណិ អាសេវនេ ទ្វេ កម្មេ តីណិ វិបាកេ ទ្វេ អាហារេ ទ្វេ ឥន្ទ្រិយេ ទ្វេ ឈានេ តីណិ

(២៨៤) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បេ ។ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

សហជាតវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បញ្ហាវារៈ

(២៨៥) អព្យាកតធម៌ ច្រឡូកច្រឡំតាំងឡើងដោយចិត្ត ជាបច្ច័យ នៃអព្យាកតធម៌ ច្រឡូកច្រឡំតាំងឡើងដោយចិត្ត ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

(២៨៦) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ បានដល់សហជាតាធិបតិ ក្នុងវារៈទាំង ៦ នោះ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងបទទាំងពួង មានវារៈ ៩ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣

មគ្គេ តីណិ សម្បយុត្តេ បញ្ច វិប្បយុត្តេ បញ្ច អត្ថិ-
យា ទ្វេ អវិគតេ ទ្វេ ។

(២៨៧) នហេតុយា ទ្វេ នអារម្មណេ ទ្វេ ។

(២៨៨) ហេតុបច្ចយា នអារម្មណេ តីណិ ។

(២៨៩) នហេតុបច្ចយា អារម្មណេ ទ្វេ ។

យថា កុសលត្តិកេ បញ្ហាវារស្ស អនុ-
លោមម្បិ បច្ចនីយម្បិ អនុលោមបច្ចនីយម្បិ
បច្ចនីយានុលោមម្បិ គណិតំ ឯវំ គណេតព្វំ ។

ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភូទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(២៩០) ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភុំ កុសលំ ធម្មំ
បដិច្ច ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភូ កុសលោ ធម្មោ
ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា តីណិ ។ នោចិត្តសំសដ្ឋ-
សមុដ្ឋានសហភុំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តសំ-
សដ្ឋសមុដ្ឋានសហភូ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ

ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

(២៨៧) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

(២៨៨) ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(២៨៩) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

អនុលោមក្តី បច្ចនីយៈក្តី អនុលោមប្បច្ចនីយៈក្តី បច្ចនីយានុលោមក្តី នៃបញ្ហាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ ដែលលោករាប់ហើយ យ៉ាងណា (វារៈនេះ) បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនោះដែរ ។

ចប់ ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានទុកកុសលត្តិកៈ ។

ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភូទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

(២៩០) កុសលធម៌ ប្រឡូកប្រឡំតាំងឡើងកើតជាមួយនឹងចិត្ត អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រឡូកប្រឡំតាំងឡើងកើតជាមួយនឹងចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ កុសលធម៌ ប្រឡូកប្រឡំតាំងឡើងកើតជាមួយនឹងចិត្ត អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ មិនប្រឡូកប្រឡំ មិនតាំងឡើង មិនកើតជាមួយនឹងចិត្ត ទើបកើតឡើង

ហេតុប្បច្ចយា ។ ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភុំ កុសលញ្ច នោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភុំ កុសលញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភូ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(២៩១) ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ បញ្ច អវិគតេ បញ្ច ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ វិត្ថារេតព្វា ។

បដិច្ចវារោ

(២៩២) ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភុំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភូ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ នោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភុំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភូ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភុំ អកុសលញ្ច នោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភុំ អកុសលញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភូ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(២៩៣) ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ បញ្ច អវិគតេ បញ្ច ។

ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ កុសលធម៌ ប្រឡូកប្រឡំ តាំងឡើងកើតជាមួយនឹងចិត្ត អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រឡូកប្រឡំ តាំងឡើងកើតជាមួយនឹងចិត្តផង នូវកុសលធម៌ មិនប្រឡូកប្រឡំមិនតាំងឡើងមិនកើតជាមួយនឹងចិត្តផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤៩១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មាន៥វារៈ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៥វារៈ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មាន៥វារៈ ។

សហជាតវារៈក្តី បច្ចយវារៈក្តី បណ្ឌិតគប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បដិច្ចវារៈ

[៤៩២] អកុសលធម៌ ប្រឡូកប្រឡំ តាំងឡើងកើតជាមួយនឹងចិត្តអាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ប្រឡូកប្រឡំតាំងឡើងកើតជាមួយនឹងចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ។ អកុសលធម៌ ប្រឡូកប្រឡំ តាំងឡើងកើតជាមួយនឹងចិត្ត អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ មិនប្រឡូកប្រឡំមិនតាំងឡើងមិនកើតជាមួយនឹងចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អកុសលធម៌ ប្រឡូកប្រឡំតាំងឡើងកើតជាមួយនឹងចិត្ត អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ប្រឡូកប្រឡំតាំងឡើងកើតជាមួយនឹងចិត្តផង នូវអកុសលធម៌ មិនប្រឡូកប្រឡំមិនតាំងឡើងមិនកើតជាមួយនឹងចិត្តផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤៩៣] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មាន៥វារៈ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៥វារៈ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មាន៥វារៈ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ វិត្ថារេតព្វា ។

បដិច្ចវារោ

(២៩៤) ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភុំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភូ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(២៩៥) ហេតុយា នវ អារម្មណេ នវ អវិគតេ នវ ។

ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភូអព្យាកតសទិសំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ វិត្ថារេតព្វា ។

ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភុទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តិទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(២៩៦) ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តិំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តី កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ នោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តិំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តី កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បដិច្ចវារៈ

(២៩៤) អព្យាកតធម៌ ប្រឡូកប្រឡំតាំងឡើងកើតជាមួយនឹងចិត្ត អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ប្រឡូកប្រឡំតាំងឡើងកើតជាមួយនឹងចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(២៩៥) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

(ទុកៈនេះ) ប្រហែលគ្នានឹងចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានទុកអព្យាកតៈដែរ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

ចប់ ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភូទុកកុសលត្តិកៈ ។

សំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តិទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

(២៩៦) កុសលធម៌ ប្រឡូកប្រឡំតាំងឡើងប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រឡូកប្រឡំតាំងឡើងប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ កុសលធម៌ ប្រឡូកប្រឡំតាំងឡើងប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ មិនប្រឡូកប្រឡំមិនតាំងឡើងមិនប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ទើបកើតឡើង

ហេតុប្បច្ចយា ។ ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តិ កុសលញ្ច នោចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តឹ កុសលញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តិ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(២៩៧) ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ បញ្ច អវិគតេ បញ្ច ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ វិត្ថារេតព្វា ។

បដិច្ចវារោ

(២៩៨) ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តឹ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តិ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(២៩៩) ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ បញ្ច អវិគតេ បញ្ច ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ វិត្ថារេតព្វា ។

បដិច្ចវារោ

(៣០០) ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តឹ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តិ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ កុសលធម៌ ប្រឡូកប្រឡំតាំងឡើងប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រឡូកប្រឡំតាំងឡើងប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្តផង នូវកុសលធម៌ មិនប្រឡូកប្រឡំមិនតាំងឡើងមិនប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្តផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[២៩៧] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បដិច្ចវារៈ

[២៩៨] អកុសលធម៌ ប្រឡូកប្រឡំតាំងឡើងប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ប្រឡូកប្រឡំតាំងឡើងប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[២៩៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បដិច្ចវារៈ

[៣០០] អព្យាកតធម៌ ប្រឡូកប្រឡំតាំងឡើងប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ប្រឡូកប្រឡំតាំងឡើងប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៣០១) ហេតុយា ឆ អារម្មណេ ឆ អវិគតេ ឆ ។

ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានទុកអព្យាកតសទិសំ ។
សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ វិត្ថារេតព្វា ។

ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តិទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

អជ្ឈត្តិកទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(៣០២) អជ្ឈត្តិកំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ពាហិរោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ ពាហិរំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ពាហិរោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ពាហិរំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច អជ្ឈត្តិកោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ពាហិរំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច អជ្ឈត្តិកោ កុសលោ ច ពាហិរោ កុសលោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អជ្ឈត្តិកំ កុសលញ្ច ពាហិរំ កុសលញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ពាហិរោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៣០៣) ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ បញ្ច អវិគតេ បញ្ច ។

[៣០១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន មានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

(ទុកៈនេះ) ប្រហែលគ្នានឹងចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានទុកអព្យាកតៈដែរ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

ចប ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តិទុកកុសលត្តិកៈ ។

អជ្ឈត្តិកទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

[៣០២] កុសលធម៌ ខាងក្រៅ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ខាងក្នុង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ កុសលធម៌ ខាងក្រៅ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ខាងក្រៅ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ កុសលធម៌ ខាងក្នុង អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ខាងក្រៅ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ កុសលធម៌ ខាងក្នុងក្តី កុសលធម៌ ខាងក្រៅក្តី អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ខាងក្រៅ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ កុសលធម៌ ខាងក្រៅ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ខាងក្នុងផង នូវកុសលធម៌ ខាងក្រៅផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៣០៣] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

ចិត្តទុកសទិសំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ វិត្ថារេតព្វា ។

បដិច្ចវារោ

(៣០៤) អជ្ឈត្តិកំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ពាហិរោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ ពាហិរំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ពាហិរោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ពាហិរំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច អជ្ឈត្តិកោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ពាហិរំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច អជ្ឈត្តិកោ អកុសលោ ច ពាហិរោ អកុសលោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អជ្ឈត្តិកំ អកុសលញ្ច ពាហិរំ អកុសលញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ពាហិរោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៣០៥) ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ បញ្ច អវិគតេ បញ្ច ។

ចិត្តទុកសទិសំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ វិត្ថារេតព្វា ។

(ទុកៈនេះ) ប្រហែលគ្នានឹងចិត្តទុកៈដែរ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បញ្ហាវារៈ

(៣០៤) អកុសលធម៌ ខាងក្រៅ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ខាងក្នុង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អកុសលធម៌ ខាងក្រៅ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ខាងក្រៅ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ អកុសលធម៌ ខាងក្នុង អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ខាងក្រៅ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ អកុសលធម៌ ខាងក្នុងក្តី អកុសលធម៌ ខាងក្រៅក្តី អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ខាងក្រៅ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អកុសលធម៌ ខាងក្រៅ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ខាងក្នុងផង នូវអកុសលធម៌ ខាងក្រៅផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៣០៥) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

(ទុកៈនេះ) ប្រហែលគ្នានឹងចិត្តទុកៈដែរ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បដិច្ចវារោ

(៣០៦) អជ្ឈត្តិកំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច អជ្ឈត្តិកោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ ពាហិរំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច ពាហិរោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អជ្ឈត្តិកំ អព្យាកតញ្ច ពាហិរំ អព្យាកតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច អជ្ឈត្តិកោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(៣០៧) ហេតុយា ឆ អារម្មណេ បញ្ច អធិបតិយា បញ្ច ។បេ។ អញ្ញមញ្ញេ បញ្ច បុរេជាតេ បញ្ច អាសេវនេ បញ្ច អវិគតេ ឆ ។

(៣០៨) នហេតុយា ឆ នអារម្មណេ ឆ នអធិបតិយា ឆ ។បេ។ នកម្មេ តីណិ នវិបាកេ បញ្ច នអាហារេ ឯកំ នឥន្ទ្រិយេ ឯកំ នឈានេ បញ្ច នមគ្គេ ឆ នសម្បយុត្តេ ឆ នវិប្បយុត្តេ បញ្ច នោនត្ថិយា ឆ នោវិគតេ ឆ ។

សហជាតវារោបិ បញ្ហាវារោបិ វិត្ថារេតព្វា ។

អជ្ឈត្តិកទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

[៣០៦] អព្យាកតធម៌ ខាងក្នុង អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ខាងក្នុង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។ អព្យាកតធម៌ ខាងក្រៅ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ខាងក្រៅ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។ អព្យាកតធម៌ ខាងក្នុង អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ខាងក្នុងផង នូវអព្យាកតធម៌ ខាងក្រៅផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៣០៧] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ។ បេ ។ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ។

[៣០៨] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ។ បេ ។ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងនអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងនឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បញ្ហាវារោ

(៣០៩) ពាហិរោ អព្យាកតោ ធម្មោ ពាហិរស្ស អព្យាកតស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣១០) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ ទ្វេ អធិបតិយា ទ្វេ អជ្ឈត្តិកោ ពាហិរស្ស គដ្ឋទត្តាលេ សហជាតាធិបតិ បជ្ឈេ ទ្វីសុបិ សហជាតាធិបតិ ។ អនន្តរេ ទ្វេ សហជាតេ ទ្វេ អញ្ញមញ្ញេ បញ្ច និស្សយេ ទ្វេ ឧបនិស្សយេ ទ្វេ បុរេជាតេ ទ្វេ អារម្មណបុរេជាតម្បិ វត្ថុបុរេជាតម្បិ បច្ឆាជាតេ ទ្វេ អាសេវនេ ទ្វេ ។ ពាហិរោ អព្យាកតោ ធម្មោ ពាហិរស្ស អព្យាកតស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ វិបាកេ ទ្វេ អាហារេ ទ្វេ តិណ្ណំ កពឡីការោ អាហារោ ឥន្ទ្រិយេ ទ្វេ តិណ្ណំ រូបជីវិតិន្ទ្រិយំ សម្បយុត្តេ បញ្ច វិប្បយុត្តេ ទ្វេ អត្ថិយា ទ្វេ ។ បេ ។

អជ្ឈត្តិកទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

បញ្ហាវារៈ

[៣០៩] អព្យាកតធម៌ ខាងក្រៅ ជាបច្ច័យ នៃអព្យាកតធម៌ ខាងក្រៅ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

[៣១០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ គឺ អជ្ឈត្តិកធម៌ (ជាបច្ច័យ) នៃពាហិរធម៌ ក្នុងកាលជាទីប្រព្រឹត្តទៅ បានដល់សហជាតាធិបតិ ក្នុងកាលជាកណ្តាល ក្នុងធម៌ទាំង ៣ បានដល់សហជាតាធិបតិ ។ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ បានដល់អារម្មណបុរេជាត ១ វត្ថុបុរេជាត ១ ក្នុងបច្ឆាជាតប្បច្ច័យមានវារៈ ៩ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ អព្យាកតធម៌ ខាងក្រៅ ជាបច្ច័យ នៃអព្យាកតធម៌ ខាងក្រៅ ដោយកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ បានដល់កពឡិង្ការាហារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ទាំង ៣ (គឺ កុសលធម៌ អកុសលធម៌ និងអព្យាកតធម៌) ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ គឺ រូបជីវិតិន្ទ្រិយ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ទាំង ៣ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ បេ ។

ចប់ អជ្ឈត្តិកទុកកុសលត្តិកៈ ។

ឧបាទាទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(៣១១) នោឧបាទា កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នោឧបាទា កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៣១២) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

បដិច្ចវារោ

(៣១៣) នោឧបាទា អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នោឧបាទា អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៣១៤) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

បដិច្ចវារោ

(៣១៥) ឧបាទា អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច នោឧបាទា អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ នោឧបាទា អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច នោឧបាទា អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នោឧបាទា អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច ឧបាទា អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា

ឧបាទាទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

[៣១១] កុសលធម៌ ជានោឧបាទា អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជានោឧបាទា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៣១២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានវារៈ ១ គ្រប់ៗបទ ។

បដិច្ចវារៈ

[៣១៣] អកុសលធម៌ ជានោឧបាទា អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជានោឧបាទា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៣១៤] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានវារៈ ១ គ្រប់ៗបទ ។

បដិច្ចវារៈ

[៣១៥] អព្យាកតធម៌ ជានោឧបាទា អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ជាឧបាទា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អព្យាកតធម៌ ជានោឧបាទា អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ជានោឧបាទា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ អព្យាកតធម៌ ជាឧបាទា អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ជានោឧបាទា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ

នោឧបាទា អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច ឧបាទា អព្យាកតោ ច នោឧបាទា អព្យាកតោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ ឧបាទា អព្យាកតញ្ច នោឧបាទា អព្យាកតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នោឧបាទា អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៣១៦) ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ តីណិ ។ បេ ។ អញ្ញមញ្ញេ បញ្ច ។ បេ ។ បុរេជាតេ ឯកំ អាសេវនេ ឯកំ កម្មេ បញ្ច អវិគតេ បញ្ច ។

(៣១៧) នហេតុយា បញ្ច នអារម្មណេ តីណិ នអធិបតិយា បញ្ច ។ បេ ។ នកម្មេ តីណិ នវិបាកេ តីណិ នអាហារេ តីណិ នឥន្ទ្រិយេ តីណិ នឈានេ តីណិ នមគ្គេ បញ្ច នសម្បយុត្តេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ តីណិ នោនត្ថិយា តីណិ នោវិគតេ តីណិ ។

សហជាតវារោបិ សម្បយុត្តវារោបិ វិត្ថារេតព្វា ។

បញ្ហាវារោ

(៣១៨) នោឧបាទា អព្យាកតោ ធម្មោ នោឧបាទា អព្យាកតស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

អព្យាកតធម៌ ជាឧបាទាក្តី អព្យាកតធម៌ ជានោឧបាទាក្តី អាស្រ័យនូវអព្យាកតធម៌ ជានោឧបាទា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អព្យាកតធម៌ ជានោឧបាទា អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ជាឧបាទាផង នូវអព្យាកតធម៌ ជានោឧបាទាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៣១៦] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។ បេ ។ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ។ បេ ។ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ។

[៣១៧] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ។ បេ ។ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងនអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងនឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។

សហជាតវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី បណ្ឌិតគប្បីឲ្យពិស្តារដូចបុះ ។

បញ្ហាវារៈ

[៣១៨] អព្យាកតធម៌ ជានោឧបាទា ជាបច្ច័យ នៃអព្យាកតធម៌ ជានោឧបាទា ដោយហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។

(៣១៩) ឧបាទានា អព្យាកតោ ធម្មោ នោឧបាទានា អព្យាកតស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ ។ នោឧបាទានា អព្យាកតោ ធម្មោ នោឧបាទានា អព្យាកតស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ ។ ទ្វេ ។

(៣២០) នោឧបាទានា អព្យាកតោ ធម្មោ នោឧបាទានា អព្យាកតស្ស ធម្មស្ស អធិបតិបច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ បឋមេ ទ្វេបិ អធិបតី ទ្វីសុ សហជាតាធិបតិ ។

(៣២១) អនន្តរេ ឯកំ សហជាតេ បញ្ច អញ្ញមញ្ញេ បញ្ច និស្សយេ បញ្ច ។

(៣២២) ឧបាទានា អព្យាកតោ ធម្មោ នោឧបាទានា អព្យាកតស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ។ នោឧបាទានា អព្យាកតោ ធម្មោ នោឧបាទានា អព្យាកតស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ។ ទ្វេ ។

(៣២៣) បុរេជាតេ តីណិ បច្ឆាជាតេ តីណិ អាសេវនេ ឯកំ កម្មេ តីណិ វិបាកេ តីណិ អាហារេ ច ឥន្ទ្រិយេ សត្ត ឈានេ តីណិ

ឧបាទានុកកុសលត្តិកៈ

[៣១៩] អព្យាកតធម៌ ជាឧបាទា ជាបច្ច័យ នៃអព្យាកតធម៌ ជានោឧបាទា ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ អព្យាកតធម៌ ជានោឧបាទា ជាបច្ច័យ នៃអព្យាកតធម៌ ជានោឧបាទា ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ មានវារៈ ២ ។

[៣២០] អព្យាកតធម៌ ជានោឧបាទា ជាបច្ច័យ នៃអព្យាកតធម៌ ជានោឧបាទា ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបឋមវារៈ មានអធិបតិពីរ ក្នុងវារៈទាំងពីរ មានសហជាតាធិបតិ ។

[៣២១] ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

[៣២២] អព្យាកតធម៌ ជាឧបាទា ជាបច្ច័យ នៃអព្យាកតធម៌ ជានោឧបាទា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ អព្យាកតធម៌ ជានោឧបាទា ជាបច្ច័យ នៃអព្យាកតធម៌ ជានោឧបាទា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ មានវារៈ ២ ។

[៣២៣] ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣

មគ្គេ តីណិ សម្បយុត្តេ ឯកំ វិប្បយុត្តេ ចត្តារិ អត្ថិយា ឆ ។

ឧបាទានកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

ឧបាទិន្នទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(៣២៤) អនុបាទិន្នំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច អនុបាទិន្នោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៣២៥) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។ សព្វត្ថ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ ឯកំ ។

សប្បច្ចយទុកកុសលសទិសំ ។

បដិច្ចវារោ

(៣២៦) អនុបាទិន្នំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច អនុបាទិន្នោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៣២៧) ហេតុយា ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងវិប្ប-យុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ។

ចប់ ឧបាទាទុកកុសលត្តិកៈ ។

ឧបាទិន្នទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

(៣២៤) កុសលធម៌ ដែលកម្ម (ប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើម) មិនកាន់យកហើយ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ដែលកម្ម (ប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើម) មិនកាន់យកហើយ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៣២៥) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ មានវារៈ១ ។

ក្នុងសហជាតវារៈក្តី ក្នុងបញ្ហាវារៈក្តី សុទ្ធតែមានវារៈ១ ។

(ត្តិកៈនេះ) ប្រហែលគ្នានឹងសប្បច្ចយទុកកុសលដែរ ។

បដិច្ចវារៈ

(៣២៦) អកុសលធម៌ ដែលកម្មមិនកាន់យកហើយ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ដែលកម្មមិនកាន់យកហើយ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៣២៧) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

បដិច្ចវារោ

(៣២៨) ឧបាទិន្នំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច ឧបាទិន្នោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អនុបាទិន្នំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច អនុបាទិន្នោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ ឧបាទិន្នំ អព្យាកតញ្ច អនុបាទិន្នំ អព្យាកតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច អនុបាទិន្នោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឧបាទិន្នេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

(៣២៩) ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ ទ្វេ អធិបតិយា ឯកំ ។បេ។ បុរេជាតេ ទ្វេ អាសេវនេ ឯកំ កម្មេ បញ្ច វិបាកេ បញ្ច អវិគតេ បញ្ច ។

(៣៣០) នហេតុយា បញ្ច នអារម្មណេ ចត្តារិ នអធិបតិយា បញ្ច ។បេ។ នបុរេជាតេ

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ១ ។

បដិច្ចវារៈ

[៣២៨] អព្យាកតធម៌ ដែលកម្មកាន់យកហើយ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ដែលកម្មកាន់យកហើយ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អព្យាកតធម៌ ដែលកម្មមិនកាន់យកហើយ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ដែលកម្មមិនកាន់យកហើយ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អព្យាកតធម៌ ដែលកម្មមិនកាន់យកហើយ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ដែលកម្មកាន់យកហើយផង នូវអព្យាកតធម៌ ដែលកម្មមិនកាន់យកហើយផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលកម្មកាន់យកហើយផង នូវពួកមហាភូតផង ។

[៣២៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ បេ ។ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

[៣៣០] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ បេ ។ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ

ចត្តារិ នកម្មេ ឯកំ នវិបាកេ ទ្វេ នអាហារេ ទ្វេ នឥន្ទ្រិយេ ទ្វេ នឈានេ ទ្វេ នមគ្គេ បញ្ច នសម្បយុត្តេ ចត្តារិ នវិប្បយុត្តេ ទ្វេ នោនត្ថិយា ចត្តារិ នោវិគតេ ចត្តារិ ។

សហជាតវារាទិ វិត្ថារេតព្វំ ។

បញ្ហាវារោ

(៣៣១) ឧបាទិន្នោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧបាទិន្នស្ស អព្យាកតស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ អនុបាទិន្នោ អព្យាកតោ ធម្មោ អនុបាទិន្នស្ស អព្យាកតស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៣២) ហេតុយា ចត្តារិ ។ អារម្មណេ ចត្តារិ ឧបាទិន្នមូលកេ ទ្វេ អនុបាទិន្នមូលកេ ទ្វេ ។ អនុបាទិន្នោ អព្យាកតោ ធម្មោ អនុបាទិន្នស្ស អព្យាកតស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ឯកំ ។ អនន្តរេ ចត្តារិ សមនន្តរេ ចត្តារិ សហជាតេ បញ្ច អញ្ញមញ្ញេ ទ្វេ និស្សយេ បញ្ច ឧបនិស្សយេ ចត្តារិ ។

មានវារៈ ៤ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។

សហជាតវារៈជាដើម បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បញ្ហាវារៈ

(៣៣១) អព្យាកតធម៌ ដែលកម្មកាន់យកហើយ ជាបច្ច័យនៃអព្យាកតធម៌ ដែលកម្មកាន់យកហើយ ដោយហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អព្យាកតធម៌ ដែលកម្មមិនកាន់យកហើយ ជាបច្ច័យ នៃអព្យាកតធម៌ ដែលកម្មមិនកាន់យកហើយ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

(៣៣២) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងឧបាទិន្នមូលកៈ មានវារៈ ២ ក្នុងអនុបាទិន្នមូលកៈ មានវារៈ ២ ។ អព្យាកតធម៌ ដែលកម្មមិនកាន់យកហើយ ជាបច្ច័យ នៃអព្យាកតធម៌ ដែលកម្មមិនកាន់យកហើយ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ មានវារៈ ១ ។ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។

ឧបាទិន្នទុកកុសលត្តិកំ

(៣៣៣) ឧបាទិន្នោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧបាទិន្នស្ស អព្យាកតស្ស ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណបុរេជាតំ វត្ថុបុរេជាតំ ទ្វេ បញ្ហា ។ អនុបាទិន្នោ អព្យាកតោ ធម្មោ អនុបាទិន្នស្ស អព្យាកតស្ស ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ អារម្មណបុរេជាតំយេវ ។ ឃដនា ទ្វេ អារម្មណបុរេជាតម្បិ វត្ថុបុរេជាតម្បិ ។ ឆ ។

(៣៣៤) បច្ឆាជាតេ ឆ អាសេវនេ ឯកំ កម្មេ ចត្តារិ វិបាកេ ចត្តារិ អាហារេ នវ ឥន្ទ្រិយេ ចត្តារិ ឈានេ ចត្តារិ មគ្គេ ចត្តារិ សម្បយុត្តេ ទ្វេ វិប្បយុត្តេ ឆ អត្ថិយា នវ នត្ថិយា ចត្តារិ វិគតេ ចត្តារិ អវិគតេ នវ ។បេ។

(៣៣៥) នហេតុយា នវ នអារម្មណេ នវ ។

(៣៣៦) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ ចត្តារិ ។

(៣៣៧) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ចត្តារិ ។

ឧបាទិន្នទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

មហន្តរទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

ឧបាទិន្នុបាទានិយត្តិក:

(៣៣៣) អព្យាកតធម៌ ដែលកម្មកាន់យកហើយ ជាបច្ច័យ នៃអព្យាកតធម៌ ដែលកម្មកាន់យកហើយ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ បាន ដល់អារម្មណបុរេជាត និងវត្ថុបុរេជាត មានបញ្ហា ២ ។ អព្យាកតធម៌ ដែលកម្មមិនកាន់យកហើយ ជាបច្ច័យ នៃអព្យាកតធម៌ ដែលកម្មមិន កាន់យកហើយ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ និងជាអារម្មណ- បុរេជាតតែម្យ៉ាង ។ យដន:២ បានដល់អារម្មណបុរេជាតផង វត្ថុបុរេ- ជាតផង ។ មានវារៈ ៦ ។

(៣៣៤) ក្នុងបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុង ឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងសម្បយុត្ត- ប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ បេ ។

(៣៣៥) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

(៣៣៦) ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៣៣៧) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

ចប់ ឧបាទិន្នុបាទានិយត្តិក: ។

ចប់ មហន្តរទុកកុសលត្តិក: ។

ឧបាទានទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(១៣៨) នោឧបាទានំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នោឧបាទានោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(១៣៩) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

បដិច្ចវារោ

(១៤០) ឧបាទានំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ឧបាទានោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឧបាទានំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នោឧបាទានោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឧបាទានំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ឧបាទានោ អកុសលោ ច នោឧបាទានោ អកុសលោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ នោឧបាទានំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នោឧបាទានោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ ឧបាទានំ អកុសលញ្ច នោឧបាទានំ អកុសលញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ឧបាទានោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

ឧបាទានទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

(៣៣៨) កុសលធម៌ មិនមែនជាឧបាទាន អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ មិនមែនជាឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៣៣៩) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានវារៈតែ១ ។

បដិច្ចវារៈ

(៣៤០) អកុសលធម៌ ជាឧបាទាន (សេចក្តីប្រកាន់មាំ) អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ អកុសលធម៌ មិនមែនជាឧបាទាន អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ អកុសលធម៌ ជាឧបាទានផង អកុសលធម៌ មិនមែនជាឧបាទានផង អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អកុសលធម៌ មិនមែនជាឧបាទាន អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ មិនមែនជាឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។ អកុសលធម៌ ជាឧបាទាន អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាឧបាទានផង នូវអកុសលធម៌ មិនមែនជាឧបាទានផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។

(៣៦១) ហេតុយា នវ អារម្មណេ នវ សព្វត្ថ នវ អវិគតេ នវ ។

(៣៦២) នោឧបាទានំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នោឧបាទានោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា ។

(៣៦៣) នហេតុយា ឯកំ នអធិបតិយា នវ នបុរេជាតេ នវ ។ បេ ។ នកម្មេ តីណិ នវិបាកេ នវ នវិប្បយុត្តេ នវ ។

សហជាតវារម្បិ វិត្ថារេតព្វំ ។

បញ្ហាវារោ

(៣៦៤) ឧបាទានោ អកុសលោ ធម្មោ ឧបាទានស្ស អកុសលស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៦៥) ហេតុយា នវ អារម្មណេ នវ ។ អធិបតិយា នវ នោឧបាទានមូលកេ តីណិ សហជាតាធិបតិ ។ អនន្តរេ នវ ។ បេ ។ និស្សយេ នវ ឧបនិស្សយេ នវ អាសេវនេ នវ កម្មេ តីណិ

ឧបាទានទុកកុសលត្តិកៈ

[៣៦១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ មានវារៈ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ។

[៣៦២] អកុសលធម៌ មិនមែនជាឧបាទាន អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ មិនមែនជាឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

[៣៦៣] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ។ បេ ។ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ។

សហជាតវារៈជាដើម បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បញ្ហាវារៈ

[៣៦៤] អកុសលធម៌ ជាឧបាទាន ជាបច្ច័យ នៃអកុសលធម៌ ជាឧបាទាន ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

[៣៦៥] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងនោឧបាទានមូលកៈ មានវារៈ ៣ ប៉ុនដល់សហជាតាធិបតិ ។ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ។ បេ ។ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣

នោឧបាទានមូលកេ អាហារេ តីណិ ឥន្ទ្រិយេ តីណិ ឈានេ តីណិ មគ្គេ ទ្វេ សម្បយុត្តេ ទ្វេ អត្ថិយា ទ្វេ ។

(៣៤៦) នោឧបាទានំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច នោឧបាទានោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(៣៤៧) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

ឧបាទានទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

ឧបាទានិយទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(៣៤៨) ឧបាទានិយំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ឧបាទានិយោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។ អនុបាទានិយំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច អនុបាទានិយោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(៣៤៩) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ទ្វេ អវិគតេ ទ្វេ ។

លោកិយលោកុត្តរទុកកុសលសទិសំ ។

ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មិនមែនឧបាទានមូលកៈ មានវារៈ៣ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ។

[៣៤៦] អព្យាកតធម៌ មិនមែនជាឧបាទាន អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ មិនមែនជាឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៣៤៧] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ ១ ។

ចប់ ឧបាទានទុកកុសលត្តិកៈ ។

ឧបាទានិយទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

[៣៤៨] កុសលធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ កុសលធម៌ មិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ មិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៣៤៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ។

(វារៈនេះ) ប្រហែលគ្នានឹងលោកិយលោកុត្តរទុកកុសលៈដែរ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ វិត្ថារេតព្វា ។

បដិច្ចវារោ

(៣៥០) ឧបាទានិយំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ឧបាទានិយោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(៣៥១) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

បដិច្ចវារោ

(៣៥២) ឧបាទានិយំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច ឧបាទានិយោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។ អនុបាទានិយំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច អនុបាទានិយោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា អនុបាទានិយំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច ឧបាទានិយោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា អនុបាទានិយំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច ឧបាទានិយោ អព្យាកតោ ច អនុបាទានិយោ អព្យាកតោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុបច្ចយា ។

ឧបាទានិយទុកកុសលត្តិកៈ

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បដិច្ចវារៈ

(៣៩០) អកុសលធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យនូវអកុសលធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៣៩១) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានវារៈតែ ១ ។

បដិច្ចវារៈ

(៣៩២) អព្យាកតធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យនូវអព្យាកតធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អព្យាកតធម៌ មិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យនូវអព្យាកតធម៌ មិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ អព្យាកតធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ មិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ អព្យាកតធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង អព្យាកតធម៌ មិនមែនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ មិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

ឧបាទានិយំ អព្យាកតញ្ច អនុបាទានិយំ អព្យាកតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ឧបាទានិយោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៣៩៣) ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ ទ្វេ អធិបតិយា បញ្ច ។

លោកិយលោកុត្តរទុកអព្យាកតសទិសំ ។

សហជាតភាគេបិ បញ្ហាភាគេបិ វិត្ថារេតព្វា ។

ឧបាទានិយទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

ឧបាទានសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(៣៩៤) ឧបាទានវិប្បយុត្តំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ឧបាទានវិប្បយុត្តោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៣៩៥) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អធិបតិយា ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

បដិច្ចវារោ

(៣៩៦) ឧបាទានសម្បយុត្តំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ឧបាទានសម្បយុត្តោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ

អព្យាកតធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង នូវអព្យាកតធម៌ មិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៣៩៣) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ។

(វារៈនេះ) ប្រហែលគ្នានឹងលោកិយលោកុត្តរទុកអព្យាកតៈដែរ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

ចប់ ឧបាទានិយទុកកុសលត្តិកៈ ។

ឧបាទានសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

(៣៩៤) កុសលធម៌ ប្រាសចាកឧបាទាន អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ដែលប្រាសចាកឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៣៩៥) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ១ ។

បដិច្ចវារៈ

(៣៩៦) អកុសលធម៌ ប្រកបដោយឧបាទាន អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ប្រកបដោយឧបាទាន ទើបកើតឡើង

ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ ឧបាទានវិប្បយុត្តំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ឧបាទានវិប្បយុត្តោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ទ្វេ ។ ឧបាទានសម្បយុត្តំ អកុសលញ្ច ឧបាទានវិប្បយុត្តំ អកុសលញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ឧបាទានសម្បយុត្តោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៣៥៧) ហេតុយា ឆ អារម្មណេ ឆ សព្វត្ថ ឆ អវិគតេ ឆ ។

(៣៥៨) នហេតុយា ឯកំ នអធិបតិយា ឆ នកម្មេ ចត្តារិ នវិបាកេ ឆ ។

សហជាតវារម្បិ វិត្ថារេតព្វំ ។

បញ្ហាវារោ

(៣៥៩) ឧបាទានសម្បយុត្តោ អកុសលោ ធម្មោ ឧបាទានសម្បយុត្តស្ស អកុសលស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

(៣៦០) ហេតុយា ឆ អារម្មណេ នវ ។ អធិបតិយា នវ ឧបាទានសម្បយុត្តមូលកេ តីណិ សហជាតាធិបតិ ឧបាទានវិប្បយុត្តេ ឯកំ ។ អនន្តរេ នវ សមនន្តរេ នវ សហជាតេ ឆ អញ្ញមញ្ញេ ឆ

ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៣ ។ អកុសលធម៌ ប្រាសចាកឧបាទាន អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ប្រាសចាកឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ២ ។ អកុសលធម៌ ប្រកបដោយឧបាទាន អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ប្រកបដោយឧបាទានផង នូវអកុសលធម៌ ប្រាសចាកឧបាទានផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៣៥៧) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ មានវារៈ ៦ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

(៣៥៨) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

សហជាតវារៈជាដើម បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បញ្ហាវារៈ

(៣៥៩) អកុសលធម៌ ប្រកបដោយឧបាទាន ជាបច្ច័យ នៃអកុសលធម៌ ប្រកបដោយឧបាទាន ដោយហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៣៦០) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងឧបាទានសម្បយុត្តមូលកៈ មានវារៈ ៣ បានដល់សហជាតាធិបតិ ក្នុងឧបាទានវិប្បយុត្ត មានវារៈ ១ ។ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦

និស្សយេ ច ឧបនិស្សយេ នវ អាសេវនេ នវ កម្មេ ចត្តារិ អាហារេ ចត្តារិ ឥន្ទ្រិយេ ចត្តារិ ឈានេ ចត្តារិ មគ្គេ ចត្តារិ សម្បយុត្តេ ច អត្ថិយា ច នត្ថិយា នវ វិគតេ នវ អវិគតេ ច ។

បដិច្ចវារោ

(៣៦១) ឧបាទានវិប្បយុត្តំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច ឧបាទានវិប្បយុត្តោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៣៦២) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

ឧបាទានសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

ឧបាទានុបាទានិយទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(៣៦៣) ឧបាទានិយញ្ចេវ នោ ច ឧបាទានំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ឧបាទានិយោ ចេវ នោ ច ឧបាទានោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មាន៦វារៈ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មាន៤វារៈ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មាន៤វារៈ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មាន៤វារៈ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មាន៤វារៈ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មាន៤វារៈ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មាន៦វារៈ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មាន៦វារៈ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មាន៦វារៈ ។

បដិច្ចវារៈ

[៣៦១] អព្យាកតធម៌ ប្រាសចាកឧបាទាន អាស្រ័យនូវអព្យាកតធម៌ ប្រាសចាកឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៣៦២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មាន១វារៈ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន១វារៈ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មាន១វារៈ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែ១វារៈ ។

ចប់ ឧបាទានសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកៈ ។

ឧបាទានឧបាទានិយទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

[៣៦៣] កុសលធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង មិនមែនជាឧបាទានផង អាស្រ័យនូវកុសលធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង មិនមែនជាឧបាទានផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៣៦៤) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

បដិច្ចវារោ

(៣៦៥) ឧបាទានញ្ចេវ ឧបាទានិយញ្ច អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ឧបាទានោចេវ ឧបាទានិយោច អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ ឧបាទានិយញ្ចេវ នោចឧបាទានំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ឧបាទានិយោចេវ នោចឧបាទានោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ ឧបាទានញ្ចេវ-ឧបាទានិយញ្ច អកុសលញ្ច ឧបាទានិយញ្ចេវ នោច-ឧបាទានំ អកុសលញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ឧបាទានោចេវ ឧបាទានិយោច អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(៣៦៦) ហេតុយា នវ អារម្មណេ នវ អវិគតេ នវ ។

ឥមំ គមនំ ឧបាទានទុកអកុសលសទិសំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ វិត្ថារេតព្វា ។

ឧបាទានឧបាទានិយទុកកុសលត្តិកៈ

[៣៦៤] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ ១ ។

បដិច្ចវារៈ

[៣៦៥] អកុសលធម៌ ជាឧបាទានផង ជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង អាស្រ័យនូវអកុសលធម៌ ជាឧបាទានផង ជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អកុសលធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង មិនមែនជាឧបាទានផង អាស្រ័យនូវអកុសលធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង មិនមែនជាឧបាទានផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អកុសលធម៌ ជាឧបាទានផង ជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង អាស្រ័យនូវអកុសលធម៌ ជាឧបាទានផង ជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង នូវអកុសលធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង មិនមែនជាឧបាទានផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៣៦៦] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

ដំណើរនេះ ប្រហែលគ្នានឹងឧបាទានទុកកុសលដែរ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិតគប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បដិច្ចវារោ

(៣៦៧) ឧបាទានិយញ្ចេវ នោចឧបាទានំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច ឧបាទានិយោ ចេវ នោចឧបាទានោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៣៦៨) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

ឧបាទានឧបាទានិយទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

ឧបាទានឧបាទានសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(៣៦៩) ឧបាទានញ្ចេវ ឧបាទានសម្បយុត្តញ្ច អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ឧបាទានោ ចេវ ឧបាទានសម្បយុត្តោ ច អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ ឧបាទានសម្បយុត្តញ្ចេវ នោចឧបាទានំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ឧបាទានសម្បយុត្តោ ចេវ នោចឧបាទានោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

បដិច្ចវារៈ

[៣៦៧] អព្យាកតធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង មិនមែនជាឧបាទានផង អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង មិនមែនជាឧបាទានផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៣៦៨] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ១ ។

ចប់ ឧបាទានឧបាទានិយទុកកុសលត្តិកៈ ។

ឧបាទានឧបាទានសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

[៣៦៩] អកុសលធម៌ ជាឧបាទានផង ប្រកបដោយឧបាទានផង អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាឧបាទានផង ប្រកបដោយឧបាទានផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។ អកុសលធម៌ ប្រកបដោយឧបាទានផង មិនមែនជាឧបាទានផង អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ប្រកបដោយឧបាទានផង មិនមែនជាឧបាទានផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។

ឧបាទានញ្ច ឧបាទានសម្បយុត្តញ្ច អកុសលញ្ច ឧបាទានសម្បយុត្តញ្ច នោឧបាទានំ អកុសលញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ឧបាទានាចេវ ឧបាទានសម្បយុត្តោច អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(៣៧០) ហេតុយា នវ អារម្មណេ នវ អធិបតិយា នវ វិបាកេ នវ អវិគតេ នវ ។

ឥទំ គមនំ ឧបាទានទុកអកុសលសទិសំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ នវ ។

ឧបាទានឧបាទានសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

ឧបាទានវិប្បយុត្តឧបាទានិយទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(៣៧១) ឧបាទានវិប្បយុត្តំ ឧបាទានិយំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ឧបាទានវិប្បយុត្តោ ឧបាទានិយោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ ឧបាទានវិប្បយុត្តំ អនុបាទានិយំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ឧបាទានវិប្បយុត្តោ អនុបាទានិយោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

អកុសលធម៌ ជាឧបាទានផង ប្រកបដោយឧបាទានផង អាស្រ័យនូវអកុសលធម៌ ជាឧបាទានផង ប្រកបដោយឧបាទានផង នូវអកុសលធម៌ ប្រកបដោយឧបាទានផង មិនមែនជាឧបាទានផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៣៧០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ។

ដំណើរនេះ ប្រហែលគ្នានឹងឧបាទានទុកអកុសលដែរ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ៩ ។

ចប់ ឧបាទានឧបាទានសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកៈ ។

ឧបាទានសម្បយុត្តឧបាទានិយទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

[៣៧១] កុសលធម៌ ប្រាសចាកឧបាទានទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ដែលប្រាសចាកឧបាទានទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ កុសលធម៌ ដែលប្រាសចាកឧបាទានទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ដែលប្រាសចាកឧបាទានទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៣៧២) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ទ្វេ អវិគតេ ទ្វេ ។

លោកិយលោកុត្តរទុកកុសលត្តិកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ វិត្ថារេតព្វា ។

បដិច្ចវារោ

(៣៧៣) ឧបាទានវិប្បយុត្តំ ឧបាទានិយំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ឧបាទានវិប្បយុត្តោ ឧបាទានិយោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

សព្វត្ថ ឯកំ ។

បដិច្ចវារោ

(៣៧៤) ឧបាទានវិប្បយុត្តំ ឧបាទានិយំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច ឧបាទានវិប្បយុត្តោ ឧបាទានិយោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ ឧបាទានវិប្បយុត្តំ អនុបាទានិយំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច ឧបាទានវិប្បយុត្តោ អនុបាទានិយោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ ឧបាទានវិប្បយុត្តំ ឧបាទានិយំ អព្យាកតញ្ច ឧបាទានវិប្បយុត្តំ អនុបាទានិយំ អព្យាកតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ឧបាទានវិប្បយុត្តោ ឧបាទានិយោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[៣៧២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

(ទុកៈនេះ) ប្រហែលគ្នានឹងលោកិយលោកុត្តរទុកកុសលៈដែរ ។ សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បដិច្ចវារៈ

[៣៧៣] អកុសលធម៌ ដែលប្រាសចាកឧបាទាន តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ដែលប្រាសចាកឧបាទាន តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ មានវារៈតែ១ ។

បដិច្ចវារៈ

[៣៧៤] អព្យាកតធម៌ ដែលប្រាសចាកឧបាទាន តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ដែលប្រាសចាកឧបាទាន តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អព្យាកតធម៌ ដែលប្រាសចាកឧបាទានទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ដែលប្រាសចាកឧបាទានទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អព្យាកតធម៌ ដែលប្រាសចាកឧបាទាន តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ដែលប្រាសចាកឧបាទាន តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង នូវអព្យាកតធម៌ ដែលប្រាសចាកឧបាទានទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៣៧៥) ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ ទ្វេ អវិ-
គតេ បញ្ច ។

លោកិយលោកុត្តរទុកអព្យាកតសទិសំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ វិត្ថារេតព្វា ។

ឧបាទានវិប្បយុត្តឧបាទានិយទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

ឧបាទានគោច្ឆកទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

កិលេសទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(៣៧៦) នោកិលេសំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នោកិលេសោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុ-បច្ចយា ។

(៣៧៧) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិ-គតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

បដិច្ចវារោ

(៣៧៨) កិលេសំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច កិលេសោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា តីណិ ។

(៣៧៥) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ។

(ទុកៈនេះ) ប្រហែលគ្នានឹងលោកិយលោកុត្តរទុកអព្យាកតៈដែរ ។ សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ បណ្ឌិតគប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

ចប់ ឧបាទានវិប្បយុត្តឧបាទានិយទុកកុសលត្តិកៈ ។

ចប់ ឧបាទានគោច្ឆកទុកកុសលត្តិកៈ ។

កិលេសទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

(៣៧៦) កុសលធម៌ មិនមែនជាកិលេស អាស្រ័យនូវកុសលធម៌ មិនមែនជាកិលេស ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៣៧៧) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ១ ។

បដិច្ចវារៈ

(៣៧៨) អកុសលធម៌ ជាកិលេស អាស្រ័យនូវអកុសលធម៌ ជាកិលេស ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។

នោកិលេសំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នោកិលេសោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ កិលេសំ អកុសលញ្ច នោកិលេសំ អកុសលញ្ច ធម្មំ បដិច្ច កិលេសោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(៣៧៩) ហេតុយា នវ អារម្មណេ នវ សព្វត្ថ នវ អវិគតេ នវ ។

(៣៨០) កិលេសំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច កិលេសោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆំ បដិច្ច វិចិកិច្ឆាសហគតោ មោហោ ឧទ្ធច្ចំ បដិច្ច ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ។ នោកិលេសំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច កិលេសោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ បដិច្ច វិចិកិច្ឆាសហគតោ មោហោ ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ បដិច្ច ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ។ កិលេសំ អកុសលញ្ច នោកិលេសំ អកុសលញ្ច ធម្មំ បដិច្ច កិលេសោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា

អកុសលធម៌ មិនមែនជាកិលេស អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ មិនមែនជាកិលេស ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អកុសលធម៌ ជាកិលេស អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាកិលេសផង នូវអកុសលធម៌ មិនមែនជាកិលេសផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៣៧៩) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងបច្ច័យទាំងពួង មានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

(៣៨០) អកុសលធម៌ ជាកិលេស អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាកិលេស ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺមោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា អាស្រ័យ នូវវិចិកិច្ឆា មោហៈ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ អាស្រ័យ នូវឧទ្ធច្ចៈ ។ អកុសលធម៌ ជាកិលេស អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ មិនមែនជាកិលេស ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺមោហៈដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា មោហៈ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ។ អកុសលធម៌ ជាកិលេស អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាកិលេសផង នូវអកុសលធម៌ មិនមែនជាកិលេសផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ

វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ ច វិចិកិច្ឆញ្ច បដិច្ច វិចិ-
កិច្ឆាសហគតោ មោហោ ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ ច ឧទ្ធច្ចញ្ច បដិច្ច ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ។

(៣៨១) នហេតុយា តីណិ នអធិបតិយា នវ នបុរេជាតេ នវ នបច្ឆាជាតេ នវ នអាសេវនេ នវ នកម្មេ តីណិ នវិបាកេ នវ នវិប្បយុត្តេ នវ ។

សហជាតវារម្បិ វិត្ថារេតព្វំ ។

បញ្ហាវារោ

(៣៨២) កិលេសោ អកុសលោ ធម្មោ កិ-
លេសស្ស អកុសលស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៨៣) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ នវ ។ អធិបតិយា នវ ។ មជ្ឈេ តីណិ សហជាតាធិបតិ ។ អនន្តរេ នវ សមនន្តរេ នវ ។ បេ ។ ឧបនិស្សយេ នវ អាសេវនេ នវ កម្មេ តីណិ អាហារេ តីណិ ឥន្ទ្រិយេ តីណិ ឈានេ តីណិ មគ្គេ នវ សម្ប-
យុត្តេ នវ ។

គឺ មោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង នូវវិចិកិច្ឆាផង មោហៈ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈផង នូវឧទ្ធច្ចៈផង ។

[៣៨១] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

សហជាតវារៈជាដើម បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បញ្ហាវារៈ

[៣៨២] អកុសលធម៌ ជាកិលេស ជាបច្ច័យ នៃអកុសលធម៌ ជាកិលេស ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

[៣៨៣] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ ក្នុងបទកណ្តាល មានវារៈ ៣ បានដល់សហជាតាធិបតិ ។ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ បេ ។ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

បដិច្ចវារោ

(៣៨៤) នោកិលេសំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច នោកិលេសោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៣៨៥) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

កិលេសទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

សង្កិលេសិកទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(៣៨៦) សង្កិលេសិកំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច សង្កិលេសិកោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អសង្កិលេសិកំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច អសង្កិលេសិកោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៣៨៧) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ទ្វេ អវិគតេ ទ្វេ ។

លោកិយលោកុត្តរទុកកុសលសទិសំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ វិត្ថារេតព្វា ។

បដិច្ចវារៈ

[៣៨៤] អព្យាកតធម៌ មិនមែនជាកិលេស អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ មិនមែនជាកិលេស ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៣៨៥] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ១ ។

ចប់ កិលេសទុកកុសលត្តិកៈ ។

សង្កិលេសិកទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

[៣៨៦] កុសលធម៌ ដែលគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ដែលគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ កុសលធម៌ ដែលមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ដែលមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៣៨៧] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ។

(ទុកៈនេះ) ប្រហែលគ្នានឹងលោកិយលោកុត្តរទុកកុសលៈដែរ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បដិច្ចវារោ

(៣៨៨) សង្កិលេសិកំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច សង្កិលេសិកោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៣៨៩) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

បដិច្ចវារោ

(៣៩០) សង្កិលេសិកំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច សង្កិលេសិកោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អសង្កិលេសិកំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច អសង្កិលេសិកោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ សង្កិលេសិកំ អព្យាកតញ្ច អសង្កិលេសិកំ អព្យាកតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច សង្កិលេសិកោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៣៩១) ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ ទ្វេ អវិគតេ បញ្ច ។

សន្តិលេសិកទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

(៣៨៨) អកុសលធម៌ ដែលគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ដែលគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុ-ប្បច្ច័យ ។

(៣៨៩) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ ១ ។

បដិច្ចវារៈ

(៣៩០) អព្យាកតធម៌ ដែលគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ដែលគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្ប-ច្ច័យ ។ អព្យាកតធម៌ ដែលមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង អាស្រ័យ នូវអ-ព្យាកតធម៌ ដែលមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អព្យាកតធម៌ ដែលគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង អា-ស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ដែលគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មងផង នូវអព្យាកតធម៌ ដែលមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មងផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៣៩១) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

លោកិយលោកុត្តរទុកអញ្ញាកតសទិសំ ។
សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ វិត្ថារេតព្វំ ។
សង្កិលេសិកទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

សង្កិលិដ្ឋទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(៣៩២) អសង្កិលិដ្ឋំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច អសង្កិលិដ្ឋោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៣៩៣) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

បដិច្ចវារោ

(៣៩៤) សង្កិលិដ្ឋំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច សង្កិលិដ្ឋោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៣៩៥) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

(ទុកៈនេះ) ប្រហែលគ្នានឹងលោកិយលោកុត្តរទុកអព្យាកតៈដែរ ។ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

ចប់ សង្កិលេសិកទុកកុសលត្តិកៈ ។

សង្កិលិដ្ឋទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

[៣៩២] កុសលធម៌ ដែលមិនសៅហ្មង អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ដែលមិនសៅហ្មង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៣៩៣] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ ១ ។

បដិច្ចវារៈ

[៣៩៤] អកុសលធម៌ ដែលសៅហ្មង អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ដែលសៅហ្មង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៣៩៥] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ ១ ។

បដិច្ចវារោ

(៣៩៦) អសង្កិលិដ្ឋំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច អសង្កិលិដ្ឋោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៣៩៧) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

សង្កិលិដ្ឋទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

កិលេសសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(៣៩៨) កិលេសវិប្បយុត្តំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច កិលេសវិប្បយុត្តោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៣៩៩) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

បដិច្ចវារៈ

[៣៩៦] អព្យាកតធម៌ ដែលមិនសៅហ្មង អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ដែលមិនសៅហ្មង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៣៩៧] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានវារៈតែ ១ ។

ចប់ សង្កិលិដ្ឋទុកកុសលត្តិកៈ ។

កិលេសសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

[៣៩៨] កុសលធម៌ ប្រាសចាកកិលេស អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រាសចាកកិលេស ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៣៩៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ ១ ។

បដិច្ចវារោ

(៤០០) កិលេសសម្បយុត្តំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច កិលេសសម្បយុត្តោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៤០១) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

បដិច្ចវារោ

(៤០២) កិលេសវិប្បយុត្តំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច កិលេសវិប្បយុត្តោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៤០៣) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

កិលេសសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

កិលេសសង្កិលេសិកទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(៤០៤) សង្កិលេសិកញ្ចេវ នោ ច កិលេសំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច សង្កិលេសិកោ ចេវ នោ ច កិលេសោ

បដិច្ចវារៈ

[៤០០] កុសលធម៌ ប្រកបដោយកិលេស អាស្រ័យនូវអកុសលធម៌ ប្រកបដោយកិលេស ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤០១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ១ ។

បដិច្ចវារៈ

[៤០២] អព្យាកតធម៌ ប្រាសចាកកិលេស អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ប្រាសចាកកិលេស ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤០៣] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ១ ។

ចប់ កិលេសសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកៈ ។

កិលេសសង្កិលេសិកទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

[៤០៤] កុសលធម៌ គួរដល់សេចក្តីសៅហ្មងផង មិនមែនជាកិលេសផង អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ គួរដល់សេចក្តីសៅហ្មងផង

កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៤០៥) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

បដិច្ចវារោ

(៤០៦) កិលេសញ្ចេវ សង្កិលេសិកញ្ច អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច កិលេសោ ចេវ សង្កិលេសិកោ ច អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ សង្កិលេសិកញ្ចេវ នោ ច កិលេសំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច សង្កិលេសិកោ ចេវ នោ ច កិលេសោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ កិលេសញ្ចេវ សង្កិលេសិកញ្ច អកុសលញ្ច សង្កិលេសិកញ្ចេវ នោ ច កិលេសំ អកុសលញ្ច ធម្មំ បដិច្ច កិលេសោ ចេវ សង្កិលេសិកោ ច អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(៤០៧) ហេតុយា នវ អារម្មណេ នវ អវិគតេ នវ ។

កិលេសទុកអកុសលសទិសំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ វិត្ថារេតព្វំ ។

មិនមែនជាកិលេសផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៤០៥) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានវារៈតែ ១ ។

បដិច្ចវារៈ

(៤០៦) អកុសលធម៌ ជាកិលេសផង គួរដល់សេចក្តីសៅហ្មងផង អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាកិលេសផង គួរដល់សេចក្តីសៅហ្មងផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អកុសលធម៌ គួរដល់សេចក្តីសៅហ្មងផង មិនមែនជាកិលេសផង អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ គួរដល់សេចក្តីសៅហ្មងផង មិនមែនជាកិលេសផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អកុសលធម៌ ជាកិលេសផង គួរដល់សេចក្តីសៅហ្មងផង អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាកិលេសផង គួរដល់សេចក្តីសៅហ្មងផង អកុសលធម៌ គួរដល់សេចក្តីសៅហ្មងផង មិនមែនជាកិលេសផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៤០៧) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

(ទុកៈនេះ) ប្រហែលគ្នានឹងកិលេសទុកអកុសលដែរ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី

បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បដិច្ចវារោ

(៤០៨) សង្កិលេសិកញ្ចេវ នោចកិលេសំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច សង្កិលេសិកោ ចេវ នោចកិលេសោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៤០៩) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

កិលេសសង្កិលេសិកទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

កិលេសសង្កិលិដ្ឋទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(៤១០) កិលេសញ្ចេវ សង្កិលិដ្ឋញ្ច អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច កិលេសោ ចេវ សង្កិលិដ្ឋោ ច អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ សង្កិលិដ្ឋញ្ចេវ នោចកិលេសំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច សង្កិលិដ្ឋោ ចេវ នោចកិលេសោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ កិលេសញ្ចេវ សង្កិលិដ្ឋញ្ច អកុសលញ្ច សង្កិលិដ្ឋញ្ចេវ នោចកិលេសំ អកុសលញ្ច ធម្មំ បដិច្ច កិលេសោ ចេវ សង្កិលិដ្ឋោ ច អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

បដិច្ចវារៈ

(៤០៨) អព្យាកតធម៌ គួរដល់សេចក្ដីសៅហ្មងផង មិនមែនជាកិលេសផង អាស្រ័យនូវអព្យាកតធម៌ គួរដល់សេចក្ដីសៅហ្មងផង មិនមែនជាកិលេសផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៤០៩) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្ដី បញ្ហាវារៈក្ដី មានតែវារៈ ១ ។

ចប់ កិលេសសង្កិលេសិកទុកកុសលត្តិកៈ ។

កិលេសសង្កិលិដ្ឋទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

(៤១០) អកុសលធម៌ ដែលជាកិលេសផង ដែលសៅហ្មងផង អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ដែលជាកិលេសផង ដែលសៅហ្មងផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អកុសលធម៌ ដែលសៅហ្មងផង មិនមែនជាកិលេសផង អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ដែលសៅហ្មងផង មិនមែនជាកិលេសផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អកុសលធម៌ ដែលជាកិលេសផង ដែលសៅហ្មងផង អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ដែលជាកិលេសផង ដែលសៅហ្មងផង នូវអកុសលធម៌ ដែលសៅហ្មងផង មិនមែនជាកិលេសផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៤១១) ហេតុយា នវ អារម្មណេ នវ អវិគតេ នវ ។

កិលេសទុកអកុសលសទិសំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ វិត្ថារេតព្វំ ។

កិលេសសង្កិលិដ្ឋទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

កិលេសកិលេសសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(៤១២) កិលេសញ្ចេវ កិលេសសម្បយុត្តញ្ច អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច កិលេសោ ចេវ កិលេសសម្បយុត្តោ ច អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា តីណិ ។ កិលេសសម្បយុត្តញ្ចេវ នោ ច កិលេសំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច កិលេសសម្បយុត្តោ ចេវ នោ ច កិលេសោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា តីណិ ។ កិលេសញ្ចេវ កិលេសសម្បយុត្តញ្ច អកុសលញ្ច កិលេសសម្បយុត្តញ្ចេវ នោ ច កិលេសំ អកុសលញ្ច ធម្មំ បដិច្ច កិលេសោ ចេវ កិលេសសម្បយុត្តោ ច អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា តីណិ ។

(៦១១) គួនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ គួនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ គួនអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

(ទុកៈនេះ) ប្រហែលគ្នានឹងកិលេសទុកអកុសលដែរ ។
គួនបច្ច័យទាំងអស់ គួនសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី
បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

ចប់ កិលេសសង្កិលិដ្ឋទុកកុសលត្តិកៈ ។

កិលេសកិលេសសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

(៦១២) អកុសលធម៌ ដែលជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ដែលជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អកុសលធម៌ ដែលប្រកបដោយកិលេសផង មិនមែនជាកិលេសផង អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ដែលប្រកបដោយកិលេសផង មិនមែនជាកិលេសផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អកុសលធម៌ ដែលជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ដែលជាកិលេសផង ប្រកបដោយកិលេសផង នូវអកុសលធម៌ ដែលប្រកបដោយកិលេសផង មិនមែនជាកិលេសផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៤១៣) ហេតុយា ឆវ អារម្មណេ ឆវ អធិ-
បតេ ឆវ ។

កិលេសទុកកុសលសទិសំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ វិត្ថារេតព្វំ ។

កិលេសកិលេសសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

កិលេសវិប្បយុត្តសង្កិលេសិកទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារៈ

(៤១៤) កិលេសវិប្បយុត្តំ សង្កិលេសិកំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច កិលេសវិប្បយុត្តោ សង្កិលេសិកោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ កិលេសវិប្បយុត្តំ អសង្កិលេសិកំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច កិលេសវិប្បយុត្តោ អសង្កិលេសិកោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៤១៥) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ទ្វេ អធិ-
បតេ ទ្វេ ។

លោកិយលោកុត្តរទុកកុសលសទិសំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ វិត្ថារេតព្វំ ។

[៤១៣] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

(ទុកៈនេះ) ប្រហែលគ្នានឹងកិលេសទុកកុសលដែរ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី

បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

ចប់ កិលេសកិលេសសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកៈ ។

កិលេសវិប្បយុត្តសង្កិលេសិកទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

[៤១៤] កុសលធម៌ ដែលប្រាសចាកកិលេសតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ដែលប្រាសចាកកិលេសតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ កុសលធម៌ ដែលប្រាសចាកកិលេសតែមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ដែលប្រាសចាកកិលេសតែមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤១៥] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

(ទុកៈនេះ) ប្រហែលគ្នានឹងលោកិយលោកុត្តរទុកកុសលដែរ ។

ក្នុងសហជាតវារៈក្តី ក្នុងបញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បដិច្ចវារោ

(៤១៦) កិលេសវិប្បយុត្តំ សង្កិលេសិកំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច កិលេសវិប្បយុត្តោ សង្កិលេសិកោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ កិលេសវិប្បយុត្តំ អសង្កិលេសិកំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច កិលេសវិប្បយុត្តោ អសង្កិលេសិកោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ កិលេសវិប្បយុត្តំ សង្កិលេសិកំ អព្យាកតញ្ច កិលេសវិប្បយុត្តំ អសង្កិលេសិកំ អព្យាកតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច កិលេសវិប្បយុត្តោ សង្កិលេសិកោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៤១៧) ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ ទ្វេ អវិគតេ បញ្ច ។

លោកិយលោកុត្តរទុកអព្យាកតសទិសំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ វិត្ថារេតព្វំ ។

កិលេសវិប្បយុត្តសង្កិលេសិកទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

កិលេសគោច្ឆកទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

បដិច្ចវារៈ

[៤១៦] អព្យាកតធម៌ ដែលប្រាសចាកកិលេសតែគួរដល់សេចក្ដីសៅហ្មង អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ដែលប្រាសចាកកិលេសតែគួរដល់សេចក្ដីសៅហ្មង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អព្យាកតធម៌ ដែលប្រាសចាកកិលេសទាំងមិនគួរដល់សេចក្ដីសៅហ្មង អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ដែលប្រាសចាកកិលេសទាំងមិនគួរដល់សេចក្ដីសៅហ្មង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អព្យាកតធម៌ ដែលប្រាសចាកកិលេសតែគួរដល់សេចក្ដីសៅហ្មង អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ដែលប្រាសចាកកិលេសតែគួរដល់សេចក្ដីសៅហ្មងផង នូវអព្យាកតធម៌ ដែលប្រាសចាកកិលេសទាំងមិនគួរដល់សេចក្ដីសៅហ្មងផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤១៧] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

(ទុកៈនេះ) ប្រហែលគ្នានឹងលោកិយលោកុត្តរទុកអព្យាកតៈដែរ ។
ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្ដី បញ្ហាវារៈក្ដី
បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្ដារផងចុះ ។

ចប់ កិលេសវិប្បយុត្តសង្កិលេសិកទុកកុសលត្តិកៈ ។

ចប់ កិលេសគោច្ឆកទុកកុសលត្តិកៈ ។

ទស្សនេនបហាតព្វទុកកុសលត្តិកំ

(៤១៨) ន ទស្សនេន បហាតព្វំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ន ទស្សនេន បហាតព្វោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៤១៩) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អធិបតិយា ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

(៤២០) ទស្សនេន បហាតព្វំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ ន ទស្សនេន បហាតព្វំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ន ទស្សនេន បហាតព្វោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៤២១) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ទ្វេ អធិបតិយា ទ្វេ អវិគតេ ទ្វេ ។

(៤២២) ទស្សនេន បហាតព្វំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ បដិច្ច វិចិកិច្ឆាសហគតោ មោហោ ។ ន ទស្សនេន បហាតព្វំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ន ទស្សនេន បហាតព្វោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា ។

ទស្សនេនបហាតព្វទុកកុសលត្តិកៈ

(៤១៨) កុសលធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យនូវកុសលធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៤១៩) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ ១ ។

(៤២០) អកុសលធម៌ ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ។ អកុសលធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៤២១) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

(៤២២) អកុសលធម៌ ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ មោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ។ អកុសលធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

(៤២៣) នហេតុយា ទ្វេ នអធិបតិយា ទ្វេ នបុរេជាតេ ទ្វេ នកម្មេ ទ្វេ នវិបាកេ ទ្វេ នវិប្បយុត្តេ ទ្វេ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ វិត្ថារេតព្វំ ។

(៤២៤) ទស្សនេន បហាតព្វោ អកុសលោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វស្ស អកុសលស្ស ធម្មស្ស ហេតុបច្ចយេន បច្ចយោ ។ ន ទស្សនេន បហាតព្វោ អកុសលោ ធម្មោ ន ទស្សនេន បហាតព្វស្ស អកុសលស្ស ធម្មស្ស ហេតុបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤២៥) ហេតុយា ទ្វេ ។ អារម្មណេ តីណិ ទស្សនេ ឯកំ នទស្សនេ ទ្វេ ។ អធិបតិយា តីណិ ទស្សនមូលកំ(១) ឯកំ នទស្សនេ ទ្វេ អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ឯការម្មណាធិបតិ ។ អនន្តរេ ទ្វេ ទស្សនមូលកំ ឯកំ នទស្សនេ ឯកំ ។ សមនន្តរេ ទ្វេ សហជាតេ ទ្វេ ។ បេ ។ ឧបនិស្សយេ តីណិ អាសេវនេ ទ្វេ កម្មេ ទ្វេ អាហារេ ទ្វេ ។ បេ ។ សម្បយុត្តេ ទ្វេ អត្ថិយា ទ្វេ នត្ថិយា ទ្វេ ។ បេ ។

---

១ ម. ទស្សនេនបហាតព្វមូលកំ ។

[៤២៣] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

[៤២៤] អកុសលធម៌ ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃអកុសលធម៌ ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។ អកុសលធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃអកុសលធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤២៥] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងទស្សនៈ មានវារៈ ១ ក្នុងនទស្សនៈ មានវារៈ ២ ។ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ទស្សនមូលកៈ មានវារៈ ១ ក្នុងនទស្សនៈ មានវារៈ ២ បានដល់អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ និងឯការម្មណាធិបតិ ។ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ទស្សនមូលកៈ មានវារៈ ១ ក្នុងនទស្សនៈ មានវារៈ ១ ។ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ បេ ។ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ បេ ។ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ បេ ។

(៤២៦) ន ទស្សនេន បហាតព្វំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច ន ទស្សនេន បហាតព្វោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៤២៧) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

ទស្សនេនបហាតព្វទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

ភាវនាយ បហាតព្វទុកកុសលត្តិកំ

(៤២៨) ន ភាវនាយ បហាតព្វំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ន ភាវនាយ បហាតព្វោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៤២៩) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

(៤៣០) ភាវនាយ បហាតព្វំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ភាវនាយ បហាតព្វោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[៤២៦] អព្យាកតធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យនូវអព្យាកតធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤២៧] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ១ ។

ចប់ ទស្សនេនបហាតព្វទុកកុសលត្តិកៈ ។

ភាវនាយបហាតព្វទុកកុសលត្តិកៈ

[៤២៨] កុសលធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យនូវកុសលធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤២៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ១ ។

[៤៣០] អកុសលធម៌ ដែលត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យនូវអកុសលធម៌ ដែលត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៤៣១) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ទ្វេ អវិគតេ ទ្វេ ។

ទស្សនេនបហាតព្វទុកអកុសលសទិសំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ វិត្ថារេតព្វំ ។

(៤៣២) ន ភាវនាយ បហាតព្វំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច ន ភាវនាយ បហាតព្វោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(៤៣៣) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

ភាវនាយបហាតព្វទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

ទស្សនេនបហាតព្វហេតុកទុកកុសលត្តិកំ

(៤៣៤) ន ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ន ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(៤៣៥) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

ទស្សនេនបហាតព្វហេតុកទុកកុសលត្តិកៈ

[៤៣១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ។

(ទុកៈនេះ) ប្រហែលគ្នានឹងទស្សនេនបហាតព្វទុកអកុសលដែរ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី

បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

[៤៣២] អព្យាកតធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យនូវអព្យាកតធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤៣៣] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ១ ។

ចប់ ភាវនាយបហាតព្វទុកកុសលត្តិកៈ ។

ទស្សនេនបហាតព្វហេតុកទុកកុសលត្តិកៈ

[៤៣៤] កុសលធម៌ មានហេតុដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យនូវកុសលធម៌ មានហេតុដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤៣៥] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ១ ។

(៤៣៦) នទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ ននទស្សនេនបហាតព្វហេតុកំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ននទស្សនេនបហាតព្វហេតុកោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ននទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ នទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ អកុសលញ្ច ននទស្សនេនបហាតព្វហេតុកំ អកុសលញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៤៣៧) នទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា តីណិ ។ ននទស្សនេ ទ្វេ ឃដនេ ឯកំ ។

(៤៣៨) ហេតុយា ចត្តារិ អារម្មណេ ច អធិបតិយា ច សព្វត្ថ ច អវិគតេ ច ។

[៤៣៦] អកុសលធម៌ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អកុសលធម៌ មានហេតុដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ មានហេតុដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ អកុសលធម៌ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ មានហេតុដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អកុសលធម៌ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវអកុ-សលធម៌ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈផង នូវអកុសលធម៌ មានហេតុដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤៣៧] អកុសលធម៌ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ក្នុងទស្សនៈ មានវារៈ ២ ក្នុងយជនៈ មានវារៈ ១ ។

[៤៣៨] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៦ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ មានវារៈ ៦ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

ទស្សនេនបហាតព្វហេតុកទុកកុសលត្តិកំ

(៤៣៩) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា ។ នទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា ។

(៤៤០) នហេតុយា ទ្វេ នអធិបតិយា ធ ។បេ។ នកម្មេ ចត្តារិ នវិបាកេ ធ នវិប្បយុត្តេ ធ ។

សហជាតភាគិ វិត្ថារេតព្វំ ។

(៤៤១) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ អកុសលោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស អកុសលស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៤២) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ នវ ។ អធិបតិយា តីណិ ទស្សនេ ឯកំ នទស្សនេ ទ្វេ ។ អនន្តរេ នវ សមនន្តរេ នវ សហជាតេ ធ ។បេ។ ឧបនិស្សយេ នវ អាសេវនេ នវ

[៤៣៩] អកុសលធម៌ មានហេតុដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។ អកុសលធម៌ មានហេតុដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ មានហេតុដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤៤០] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។បេ។ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

សហជាតវារៈជាដើម បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

[៤៤១] អកុសលធម៌ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃអកុសលធម៌ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤៤២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងទស្សនៈ មានវារៈ ១ ក្នុងនទស្សនៈ មានវារៈ ២ ។ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។បេ។ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩

កម្មេ ចត្តារិ អាហារេ ចត្តារិ ឥន្ទ្រិយេ ចត្តារិ ។ បេ ។ សម្បយុត្តេ ឆ ឆត្តិយា ឆវ ។ បេ ។

(៤៤៣) ន ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច ន ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(៤៤៤) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

នទស្សនេនបហាតព្វហេតុកទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

ភាវនាយបហាតព្វហេតុកទុកកុសលត្តិកំ

(៤៤៥) ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(៤៤៦) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ក្នុងឥន្ទ្រិយ-ប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ។ បេ ។ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ៦ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ បេ ។

(៤៤៣) អព្យាកតធម៌ មានហេតុដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ មានហេតុដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៤៤៤) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ ១ ។

ចប់ ទស្សនេនបហាតព្វហេតុកទុកកុសលត្តិកៈ ។

ភាវនាយបហាតព្វហេតុកទុកកុសលត្តិកៈ

(៤៤៥) កុសលធម៌ មានហេតុដែលមិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ មានហេតុដែលមិនត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៤៤៦) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ១ ។

ភាវនាយបហាតព្វហេតុកទុកកុសលត្តិកំ

(៤៤៧) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។ ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(៤៤៨) ហេតុយា ចត្តារិ អារម្មណេ ច អវិគតេ ច ។

ទស្សនេនបហាតព្វហេតុកទុកអកុសលសទិសំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ វិត្ថារេតព្វំ ។

(៤៤៩) ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(៤៥០) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

ភាវនាយបហាតព្វហេតុកទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

ភាវនាយបហាតព្វហេតុកទុកកុសលត្តិកៈ

[៤៤៧] អកុសលធម៌ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អកុសលធម៌ មានហេតុដែលមិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ មានហេតុដែលមិនត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤៤៨] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

(ទុកៈនេះ) ប្រហែលគ្នានឹងទស្សនេនបហាតព្វហេតុកទុកអកុសលដែរ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី ក្នុងបញ្ហាវារៈក្តី

បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

[៤៤៩] អព្យាកតធម៌ មានហេតុដែលមិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ មានហេតុដែលមិនត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤៥០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ ១ ។

ចប់ ភាវនាយបហាតព្វហេតុកទុកកុសលត្តិកៈ ។

សវិតក្កទុកកុសលត្តិកំ

(៤៩១) សវិតក្កំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច សវិតក្កោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សវិតក្កំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច អវិតក្កោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សវិតក្កំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច សវិតក្កោ កុសលោ ច អវិតក្កោ កុសលោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អវិតក្កំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច អវិតក្កោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អវិតក្កំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច សវិតក្កោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ សវិតក្កំ កុសលញ្ច អវិតក្កំ កុសលញ្ច ធម្មំ បដិច្ច សវិតក្កោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៤៩២) ហេតុយា ឆ អារម្មណេ ឆ សព្វត្ថ ឆ អវិគតេ ឆ ។

(៤៩៣) នអធិបតិយា ឆ នបុរេជាតេ ឆ ។ បេ ។ នកម្មេ ចត្តារិ ។ បេ ។ នវិប្បយុត្តេ ឆ ។

សហជាតវារោបិ សម្បយុត្តវារោបិ វិត្ថារេតព្វា ។

សវិតក្កទុកកុសលត្តិកៈ

[៤៥១] កុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ កុសលធម៌ មិនមានវិតក្កៈ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ កុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈផង កុសលធម៌ មិនមានវិតក្កៈផង អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ កុសលធម៌ មិនមានវិតក្កៈ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ មិនមានវិតក្កៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ កុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ មិនមានវិតក្កៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ កុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈផង នូវកុសលធម៌ មិនមានវិតក្កៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤៥២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ មានវារៈ ៦ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

[៤៥៣] ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។ បេ ។ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។ បេ ។ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

សហជាតវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

(៤៥៤) សវិតក្កោ កុសលោ ធម្មោ សវិតក្កស្ស កុសលស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ សវិតក្កោ កុសលោ ធម្មោ អវិតក្កស្ស កុសលស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ សវិតក្កោ កុសលោ ធម្មោ សវិតក្កស្ស កុសលស្ស ច អវិតក្កស្ស កុសលស្ស ច ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អវិតក្កោ កុសលោ ធម្មោ អវិតក្កស្ស កុសលស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៥៥) សវិតក្កោ កុសលោ ធម្មោ សវិតក្កស្ស កុសលស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ អវិតក្កោ កុសលោ ធម្មោ អវិតក្កស្ស កុសលស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ សវិតក្កោ កុសលោ ច អវិតក្កោ កុសលោ ច ធម្មា សវិតក្កស្ស កុសលស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

(៤៥៦) ហេតុយា ចត្តារិ អារម្មណេ នវ ។ អធិបតិយា នវ ហេដ្ឋា តីសុ សហជាតាធិបតិ អវិតក្កេ ឯកំ សហជាតាធិបតិ ។ អនន្តរេ នវ សមនន្តរេ នវ សហជាតេ ច ឧបនិស្សយេ នវ

សវិតក្កទុកកុសលត្តិកៈ

(៤៩៤) កុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈ ជាបច្ច័យ នៃកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ កុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈ ជាបច្ច័យ នៃកុសលធម៌ មិនមានវិតក្កៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ កុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈ ជាបច្ច័យ នៃកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈផង នៃកុសលធម៌ មិនមានវិតក្កៈផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។ កុសលធម៌ មិនមានវិតក្កៈ ជាបច្ច័យ នៃកុសលធម៌ មិនមានវិតក្កៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

(៤៩៥) កុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈ ជាបច្ច័យ នៃកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ។ កុសលធម៌ មិនមានវិតក្កៈ ជាបច្ច័យ នៃកុសលធម៌ មិនមានវិតក្កៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ។ កុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈផង កុសលធម៌ មិនមានវិតក្កៈផង ជាបច្ច័យ នៃកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ។

(៤៩៦) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មាន៤វារៈ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ។ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ក្នុង៣វារៈ ខាងក្រោម បានដល់សហជាតាធិបតិ ក្នុងអវិតក្កៈ មាន១វារៈ បានដល់សហជាតាធិបតិ ។ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មាន៦វារៈ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ

អាសេវនេ នវ កម្មេ ចត្តារិ អាហារេ ចត្តារិ ឥន្ទ្រិយេ ចត្តារិ ឈានេ ឆ មគ្គេ ឆ អត្ថិយា ឆ នត្ថិយា នវ វិគតេ នវ អវិគតេ ឆ ។

(៤៩៧) នហេតុយា នវ នអារម្មណេ នវ ។

(៤៩៨) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ ចត្តារិ ។

(៤៩៩) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ នវ ។

យថា កុសលត្តិកេ បញ្ហាវារស្ស

ឯវំ វិត្ថារេតព្វំ ។

(៥០០) សវិតក្កំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច សវិតក្កោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សវិតក្កំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច អវិតក្កោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សវិតក្កំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច សវិតក្កោ អកុសលោ ច អវិតក្កោ អកុសលោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អវិតក្កំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច សវិតក្កោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ

ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ៦ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៦ ។

[៤៩៧] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ។

[៤៩៨] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤៩៩] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

(បទ) នៃបញ្ហាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ យ៉ាងណា

បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ យ៉ាងនោះចុះ ។

[៥០០] អកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ អកុសលធម៌ មិនមានវិតក្កៈ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ អកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈផង អកុសលធម៌ មិនមានវិតក្កៈផង អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ មិនមានវិតក្កៈ ទើបកើតឡើង

ហេតុប្បច្ចយា ។ សវិតក្កំ អកុសលញ្ច អវិតក្កំ អកុសលញ្ច ធម្មំ បដិច្ច សវិតក្កោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៤៦១) ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ បញ្ច សព្វត្ថ បញ្ច អវិគតេ បញ្ច ។

(៤៦២) សវិតក្កំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច សវិតក្កោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា ។ អវិតក្កំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច សវិតក្កោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា ។ សវិតក្កំ អកុសលញ្ច អវិតក្កំ អកុសលញ្ច ធម្មំ បដិច្ច សវិតក្កោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា ។

(៤៦៣) នហេតុយា តីណិ នអធិបតិយា បញ្ច នកម្មេ តីណិ ។ បេ ។ នវិប្បយុត្តេ បញ្ច ។

សហជាតវារោបិ វិត្ថារេតព្វំ ។

(៤៦៤) សវិតក្កោ អកុសលោ ធម្មោ សវិតក្កស្ស អកុសលស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

ព្រោះហេតុប្បច្ច័យៗ អកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈផង នូវអកុសលធម៌ មិនមានវិតក្កៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៦១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធតែមានវារៈ ៤ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។

[៦៦២] អកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។ អកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ មិនមានវិតក្កៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។ អកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈផង នូវអកុសលធម៌ មិនមានវិតក្កៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៦៣] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បេ ។ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។

សហជាតវារៈជាដើម បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

[៦៦៤] អកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈ ជាបច្ច័យ នៃអកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៤៦៥) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ ទ្វេ អធិបតិយា ទ្វេ អនន្តរេ ទ្វេ ។ បេ ។ សហជាតេ បញ្ច ឧបនិស្សយេ ទ្វេ អាសេវនេ ទ្វេ កម្មេ តីណិ អាហារេ តីណិ ។ បេ ។ ឈានេ បញ្ច មគ្គេ បញ្ច សម្បយុត្តេ បញ្ច អត្ថិយា បញ្ច នត្ថិយា ទ្វេ ។

(៤៦៦) សវិតក្កំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច សវិតក្កោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អវិតក្កំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច អវិតក្កោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ សវិតក្កំ អព្យាកតញ្ច អវិតក្កំ អព្យាកតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច សវិតក្កោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(៤៦៧) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ទ្វេ អវិគតេ ទ្វេ ។

(៤៦៨) នហេតុយា ទ្វេ នអារម្មណេ តីណិ នអធិបតិយា ទ្វេ នបុរេជាតេ ទ្វេ នកម្មេ ចត្តារិ នអាហារេ ឯកំ នឥន្ទ្រិយេ ឯកំ នឈានេ ឯកំ

(៦៦៥) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ។បេ។ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។បេ។ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអត្ថិ-ប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

(៦៦៦) អព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈ អាស្រ័យ នូវអព្យាកត-ធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។ អព្យាកតធម៌ មិនមានវិតក្កៈ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ មិនមានវិតក្កៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។ អព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈផង នូវអព្យាក-តធម៌ មិនមានវិតក្កៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៦៦៧) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ វារៈ ៩ ។

(៦៦៨) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ១

នមគ្គេ នវ នសម្បយុត្តេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ ន ។ សហជាតវារេបិ សម្បយុត្តវារេបិ វិត្ថារេតព្វំ ។

(៤៦៩) សវិតក្កោ អព្យាកតោ ធម្មោ សវិតក្កស្ស អព្យាកតស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ អវិតក្កោ អព្យាកតោ ធម្មោ អវិតក្កស្ស អព្យាកតស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៧០) សវិតក្កោ អព្យាកតោ ធម្មោ សវិតក្កស្ស អព្យាកតស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៧១) ហេតុយា ចត្តារិ អារម្មណេ នវ អធិបតិយា នវ ។ សង្ខិត្តំ នវ ឧបនិស្សយេ នវ បុរេជាតេ តីណិ បច្ឆាជាតេ តីណិ អាសេវនេ នវ កម្មេ ចត្តារិ វិបាកេ នវ អាហារេ ចត្តារិ ។ បេ ។ ឈានេ នវ មគ្គេ នវ សម្បយុត្តេ ន វិប្បយុត្តេ បញ្ច អត្ថិយា នវ នត្ថិយា នវ វិគតេ នវ អវិគតេ នវ ។

ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៩ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៣ ក្នុងទវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៦ ។

សហជាតវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

(៤៦៩) អព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈ ជាបច្ច័យ នៃអព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ៣ ។ អព្យាកតធម៌ មិនមានវិតក្កៈ ជាបច្ច័យ នៃអព្យាកតធម៌ មិនមានវិតក្កៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

(៤៧០) អព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈ ជាបច្ច័យ នៃអព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៤៧១) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៤ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៩ ។ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ មាន៣វារៈ ៩ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៩ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៣ ក្នុងបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៩ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៤ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៩ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៤ ។ បេ ។ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៩ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៩ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៦ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៥ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៩ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៩ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៩ ។

[៤៧២] នហេតុយា នវ នអារម្មណេ នវ ។

[៤៧៣] ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ ចត្តារិ ។

[៤៧៤] នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ នវ ។

យថា កុសលត្តិកេ បញ្ហាវារំ ឯវំ វិត្ថារេតព្វំ ។

សវិតក្កទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

សវិចារទុកកុសលត្តិកំ

[៤៧៥] សវិចារំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច សវិចារោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អវិចារំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច អវិចារោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ទ្វេ ។ សវិចារំ កុសលញ្ច អវិចារំ កុសលញ្ច ធម្មំ បដិច្ច សវិចារោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[៤៧៦] ហេតុយា ឆ អារម្មណេ ឆ អវិគតេ ឆ ។

សវិតក្កទុកកុសលសទិសំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ វិត្ថារេតព្វា ។

(៤៧២) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ។

(៤៧៣) ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៤៧៤) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ ដូចបញ្ហាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈផងចុះ ។

ចប់ សវិតក្កទុកកុសលត្តិកៈ ។

សវិចារទុកកុសលត្តិកៈ

(៤៧៥) កុសលធម៌ ប្រកបដោយវិចារៈ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ កុសលធម៌ មិនមានវិចារៈ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ មិនមានវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ។ កុសលធម៌ ប្រកបដោយវិចារៈ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិចារៈផង នូវកុសលធម៌ មិនមានវិចារៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៤៧៦) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៦ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

(ទុកៈនេះ) ដូចគ្នានឹងសវិតក្កទុកកុសលៈដែរ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

(៤៧៧) សវិបាកំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច សវិបាកោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អវិបាកំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច សវិបាកោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ សវិបាកំ អកុសលញ្ច អវិបាកំ អកុសលញ្ច ធម្មំ បដិច្ច សវិបាកោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៤៧៨) ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ បញ្ច អវិគតេ បញ្ច ។

សវិតក្កទុកកុសលសទិសំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ វិត្ថារេតព្វា ។

(៤៧៩) សវិបាកំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច សវិបាកោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អវិបាកំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច អវិបាកោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ សវិបាកំ អព្យាកតញ្ច អវិបាកំ អព្យាកតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច សវិបាកោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

សវិចារទុកកុសលត្តិក:

[៤៧៧] អកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិចារ: អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិចារ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ។ អកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិចារ: អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ មិនមានវិចារ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិចារ: អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិចារ:ផង នូវអកុសលធម៌ មិនមានវិចារ:ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤៧៨] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារ:៥ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារ:៥ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារ:៥ ។

(ទុក:នេះ) ដូចគ្នានឹងសវិតក្កទុកកុសល:ដែរ ។

សហជាតវារ:ក្តី បញ្ហាវារ:ក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

[៤៧៩] អព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយវិចារ: អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយវិចារ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ។ អព្យាកតធម៌ មិនមានវិចារ: អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ មិនមានវិចារ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ។ អព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយវិចារ: អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយវិចារ:ផង នូវអព្យាកតធម៌ មិនមានវិចារ:ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ។

[៤៨០] ហេតុយា ឆ អារម្មណេ ឆ វិបាកេ ឆ អវិគតេ ឆ ។

សវិតក្កទុកអព្យាកតសទិសំ ។

សហជាតវារេបិ សម្បយុត្តវារេបិ វិត្ថារេតព្វា ។

[៤៨១] សវិចារោ អព្យាកតោ ធម្មោ សវិចា-រស្ស អព្យាកតស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ច-យោ ។

[៤៨២] ហេតុយា ចត្តារិ អារម្មណេ ឆ ។បេ។ មគ្គេ ចត្តារិ អវិគតេ ឆ ។

[៤៨៣] នហេតុយា ឆ នអារម្មណេ ឆ ។

[៤៨៤] ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ ចត្តារិ ។

[៤៨៥] នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ឆ ។

យថា កុសលត្តិកេ បញ្ហាវារម្បិ
ឯវំ វិត្ថារេតព្វំ ។

សវិចារទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

សប្បីតិកទុកកុសលត្តិកំ

[៤៨៦] សប្បីតិកំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច សប្បីតិកោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សប្បីតិកំ កុ-សលំ ធម្មំ បដិច្ច អប្បីតិកោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ

[៤៨០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ។

(ទុកៈនេះ) ប្រហែលគ្នានឹងសវិតក្កទុកអព្យាកតៈដែរ ។

សហជាតវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

[៤៨១] អព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយវិចារៈ ជាបច្ច័យ នៃអព្យាកត-ធម៌ ប្រកបដោយវិចារៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤៨២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មាន៤វារៈ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ។ បេ ។ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មាន៤វារៈ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ។

[៤៨៣] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ។

[៤៨៤] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៤វារៈ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤៨៥] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ ដូចបញ្ហាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈផងចុះ ។

ចប់ សវិចារទុកកុសលត្តិកៈ ។

សប្បីតិកទុកកុសលត្តិកៈ

[៤៨៦] កុសលធម៌ ប្រកបដោយបីតិ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ កុសលធម៌ មិនមានបីតិ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ទើបកើតឡើង

ហេតុប្បច្ចយា សប្បីតិកំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច សប្បីតិកោ កុសលោ ច អប្បីតិកោ កុសលោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អប្បីតិកំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច អប្បីតិកោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អប្បីតិកំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច សប្បីតិកោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ សប្បីតិកំ កុសលញ្ច អប្បីតិកំ កុសលញ្ច ធម្មំ បដិច្ច សប្បីតិកោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៤៨៧) ហេតុយា ៤ សព្វត្ថ ៤ អវិគតេ ៤ ។

(៤៨៨) នអធិបតិយា ៤ នបុរេជាតេ ៤ នកម្មេ ចត្តារិ នវិប្បយុត្តេ ៤ ។

សហជាតវារេបិ សម្បយុត្តវារេបិ វិត្ថារេតព្វា ។

(៤៨៩) សប្បីតិកោ កុសលោ ធម្មោ សប្បីតិកស្ស កុសលស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ អប្បីតិកោ កុសលោ ធម្មោ អប្បីតិកស្ស កុសលស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ កុសលធម៌ ប្រកបដោយបីតិផង កុសលធម៌ មិនមានបីតិផង អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ កុសលធម៌ មិនមានបីតិ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ មិនមានបីតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ កុសលធម៌ ប្រកបដោយបីតិ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ មិនមានបីតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ កុសលធម៌ ប្រកបដោយបីតិ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រកបដោយបីតិផង នូវកុសលធម៌ មិនមានបីតិផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤៨៧] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ មានវារៈ ៦ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

[៤៨៨] ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៦ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

សហជាតវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

[៤៨៩] កុសលធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ជាបច្ច័យ នៃកុសលធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ដោយហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ កុសលធម៌ មិនមានបីតិ ជាបច្ច័យ នៃកុសលធម៌ មិនមានបីតិ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤៩០] សប្បីតិកោ កុសលោ ធម្មោ សប្បីតិកស្ស កុសលស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤៩១] ហេតុយា ចត្តារិ អារម្មណេ ឆ អធិបតិយា ឆ ចត្តារិ សហជាតាធិបតិ អនន្តរេ ឆ សមនន្តរេ ឆ សហជាតេ ឆ ឧបនិស្សយេ ឆ អាសេវនេ ឆ កម្មេ ចត្តារិ អាហារេ ចត្តារិ ឥន្ទ្រិយេ ចត្តារិ ឈានេ ឆ មគ្គេ ចត្តារិ សម្បយុត្តេ ឆ អត្ថិយា ឆ នត្ថិយា ឆ វិគតេ ឆ អវិគតេ ឆ ។

[៤៩២] នហេតុយា ឆ នអារម្មណេ ឆ ។

[៤៩៣] ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ ចត្តារិ ។

[៤៩៤] នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ឆ ។

យថា កុសលត្តិកេ ឯវំ វិត្ថារេតព្វំ ។

[៤៩៥] សប្បីតិកំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច សប្បីតិកោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អប្បីតិកំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច អប្បីតិកោ អកុសលោ ធម្មោ

[៤៩០] កុសលធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ជាបច្ច័យ នៃកុសលធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[៤៩១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ គឺ មានវារៈ៤ បានដល់សហជាតាធិបតិ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ៦ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ៦ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ៦ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ៦ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៦ ។

[៤៩២] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ។

[៤៩៣] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤៩៤] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ ដូចក្នុងកុសលត្តិកៈដែរ ។

[៤៩៥] អកុសលធម៌ ប្រកបដោយបីតិ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។ អកុសលធម៌ មិនមានបីតិ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ មិនមានបីតិ

ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ទ្វេ ។ សប្បីតិកំ អកុសលញ្ច អប្បីតិកំ អកុសលញ្ច ធម្មំ បដិច្ច សប្បីតិកោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៤៩៦) ហេតុយា ឆ អារម្មណេ ឆ អវិគតេ ឆ ។

កុសលសទិសំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ វិត្ថារេតព្វា ។

(៤៩៧) សប្បីតិកំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច សប្បីតិកោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អប្បីតិកំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច អប្បីតិកោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ សប្បីតិកំ អព្យាកតញ្ច អប្បីតិកំ អព្យាកតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច សប្បីតិកោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(៤៩៨) ហេតុយា នវ អារម្មណេ នវ បុរេជាតេ ឆ អាសេវនេ ឆ អវិគតេ នវ ។

(៤៩៩) នហេតុយា នវ នអារម្មណេ តីណិ នអធិបតិយា នវ ។ បេ ។ នកម្មេ ចត្តារិ នវិបាកេ នវ

ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។ អកុសលធម៌ ប្រកប ដោយបីតិ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ប្រកបដោយបីតិផង នូវអកុសលធម៌ មិនមានបីតិផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៤៩៦) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

(ទុកៈនេះ) ប្រហែលគ្នានឹងកុសលៈដែរ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

(៤៩៧) អព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយបីតិ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អព្យាកតធម៌ មិនមានបីតិ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ មិនមានបីតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយបីតិ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយបីតិផង នូវអព្យាកតធម៌ មិនមានបីតិផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៤៩៨) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

(៤៩៩) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ បេ ។ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩

នអាហារេ ឯកំ នឥន្ទ្រិយេ ឯកំ នឈានេ ឯកំ នមគ្គេ ទ្វេ នសម្បយុត្តេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ ឆ ។

សហជាតភាគាទិ វិត្ថារេតព្វំ ។

(៨០០) សប្បីតិកោ អព្យាកតោ ធម្មោ សប្បីតិកស្ស អព្យាកតស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៨០១) ហេតុយា ចត្តារិ អារម្មណេ ទ្វេ អធិបតិយា ទ្វេ អនន្តរេ ទ្វេ ។ បេ ។ សព្វត្ថ ទ្វេ ឧបនិស្សយេ ទ្វេ បុរេជាតេ តីណិ បច្ឆាជាតេ តីណិ អាសេវនេ ទ្វេ កម្មេ ចត្តារិ វិបាកេ ទ្វេ អាហារេ ចត្តារិ ឥន្ទ្រិយេ ចត្តារិ ឈានេ ទ្វេ មគ្គេ ចត្តារិ សម្បយុត្តេ ឆ វិប្បយុត្តេ បញ្ច អត្ថិយា ទ្វេ ។

សប្បីតិកទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

បីតិសហគតទុកកុសលត្តិកំ

(៨០២) បីតិសហគតំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ... កុសលម្បិ អកុសលម្បិ អព្យាកតម្បិ សប្បីតិកទុកសទិសំ ។

ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

សហជាតវារៈជាដើម បណ្ឌិត គប្បីឱ្យពិស្តារផងចុះ ។

(៩០០) អព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ជាបច្ច័យ នៃអព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

(៩០១) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។បេ។ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ មានវារៈ ៩ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

ចប់ សប្បីតិកទុកកុសលត្តិកៈ ។

បីតិសហគតទុកកុសលត្តិកៈ

(៩០២) អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ... កុសលក្តី អកុសលក្តី អព្យាកតៈក្តី ប្រហែលគ្នានឹងសប្បីតិកទុកៈដែរ ។

សុខសហគតទុកកុសលត្តិកំ

(៥០៣) សុខសហគតំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច... កុសលម្បិ អកុសលម្បិ អព្យាកតម្បិ សប្បីតិក-ទុកសទិសំ ។ ...អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច...បច្ចនីយេ នហេតុយា ឯកំ ។ ... អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច ... បច្ចនីយេ នហេតុយា នវ ។បេ។ នឈានេ ឆ កាតព្វា ។ បច្ចនីយេ បញ្ហាវារេ កុសលាកុសលេ ឥន្ទ្រិយេ ឈានេ ឆ បញ្ហាវារេ អព្យាកតេ នវ ។

ឧបេក្ខាសហគតទុកកុសលត្តិកំ

(៥០៤) ឧបេក្ខាសហគតំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច... ឆ សប្បីតិកទុកសទិសំ ។ ឧបេក្ខាតិ នានា ឧ-បេក្ខា ។ បច្ចនីយេ នហេតុយា នវ នឈានេ ឆ ។

(៥០៥) ឧបេក្ខាសហគតំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច... ឆ ។

(៥០៦) ឧបេក្ខាសហគតំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ឧបេក្ខាសហគតោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា ។ នឧបេក្ខាសហគតំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច ឧបេក្ខាសហគតោ អកុស-លោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា ។

សុខសហគតទុកកុសលត្តិកៈ

(៥០៣) អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រកបដោយសុខ ... កុសលក្តី អកុសលក្តី អព្យាកតៈក្តី ប្រហែលគ្នានឹងសប្បីតិកទុកៈដែរ ។ ... អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ .. ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ ក្នុងបច្ចនីយៈ មានវារៈ ១ ។ ... អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ... ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ ក្នុងបច្ចនីយៈ មានវារៈ៩ ។ល។ វារៈ៦ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើផងចុះ ។

ក្នុងបច្ចនីយៈ ក្នុងបញ្ហាវារៈ ក្នុងកុសលាកុសល ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ៦ ក្នុងបញ្ហាវារៈ ក្នុងអព្យាកតៈ មានវារៈ៩ ។

ឧបេក្ខាសហគតទុកកុសលត្តិកៈ

(៥០៤) អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រកបដោយឧបេក្ខា ... មានវារៈ៦ ប្រហែលគ្នានឹងសប្បីតិកទុកៈដែរ ។ ពាក្យថា ឧបេក្ខា បាន ដល់ឧបេក្ខាផ្សេង ៗ គ្នា ។

ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ ក្នុងបច្ចនីយៈ មានវារៈ៩ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ៦ ។

(៥០៥) អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ប្រកបដោយឧបេក្ខា ... មានវារៈ៦ ។

(៥០៦) អកុសលធម៌ ប្រកបដោយឧបេក្ខា អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ប្រកបដោយឧបេក្ខា ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។ អកុសលធម៌ ប្រកបដោយឧបេក្ខា អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ មិនប្រកបដោយឧបេក្ខា ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

ឧបេក្ខាសហគតំ អកុសលញ្ច នឧបេក្ខាសហគតំ អកុសលញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ឧបេក្ខាសហគតោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា ។

(៥០៧) នហេតុយា តីណិ នអធិបតិយា នវ ។

ឯវំ សព្វត្ថ អកុសលំ វិត្ថារេតព្វំ សប្បីតិកទុកសទិសំ ។

(៥០៨) ឧបេក្ខាសហគតំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច ឧបេក្ខាសហគតោ ... នវ បញ្ហា សប្បីតិកទុកអព្យាកតសទិសំ ។

(៥០៩) បញ្ហាវារេ កុសលាកុសលេ ឥន្ទ្រិយេ ឈានេ ច អព្យាកតេ នវ ។

កាមាវចរទុកកុសលត្តិកំ

(៥១០) កាមាវចរំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច កាមាវចរោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ នកាមាវចរំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នកាមាវចរោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៥១១) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ទ្វេ សព្វត្ថ ទ្វេ អវិគតេ ទ្វេ ។

អកុសលធម៌ ប្រកបដោយឧបេក្ខា អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ប្រកបដោយឧបេក្ខាផង នូវអកុសលធម៌ មិនប្រកបដោយឧបេក្ខាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

(៩០៧) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

អកុសល ក្នុងទីទាំងពួង បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ យ៉ាងនេះឯង
(ទុកៈនេះ) ប្រហែលគ្នានឹងសប្បីតិកទុកៈដែរ ។

(៩០៨) ប្រកបដោយឧបេក្ខា អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយឧបេក្ខា ... ប្រស្នា ៩ ប្រហែលគ្នានឹងសប្បីតិកទុកអព្យាកតៈដែរ ។

(៩០៩) ក្នុងបញ្ហាវារៈ ក្នុងកុសលាកុសល ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងអព្យាកតៈ មានវារៈ ៩ ។

កាមាវចរទុកកុសលត្តិកៈ

(៩១០) កុសលធម៌ ជាកាមាវចរៈ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជាកាមាវចរៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ កុសលធម៌ មិនមែនជាកាមាវចរៈ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ មិនមែនជាកាមាវចរៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៩១១) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ មានវារៈ ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

(៥១២) នអធិបតិយា ទ្វេ ។ បេ ។ នវិប្បយុត្តេ ទ្វេ ។ បេ ។

សហជាតវារាទិ វិត្ថារេតព្វំ ។

(៥១៣) កាមាវចរោ កុសលោ ធម្មោ កាមាវចរស្ស កុសលស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៥១៤) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ចត្តារិ ។ អធិបតិយា តីណិ កាមាវចរេ ឯកំ នកាមាវចរេ ទ្វេ ។ អនន្តរេ តីណិ កាមាវចរេ ទ្វេ នកាមាវចរេ ឯកំ ។ បេ ។ ឧបនិស្សយេ ចត្តារិ អាសេវនេ តីណិ កម្មេ ទ្វេ អាហារេ ទ្វេ ។ បេ ។ នត្ថិយា តីណិ អវិគតេ ទ្វេ ។

(៥១៥) កាមាវចរំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច កាមាវចរោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៥១៦) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

កាមាវចរទុកកុសលត្តិកៈ

(៥១២) ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ។ បេ ។ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ។ បេ ។

សហជាតវារៈជាដើម បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

(៥១៣) កុសលធម៌ ជាកាមាវចរៈ ជាបច្ច័យ នៃកុសលធម៌ ជាកាមាវចរៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

(៥១៤) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ។ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ គឺ ក្នុងកាមាវចរៈ មានវារៈ១ ក្នុងនកាមាវចរៈ មានវារៈ២ ។ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ គឺ ក្នុងកាមាវចរៈ មានវារៈ២ ក្នុងនកាមាវចរៈ មានវារៈ១ ។ បេ ។ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ។ បេ ។ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ។

(៥១៥) អកុសលធម៌ ជាកាមាវចរៈ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាកាមាវចរៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៥១៦) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានវារៈតែ១ ។

(៥១៧) កាមាវចរំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច កាមាវចរោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ ន កាមាវចរំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច ន កាមាវចរោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៥១៨) ហេតុយា ឆ អារម្មណេ ចត្តារិ អធិបតិយា បញ្ច ។បេ។ អញ្ញមញ្ញេ ឆ ។បេ។ បុរេជាតេ ទ្វេ អាសេវនេ ទ្វេ អវិគតេ ឆ ។

(៥១៩) នហេតុយា ឯកំ នអារម្មណេ តីណិ នអធិបតិយា ឆ ។បេ។ នកម្មេ ទ្វេ នវិបាកេ បញ្ច នអាហារេ ឯកំ នឥន្ទ្រិយេ ឯកំ នឈានេ ឯកំ នមគ្គេ ឯកំ នសម្បយុត្តេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ ទ្វេ នោនត្ថិយា តីណិ នោវិគតេ តីណិ ។

សហជាតវារម្បិ វិត្ថារេតព្វំ ។

(៥២០) កាមាវចរោ អព្យាកតោ ធម្មោ កាមាវចរស្ស អព្យាកតស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤១៧] អព្យាកតធម៌ ជាកាមាវចរៈ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ជាកាមាវចរៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អព្យាកតធម៌ មិនមែនជាកាមាវចរៈ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ មិនមែនជាកាមាវចរៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤១៨] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។បេ។ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។បេ។ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

[៤១៩] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។បេ។ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

សហជាតវារៈជាដើម បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

[៤២០] អព្យាកតធម៌ ជាកាមាវចរៈ ជាបច្ច័យ នៃអព្យាកតធម៌ ជាកាមាវចរៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

(៤២១) ហេតុយា ចត្តារិ អារម្មណេ ចត្តារិ ។ អធិបតិយា ចត្តារិ កាមាវចរេ ឯកំ នកាមាវចរេ តីណិ កាមាវចរេ សហជាតាធិបតិយេវ ។ អនន្តរេ ចត្តារិ សមនន្តរេ ចត្តារិ សហជាតេ សត្ត អញ្ញមញ្ញេ ច និស្សយេ សត្ត ឧបនិស្សយេ ចត្តារិ បុរេជាតេ ទ្វេ បច្ឆាជាតេ ទ្វេ អាសេវនេ តីណិ កម្មេ ចត្តារិ វិបាកេ ចត្តារិ អាហារេ ចត្តារិ សម្បយុត្តេ ទ្វេ វិប្បយុត្តេ តីណិ អត្ថិយា សត្ត នត្ថិយា ចត្តារិ ។ បេ ។

កាមាវចរទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

រូបាវចរទុកកុសលត្តិកំ

(៤២២) រូបាវចរំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច រូបាវចរោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ នរូបាវចរំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នរូបាវចរោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៤២៣) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ទ្វេ សព្វត្ថ ទ្វេ ។

(៩៦១) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ គឺ ក្នុងកាមាវចរៈ មានវារៈ ១ ក្នុងនកាមាវចរៈ មានវារៈ ៣ ក្នុងកាមាវចរៈ មានតែសហជាតាធិបតិម្យ៉ាង ។ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវា.: ២ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។ បេ ។

ចប់ កាមាវចរទុកកុសលត្តិកៈ ។

រូបាវចរទុកកុសលត្តិកៈ

(៩៦២) កុសលធម៌ ជារូបាវចរៈ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជារូបាវចរៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ១ កុសលធម៌ មិនមែនជារូបាវចរៈ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ មិនមែនជារូបាវចរៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៩៦៣) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធតែមានវារៈ ២ ។

(៤២៤) នអធិបតិយា ទ្វេ ។ បេ ។ នបុរេជាតេ ឯកំ នអាសេវនេ ឯកំ នវិប្បយុត្តេ ឯកំ ។

សហជាតវារម្បិ វិត្ថារេតព្វំ ។

(៤២៥) រូបាវចរោ កុសលោ ធម្មោ រូបាវចរស្ស កុសលស្ស ធម្មស្ស ហេតុបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤២៦) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ចត្តារិ ។ អធិបតិយា តីណិ រូបាវចរេ ឯកំ សហជាតាធិបតិយេវ នរូបាវចរេ ទ្វេ ។ អនន្តរេ តីណិ រូបាវចរេ ឯកំ នរូបាវចរេ ទ្វេ ។ សមនន្តរេ តីណិ សហជាតេ ទ្វេ ។ បេ ។ ឧបនិស្សយេ ចត្តារិ អាសេវនេ តីណិ កម្មេ ទ្វេ ។ បេ ។ អត្ថិយា ទ្វេ នត្ថិយា តីណិ ។ បេ ។

(៤២៧) នរូបាវចរំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នរូបាវចរោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។ សព្វត្ថ ឯកំ ។

(៤២៨) រូបាវចរំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច រូបាវចរោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា តីណិ ។

[៤២៤] ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។ បេ ។ ក្នុងនបុរេ-ជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនវិប្ប-យុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

សហជាតវារៈជាដើម បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

[៤២៥] កុសលធម៌ ជារូបាវចរៈ ជាបច្ច័យ នៃកុសលធម៌ ជារូបាវចរៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

[៤២៦] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ គឺ ក្នុងរូបាវចរៈ មានវារៈ ១ បានដល់សហជាតាធិបតិតែម្យ៉ាង ក្នុងនរូបាវចរៈ មានវារៈ ២ ។ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ គឺ ក្នុងរូបាវចរៈ មានវារៈ ១ ក្នុងនរូបាវចរៈ មានវារៈ ២ ។ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ បេ ។ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ បេ ។ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បេ ។

[៤២៧] អកុសលធម៌ មិនមែនជារូបាវចរៈ អាស្រ័យ នូវអកុ-សលធម៌ មិនមែនជារូបាវចរៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធតែមានវារៈ ១ ។

[៤២៨] អព្យាកតធម៌ ជារូបាវចរៈ អាស្រ័យ នូវអព្យាកត-ធម៌ ជារូបាវចរៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

នរូបាវចរំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច នរូបាវចរោ អព្យា-
កតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៥២៩) ហេតុយា នវ អារម្មណេ ចត្តារិ អវិ-
គតេ នវ ។

យថា កាមាវចរនកាមាវចរទុកអព្យាកតសទិសំ ។
ឯត្តកាយេវ បញ្ហា ហេដ្ឋុបរិតំ បរិវត្តិតំ ។
សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ វិត្ថារេតព្វា ។

រូបាវចរទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

អរូបាវចរទុកកុសលត្តិកំ

(៥៣០) អរូបាវចរំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច អរូបាវ-
ចរោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។
នអរូបាវចរំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នអរូបាវចរោ កុ-
សលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៥៣១) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ទ្វេ អវិ-
គតេ ទ្វេ ។

(៥៣២) នអធិបតិយា ទ្វេ ។បេ។ នវិប្ប-
យុត្តេ ទ្វេ ។

សហជាតវារេបិ វិត្ថារេតព្វំ ។

អព្យាកតធម៌ មិនមែនជារូបាវចរៈ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ មិនមែនជារូបាវចរៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៥២៩) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ។

(ទុកៈនេះ) ប្រហែលគ្នានឹងកាមាវចរនកាមាវចរទុកអព្យាកតៈដែរ ។

ប្រស្នាទាំងប៉ុណ្ណោះ ត្រឡប់ទៅ កាន់ទីខាងក្រោមនិងខាងលើ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់

បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

ចប់ រូបាវចរទុកកុសលត្តិកៈ ។

អរូបាវចរទុកកុសលត្តិកៈ

(៥៣០) កុសលធម៌ ជាអរូបាវចរៈ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជាអរូបាវចរៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ កុសលធម៌ មិនមែនជារូបាវចរៈ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ មិនមែនជារូបាវចរៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៥៣១) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ។

(៥៣២) ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ។ បេ ។ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ។

សហជាតវារៈជាដើម បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

(៥៣៣) អរូបាវចរោ កុសលោ ធម្មោ អរូបាវចរស្ស កុសលស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៥៣៤) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ តីណិ អធិបតិយា តីណិ អនន្តរេ តីណិ សហជាតេ ទ្វេ ឧបនិស្សយេ ចត្តារិ អាសេវនេ តីណិ កម្មេ ទ្វេ អត្ថិយា ទ្វេ នត្ថិយា តីណិ ។

(៥៣៥) នអរូបាវចរំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច នអរូបាវចរោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ សព្វត្ថ ឯកំ ។

(៥៣៦) អរូបាវចរំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច អរូបាវចរោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ នអរូបាវចរំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច នអរូបាវចរោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អរូបាវចរំ អព្យាកតញ្ច នអរូបាវចរំ អព្យាកតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នអរូបាវចរោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៥៣៧) ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ ទ្វេ អធិបតិយា បញ្ច អវិគតេ បញ្ច ។

(៩៣៣) កុសលធម៌ ជាអរូបាវចរៈ ជាបច្ច័យ នៃកុសលធម៌ ជាអរូបាវចរៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

(៩៣៤) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអត្ថិ-ប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៩៣៥) អកុសលធម៌ មិនមែនជាអរូបាវចរៈ អាស្រ័យ នូវអកុ-សលធម៌ មិនមែនជាអរូបាវចរៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធតែមានវារៈ ១ ។

(៩៣៦) អព្យាកតធម៌ ជាអរូបាវចរៈ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ជាអរូបាវចរៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អព្យា-កតធម៌ មិនមែនជាអរូបាវចរៈ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ មិនមែនជា អរូបាវចរៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អព្យាកតធម៌ មិន មែនជាអរូបាវចរៈ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ជាអរូបាវចរៈផង នូវអព្យា-កតធម៌ មិនមែនជាអរូបាវចរៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៩៣៧) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន វារៈ២ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

(៥៣៨) នហេតុយា ឯកំ នអារម្មណេ តីណិ នអធិបតិយា ទ្វេ នបុរេជាតេ ចត្តារិ នកម្មេ ទ្វេ នវិបាកេ បញ្ច នអាហារេ ឯកំ ។ បេ ។ នវិប្បយុត្តេ ទ្វេ នោវិគតេ តីណិ ។

សហជាតវារម្បិ វិត្ថារេតព្វំ ។

(៥៣៩) អរូបាវចរោ អព្យាកតោ ធម្មោ អរូបាវចរស្ស អព្យាកតស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ នអរូបាវចរោ អព្យាកតោ ធម្មោ នអរូបាវចរស្ស អព្យាកតស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៥៤០) ហេតុយា ចត្តារិ ។ អារម្មណេ តីណិ អរូបាវចរមូលេ ទ្វេ នអរូបាវចរេ ឯកំ ។ អធិបតិយា ចត្តារិ អរូបាវចរមូលេ តីណិ នអរូបាវចរេ ឯកំ ។ អនន្តរេ ចត្តារិ ។ បេ ។ សហជាតេ បញ្ច អញ្ញមញ្ញេ ទ្វេ និស្សយេ សត្ត ឧបនិស្សយេ ចត្តារិ បុរេជាតេ ទ្វេ បច្ឆាជាតេ ទ្វេ អាសេវនេ តីណិ

(៥៣៨) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ក្នុងនអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។ បេ ។ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។

សហជាតវារៈជាដើម បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

(៥៣៩) អព្យាកតធម៌ ជាអរូបាវចរៈ ជាបច្ច័យ នៃអព្យាកតធម៌ ជាអរូបាវចរៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។ អព្យាកតធម៌ មិនមែនជាអរូបាវចរៈ ជាបច្ច័យ នៃអព្យាកតធម៌ មិនមែនជាអរូបាវចរៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

(៥៤០) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ។ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ គឺ ក្នុងអរូបាវចរមូល មានវារៈ២ ក្នុងនអរូបាវចរៈ មានវារៈ១ ។ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ គឺ ក្នុងអរូបាវចរមូល មានវារៈ៣ ក្នុងនអរូបាវចរៈ មានវារៈ១ ។ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ។ បេ ។ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ៧ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ៣

កាមេ ចត្តារិ វិបាកេ ទ្វេ ។ បេ ។ សម្បយុត្តេ ទ្វេ វិប្បយុត្តេ តីណិ អត្ថិយា សត្ត នត្ថិយា ចត្តារិ ។ បេ ។

អរូបាវចរទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

បរិយាបន្នទុកកុសលត្តិកំ

(៥៨១) បរិយាបន្នំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច បរិយាបន្នោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អបរិយាបន្នំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច អបរិយាបន្នោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៥៨២) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ទ្វេ អវិគតេ ទ្វេ ។

លោកិយលោកុត្តរទុកកុសលសទិសំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ វិត្ថារេតព្វា ។

(៥៨៣) បរិយាបន្នំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច បរិយាបន្នោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៥៨៤) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ បេ ។ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។ បេ ។

ចប់ អរូបាវចរទុកកុសលត្តិកៈ ។

បរិយាបន្នទុកកុសលត្តិកៈ

(៤៤១) កុសលធម៌ ដែលរាប់បញ្ចូលក្នុងវដ្តៈ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ដែលរាប់បញ្ចូលក្នុងវដ្តៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ កុសលធម៌ ដែលមិនរាប់បញ្ចូលក្នុងវដ្តៈ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ដែលមិនរាប់បញ្ចូលក្នុងវដ្តៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៤៤២) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

(ទុកៈនេះ) ប្រហែលគ្នានឹងលោកិយលោកុត្តរទុកកុសលៈដែរ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

(៤៤៣) អកុសលធម៌ ដែលរាប់បញ្ចូលក្នុងវដ្តៈ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ដែលរាប់បញ្ចូលក្នុងវដ្តៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៤៤៤) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ ១ ។

[៤៨៥] បរិយាបន្នំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច បរិយាបន្នោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។ អបរិយាបន្នំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច អបរិយាបន្នោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

[៤៨៦] ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ ទ្វេ អវិគតេ បញ្ច ។

លោកិយលោកុត្តរទុកអព្យាកតសទិសំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ វិត្ថារេតព្វា ។

បរិយាបន្នទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

និយ្យានិកទុកកុសលត្តិកំ

[៤៨៧] និយ្យានិកំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច និយ្យានិកោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។ អនិយ្យានិកំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច អនិយ្យានិកោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

[៤៨៨] ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ទ្វេ ។

លោកិយលោកុត្តរទុកសទិសំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ វិត្ថារេតព្វា ។

[៥៤៥] អព្យាកតធម៌ ដែលរាប់បញ្ចូលក្នុងវដ្ដៈ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ដែលរាប់បញ្ចូលក្នុងវដ្ដៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អព្យាកតធម៌ ដែលមិនរាប់បញ្ចូលក្នុងវដ្ដៈ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ដែលមិនរាប់បញ្ចូលក្នុងវដ្ដៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៥៤៦] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

(ទុកៈនេះ) ប្រហែលគ្នានឹងលោកិយលោកុត្តរទុកអព្យាកតៈដែរ ។
សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់
បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

ចប់ បរិយាបន្នទុកកុសលត្តិកៈ ។

និយ្យានិកទុកកុសលត្តិកៈ

[៥៤៧] កុសលធម៌ ជានិយ្យានិកៈ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជានិយ្យានិកៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ កុសលធម៌ ជាអនិយ្យានិកៈ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជាអនិយ្យានិកៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៥៤៨] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

(ទុកៈនេះ) ប្រហែលគ្នានឹងលោកិយលោកុត្តរទុកៈដែរ ។
សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

(៥៤៩) អនិយ្យានិកំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច អនិយ្យានិកោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៥៥០) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

(៥៥១) អនិយ្យានិកំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច អនិយ្យានិកោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៥៥២) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

និយ្យានិកទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

និយតទុកកុសលត្តិកំ

(៥៥៣) និយតំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច និយតោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អនិយតំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច អនិយតោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៥៥៤) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ទ្វេ ។

[៥៤៩] អកុសលធម៌ ជាអនិយ្យានិកៈ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាអនិយ្យានិកៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៥៥០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ ១ ។

[៥៥១] អព្យាកតធម៌ ជាអនិយ្យានិកៈ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ជាអនិយ្យានិកៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៥៥២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ ១ ។

ចប់ និយ្យានិកទុកកុសលត្តិកៈ ។

និយតទុកកុសលត្តិកៈ

[៥៥៣] កុសលធម៌ ជានិយតៈ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជានិយតៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ កុសលធម៌ ជាអនិយតៈ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជាអនិយតៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៥៥៤] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

លោកិយលោកុត្តរទុកកុសលសទិសំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ វិត្ថារេតព្វា ។

(៥៥៥) និយតំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច និយតោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អនិយតំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច អនិយតោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៥៥៦) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ទ្វេ សព្វត្ថ ទ្វេ អវិគតេ ទ្វេ ។

(៥៥៧) នហេតុយា ឯកំ នអធិបតិយា ទ្វេ នបុរេជាតេ ឯកំ នកម្មេ ទ្វេ ។បេ។ នវិប្បយុត្តេ ឯកំ ។

សហជាតវារាទិ វិត្ថារេតព្វំ ។

(៥៥៨) និយតោ អកុសលោ ធម្មោ និយតស្ស អកុសលស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អនិយតោ អកុសលោ ធម្មោ អនិយតស្ស អកុសលស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៥៥៩) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ តីណិ ។ អធិបតិយា ទ្វេ និយតេ សហជាតាធិបតិ ទុតិយេ អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អនន្តរេ ទ្វេ ។បេ។

(ទុកៈនេះ) ប្រហែលគ្នានឹងលោកិយលោកុត្តរទុកកុសលៈដែរ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

[៥៥៥] អកុសលធម៌ ជានិយតៈ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជានិយតៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អកុសលធម៌ ជាអនិយតៈ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាអនិយតៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៥៥៦] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ មានវារៈ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

[៥៥៧] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ។ បេ ។ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។

សហជាតវារៈជាដើម បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

[៥៥៨] អកុសលធម៌ ជានិយតៈ ជាបច្ច័យ នៃអកុសលធម៌ ជានិយតៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។ អកុសលធម៌ ជាអនិយតៈ ជាបច្ច័យ នៃអកុសលធម៌ ជាអនិយតៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

[៥៥៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ គឺ ក្នុងនិយតៈ (ទី១) បានដល់សហជាតាធិបតិ ក្នុងនិយតៈទី ២ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ បេ ។

ឧបនិស្សយេ ចត្តារិ អាសេវនេ ទ្វេ កម្មេ ទ្វេ អវិ-
គតេ ទ្វេ ។ បេ ។

(៥៦០) អនិយតំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច អនិ-
យតោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៥៦១) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

និយតទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

សឧត្តរទុកកុសលត្តិកំ

(៥៦២) សឧត្តរំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច សឧត្ត-
រោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។
អនុត្តរំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច អនុត្តរោ កុសលោ
ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៥៦៣) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ទ្វេ អវិ-
គតេ ទ្វេ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ វិត្ថារេតព្វា ។

(៥៦៤) សឧត្តរំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច សឧត្ត-
រោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មាន៤វារៈ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មាន២វារៈ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មាន២វារៈ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មាន២វារៈ ។ បេ ។

[៩៦០] អព្យាកតធម៌ ជាអនិយតៈ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ជាអនិយតៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩៦១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មាន១វារៈ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន១វារៈ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែ១វារៈ ។

ចប់ និយតទុកកុសលត្តិកៈ ។

សឧត្តរទុកកុសលត្តិកៈ

[៩៦២] សឧត្តរកុសលធម៌ អាស្រ័យ នូវសឧត្តរកុសលធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អនុត្តរកុសលធម៌ អាស្រ័យ នូវអនុត្តរកុសលធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩៦៣] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មាន២វារៈ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន២វារៈ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មាន២វារៈ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់

បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

[៩៦៤] សឧត្តរអកុសលធម៌ អាស្រ័យ នូវសឧត្តរអកុសលធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៥៦៥) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិ-គតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

(៥៦៦) សឧត្តរំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច សឧត្តរោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អនុត្តរំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច អនុត្តរោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៥៦៧) ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ ទ្វេ អវិ-គតេ បញ្ច ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ វិត្ថារេតព្វា ។

លោកិយលោកុត្តរទុកអព្យាកតសទិសំ ។

សឧត្តរទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

សរណទុកកុសលត្តិកំ

(៥៦៨) អរណំ កុសលំ ធម្មំ បដិច្ច អរណោ កុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៥៦៩) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិ-គតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

[៥៦៥] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ ១ ។

[៥៦៦] សឧត្តរអព្យាកតធម៌ អាស្រ័យ នូវសឧត្តរអព្យាកតធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អនុត្តរអព្យាកតធម៌ អាស្រ័យ នូវអនុត្តរអព្យាកតធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៥៦៧] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់

បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

(ទុកៈនេះ) ប្រហែលគ្នានឹងលោកិយលោកុត្តរទុកអព្យាកតៈដែរ ។

ចប់ សឧត្តរទុកកុសលត្តិកៈ ។

សរណទុកកុសលត្តិកៈ

[៥៦៨] កុសលធម៌ ជាអរណៈ (កុសលធម៌ ដែលមិនមានសេចក្តីសៅហ្មង) អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៥៦៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ១ ។

(៥៧០) សរណំ អកុសលំ ធម្មំ បដិច្ច សរណោ អកុសលោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៥៧១) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

(៥៧២) អរណំ អព្យាកតំ ធម្មំ បដិច្ច អរណោ អព្យាកតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៥៧៣) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ សម្បយុត្តវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

(៥៧៤) អរណោ អព្យាកតោ ធម្មោ អរណស្ស អព្យាកតស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៥៧៥) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

យថា កុសលត្តិកេ បញ្ហាវារេ ឯវំ វិត្ថារេតព្វំ ។

សរណទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

(៥៧០) អកុសលធម៌ ជាសរណៈ (អកុសលធម៌ ដែលប្រកប ដោយគ្រឿងសៅហ្មង) អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាសរណៈ ទើប កើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៥៧១) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន វារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានវារៈតែ១ ។

(៥៧២) អព្យាកតធម៌ ជាអរណៈ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៥៧៣) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន វារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី មានតែវារៈ១ ។

(៥៧៤) អព្យាកតធម៌ ជាអរណៈ ជាបច្ច័យ នៃអព្យាកតធម៌ ជាអរណៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

(៥៧៥) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន វារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

បញ្ហាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ យ៉ាងណា បណ្ឌិត គប្បី ឲ្យពិស្តារ យ៉ាងនោះចុះ ។

ចប់ សរណទុកកុសលត្តិកៈ ។

សរណទុកវេទនាត្តិកំ

(៤៧៦) សរណំ សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច សរណោ សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អរណំ សុខាយ វេទនាយ-សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច អរណោ សុខាយ វេទនាយ-សម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៤៧៧) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ទ្វេ កម្មេ ទ្វេ អវិគតេ ទ្វេ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ វិត្ថារេតព្វា ។

(៤៧៨) សរណំ ទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច សរណោ ទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៤៧៩) សរណំ ទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច សរណោ ទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា ។

(៤៨០) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ទ្វេ អវិ-គតេ ទ្វេ ។

សរណទុកវេទនាត្តិកៈ

[៥៧៦] ធម៌ ជាសរណៈ សម្បយុត្តដោយសុខវេទនា អាស្រ័យនូវធម៌ ជាសរណៈ សម្បយុត្តដោយសុខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ជាអរណៈ សម្បយុត្តដោយសុខវេទនា អាស្រ័យនូវធម៌ ជាអរណៈ សម្បយុត្តដោយសុខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៥៧៧] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់

បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

[៥៧៨] ធម៌ ជាសរណៈ សម្បយុត្តដោយទុក្ខវេទនា អាស្រ័យនូវធម៌ ជាសរណៈ សម្បយុត្តដោយទុក្ខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៥៧៩] ធម៌ ជាសរណៈ សម្បយុត្តដោយទុក្ខវេទនា អាស្រ័យនូវធម៌ ជាសរណៈ សម្បយុត្តដោយទុក្ខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[៥៨០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ វិត្ថារេតព្វា ។

(៥៨១) សរណំ អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយសម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច សរណោ អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយសម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អរណំ អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ធម្មំ បដិច្ច អរណោ អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៥៨២) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ទ្វេ អវិគតេ ទ្វេ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ វិត្ថារេតព្វា ។

សរណទុកវេទនាត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

សរណទុកវិបាកត្តិកំ

(៥៨៣) អរណំ វិបាកំ ធម្មំ បដិច្ច អរណោ វិបាកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៥៨៤) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់
បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

[៥៨១] ធម៌ ជាសរណៈ សម្បយុត្តដោយអទុក្ខមសុខវេទនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាសរណៈ សម្បយុត្តដោយអទុក្ខមសុខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ជាអរណៈ សម្បយុត្តដោយអទុក្ខមសុខវេទនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអរណៈ សម្បយុត្តដោយអទុក្ខមសុខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៥៨២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់
បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

ចប់ សរណទុកវេទនាត្តិកៈ ។

សរណទុកវិបាកត្តិកៈ

[៥៨៣] ធម៌ ជាអរណៈ ជាវិបាក អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអរណៈ ជាវិបាក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៥៨៤] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ ១ ។

(៥៨៥) សរណំ វិបាកធម្មធម្មំ បដិច្ច សរណោ វិបាកធម្មធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អរណំ វិបាកធម្មធម្មំ បដិច្ច អរណោ វិបាកធម្មធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៥៨៦) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ទ្វេ អវិគតេ ទ្វេ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ វិត្ថារេតព្វា ។

(៥៨៧) អរណំ នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មំ បដិច្ច អរណោ នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៥៨៨) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

សរណទុកវិបាកត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

សរណទុកឧបាទិន្នត្តិកំ

(៥៨៩) អរណំ ឧបាទិន្នុបាទានិយំ ធម្មំ បដិច្ច អរណោ ឧបាទិន្នុបាទានិយោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៩៨៥) ធម៌ មានវិបាកជាប្រក្រតី ជាសរណៈ អាស្រ័យនូវធម៌ មានវិបាកជាប្រក្រតី ជាសរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ធម៌ មានវិបាកជាប្រក្រតី ជាអរណៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មានវិបាកជាប្រក្រតី ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៩៨៦) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

(៩៨៧) ធម៌ មិនមែនជាវិបាក មិនមែនមានវិបាកជាប្រក្រតី ជាអរណៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាវិបាក មិនមែនមានវិបាកជាប្រក្រតី ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៩៨៨) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ ១ ។

ចប់ សរណទុកវិបាកត្តិកៈ ។

សរណទុកឧបាទិន្នត្តិកៈ

(៩៨៩) ឧបាទិន្នុបាទានិយធម៌ (ធម៌ ដែលមានកម្មគឺកិលេសមានតណ្ហាជាដើម កាន់យកហើយ ទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ធម៌ មានកម្មគឺកិលេសមានតណ្ហាជាដើមកាន់យក) ជាអរណៈ អាស្រ័យ នូវឧបាទិន្នុបាទានិយធម៌ ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៥៩០) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អធិបតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

(៥៩១) សរណំ អនុបាទិន្នុបាទានិយំ ធម្មំ បដិច្ច សរណោ អនុបាទិន្នុបាទានិយោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អរណំ អនុបាទិន្នុបាទានិយំ ធម្មំ បដិច្ច អរណោ អនុបាទិន្នុបាទានិយោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៥៩២) ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ ទ្វេ អធិបតេ បញ្ច ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ វិត្ថារេតព្វំ ។

(៥៩៣) អរណំ អនុបាទិន្នអនុបាទានិយំ ធម្មំ បដិច្ច អរណោ អនុបាទិន្នអនុបាទានិយោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[៥៩០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ១ ។

[៥៩១] អនុបាទិន្នុបាទានិយធម៌ (ធម៌មានកម្មគឺកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យកហើយ ទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ធម៌មានកម្មគឺកិលេសមានតណ្ហាជាដើមកាន់យក) ជាសរណៈ អាស្រ័យនូវអនុបាទិន្នុបាទានិយធម៌ ជាសរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។ អនុបាទិន្នុបាទានិយធម៌ ជាអរណៈ អាស្រ័យនូវអនុបាទិន្នុបាទានិយធម៌ ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៥៩២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់

បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

[៥៩៣] អនុបាទិន្នអនុបាទានិយធម៌ (ធម៌មានកម្មគឺកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យកហើយ ទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ធម៌មានកម្មគឺកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យក) ជាអរណៈ អាស្រ័យនូវអនុបាទិន្នអនុបាទានិយធម៌ ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

សរណទុកឧបាទិន្នត្តិកំ

(៥៩៤) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

សរណទុកឧបាទិន្នត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

សរណទុកសង្កិលិដ្ឋត្តិកំ

(៥៩៥) សរណំ សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកំ ធម្មំ បដិច្ច សរណោ សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៥៩៦) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

(៥៩៧) អរណំ អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកំ ធម្មំ បដិច្ច អរណោ អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៥៩៨) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

[៥៩៤] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ១ ។

ចប់ សរណទុកឧបាទិន្នត្តិកៈ ។

សរណទុកសង្កិលិដ្ឋត្តិកៈ

[៥៩៥] សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកធម៌ (ធម៌ដែលសៅហ្មងទាំងគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង) ជាសរណៈ អាស្រ័យ នូវសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកធម៌ (ធម៌ដែលសៅហ្មងទាំងគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង) ជាសរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៥៩៦] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ១ ។

[៥៩៧] អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកធម៌ (ធម៌ដែលមិនសៅហ្មងតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង) ជាអរណៈ អាស្រ័យ នូវអសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកធម៌ (ធម៌ដែលមិនសៅហ្មងតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង) ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៥៩៨] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ១ ។

(៥៩៩) អរណំ អសង្កិលិដ្ឋអសង្កិលេសិកំ ធម្មំ បដិច្ច អរណោ អសង្កិលិដ្ឋអសង្កិលេសិកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦០០) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

សរណទុកសង្កិលិដ្ឋត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

សរណទុកវិតក្កត្តិកំ

(៦០១) សរណំ សវិតក្កសវិចារំ ធម្មំ បដិច្ច សរណោ សវិតក្កសវិចារោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អរណំ សវិតក្កសវិចារំ ធម្មំ បដិច្ច អរណោ សវិតក្កសវិចារោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦០២) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ទ្វេ អវិគតេ ទ្វេ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ វិត្ថារេតព្វា ។

[៥៩៩] អសំកិលិដ្ឋអសំកិលេសិកធម៌ (ធម៌ដែលមិនសៅហ្មង ទាំងមិនគួរដល់សេចក្ដីសៅហ្មង) ជាអរណៈ អាស្រ័យ នូវអសំកិលិដ្ឋ-អសំកិលេសិកធម៌ ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦០០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្ដី បញ្ហាវារៈក្ដី មានតែវារៈ១ ។

ចប់ សរណទុកសង្កិលិដ្ឋត្តិកៈ ។

សរណទុកវិតក្កត្តិកៈ

[៦០១] សវិតក្កសវិចារធម៌ (ធម៌ប្រកបដោយការត្រិះរិះ ប្រកបដោយការពិចារណា) ជាសរណៈ អាស្រ័យ នូវសវិតក្កសវិចារធម៌ ជាសរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ សវិតក្កសវិចារធម៌ ជាអរណៈ អាស្រ័យ នូវសវិតក្កសវិចារធម៌ ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦០២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ។

សហជាតវារៈក្ដី បញ្ហាវារៈក្ដី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្ដារផងចុះ ។

(៦០៣) អរណំ អវិតក្កវិចារមត្តំ ធម្មំ បដិច្ច អរណោ អវិតក្កវិចារមត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦០៤) ហេតុយា ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

(៦០៥) អរណំ អវិតក្កអវិចារំ ធម្មំ បដិច្ច អរណោ អវិតក្កអវិចារោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦០៦) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ សព្វត្ថ ឯកំ ។

សរណទុកវិតក្កត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

សរណទុកបីតិត្តិកំ

(៦០៧) សរណំ បីតិសហគតំ ធម្មំ បដិច្ច សរណោ បីតិសហគតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អរណំ បីតិសហគតំ ធម្មំ បដិច្ច អរណោ បីតិសហគតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦០៨) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ទ្វេ អវិគតេ ទ្វេ ។

[៦០៣] អវិតក្កវិចារមត្តធម៌ (ធម៌ មិនមានវិតក្កៈ គ្រាន់តែមានវិចារៈ) ជាអរណៈ អាស្រ័យ នូវអវិតក្កវិចារមត្តធម៌ ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦០៤] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ ១ ។

[៦០៥] អវិតក្កអវិចារធម៌ (ធម៌ មិនប្រកបដោយសេចក្តីត្រិះរិះ ទាំងមិនប្រកបដោយការពិរក) ជាអរណៈ អាស្រ័យ នូវអវិតក្កអវិចារធម៌ ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦០៦] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធតែមានវារៈ១ ។

ចប់ សរណទុកវិតក្កត្តិកៈ ។

សរណទុកបីតិត្តិកៈ

[៦០៧] បីតិសហគតធម៌ (ធម៌ ប្រកបដោយបីតិ) ជាសរណៈ អាស្រ័យ នូវបីតិសហគតធម៌ ជាសរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ បីតិសហគតធម៌ ជាអរណៈ អាស្រ័យ នូវបីតិសហគតធម៌ ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦០៨] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ វិត្ថារេតព្វា ។

(៦០៩) សរណំ សុខសហគតំ ធម្មំ បដិច្ច សរណោ សុខសហគតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អរណំ សុខសហគតំ ធម្មំ បដិច្ច អរណោ សុខសហគតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦១០) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ទ្វេ អវិគតេ ទ្វេ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ វិត្ថារេតព្វា ។

(៦១១) សរណំ ឧបេក្ខាសហគតំ ធម្មំ បដិច្ច សរណោ ឧបេក្ខាសហគតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អរណំ ឧបេក្ខាសហគតំ ធម្មំ បដិច្ច អរណោ ឧបេក្ខាសហគតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦១២) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ទ្វេ អវិគតេ ទ្វេ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ វិត្ថារេតព្វា ។

សរណទុកបីតិត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

គួនបច្ច័យទាំងអស់ សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី
បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

(៦០៩) សុខសហគតធម៌ (ធម៌ប្រកបដោយសុខ) ជាសរណៈ អាស្រ័យ នូវសុខសហគតធម៌ ជាសរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ សុខសហគតធម៌ ជាអរណៈ អាស្រ័យ នូវសុខសហ-គតធម៌ ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦១០) គួនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ គួនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ គួនអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

(៦១១) ឧបេក្ខាសហគតធម៌ (ធម៌ប្រកបដោយឧបេក្ខា) ជាស-រណៈ អាស្រ័យ នូវឧបេក្ខាសហគតធម៌ ជាសរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ឧបេក្ខាសហគតធម៌ ជាអរណៈ អាស្រ័យ នូវឧបេក្ខាសហគតធម៌ ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦១២) គួនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ គួនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ គួនអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

គួនបច្ច័យទាំងអស់ គួនសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី
បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

ចប់ សរណទុកបីតិត្តិកៈ ។

សរណទុកទស្សនត្តិកំ

(៦១៣) សរណំ ទស្សនេនបហាតព្វំ ធម្មំ បដិច្ច សរណោ ទស្សនេនបហាតព្វោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៣១៤) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

(៦១៥) សរណំ ភាវនាយបហាតព្វំ ធម្មំ បដិច្ច សរណោ ភាវនាយបហាតព្វោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦១៦) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

(៦១៧) អរណំ នេវទស្សនេនភាវនាយបហាតព្វំ ធម្មំ បដិច្ច អរណោ នេវទស្សនេនភាវនាយបហាតព្វោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦១៨) ហេតុយា ឯកំ សព្វត្ថ ឯកំ ។

សរណទុកទស្សនត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

សរណទុកទស្សនត្តិកៈ

(៦១៣) ទស្សនេនបហាតព្វធម៌ (ធម៌ ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ) ជាសរណៈ អាស្រ័យ នូវទស្សនេនបហាតព្វធម៌ ជាសរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦១៤) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ១ ។

(៦១៥) ភាវនាយបហាតព្វធម៌ ជាសរណៈ អាស្រ័យ នូវភាវនាយបហាតព្វធម៌ ជាសរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦១៦) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ១ ។

(៦១៧) នេវទស្សនេនភាវនាយបហាតព្វធម៌ (ធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទាំងមិនត្រូវលះដោយភាវនា) ជាអរណៈ អាស្រ័យ នូវនេវទស្សនេនភាវនាយបហាតព្វធម៌ ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦១៨) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធតែមានវារៈ១ ដែរ ។

ចប់ សរណទុកទស្សនត្តិកៈ ។

សរណទុកទស្សនេនបហាតព្វហេតុកត្តិកំ

(៦១៩) សរណំ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច សរណោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦២០) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

(៦២១) សរណំ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច សរណោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦២២) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

(៦២៣) អរណំ នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច អរណោ នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

សរណទុកទស្សនេនបហាតព្វហេតុកត្តិកៈ

(៦១៩) ទស្សនេនបហាតព្វហេតុកធម៌ (ធម៌ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ) ជាសរណៈ អាស្រ័យ នូវទស្សនេនបហាតព្វហេតុកធម៌ ជាសរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦២០) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ១ ។

(៦២១) ភាវនាយបហាតព្វហេតុកធម៌ (ធម៌ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយភាវនា) ជាសរណៈ អាស្រ័យ នូវភាវនាយបហាតព្វហេតុកធម៌ ជាសរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦២២) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ ១ ។

(៦២៣) នេវទស្សនេនននភាវនាយបហាតព្វហេតុកធម៌ (ធម៌ មានហេតុដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា) ជាអរណៈ អាស្រ័យ នូវនេវទស្សនេនននភាវនាយបហាតព្វហេតុកធម៌ ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦២៤) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អធិ-
បតេ ឯកំ ។

សព្វត្ថ វិត្ថារេតព្វំ ។

សរណទុកទស្សនេនបហាតព្វហេតុកត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

សរណទុកអាចយគាមិត្តិកំ

(៦២៥) សរណំ អាចយគាមឹ ធម្មំ បដិច្ច សរ-
ណោ អាចយគាមី ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។
អរណំ អាចយគាមឹ ធម្មំ បដិច្ច អរណោ អាចយ-
គាមី ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦២៦) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ទ្វេ អធិបតេ ទ្វេ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ វិត្ថារោ ។

(៦២៧) អរណំ អបចយគាមឹ ធម្មំ បដិច្ច អរ-
ណោ អបចយគាមី ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦២៨) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អធិ-
បតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

[៦៦៤] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។

បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ គ្រប់បច្ច័យទាំងអស់ចុះ ។

ចប់ សរណទុកទស្សនេនបហាតព្វហេតុកត្តិកៈ ។

សរណទុកអាបយគាមិត្តិកៈ

[៦៦៥] អាចយគាមិធម៌ (ធម៌ ដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង) ជាសរណៈ អាស្រ័យ នូវអាចយគាមិធម៌ ជាសរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អាចយគាមិធម៌ ជាអរណៈ អាស្រ័យ នូវអាចយគាមិធម៌ ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៦៦] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី សឹងមានសេចក្តីពិស្តារ ។

[៦៦៧] អបចយគាមិធម៌ (ធម៌ មិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង) ជាអរណៈ អាស្រ័យ នូវអបចយគាមិធម៌ ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៦៨] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ១ ។

(៦២៩) អរណំ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិំ ធម្មំ បដិច្ច អរណោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦៣០) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

សរណទុកអាចយគាមិត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

សរណទុកសេក្ខត្តិកំ

(៦៣១) អរណំ សេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច អរណោ សេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦៣២) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

(៦៣៣) អរណំ អសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច អរណោ អសេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦៣៤) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

(៦២៩) នេវាចយគាមិនាបចយគាមិធម៌ (ធម៌មិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ទាំងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង) ជាអរណៈ អាស្រ័យ នូវនេវាចយគាមិនាបចយគាមិធម៌ ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦៣០) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ១ ។

ចប់ សរណទុកអាចយគាមិត្តិកៈ ។

សរណទុកសេក្ខត្តិកៈ

(៦៣១) សេក្ខធម៌ (ធម៌របស់សេក្ខបុគ្គល) ជាអរណៈ អាស្រ័យនូវសេក្ខធម៌ ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦៣២) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ១ ។

(៦៣៣) អសេក្ខធម៌ (ធម៌របស់អសេក្ខបុគ្គល) ជាអរណៈ អាស្រ័យ នូវអសេក្ខធម៌ ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦៣៤) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ១ ។

(៦៣៥) សរណំ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច សរណោ នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦៣៦) ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ ទ្វេ អធិបតិយា បញ្ច អវិគតេ បញ្ច ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ វិត្ថារោ ។

សរណទុកសេក្ខត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

សរណទុកបរិត្តត្តិកំ

(៦៣៧) សរណំ បរិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច សរណោ បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦៣៨) ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ ទ្វេ អវិគតេ បញ្ច ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ វិត្ថារោ ។

(៦៣៩) អរណំ មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច អរណោ មហគ្គតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦៤០) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

[៦៣៥] នេវសេក្ខានាសេក្ខធម៌ ជាសរណៈ អាស្រ័យ នូវនេវសេក្ខានាសេក្ខធម៌ ជាសរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៣៦] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី
សឹងមានសេចក្តីពិស្តារ ។

ចប់ សរណទុកសេក្ខត្តិកៈ ។

សរណទុកបរិត្តត្តិកៈ

[៦៣៧] បរិត្តធម៌ (ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ) ជាសរណៈ អាស្រ័យ នូវបរិត្តធម៌ ជាសរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៣៨] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី សឹងមានសេចក្តីពិស្តារ ។

[៦៣៩] មហគ្គតធម៌ (ធម៌ដល់នូវសភាពធំ) ជាអរណៈ អាស្រ័យ នូវមហគ្គតធម៌ ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៤០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។

សហជាតភារេបិ បញ្ហាភារេបិ សព្ពត្ថ ឯកំ ។

(៦៤១) អរណំ អប្បមាណំ ធម្មំ បដិច្ច អរណោ អប្បមាណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦៤២) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតភារេបិ បញ្ហាភារេបិ សព្ពត្ថ ឯកំ ។

សរណទុកបរិត្តត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

សរណទុកបរិត្តារម្មណត្តិកំ

(៦៤៣) សរណំ បរិត្តារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច សរណោ បរិត្តារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦៤៤) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ទ្វេ អវិគតេ ទ្វេ ។

សហជាតភារេបិ បញ្ហាភារេបិ សព្ពត្ថ វិត្ថារោ ។

(៦៤៥) សរណំ មហគ្គតារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច សរណោ មហគ្គតារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ១ ។

[៦៤១] អប្បមាណធម៌ ជាអរណៈ អាស្រ័យ នូវអប្បមាណធម៌ ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៤២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ១ ។

ចប់ សរណទុកបរិត្តត្តិកៈ ។

សរណទុកបរិត្តារម្មណត្តិកៈ

[៦៤៣] បរិត្តារម្មណធម៌ (ធម៌ មានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ) ជាសរណៈ អាស្រ័យ នូវបរិត្តារម្មណធម៌ ជាសរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៤៤] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី សឹងមានសេចក្តីពិស្តារ ។

[៦៤៥] មហគ្គតារម្មណធម៌ ជាសរណៈ អាស្រ័យ នូវមហគ្គតារម្មណធម៌ ជាសរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦៤៦) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ទ្វេ អវិគតេ ទ្វេ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ វិត្ថារេតព្វា ។

(៦៤៧) អរណំ អប្បមាណារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច អរណោ អប្បមាណារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦៤៨) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

សរណទុកបរិត្តារម្មណត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

សរណទុកហីនត្តិកំ

(៦៤៩) សរណំ ហីនំ ធម្មំ បដិច្ច សរណោ ហីនោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦៥០) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

(៦៥១) អរណំ មជ្ឈិមំ ធម្មំ បដិច្ច អរណោ មជ្ឈិមោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦៨៦) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ។

សហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

(៦៨៧) អប្បមាណារម្មណធម៌ ជាអរណៈ អាស្រ័យ នូវអប្បមាណារម្មណធម៌ ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦៨៨) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ១ ។

ចប់ សរណទុកបរិត្តារម្មណត្តិកៈ ។

សរណទុកហីនត្តិកៈ

(៦៨៩) ហីនធម៌ (ធម៌ដ៏ថោកទាប) ជាសរណៈ អាស្រ័យ នូវហីនធម៌ ជាសរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦៩០) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ១ ។

(៦៩១) មជ្ឈិមធម៌ (ធម៌ជាកណ្តាល) ជាអរណៈ អាស្រ័យ នូវមជ្ឈិមធម៌ ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦៨២) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អធិ-
បតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

(៦៨៣) អរណំ បណីតំ ធម្មំ បដិច្ច អរណោ
បណីតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦៨៤) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អធិ-
បតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

សរណទុកហីនត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

សរណទុកមិច្ឆត្តត្តិកំ

(៦៨៥) សរណំ មិច្ឆត្តនិយតំ ធម្មំ បដិច្ច សរ-
ណោ មិច្ឆត្តនិយតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦៨៦) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អធិ-
បតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

(៦៨៧) អរណំ សម្មត្តនិយតំ ធម្មំ បដិច្ច អរ-
ណោ សម្មត្តនិយតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[៦៥២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ១ ។

[៦៥៣] បណីតធម៌ (ធម៌ដ៏ឧត្តម) ជាអរណៈ អាស្រ័យនូវបណីតធម៌ ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៥៤] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ១ ។

ចប់ សរណទុកហីនត្តិកៈ ។

សរណទុកមិច្ឆត្តត្តិកៈ

[៦៥៥] មិច្ឆត្តនិយតធម៌ (ធម៌មានសភាពខុសនិងទៀង) ជាសរណៈ អាស្រ័យនូវមិច្ឆត្តនិយតធម៌ ជាសរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៥៦] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ១ ។

[៦៥៧] សម្មត្តនិយតធម៌ (ធម៌មានសភាពត្រូវនិងទៀង) ជាអរណៈ អាស្រ័យនូវសម្មត្តនិយតធម៌ ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦៥៨) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិ-
គតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេ បញ្ហាវារេ សព្វត្ថ ឯកំ ។

(៦៥៩) សរណំ អនិយតំ ធម្មំ បដិច្ច សរណោ
អនិយតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(៦៦០) ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ ទ្វេ អវិ-
គតេ បញ្ច ។

សហជាតវារេ បញ្ហាវារេ សព្វត្ថ វិត្ថារោ ។

សរណទុកមិច្ឆត្តត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

សរណទុកមគ្គារម្មណត្តិកំ

(៦៦១) អរណំ មគ្គារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច អរ-
ណោ មគ្គារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦៦២) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អវិ-
គតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេ បញ្ហាវារេ សព្វត្ថ ឯកំ ។

(៦៦៣) អរណំ មគ្គហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច អរ-
ណោ មគ្គហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦៥៨) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ១ ។

(៦៥៩) អនិយតធម៌ (ធម៌ មានសភាពមិនទៀង) ជាសរណៈ អាស្រ័យ នូវអនិយតធម៌ ជាសរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៦៦០) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី សឹងមានសេចក្តីពិស្តារ ។

ចប់ សរណទុកមិច្ឆត្តត្តិកៈ ។

សរណទុកមគ្គារម្មណត្តិកៈ

(៦៦១) មគ្គារម្មណធម៌ ជាសរណៈ អាស្រ័យ នូវមគ្គារម្មណធម៌ ជាសរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦៦២) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ១ ។

(៦៦៣) មគ្គហេតុកធម៌ ជាសរណៈ អាស្រ័យ នូវមគ្គហេតុកធម៌ ជាសរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦៦៤) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អធិ-
បតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

(៦៦៥) អរណំ មគ្គាធិបតឹ ធម្មំ បដិច្ច អរណោ មគ្គាធិបតិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦៦៦) ហេតុយា ឯកំ អារម្មណេ ឯកំ អធិ-
បតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

សរណទុកមគ្គារម្មណត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

សរណទុកឧប្បន្នត្តិកំ

(៦៦៧) សរណោ ឧប្បន្នោ ធម្មោ សរណស្ស ឧប្បន្នស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ សរណោ ឧប្បន្នោ ធម្មោ អរណស្ស ឧប្បន្នស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ សរណោ ឧប្បន្នោ ធម្មោ សរណស្ស ឧប្បន្នស្ស ច អរណស្ស ឧប្បន្នស្ស ច ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អរណោ ឧប្បន្នោ ធម្មោ អរណស្ស ឧប្បន្នស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៦៦៤] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ ១ ។

[៦៦៥] មគ្គាធិបតិធម៌ (ធម៌ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ) ជាអរណៈ អាស្រ័យនូវមគ្គាធិបតិធម៌ ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៦៦] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ ១ ។

ចប់ សរណទុកមគ្គារម្មណត្តិកៈ ។

សរណទុកឧប្បន្នត្តិកៈ

[៦៦៧] ឧប្បន្នធម៌ ជាសរណៈ ជាបច្ច័យ នៃឧប្បន្នធម៌ ជាសរណៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ឧប្បន្នធម៌ ជាសរណៈ ជាបច្ច័យ នៃឧប្បន្នធម៌ ជាអរណៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ឧប្បន្នធម៌ ជាសរណៈ ជាបច្ច័យ នៃឧប្បន្នធម៌ ជាសរណៈផង នៃឧប្បន្នធម៌ ជាអរណៈផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។ ឧប្បន្នធម៌ ជាអរណៈ ជាបច្ច័យ នៃឧប្បន្នធម៌ ជាអរណៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦៦៨) អរណោ ឧប្បន្នោ ធម្មោ អរណស្ស ឧប្បន្នស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៦៩) ហេតុយា ចត្តារិ អារម្មណេ ទ្វេ អវិគតេ សត្ត ។

យថា កុសលត្តិកេ បញ្ហាវារោ ឯវំ វិត្ថារេតព្វោ ។

សរណទុកឧប្បន្នត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

សរណទុកអតីតត្តិកំ

(៦៧០) សរណោ បច្ចុប្បន្នោ ធម្មោ សរណស្ស បច្ចុប្បន្នស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ អរណោ បច្ចុប្បន្នោ ធម្មោ អរណស្ស បច្ចុប្បន្នស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៧១) ហេតុយា ចត្តារិ អារម្មណេ ទ្វេ អវិគតេ សត្ត ។

យថា កុសលត្តិកេ បញ្ហាវារំ ឯវំ វិត្ថារេតព្វំ ។

សរណទុកអតីតត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

សរណទុកអតីតារម្មណត្តិកំ

(៦៧២) សរណំ អតីតារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច សរណោ អតីតារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[៦៦៨] ឧប្បន្នធម៌ ជាអរណៈ ជាបច្ច័យ នៃឧប្បន្នធម៌ ជាអរណៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[៦៦៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។

បញ្ហាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ យ៉ាងណា បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ យ៉ាងនោះចុះ ។

ចប់ សរណទុកឧប្បន្នត្តិកៈ ។

សរណទុកអតីតត្តិកៈ

[៦៧០] បច្ចុប្បន្នធម៌ ជាសរណៈ ជាបច្ច័យ នៃបច្ចុប្បន្នធម៌ ជាសរណៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បច្ចុប្បន្នធម៌ ជាអរណៈ ជាបច្ច័យ នៃបច្ចុប្បន្នធម៌ ជាអរណៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៧១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។

បញ្ហាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ យ៉ាងណា បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ យ៉ាងនោះចុះ ។

ចប់ សរណទុកអតីតត្តិកៈ ។

សរណទុកអតីតារម្មណត្តិកៈ

[៦៧២] អតីតារម្មណធម៌ ជាសរណៈ អាស្រ័យ នូវអតីតារម្មណធម៌ ជាសរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

អរណំ អតីតារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច អរណោ អតីតារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦៧៣) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ទ្វេ អវិគតេ ទ្វេ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ វិត្ថារេ ។

(៦៧៤) សរណំ អនាគតារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច សរណោ អនាគតារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អរណំ អនាគតារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច អរណោ អនាគតារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦៧៥) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ទ្វេ អវិគតេ ទ្វេ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ វិត្ថារេ ។

(៦៧៦) សរណំ បច្ចុប្បន្នារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច សរណោ បច្ចុប្បន្នារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អរណំ បច្ចុប្បន្នារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច អរណោ បច្ចុប្បន្នារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

អតីតារម្មណធម៌ ជាអរណៈ អាស្រ័យ នូវអតីតារម្មណធម៌ ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៧៣] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី សឹងមានសេចក្តីពិស្តារ ។

[៦៧៤] អនាគតារម្មណធម៌ ជាសរណៈ អាស្រ័យ នូវអនាគតារម្មណធម៌ ជាសរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អនាគតារម្មណធម៌ ជាអរណៈ អាស្រ័យ នូវអនាគតារម្មណធម៌ ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៧៥] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី សឹងមានសេចក្តីពិស្តារ ។

[៦៧៦] បច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ ជាសរណៈ អាស្រ័យ នូវបច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ ជាសរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ បច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ ជាអរណៈ អាស្រ័យ នូវបច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៧៧] ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ទ្វេ អវិគតេ ទ្វេ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ វិត្ថារោ ។

សរណទុកអតីតារម្មណត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

សរណទុកអជ្ឈត្តត្តិកំ

[៦៧៨] សរណំ អជ្ឈត្តំ ធម្មំ បដិច្ច សរណោ អជ្ឈត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អរណំ អជ្ឈត្តំ ធម្មំ បដិច្ច អរណោ អជ្ឈត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[៦៧៩] ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ ទ្វេ អវិគតេ បញ្ច ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ វិត្ថារោ ។

[៦៨០] សរណំ ពហិទ្ធា ធម្មំ បដិច្ច សរណោ ពហិទ្ធា ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អរណំ ពហិទ្ធា ធម្មំ បដិច្ច អរណោ ពហិទ្ធា ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[៦៧៧] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី សឹងមានសេចក្តីពិស្តារ ។

ចប់ សរណទុកអតីតារម្មណត្តិកៈ ។

សរណទុកអជ្ឈត្តត្តិកៈ

[៦៧៨] អជ្ឈត្តធម៌ ជាសរណៈ អាស្រ័យ នូវអជ្ឈត្តធម៌ ជាសរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អជ្ឈត្តធម៌ ជាអរណៈ អាស្រ័យ នូវអជ្ឈត្តធម៌ ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៧៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី សឹងមានសេចក្តីពិស្តារ ។

[៦៨០] ពហិទ្ធាធម៌ ជាសរណៈ អាស្រ័យ នូវពហិទ្ធាធម៌ ជាសរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ពហិទ្ធាធម៌ ជាអរណៈ អាស្រ័យ នូវពហិទ្ធាធម៌ ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦៨១) ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ ទ្វេ អវិគតេ ទ្វេ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ វិត្ថារោ ។

សរណទុកអជ្ឈត្តត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

សរណទុកអជ្ឈត្តារម្មណត្តិកំ

(៦៨២) សរណំ អជ្ឈត្តារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច សរណោ អជ្ឈត្តារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។ អរណំ អជ្ឈត្តារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច អរណោ អជ្ឈត្តារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(៦៨៣) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ទ្វេ អវិគតេ ទ្វេ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ វិត្ថារោ ។

(៦៨៤) សរណំ ពហិទ្ធារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច សរណោ ពហិទ្ធារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។ អរណំ ពហិទ្ធារម្មណំ ធម្មំ បដិច្ច អរណោ ពហិទ្ធារម្មណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

[៦៨១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី ក្នុងបញ្ហាវារៈក្តី
សឹងមានសេចក្តីពិស្តារ ។

ចប់ សរណទុកអជ្ឈត្តត្តិកៈ ។

សរណទុកអជ្ឈត្តារម្មណត្តិកៈ

[៦៨២] អជ្ឈត្តារម្មណធម៌ ជាសរណៈ អាស្រ័យ នូវអជ្ឈត្តារម្មណធម៌ ជាសរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អជ្ឈត្តារម្មណធម៌ ជាអរណៈ អាស្រ័យ នូវអជ្ឈត្តារម្មណធម៌ ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៨៣] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី ក្នុងបញ្ហាវារៈក្តី
សឹងមានសេចក្តីពិស្តារ ។

[៦៨៤] ពហិទ្ធារម្មណធម៌ ជាសរណៈ អាស្រ័យ នូវពហិទ្ធារម្មណធម៌ ជាសរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ពហិទ្ធារម្មណធម៌ ជាអរណៈ អាស្រ័យ នូវពហិទ្ធារម្មណធម៌ ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦៨៥) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ ទ្វេ អវិគតេ ទ្វេ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ វិត្ថារោ ។

សរណទុកអជ្ឈត្តារម្មណត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

សរណទុកសនិទស្សនត្តិកំ

(៦៨៦) អរណំ អនិទស្សនសប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច អរណោ អនិទស្សនសប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦៨៧) ហេតុយា ឯកំ អធិបតិយា ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ បញ្ហាវារេបិ សព្វត្ថ ឯកំ ។

(៦៨៨) សរណំ អនិទស្សនអប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច សរណោ អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ អរណំ អនិទស្សនអប្បដិឃំ ធម្មំ បដិច្ច អរណោ អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ សរណំ អនិទស្សនអប្បដិឃញ្ច អរណំ អនិទស្សនអប្បដិឃញ្ច ធម្មំ បដិច្ច អរណោ អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

[៦៨៥] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី ក្នុងបញ្ហាវារៈក្តី សឹងមានសេចក្តីពិស្តារ ។

ចប់ សរណទុកអជ្ឈត្តារម្មណត្តិកៈ ។

សរណទុកសនិទស្សនត្តិកៈ

[៦៨៦] អនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ជាអរណៈ អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនសប្បដិឃធម៌ ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៨៧] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានតែវារៈ ១ ។

[៦៨៨] អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាសរណៈ អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាសរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាអរណៈ អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាអរណៈ អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាសរណៈផង នូវអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាអរណៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦៨៩) ហេតុយា បញ្ច អារម្មណេ ទ្វេ អវិគតេ បញ្ច ។

សហជាតវារេបិ សម្បយុត្តវារេបិ វិត្ថារេតព្វា ។

(៦៩០) សរណោ អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ សរណស្ស អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ អរណោ អនិទស្សនអប្បដិឃោ ធម្មោ អរណស្ស អនិទស្សនអប្បដិឃស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៩១) ហេតុយា ចត្តារិ អារម្មណេ ចត្តារិ អវិគតេ សត្ត ។

(៦៩២) នហេតុយា សត្ត នអារម្មណេ សត្ត ។

(៦៩៣) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ ចត្តារិ ។

(៦៩៤) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ចត្តារិ ។

យថា កុសលត្តិកេ បញ្ហាវារស្ស អនុលោមម្បិ បច្ចនីយម្បិ អនុលោមបច្ចនីយម្បិ បច្ចនីយានុលោមម្បិ គណិតំ ឯវំ គណេតព្វំ ។

សរណទុកសនិទស្សនត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

បិដ្ឋិទុកត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋានំ សមត្តំ ។

[៦៨៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ។

សហជាតវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

[៦៩០] អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាសរណៈ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាសរណៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។ អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាអរណៈ ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាអរណៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៩១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៧ ។

[៦៩២] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៧ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៧ ។

[៦៩៣] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៦៩៤] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

អនុលោមក្តី បច្ចនីយៈក្តី អនុលោមបច្ចនីយៈក្តី បច្ចនីយានុលោមក្តី នៃបញ្ហាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ ដែលយើងបានរាប់ហើយ យ៉ាងណា បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនោះចុះ ។

ចប់ សរណទុកសនិទស្សនត្តិកៈ ។

ចប់ បិដ្ឋិទុកត្តិកៈ ។

ចប់ អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន ។

អនុលោមត្តិកទុកប្បដ្ឋាន ៦

កុសលត្តិកហេតុទុកំ

(៦៩៥) កុសលំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច កុសលោ ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អកុសលំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អកុសលោ ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អព្យាកតំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អព្យាកតោ ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៦៩៦) កុសលំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច កុសលោ ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា ។ អកុសលំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អកុសលោ ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា ។ អព្យាកតំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អព្យាកតោ ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា ។

(៦៩៧) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ តីណិ អធិបតិយា តីណិ អនន្តរេ តីណិ សមនន្តរេ តីណិ សហជាតេ តីណិ អញ្ញមញ្ញេ តីណិ និស្សយេ តីណិ ឧបនិស្សយេ តីណិ បុរេជាតេ តីណិ អាសេវនេ តីណិ កម្មេ តីណិ វិបាកេ ឯកំ អាហារេ តីណិ អវិគតេ តីណិ ។

អនុលោមត្តិកទុកប្បដ្ឋាន

កុសលត្តិកហេតុទុកៈ

(៦៩៥) ហេតុធម៌ ជាកុសល អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាអកុសល អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦៩៦) ហេតុធម៌ ជាកុសល អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាអកុសល អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៦៩៧) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៦៩៨) កុសលំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច កុសលោ ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា ។ អកុសលំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អកុសលោ ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា ។ អព្យាកតំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អព្យាកតោ ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា ។

(៦៩៩) នអធិបតិយា តីណិ នបុរេជាតេ តីណិ នបច្ឆាជាតេ តីណិ នអាសេវនេ តីណិ នវិបាកេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ តីណិ ។

(៧០០) ហេតុប្បច្ចយា នអធិបតិយា តីណិ ។

(៧០១) នអធិបតិប្បច្ចយា ហេតុយា តីណិ ។

សហជាតវារេបិ បច្ចយវារេបិ និស្សយវារេបិ
សំសដ្ឋវារេបិ សម្បយុត្តវារេបិ សព្វត្ថ តីណិ ។

(៧០២) កុសលោ ហេតុ ធម្មោ កុសលស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អកុសលោ ហេតុ ធម្មោ អកុសលស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អព្យាកតោ ហេតុ ធម្មោ អព្យាកតស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៦៩៨] ហេតុធម៌ ជាកុសល អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាអកុសល អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ ។

[៦៩៩] ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ។

[៧០០] ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៧០១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ ។

ក្នុងសហជាតវារៈក្តី បច្ចយវារៈក្តី និស្សយវារៈក្តី សំសដ្ឋវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី សុទ្ធតែមាន៣វារៈ គ្រប់បទទាំងអស់ ។

[៧០២] ហេតុធម៌ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាកុសល ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាអកុសល ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

(៧០៣) កុសលោ ហេតុ ធម្មោ កុសលស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ កុសលោ ហេតុ ធម្មោ អកុសលស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ កុសលោ ហេតុ ធម្មោ អព្យាកតស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អកុសលោ ហេតុ ធម្មោ អកុសលស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ អព្យាកតោ ហេតុ ធម្មោ អព្យាកតស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

(៧០៤) កុសលោ ហេតុ ធម្មោ កុសលស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ កុសលោ ហេតុ ធម្មោ អកុសលស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ កុសលោ ហេតុ ធម្មោ អព្យាកតស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ អកុសលោ ហេតុ ធម្មោ អកុសលស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

កុសលត្តិកហេតុទុកៈ

[៧០៣] ហេតុធម៌ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាកុសល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាអកុសល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាអកុសល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៧០៤] ហេតុធម៌ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាកុសល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាអកុសល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ហេតុធម៌ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាអកុសល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

អព្យាកតោ ហេតុ ធម្មោ អព្យាកតស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បេ ។ អព្យាកតោ ហេតុ ធម្មោ អកុសលស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អធបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

(៧០៥) កុសលោ ហេតុ ធម្មោ កុសលស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ។ អកុសលោ ហេតុ ធម្មោ អកុសលស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ។ អព្យាកតោ ហេតុ ធម្មោ អព្យាកតស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧០៦) កុសលោ ហេតុ ធម្មោ កុសលស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អកុសលោ ហេតុ ធម្មោ អកុសលស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អព្យាកតោ ហេតុ ធម្មោ អព្យាកតស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

អញ្ញមញ្ញនិស្សយប្បច្ចយា សហជាតប្បច្ចយសទិសា ។

ហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។ បេ ។ ហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាអកុសល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ មាន៣ក: ៣ ។

(៧០៥) ហេតុធម៌ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាកុសល ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ មាន៣ក: ២ ។ ហេតុធម៌ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាអកុសល ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ មានក: ២ ។ ហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

(៧០៦) ហេតុធម៌ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាកុសល ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាអកុសល ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ។

អញ្ញមញ្ញនិស្សយប្បច្ច័យ ប្រហែលគ្នានឹងសហជាតប្បច្ច័យដែរ ។

កុសលត្តិកហេតុទុកំ

(៧០៧) កុសលោ ហេតុ ធម្មោ កុសលស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ កុសលោ ហេតុ ធម្មោ អកុសលស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ កុសលោ ហេតុ ធម្មោ អព្យាកតស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ។ អកុសលោ ហេតុ ធម្មោ អកុសលស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ អកុសលោ ហេតុ ធម្មោ កុសលស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ អកុសលោ ហេតុ ធម្មោ អព្យាកតស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ អព្យាកតោ ហេតុ ធម្មោ អព្យាកតស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ អព្យាកតោ ហេតុ ធម្មោ កុសលស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ អព្យាកតោ ហេតុ ធម្មោ អកុសលស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧០៨) អព្យាកតោ ហេតុ ធម្មោ អព្យាកតស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស វិបាកបច្ចយេន បច្ចយោ ។

កុសលត្តិកហេតុទុក:

(៧០៧) ហេតុធម៌ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាកុសល ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃហេតុ-ធម៌ ជាអកុសល ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាអកុសល ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាកុសល ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានទាំង ៣ ។ ហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាកុសល ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាអកុសល ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៧០៨) ហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ដោយវិបាកប្បច្ច័យ ។

(៧០៩) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ ទ្វេ អធិបតិយា សត្ត អនន្តរេ បញ្ច សមនន្តរេ បញ្ច សហជាតេ តីណិ អញ្ញមញ្ញេ តីណិ និស្សយេ តីណិ ឧបនិស្សយេ ទ្វេ អាសេវនេ តីណិ វិបាកេ ឯកំ ឥន្ទ្រិយេ ទ្វេ មគ្គេ ទ្វេ សម្បយុត្តេ តីណិ អត្ថិយា តីណិ នត្ថិយា បញ្ច វិគតេ បញ្ច អវិគតេ តីណិ ។

(៧១០) កុសលោ ហេតុ ធម្មោ កុសលស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ កុសលោ ហេតុ ធម្មោ អកុសលស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ កុសលោ ហេតុ ធម្មោ អព្យាកតស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អកុសលោ ហេតុ ធម្មោ អកុសលស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អកុសលោ ហេតុ ធម្មោ កុសលស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ

[៧០៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៧១០] ហេតុធម៌ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាកុសល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាអកុសល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាអកុសល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាកុសល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ

កុសលត្តិកហេតុទុកំ

អកុសលោ ហេតុ ធម្មោ អព្យាកតស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អព្យាកតោ ហេតុ ធម្មោ អព្យាកតស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

(៧១១) នហេតុយា នវ នអារម្មណេ នវ ។

(៧១២) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ តីណិ ។

(៧១៣) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ នវ ។

យថា កុសលត្តិកេ បញ្ហាវារស្ស អនុលោមម្បិ បច្ចនីយម្បិ អនុលោមបច្ចនីយម្បិ បច្ចនីយានុលោមម្បិ គណិតំ ឯវំ គណេតព្វំ ។

(៧១៤) កុសលំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច កុសលោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា កុសលំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អព្យាកតោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា កុសលំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច កុសលោ នហេតុ ច អព្យាកតោ នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អកុសលំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អកុសលោ នហេតុ ធម្មោ

កុសលត្តិកហេតុទុក:

ហេតុធម៌ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៧១១] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

[៧១២] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៧១៣] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

អនុលោមក្តី បច្ចនីយៈក្តី អនុលោមប្បច្ចនីយៈក្តី បច្ចនីយានុលោមក្តី នៃបញ្ហាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ ដែលយើងរាប់ហើយ យ៉ាងណា បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនោះចុះ ។

[៧១៤] នហេតុធម៌ ជាកុសល អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ជាកុសលក្តី នហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹតក្តី អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ជាអកុសល អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាអកុសល

ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អកុសលំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អព្យាកតោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អកុសលំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អកុសលោ នហេតុ ច អព្យាកតោ នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អព្យាកតំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អព្យាកតោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ កុសលំ នហេតុញ្ច អព្យាកតំ នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច អព្យាកតោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អកុសលំ នហេតុញ្ច អព្យាកតំ នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច អព្យាកតោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៧១៥) កុសលំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច កុសលោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា ។ អកុសលំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អកុសលោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា ។ អព្យាកតំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អព្យាកតោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា ។

(៧១៦) ហេតុយា នវ អារម្មណេ តីណិ អធិបតិយា នវ អនន្តរេ តីណិ សមនន្តរេ តីណិ សហជាតេ នវ អញ្ញមញ្ញេ តីណិ និស្សយេ នវ

ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត អាស្រ័យនូវនហេតុធម៌ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ជាអកុសលក្តី នហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹតក្តី អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាកុសលផង នូវនហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹតផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាអកុសលផង នូវនហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹតផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៧១៥] នហេតុធម៌ ជាកុសល អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ជាអកុសល អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[៧១៦] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ៩

ឧបនិស្សយេ តីណិ បុរេជាតេ តីណិ បច្ឆាជាតេ តីណិ អាសេវនេ តីណិ កម្មេ នវ វិបាកេ ឯកំ អាហារេ នវ ឥន្ទ្រិយេ នវ ឈានេ នវ មគ្គេ នវ សម្បយុត្តេ តីណិ វិប្បយុត្តេ នវ អត្ថិយា នវ នត្ថិយា តីណិ វិគតេ តីណិ អវិគតេ នវ ។

(៧១៧) អព្យាកតំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អព្យាកតោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា ។

(៧១៨) កុសលំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អព្យាកតោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណប្បច្ចយា ។ អកុសលំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អព្យាកតោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណប្បច្ចយា ។ អព្យាកតំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អព្យាកតោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណប្បច្ចយា ។ កុសលំ នហេតុញ្ច អព្យាកតំ នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច អព្យាកតោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណប្បច្ចយា ។

កុសលត្តិកហេតុទុកៈ

ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ។

(៧១៧) នហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

(៧១៨) នហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាកុសលផង នូវនហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹតផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ ។

អកុសលំ នហេតុញ្ច អព្យាកតំ នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច អព្យាកតោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអា-រម្មណបច្ចយា ។

(៧១៩) នហេតុយា ឯកំ នអារម្មណេ បញ្ច នអធិបតិយា នវ នអនន្តរេ បញ្ច នសមនន្តរេ បញ្ច នអញ្ញមញ្ញេ បញ្ច នឧបនិស្សយេ បញ្ច នបុរេជាតេ សត្ត នបច្ឆាជាតេ នវ នអាសេវនេ នវ នកម្មេ តីណិ នវិបាកេ នវ នអាហារេ ឯកំ នឥន្ទ្រិយេ ឯកំ នឈានេ ឯកំ នមគ្គេ ឯកំ នសម្បយុត្តេ បញ្ច នវិប្បយុត្តេ តីណិ នោនត្ថិយា បញ្ច នោវិគតេ បញ្ច ។

(៧២០) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ បញ្ច ។

(៧២១) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ឯកំ ។

សហជាតវារោបិ បច្ចយវារោបិ និស្សយ-វារោបិ សំសដ្ឋវារោបិ សម្បយុត្តវារោបិ

បដិច្ចវារសទិសា វិត្ថារេតព្វា ។

(៧២២) កុសលោ នហេតុ ធម្មោ កុសលស្ស ន-ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ ។ កុស-លោ នហេតុ ធម្មោ អកុសលស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស

នហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាអកុសលផង នូវនហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹតផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[៧១៩] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ៧ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងនអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងនឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ។

[៧២០] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៧២១] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

សហជាតវារៈក្តី បច្ចយវារៈក្តី និស្សយវារៈក្តី សំសដ្ឋវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ ដូចបដិច្ចវារៈដែរ ។

[៧២២] នហេតុធម៌ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាកុសល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌

អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ កុសលោ នហេតុ ធម្មោ អព្យាកតស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អកុសលោ នហេតុ ធម្មោ អកុសលស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អកុសលោ នហេតុ ធម្មោ កុសលស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អកុសលោ នហេតុ ធម្មោ អព្យាកតស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អព្យាកតោ នហេតុ ធម្មោ អព្យាកតស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អព្យាកតោ នហេតុ ធម្មោ កុសលស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អព្យាកតោ នហេតុ ធម្មោ អកុសលស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧២៣) កុសលោ នហេតុ ធម្មោ កុសលស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ កុសលោ នហេតុ ធម្មោ អកុសលស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ចត្តារិ ។

ជាអកុសល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាអកុសល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាកុសល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាកុសល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាអកុសល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៧៦៣) នហេតុធម៌ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាកុសល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាអកុសល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ មាន៤ ៗ

អកុសលោ នហេតុ ធម្មោ អកុសលស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិបច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ អព្យាកតោ នហេតុ ធម្មោ អព្យាកតស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិបច្ចយេន បច្ចយោ អព្យាកតោ នហេតុ ធម្មោ កុសលស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិបច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

(៧២៤) កុសលោ នហេតុ ធម្មោ កុសលស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្តរបច្ចយេន បច្ចយោ កុសលោ នហេតុ ធម្មោ អព្យាកតស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្តរបច្ចយេន បច្ចយោ ។ អកុសលោ នហេតុ ធម្មោ អកុសលស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្តរបច្ចយេន បច្ចយោ អកុសលោ នហេតុ ធម្មោ អព្យាកតស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្តរបច្ចយេន បច្ចយោ ។ អព្យាកតោ នហេតុ ធម្មោ អព្យាកតស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្តរបច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

(៧២៥) កុសលោ នហេតុ ធម្មោ កុសលស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ កុសលោ នហេតុ ធម្មោ អកុសលស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ

នហេតុធម៌ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាអកុសល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ មាន៣ៈ ៣ ។ នហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាកុសល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ មាន ៣ៈ ៣ ។

(៧៦៨) នហេតុធម៌ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាកុសល ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាអកុសល ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ មាន៣ៈ ៣ ។

(៧៦៩) នហេតុធម៌ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាកុសល ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាអកុសល ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ

កុសលោ នហេតុ ធម្មោ អព្យាកតស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អកុសលោ នហេតុ ធម្មោ អកុសលស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អកុសលោ នហេតុ ធម្មោ កុសលស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អកុសលោ នហេតុ ធម្មោ អព្យាកតស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អព្យាកតោ នហេតុ ធម្មោ អព្យាកតស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អព្យាកតោ នហេតុ ធម្មោ កុសលស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អព្យាកតោ នហេតុ ធម្មោ អកុសលស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧២៦) អារម្មណេ នវ អធិបតិយា ទស អនន្តរេ សត្ត សមនន្តរេ សត្ត សហជាតេ នវ អញ្ញមញ្ញេ តីណិ និស្សយេ តេរស ឧបនិស្សយេ នវ បុរេជាតេ តីណិ បច្ឆាជាតេ តីណិ អាសេវនេ តីណិ កម្មេ សត្ត វិបាកេ ឯកំ អាហារេ សត្ត

កុសលត្តិកហេតុទុកៈ

នហេតុធម៌ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាអកុសល ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាកុសល ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាកុសល ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាអកុសល ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[៧៦៦] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១០ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧

ឥន្ទ្រិយេ សត្ត ឈានេ សត្ត មគ្គេ សត្ត សម្បយុត្តេ តីណិ វិប្បយុត្តេ បញ្ច អត្ថិយា តេរស នត្ថិយា សត្ត វិគតេ សត្ត អវិគតេ តេរស ។

(៧២៧) នហេតុយា បណ្ណរស នអារម្មណេ បណ្ណរស ។

(៧២៨) អារម្មណប្បច្ចយា នហេតុយា នវ ។

(៧២៩) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ នវ ។

យថា កុសលត្តិកេ បញ្ហាវារំ ឯវំ វិត្ថារេតព្វំ ។

កុសលត្តិកហេតុទុកំ និដ្ឋិតំ ។

វេទនាត្តិកហេតុទុកំ

(៧៣០) សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ ទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។

[៧២៧] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៥ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៥ ។

[៧២៨] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[៧២៩] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

បញ្ហាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ យ៉ាងណា បណ្ឌិត
គប្បីឲ្យពិស្តារ យ៉ាងនោះផងចុះ ។

ចប់ កុសលត្តិកហេតុទុកៈ ។

វេទនាត្តិកហេតុទុកៈ

[៧៣០] ហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ ប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៧៣១) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ តីណិ អធិបតិយា តីណិ វិបាកេ ទ្វេ អវិគតេ តីណិ ។

(៧៣២) នអធិបតិយា តីណិ នបុរេជាតេ ទ្វេ នបច្ឆាជាតេ តីណិ នអាសេវនេ តីណិ នវិបាកេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ ទ្វេ ។

(៧៣៣) ហេតុប្បច្ចយា នអធិបតិយា តីណិ ។

(៧៣៤) នអធិបតិប្បច្ចយា ហេតុយា តីណិ ។

សហជាតវារេបិ ។បេ។ សម្បយុត្តវារេបិ វិត្ថារេតព្វា ។

(៧៣៥) សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ហេតុ ធម្មោ សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ហេតុ ធម្មោ ទុក្ខាយ វេទនាយសម្បយុត្តស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ហេតុ ធម្មោ អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

វេទនាត្តិកហេតុទុកៈ

[៧៣១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។

[៧៣២] ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ។

[៧៣៣] ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៧៣៤] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ ។

សហជាតវារៈក្តី ។បេ។ សម្បយុត្តវារៈក្តី

បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

[៧៣៥] ហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

(៧៣៦) សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ហេតុ ធម្មោ សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ ទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ ហេតុ ធម្មោ ទុក្ខាយវេទនាយ សម្បយុត្តស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ អទុក្ខមសុខាយវេទនាយ សម្បយុត្តោ ហេតុ ធម្មោ អទុក្ខមសុខាយវេទនាយ សម្បយុត្តស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

(៧៣៧) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ នវ អធិបតិយា ចត្តារិ អនន្តរេ ច សមនន្តរេ ច សហជាតេ តីណិ អញ្ញមញ្ញេ តីណិ និស្សយេ តីណិ ឧបនិស្សយេ នវ អាសេវនេ តីណិ វិបាកេ ទ្វេ ឥន្ទ្រិយេ ទ្វេ មគ្គេ ទ្វេ សម្បយុត្តេ តីណិ អត្ថិយា តីណិ នត្ថិយា ច វិគតេ ច អវិគតេ តីណិ ។

(៧៣៨) នហេតុយា នវ នអារម្មណេ នវ ។

(៧៣៩) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ តីណិ ។

(៧៤០) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ នវ ។

[៧៣៦] ហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ។ ហេតុធម៌ ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ។ ហេតុធម៌ ប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ។

[៧៣៧] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មាន៤វារៈ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មាន៦វារៈ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មាន៦វារៈ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មាន២វារៈ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មាន២វារៈ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មាន២វារៈ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មាន៦វារៈ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មាន៦វារៈ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ។

[៧៣៨] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ។

[៧៣៩] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៧៤០] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

វេទនាត្តិកហេតុទុកំ

យថា កុសលត្តិកេ បញ្ហាវារំ ឯវំ វិត្ថារេតព្វំ ។

(៧៤១) សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ នហេតុំ
ធម្មំ បដិច្ច សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ នហេតុ
ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។ ទុក្ខាយ វេទនាយ-
សម្បយុត្តំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ទុក្ខាយ វេទនាយ-
សម្បយុត្តោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ច-
យា ។ អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ នហេតុំ
ធម្មំ បដិច្ច អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ
នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(៧៤២) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ តីណិ
អវិគតេ តីណិ ។

(៧៤៣) នហេតុយា តីណិ នអធិបតិយា តីណិ
នបុរេជាតេ ទ្វេ នបច្ឆាជាតេ តីណិ នអាសេវនេ
តីណិ នកម្មេ តីណិ នវិបាកេ តីណិ នវិប្ប-
យុត្តេ ទ្វេ ។

សហជាតវារម្បិ សម្បយុត្តវារម្បិ វិត្ថារេតព្វំ ។

(៧៤៤) សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ នហេតុ
ធម្មោ សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តស្ស នហេ-
តុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ

វេទនាត្តិកហេតុទុក:

បញ្ហាវារៈ គួនកុសលត្តិកៈ យ៉ាងណា បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ យ៉ាងនោះចុះ ។

(៧៤១) នហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៧៤២) គួនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ គួនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ គួនអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៧៤៣) គួននហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ គួននអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ គួននបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ គួននបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ គួននអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ គួននកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ គួននវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ គួននវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

សហជាតវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

(៧៤៤) នហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ

សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ នហេតុ ធម្មោ ទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ នហេតុ ធម្មោ អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ នហេតុ ធម្មោ ទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ នហេតុ ធម្មោ សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ នហេតុ ធម្មោ អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ នហេតុ ធម្មោ អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ នហេតុ ធម្មោ សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ នហេតុ ធម្មោ

នហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ដោយអារម្មណបច្ច័យ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា ដោយអារម្មណបច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ដោយអារម្មណបច្ច័យ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា ដោយអារម្មណបច្ច័យ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា ដោយអារម្មណបច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា ដោយអារម្មណបច្ច័យ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា ដោយអារម្មណបច្ច័យ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា

ទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៧៤៥] សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ នហេតុ ធម្មោ សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ នហេតុ ធម្មោ អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ នហេតុ ធម្មោ ទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ នហេតុ ធម្មោ អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ នហេតុ ធម្មោ សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៧៤៦] សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ នហេតុ ធម្មោ សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បេ ។

ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៧៦៥) នហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា ជាបច្ច័យ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(៧៦៦) នហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ។

ទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ នហេតុ ធម្មោ ទុក្ខាយ-
វេទនាយ សម្បយុត្តស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្ប-
ច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ។ អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ-
សម្បយុត្តោ នហេតុ ធម្មោ អទុក្ខមសុខាយ វេទនា-
យសម្បយុត្តស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន
បច្ចយោ តីណិ ។

(៧៤៧) សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ នហេតុ
ធម្មោ សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តស្ស នហេតុស្ស
ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។
ទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តោ នហេតុ ធម្មោ ទុក្ខា-
យ វេទនាយ សម្បយុត្តស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស ឧប-
និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ អទុក្ខមសុខាយ-
វេទនាយ សម្បយុត្តោ នហេតុ ធម្មោ អទុក្ខមសុខាយ-
វេទនាយ សម្បយុត្តស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស ឧប-
និស្សយប្បយេន បច្ចយោ តីណិ ។

(៧៤៨) អារម្មណេ ទ្វេ អធិបតិយា បញ្ច អនន្តរេ
សត្ត សមនន្តរេ សត្ត សហជាតេ តីណិ អញ្ញមញ្ញេ
តីណិ និស្សយេ តីណិ ឧបនិស្សយេ ទ្វេ អាសេ-
វនេ តីណិ កម្មេ អដ្ឋ វិបាកេ តីណិ អា-
ហារេ តីណិ ឥន្ទ្រិយេ តីណិ ឈានេ តីណិ

នហេតុធម៌ ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ មាន៖ ២ ។ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ មាន៖ ៣ ។

[៧៤៧] នហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មាន៖ ៣ ។ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មាន៖ ៣ ។ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មាន៖ ៣ ។

[៧៤៨] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៖ ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មាន៖ ៥ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មាន៖ ៧ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មាន៖ ៧ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មាន៖ ៣ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មាន៖ ៣ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មាន៖ ៣ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មាន៖ ៩ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មាន៖ ៣ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មាន៖ ៨ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មាន៖ ៣ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មាន៖ ៣ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មាន៖ ៣ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មាន៖ ៣

មគ្គេ តីណិ សម្បយុត្តេ តីណិ អត្ថិយា តីណិ នត្ថិយា សត្ត វិគតេ សត្ត អវិគតេ តីណិ ។

(៧៤៩) នហេតុយា ទ្វេ នអារម្មណេ ទ្វេ ។

(៧៥០) អារម្មណបច្ចយា នហេតុយា ទ្វេ ។

(៧៥១) នហេតុបច្ចយា អារម្មណេ ទ្វេ ។

យថា កុសលត្តិកេ បញ្ហាវារំ ឯវំ វិត្ថារេតព្វំ ។

វេទនាត្តិហេតុទុកំ និដ្ឋិតំ ។

វិបាកត្តិកហេតុទុកំ

(៧៥២) វិបាកំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច វិបាកោ ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ វិបាកធម្ម-ធម្មំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច វិបាកធម្មធម្មោ ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មោ ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៧៥៣) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ តីណិ អាសេវនេ ទ្វេ កម្មេ តីណិ វិបាកេ ឯកំ អវិគតេ តីណិ ។

ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៧៨៩] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

[៧៩០] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[៧៩១] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។ បញ្ហាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ យ៉ាងណា បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ យ៉ាងនោះ ។

ចប់ វេទនាត្តិកហេតុទុកៈ ។

វិបាកត្តិកហេតុទុកៈ

[៧៩២] ហេតុធម៌ ជាវិបាក អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ ជាវិបាក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ ជាធម៌ មានវិបាកជាប្រក្រតី ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាធម៌មិនមែនជាវិបាកនិងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ ជាធម៌មិនមែនជាវិបាកនិងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៧៩៣] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៧៥៤) នអធិបតិយា តីណិ នបុរេជាតេ តីណិ នបច្ឆាជាតេ តីណិ នអាសេវនេ តីណិ នវិបាកេ ទ្វេ នវិប្បយុត្តេ តីណិ ។

សហជាតវារោបិ សម្បយុត្តវារោបិ បដិច្ចវារ-
សទិសា វិត្ថារេតព្វា ។

(៧៥៥) វិបាកោ ហេតុ ធម្មោ វិបាកស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ វិបាកធម្មធម្មោ ហេតុ ធម្មោ វិបាកធម្មធម្មស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មោ ហេតុ ធម្មោ នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧៥៦) វិបាកោ ហេតុ ធម្មោ វិបាកស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិបាកោ ហេតុ ធម្មោ វិបាកធម្មធម្មស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិបាកោ ហេតុ ធម្មោ នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ វិបាកធម្មធម្មោ ហេតុ ធម្មោ វិបាកធម្មធម្មស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិបាកធម្មធម្មោ ហេតុ ធម្មោ

[៧៩៤] កុ្នងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ កុ្នងបុរេជាតប្បច្ច័យ វារៈ ៣ កុ្នងបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ កុ្នងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ កុ្នងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ កុ្នងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

សហជាតវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ
ប្រហែលគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ ។

[៧៩៥] ហេតុធម៌ ជាវិបាក ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាវិបាក ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។ ហេតុ-ធម៌ ជាធម៌មិនមែនជាវិបាកនិងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌មិនមែនជាវិបាកនិងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

[៧៩៦] ហេតុធម៌ ជាវិបាក ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាវិបាក ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ជាវិបាក ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ជាវិបាក ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌មិនមែនជាវិបាកនិងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី

វិបាកស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិបាកធម្មធម្មោ ហេតុ ធម្មោ នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មោ ហេតុ ធម្មោ នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

(៧៥៧) វិបាកោ ហេតុ ធម្មោ វិបាកស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិបាកោ ហេតុ ធម្មោ វិបាកធម្មធម្មស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិបាកោ ហេតុ ធម្មោ នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ វិបាកធម្មធម្មោ ហេតុ ធម្មោ វិបាកធម្មធម្មស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ។ នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មោ ហេតុ ធម្មោ នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧៥៨) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ នវ អធិបតិយា ឆ អនន្តរេ បញ្ច សមនន្តរេ បញ្ច សហជាតេ តីណិ អញ្ញមញ្ញេ តីណិ និស្សយេ តីណិ

ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាវិបាក ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ជាធម៌ មានវិបាកជាប្រក្រតី ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌មិនមែនជាវិបាក និងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាធម៌មិនមែនជាវិបាកនិងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌មិនមែនជាវិបាកនិងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៧៥៧) ហេតុធម៌ ជាវិបាក ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាវិបាក ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ជាវិបាក ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ជាវិបាក ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌មិនមែនជាវិបាកនិងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ ហេតុធម៌ ជាធម៌មិនមែនជាវិបាកនិងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌មិនមែនជាវិបាកនិងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(៧៥៨) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣

ឧបនិស្សយេ នវ អាសេវនេ ទ្វេ វិបាកេ ឯកំ អវិគតេ តីណិ ។

(៧៥៩) នហេតុយា នវ នអារម្មណេ នវ ។

(៧៦០) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ តីណិ ។

(៧៦១) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ នវ ។

យថា កុសលត្តិកេ បញ្ហាវារំ ឯវំ វិត្ថារេតព្វំ ។

(៧៦២) វិបាកំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច វិបាកោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា វិបាកំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា វិបាកំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច វិបាកោ នហេតុ ច នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មោ នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ វិបាកធម្មធម្មំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច វិបាកធម្មធម្មោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា វិបាកធម្មធម្មំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា

ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។

(៧៥៩) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ។

(៧៦០) ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៧៦១) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

បញ្ហាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ យ៉ាងណា បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ យ៉ាងនោះចុះ ។

(៧៦២) នហេតុធម៌ ជាវិបាក អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាវិបាក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ជាធម៌មិនមែនជាវិបាកនិងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាវិបាក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ជាវិបាកក្តី នហេតុធម៌ ជាធម៌មិនមែនជាវិបាកនិងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតីក្តី អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាវិបាក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ជាធម៌មិនមែនជាវិបាកនិងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ

វិបាកធម្មធម្មំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច វិបាកធម្មធម្មោ នហេតុ ច នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មោ នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ វិបាកំ នហេតុញ្ច នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មំ នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ វិបាកធម្មធម្មំ នហេតុញ្ច នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មំ នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៧៦៣) ហេតុយា តេរស អារម្មណេ បញ្ច អធិបតិយា នវ អនន្តរេ បញ្ច សមនន្តរេ បញ្ច សហជាតេ តេរស អញ្ញមញ្ញេ សត្ត និស្សយេ តេរស ឧបនិស្សយេ បញ្ច បុរេជាតេ តីណិ

វិបាកត្តិកហេតុទុកៈ

នហេតុធម៌ ជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតីក្តី នហេតុធម៌ ជាធម៌មិនមែនជាវិបាកនិងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតីក្តី អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ជាធម៌មិនមែនជាវិបាកនិងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាធម៌មិនមែនជាវិបាកនិងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ នហេតុធម៌ ជាធម៌មិនមែនជាវិបាកនិងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាវិបាកផង នូវនហេតុធម៌ ជាធម៌មិនមែនជាវិបាកនិងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតីផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ នហេតុធម៌ ជាធម៌មិនមែនជាវិបាកនិងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតីផង នូវនហេតុធម៌ ជាធម៌មិនមែនជាវិបាកនិងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតីផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៧៦៣) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣

អាសេវនេ ទ្វេ កម្មេ តេរស វិបាកេ នវ អាហារេ តេរស ។ បេ ។ សម្បយុត្តេ បញ្ច អវិគតេ តេរស ។

(៧៦៤) វិបាកំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច វិបាកោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នវ ។

(៧៦៥) វិបាកំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណប្បច្ចយា ។

(៧៦៦) នហេតុយា នវ នអារម្មណេ បញ្ច នអធិបតិយា តេរស នអនន្តរេ បញ្ច នសមនន្តរេ បញ្ច នអញ្ញមញ្ញេ បញ្ច នឧបនិស្សយេ បញ្ច នបុរេជាតេ ទ្វាទស នបច្ឆាជាតេ តេរស នអាសេវនេ តេរស នកម្មេ ទ្វេ នវិបាកេ បញ្ច នវិប្បយុត្តេ តីណិ ។

សហជាតវារេបិ សម្បយុត្តវារេបិ បដិច្ចវារសទិសា វិត្ថារេតព្វា ។

(៧៦៧) វិបាកោ នហេតុ ធម្មោ វិបាកស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិបាកោ នហេតុ ធម្មោ វិបាកធម្មធម្មស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ

កុសលអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ២ កុសលកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ១៣ កុសលវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ កុសលអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ១៣ ។ បេ ។ កុសលសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ កុសលអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១៣ ។

[៧៦៤] នហេតុធម៌ ជាវិបាក អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាវិបាក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ។

[៧៦៥] នហេតុធម៌ ជាធម៌មិនមែនជាវិបាកនិងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាវិបាក ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[៧៦៦] កុសលនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ កុសលនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ កុសលនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ១៣ កុសលនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ កុសលនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ កុសលនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ កុសលនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ កុសលនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ១២ កុសលនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ១៣ កុសលនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ១៣ កុសលនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ២ កុសលនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ កុសលនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។

សហជាតវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ
ប្រហែលគ្នានឹងបដិច្ចវារៈដែរ ។

[៧៦៧] នហេតុធម៌ ជាវិបាក ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាវិបាក ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ជាវិបាក ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ

វិបាកោ នហេតុ ធម្មោ នេវវិបាកនវិបាកធម្ម-
ធម្មស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន
បច្ចយោ ។ វិបាកធម្មធម្មោ នហេតុ ធម្មោ វិបា-
កធម្មធម្មស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ច-
យេន បច្ចយោ តីណិ ។ នេវវិបាកនវិបាកធម្ម-
ធម្មោ នហេតុ ធម្មោ នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មស្ស
អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

(៧៦៨) វិបាកោ នហេតុ ធម្មោ វិបាកស្ស ន-
ហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ចត្តារិ ។
វិបាកធម្មធម្មោ នហេតុ ធម្មោ វិបាកធម្មធម្មស្ស
នហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ
តីណិ ។ នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មោ នហេតុ ធម្មោ
នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស
អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ នេវវិបាកនវិបាកធម្ម-
ធម្មោ នហេតុ ធម្មោ វិបាកស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស
អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

(៧៦៩) វិបាកោ នហេតុ ធម្មោ វិបាកស្ស
នហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ។
វិបាកធម្មធម្មោ នហេតុ ធម្មោ វិបាកធម្មធម្មស្ស

នហេតុធម៌ ជាវិបាក ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាធម៌មិនមែនជាវិបាក និងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ នហេ-តុធម៌ ជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៣ៈ ៣ ។ នហេតុធម៌ ជាធម៌មិនមែនជាវិបាកនិងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាធម៌មិនមែនជាវិបាកនិងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៣ៈ ៣ ។

(៧៦៨) នហេតុធម៌ ជាវិបាក ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាវិបាក ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ មាន៣ៈ ៤ ។ នហេតុធម៌ ជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ មាន៣ៈ ៣ ។ នហេតុធម៌ ជាធម៌មិនមែនជាវិបាកនិងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាធម៌មិនមែនជាវិបាកនិងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ជាធម៌មិនមែនជាវិបាកនិងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាវិបាក ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ មាន៣ៈ ៣ ។

(៧៦៩) នហេតុធម៌ ជាវិបាក ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាវិបាក ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ មាន៣ៈ ២ ។ នហេតុធម៌ ជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី

នហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ។ នេវវិបាកនវិបាកធម្មធម្មោ នហេតុ ធម្មោ នេវវិបា-កនវិបាកធម្មធម្មស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្ត-រប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

(៧៧០) អារម្មណេ នវ អធិបតិយា ទស អនន្តរេ សត្ត សមនន្តរេ សត្ត សហជាតេ ឯកាទស អញ្ញ-មញ្ញេ សត្ត និស្សយេ តេរស ឧបនិស្សយេ នវ អាសេវនេ ទ្វេ កម្មេ នវ វិបាកេ តីណិ អាហារេ សត្ត ឥន្ទ្រិយេ នវ ឈានេ សត្ត មគ្គេ សត្ត សម្ប-យុត្តេ តីណិ វិប្បយុត្តេ បញ្ច អត្ថិយា តេរស អវិគតេ តេរស ។

(៧៧១) នហេតុយា សោឡស នអារម្មណេ សោឡស ។

(៧៧២) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ នវ ។

(៧៧៣) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ នវ ។

យថា កុសលត្តិកេ បញ្ហាវារំ ឯវំ វិត្ថារេតព្វំ ។

វិបាកត្តិកហេតុទុកំ និដ្ឋិតំ ។

ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ នហេតុធម៌ ជាធម៌មិនមែនជាវិបាក និងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាធម៌មិនមែនជាវិបាកនិងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី ដោយអនន្តរប្ប-ច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៧៧០) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ១០ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវា៌: ២ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ៧ ក្នុងឥន្ទ្រិយ-ប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ៧ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១៣ ។

(៧៧១) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៦ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៦ ។

(៧៧២) ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៧៧៣) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

បញ្ហាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ យ៉ាងណា បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ យ៉ាងនោះផងចុះ ។

ចប់ វិបាកត្តិកហេតុទុកៈ ។

ឧបាទិន្នត្តិកហេតុទុកំ

(៧៧៤) ឧបាទិន្នុបាទានិយំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ឧបាទិន្នុបាទានិយោ ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អនុបាទិន្នុបាទានិយំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អនុបាទិន្នុបាទានិយោ ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អនុបាទិន្នអនុបាទានិយំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អនុបាទិន្នអនុបាទានិយោ ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៧៧៥) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ តីណិ អធិបតិយា ទ្វេ វិបាកេ ទ្វេ ។

(៧៧៦) នអធិបតិយា តីណិ នបុរេជាតេ តីណិ នអាសេវនេ តីណិ នវិបាកេ ទ្វេ នវិប្បយុត្តេ តីណិ ។

សហជាតវារោបិ សម្បយុត្តវារោបិ វិត្ថារេតព្វា ។

ឧបាទិន្នត្តិកហេតុទុកៈ

(៧៧៤) ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមកាន់យក ទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមកាន់យក ទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យកទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យក តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យក ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យក ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៧៧៥) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។

(៧៧៦) ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

សហជាតវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

(៧៧៧) ឧបាទិន្នុបាទានិយោ ហេតុ ធម្មោ ឧបាទិន្នុបាទានិយស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនុបាទិន្នុបាទានិយោ ហេតុ ធម្មោ អនុបាទិន្នុបាទានិយស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អនុបាទិន្នុបាទានិយោ ហេតុ ធម្មោ អនុបាទិន្នុបាទានិយស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧៧៨) ឧបាទិន្នុបាទានិយោ ហេតុ ធម្មោ ឧបាទិន្នុបាទានិយស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបាទិន្នុបាទានិយោ ហេតុ ធម្មោ អនុបាទិន្នុបាទានិយស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស

[៧៧៧] ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមកាន់យក ទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមកាន់យក ទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ដោយហេតុប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ជាធម៌មានកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យក តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យក តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យក ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យកទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

[៧៧៨] ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមកាន់យក ទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមកាន់យក ទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមកាន់យក ទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យក តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន

អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អនុបាទិន្នុបាទានិយោ ហេតុ ធម្មោ អនុបាទិន្នុបាទានិយស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនុបាទិន្នុបាទានិយោ ហេតុ ធម្មោ ឧបាទិន្នុបាទានិយស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អនុបាទិន្នអនុបាទានិយោ ហេតុ ធម្មោ អនុបាទិន្នុបាទានិយស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧៧៩) ឧបាទិន្នុបាទានិយោ ហេតុ ធម្មោ អនុបាទិន្នុបាទានិយស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អនុបាទិន្នុបាទានិយោ ហេតុ ធម្មោ អនុបាទិន្នុបាទានិយស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស

ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេស មានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យក តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យក តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យក តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមកាន់យក ទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យក ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យក តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៧៧៩) ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមកាន់យក ទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យក តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេស មានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យក តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យក តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន

អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អនុបាទិន្នអនុបាទានិយោ ហេតុ ធម្មោ អនុបាទិន្នអនុបាទានិយស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនុបាទិន្នអនុបាទានិយោ ហេតុ ធម្មោ អនុបាទិន្នុបាទានិយស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧៨០) ឧបាទិន្នុបាទានិយោ ហេតុ ធម្មោ ឧបាទិន្នុបាទានិយស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អនុបាទិន្នុបាទានិយោ ហេតុ ធម្មោ អនុបាទិន្នុបាទានិយស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ អនុបាទិន្នអនុបាទានិយោ ហេតុ ធម្មោ អនុបាទិន្នអនុបាទានិយស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ

ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្ពុប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យក តាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្ពុប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យក តាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ដោយអធិបតិ-ប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្ពុប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យកតាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្ពុប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យក តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

[៧៨០] ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្ពុប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមកាន់យកតាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្ពុប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមកាន់យកតាំងជាប្រ-យោជន៍ដល់ឧបាទាន ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្ពុប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យកតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្ពុប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យកតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ដោយអនន្តរ-ប្បច្ច័យ មាន៣ៈ ៣ ។ ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្ពុប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យក តាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្ពុប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យកតាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ

អនុបាទិន្នអនុបាទានិយោ ហេតុ ធម្មោ អនុបាទិន្នុបាទានិយស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧៨១) ឧបាទិន្នុបាទានិយោ ហេតុ ធម្មោ ឧបាទិន្នុបាទានិយស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបាទិន្នុបាទានិយោ ហេតុ ធម្មោ អនុបាទិន្នុបាទានិយស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបាទិន្នុបាទានិយោ ហេតុ ធម្មោ អនុបាទិន្នអនុបាទានិយស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អនុបាទិន្នុបាទានិយោ ហេតុ ធម្មោ អនុបាទិន្នុបាទានិយស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យកទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យក តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ដោយអនន្តរបច្ច័យ ។

(៧៨១) ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមកាន់យកទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមកាន់យកទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ដោយឧបនិស្សយបច្ច័យ ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមកាន់យកទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យកតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ដោយឧបនិស្សយបច្ច័យ ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមកាន់យកទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យកទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ដោយឧបនិស្សយបច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេស មានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យក តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យកតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ដោយឧបនិស្សយបច្ច័យ មាន៣ៈ ៣ ។

អនុបាទិន្នអនុបាទានិយោ ហេតុ ធម្មោ អនុបាទិន្ន-
អនុបាទានិយស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្ស-
យបច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ បេ ។

(៧៨២) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ បញ្ច អធិ-
បតិយា ចត្តារិ អនន្តរេ ច សមនន្តរេ ច សហជាតេ
តីណិ អញ្ញមញ្ញេ តីណិ និស្សយេ តីណិ ឧប-
និស្សយេ នវ អាសេវនេ ទ្វេ វិបាកេ ទ្វេ អវិ-
គតេ តីណិ ។

(៧៨៣) នហេតុយា នវ នអារម្មណេ នវ ។

(៧៨៤) ហេតុបច្ចយា នអារម្មណេ តីណិ ។

(៧៨៥) នហេតុបច្ចយា អារម្មណេ បញ្ច ។

យថា កុសលត្តិកេ បញ្ហាវារម្បិ ឯវំ វិត្ថារេតព្វំ ។

(៧៨៦) ឧបាទិន្នុបាទានិយំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ឧបា-
ទិន្នុបាទានិយោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា

ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យកទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យកទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បេ ។

[៧៨២] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ៦ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៧៨៣] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

[៧៨៤] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៧៨៥] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

ឯបញ្ហាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ យ៉ាងណា បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ យ៉ាងនោះចុះ ។

[៧៨៦] នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមកាន់យកទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមកាន់យកទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ

ឧបាទិន្នុបាទានិយំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អនុបា-
ទិន្នុបាទានិយោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្ប-
ច្ចយា ឧបាទិន្នុបាទានិយំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច
ឧបាទិន្នុបាទានិយោ នហេតុ ច អនុបាទិន្នុបាទានិ-
យោ នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

អនុបាទិន្នុបាទានិយំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អនុបា-
ទិន្នុបាទានិយោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្ប-
ច្ចយា ។ អនុបាទិន្នអនុបាទានិយំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច
អនុបាទិន្នអនុបាទានិយោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
ហេតុប្បច្ចយា អនុបាទិន្នអនុបាទានិយំ នហេតុំ
ធម្មំ បដិច្ច អនុបាទិន្នុបាទានិយោ នហេតុ ធម្មោ

នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យកតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមកាន់យកទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមកាន់យក ទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានក្តី នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យកតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានក្តី អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាធម៌មានកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមកាន់យកទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ៗ នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យក តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យកតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ៗ នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យកទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យកទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យកតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យកទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន

ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អនុបាទិន្នអនុបាទានិយំ នហេតុ ធម្មំ បដិច្ច អនុបាទិន្នុបាទានិយោ នហេតុ ធ អនុបាទិន្នអនុបាទានិយោ នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ ឧបាទិន្នុបាទានិយំ នហេតុញ្ច អនុបាទិន្នុបាទានិយ នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច អនុបាទិន្នុបាទានិយោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អនុបាទិន្នុបាទានិយំ នហេតុញ្ច អនុបាទិន្នអនុបាទានិយំ នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច អនុបាទិន្នុបាទានិយោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកប ដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យកតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបា-ទានក្តី នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យកទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានក្តី អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើម មិនកាន់យក ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យកតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមកាន់យកទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង នូវនហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យកតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យកតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យកតែជាប្រយោជន៍ ដល់ឧបា-ទានផង នូវនហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យកទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៧៨៧) ឧបាទិន្នុបាទានិយំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ឧបាទិន្នុបាទានិយោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា ។ អនុបាទិន្នុបាទានិយំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អនុបាទិន្នុបាទានិយោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា ។ អនុបាទិន្នអនុបាទានិយំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អនុបាទិន្នអនុបាទានិយោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា ។

(៧៨៨) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ តីណិ អធិបតិយា បញ្ច អនន្តរេ តីណិ សមនន្តរេ តីណិ សហជាតេ ទ្វេ អញ្ញមញ្ញេ តីណិ និស្សយេ ទ្វេ ឧបនិស្សយេ តីណិ បុរេជាតេ តីណិ អាសេវនេ ទ្វេ កម្មេ ទ្វេ វិបាកេ ទ្វេ អាហារេ ទ្វេ ។

[៧៨៧] នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមកាន់យកទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមកាន់យកទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណៈ-បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យកតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យ នូវនៈ-ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យកតែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណៈ-បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ជាធម៌មានកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យកទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យកទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណបច្ច័យ ។

[៧៨៨] ក្នុងហេតុបច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណបច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអធិបតិបច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអនន្តរបច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសមនន្តរបច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសហជាតបច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអញ្ញមញ្ញបច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនិស្សយបច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងឧបនិស្សយបច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបុរេជាតបច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនបច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងកម្មបច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងវិបាកបច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគតបច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

[៧៨៩] ឧបាទិន្នុបាទានិយំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ឧបាទិន្នុបាទានិយោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុបច្ចយា ។

[៧៩០] នហេតុយា បញ្ច នអារម្មណេ ឆ ។

[៧៩១] ហេតុបច្ចយា នអារម្មណេ ឆ ។

[៧៩២] នហេតុបច្ចយា អារម្មណេ ទ្វេ ។

យថា កុសលត្តិកេ បញ្ហាវារម្បិ ឯវំ វិត្ថារេតព្វំ ។

ឧបាទិន្នត្តិកហេតុទុកំ និដ្ឋិតំ ។

សង្កិលិដ្ឋត្តិកហេតុទុកំ

[៧៩៣] សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។ អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ

[៧៨៩] នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមកាន់យក ទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមកាន់យក ទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

[៧៩០] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

[៧៩១] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៦ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៧៩២] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

ឯបញ្ហាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ យ៉ាងណា
បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ យ៉ាងនោះចុះ ។

ចប់ ឧបាទិន្នត្តិកហេតុទុកៈ ។

សង្កិលិដ្ឋត្តិកហេតុទុកៈ

[៧៩៣] ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលសៅហ្មងទាំងគួរដល់សេចក្ដីសៅហ្មង អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលសៅហ្មងទាំងគួរដល់សេចក្ដីសៅហ្មង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មងតែគួរដល់សេចក្ដីសៅហ្មង អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មង ទាំងគួរដល់សេចក្ដីសៅហ្មង ទើបកើតឡើង

ហេតុប្បច្ចយា ។ អសង្កិលិដ្ឋអសង្កិលេសិកំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អសង្កិលិដ្ឋអសង្កិលេសិកោ ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៧៩៤) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ តីណិ អវិគតេ តីណិ ។

(៧៩៥) នអធិបតិយា តីណិ នបុរេជាតេ តីណិ នបច្ឆាជាតេ តីណិ នអាសេវនេ តីណិ នវិបាកេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ តីណិ ។

សហជាតវារេបិ សម្បយុត្តវារេបិ វិត្ថារេតព្វា ។

(៧៩៦) សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ហេតុ ធម្មោ សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ហេតុ ធម្មោ អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អសង្កិលិដ្ឋអសង្កិលេសិកោ ហេតុ ធម្មោ អសង្កិលិដ្ឋអសង្កិលេសិកស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មងទាំងមិនគួរដល់សេចក្ដីសៅហ្មង អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនៈសៅ-ហ្មងទាំងមិនគួរដល់សេចក្ដីសៅហ្មង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុ-ប្បច្ច័យ ។

[៧៩៤] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។

[៧៩៥] ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។

សហជាតវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យស្តារផងចុះ ។

[៧៩៦] ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលសៅហ្មងទាំងគួរដល់សេចក្ដីសៅហ្មង ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលសៅហ្មងទាំងគួរដល់សេចក្ដីសៅហ្មង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មងតែគួរដលសេចក្ដីសៅហ្មង ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មងតែគួរដល់សេចក្ដីសៅហ្មង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មង ទាំងមិនគួរដល់សេចក្ដីសៅហ្មង ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មងទាំងមិនគួរដល់សេចក្ដីសៅហ្មង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

(៧៩៧) សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ហេតុ ធម្មោ សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ។ អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ហេតុ ធម្មោ អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ។ អសង្កិលិដ្ឋអសង្កិលេសិកោ ហេតុ ធម្មោ អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧៩៨) សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ហេតុ ធម្មោ សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ហេតុ ធម្មោ អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ហេតុ ធម្មោ សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អសង្កិលិដ្ឋអសង្កិលេសិកោ ហេតុ ធម្មោ អសង្កិលិដ្ឋអសង្កិលេសិកស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ។

(៧៩៧) ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលសោហ្មនំតាំងគួរដល់សេចក្តីសោហ្មន ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលសោហ្មនតាំងគួរដល់សេចក្តីសោហ្មន ដោយអារម្មណបច្ច័យ មាន៨រ: ២ ។ ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសោហ្មនតែគួរដល់សេចក្តីសោហ្មន ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសោហ្មន តែគួរដល់សេចក្តីសោហ្មន ដោយអារម្មណបច្ច័យ មាន៨រ: ២ ។ ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសោហ្មនតាំងមិនគួរដល់សេចក្តីសោហ្មន ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសោហ្មនតែគួរដល់សេចក្តីសោហ្មន ដោយអារម្មណបច្ច័យ ។

(៧៩៨) ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលសោហ្មនតាំងគួរដល់សេចក្តីសោហ្មន ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលសោហ្មនតាំងគួរដល់សេចក្តីសោហ្មន ដោយអធិបតិបច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសោហ្មនតែគួរដល់សេចក្តីសោហ្មន ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសោហ្មនតែគួរដល់សេចក្តីសោហ្មន ដោយអធិបតិបច្ច័យ ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសោហ្មនតែគួរដល់សេចក្តីសោហ្មន ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលសោហ្មនតាំងគួរដល់សេចក្តីសោហ្មន ដោយអធិបតិបច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសោហ្មនតាំងមិនគួរដល់សេចក្តីសោហ្មន ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសោហ្មនតាំងមិនគួរដល់សេចក្តីសោហ្មន ដោយអធិបតិបច្ច័យ មាន៨រ: ២ ។

សង្កិលិដ្ឋត្តិកហេតុទុកំ

(៧៩៩) សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ហេតុ ធម្មោ សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ន ។

(៨០០) សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ហេតុ ធម្មោ សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ហេតុ ធម្មោ អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ហេតុ ធម្មោ អសង្កិលិដ្ឋអសង្កិលេសិកស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ ហេតុ ធម្មោ អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ អសង្កិលិដ្ឋអសង្កិលេសិកោ ហេតុ ធម្មោ អសង្កិលិដ្ឋអសង្កិលេសិកស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ។

(៨០១) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ បញ្ច អធិបតិយា បញ្ច អនន្តរេ ន សមនន្តរេ ន សហជាតេ តីណិ

សង្កិលិដ្ឋត្តិកហេតុទុកៈ

[៧៩៩] ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលសៅហ្មងតាំងគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលសៅហ្មងតាំងគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ មាន៦វារៈ ។

[៨០០] ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលសៅហ្មងតាំងគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលសៅហ្មងតាំងគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលសៅហ្មងតាំងគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មង តែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលសៅហ្មងតាំងគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មង តាំងមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មងតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មង តែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មងតាំងមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មងតាំងមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។

[៨០១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣

អញ្ញមញ្ញេ តីណិ និស្សយេ តីណិ ឧបនិស្សយេ អដ្ឋ អាសេវនេ តីណិ វិបាកេ ទ្វេ ឥន្ទ្រិយេ ទ្វេ អវិគតេ តីណិ ។

(៨០២) នហេតុយា អដ្ឋ នអារម្មណេ អដ្ឋ ។

(៨០៣) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ តីណិ ។

(៨០៤) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ឯកំ ។

យថា កុសលត្តិកេ បញ្ហាវារេបិ ឯវំ វិត្ថារេតព្វំ ។

(៨០៥) សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ នហេតុ ច អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

កុ្នងអញ្ញមញ្ញបច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងនិស្សយបច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងឧបនិស្សយបច្ច័យ មានវារៈ៨ ក្នុងអាសេវនបច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងវិបាកបច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងឥន្ទ្រិយបច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងអវិគតបច្ច័យ មានវារៈ៣ ។

(៨០២) ក្នុងនហេតុបច្ច័យ មានវារៈ៨ ក្នុងនអារម្មណបច្ច័យ មានវារៈ៨ ។

(៨០៣) ក្នុងនអារម្មណបច្ច័យ មានវារៈ៣ ព្រោះហេតុបច្ច័យ ។

(៨០៤) ក្នុងអារម្មណបច្ច័យ មានវារៈ៥ ព្រោះនហេតុបច្ច័យ ។

ឯបញ្ហាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ យ៉ាងណា
បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ យ៉ាងនោះចុះ ។

(៨០៥) នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលសៅហ្មងទាំងគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលសៅហ្មងទាំងគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុបច្ច័យ នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មង តែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលសៅហ្មងទាំងគួរដលសេចក្តីសៅហ្មង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុបច្ច័យ• នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលសៅហ្មងទាំងគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មងផង នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មងតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មងផង អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលសៅហ្មង ទាំងគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុបច្ច័យ ។

អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អសង្កិលិដ្ឋអសង្កិលេសិកំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អសង្កិលិដ្ឋអសង្កិលេសិកោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកំ នហេតុញ្ច អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកំ នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកំ នហេតុញ្ច អសង្កិលិដ្ឋអសង្កិលេសិកំ នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៨០៦) សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា ។ អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា ។

នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មងតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មងតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មងទាំងមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មងទាំងមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។ នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មង តែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលសៅហ្មងទាំងគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មងផង នូវនហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មង តែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មងផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មងតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មងតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មងផង នូវនហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មងទាំងមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មងផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៨០៦] នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលសៅហ្មងទាំងគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលសៅហ្មងទាំងគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មងតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មងតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ

អសង្កិលិដ្ឋអសង្កិលេសិកំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អសង្កិលិដ្ឋអសង្កិលេសិកោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា ។

(៨០៧) ហេតុយា នវ អារម្មណេ តីណិ អធិបតិយា នវ អនន្តរេ តីណិ សមនន្តរេ តីណិ សហជាតេ នវ អញ្ញមញ្ញេ តីណិ និស្សយេ នវ ឧបនិស្សយេ តីណិ បុរេជាតេ តីណិ អាសេវនេ តីណិ កម្មេ នវ វិបាកេ បញ្ច អាហារេ នវ អវិគតេ នវ ។

(៨០៨) អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា ។

(៨០៩) នហេតុយា ឯកំ នអារម្មណេ បញ្ច នអធិបតិយា ន នោវិគតេ បញ្ច ។

សហជាតវារេបិ សម្បយុត្តវារេបិ វិត្ថារេតព្វា ។

នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មងទាំងមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មងទាំងមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[៨០៧] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ។

[៨០៨] នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មងតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មងតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

[៨០៩] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៦ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ។

សហជាតវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី បណ្ឌិតគប្បីឲ្យពិស្តារចុះ ។

(៨១០) សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ នហេតុ ធម្មោ សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ។ អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ នហេតុ ធម្មោ អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ។ អសង្កិលិដ្ឋអសង្កិលេសិកោ នហេតុ ធម្មោ អសង្កិលិដ្ឋអសង្កិលេសិកស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ។

(៨១១) សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ នហេតុ ធម្មោ សង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកោ នហេតុ ធម្មោ អសង្កិលិដ្ឋសង្កិលេសិកស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ។ អសង្កិលិដ្ឋអសង្កិលេសិកោ នហេតុ ធម្មោ អសង្កិលិដ្ឋអសង្កិលេសិកស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

(៨១២) អារម្មណេ ច អធិបតិយា អដ្ឋ

សង្កិលិដ្ឋត្តិកហេតុទុកៈ

(៨១០) នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលសៅហ្មងទាំងគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលសៅហ្មងទាំងគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានការៈ ២ ។ នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មងតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មងតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានការៈ ២ ។ នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មងទាំងមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មងទាំងមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានការៈ ២ ។

(៨១១) នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលសៅហ្មងទាំងគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលសៅហ្មងទាំងគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ មានការៈ ៣ ។ នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មង តែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មងតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ មានការៈ ២ ។ នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មងទាំងមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មងទាំងមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ មានការៈ ៣ ។

(៨១២) គុណអារម្មណប្បច្ច័យ មានការៈ៦ គុណអធិបតិប្បច្ច័យ មានការៈ ៨

អនន្តរេ សត្ត សមនន្តរេ សត្ត សហជាតេ នវ អញ្ញមញ្ញេ តីណិ និស្សយេ តេរស ឧបនិស្សយេ អដ្ឋ អាសេវនេ តីណិ កម្មេ សត្ត វិបាកេ ចត្តារិ អាហារេ នវ អវិគតេ តេរស ។

(៨១៣) នហេតុយា ចុទ្ទស នអារម្មណេ ចុទ្ទស ។

(៨១៤) អារម្មណបច្ចយា នហេតុយា ន ។

(៨១៥) នហេតុបច្ចយា អារម្មណេ ន ។

យថា កុសលត្តិកេ បញ្ហាវារម្បិ ឯវំ វិត្ថារេតព្វំ ។

សង្កិលិដ្ឋត្តិកហេតុទុកំ និដ្ឋិតំ ។

វិតក្កត្តិកហេតុទុកំ

(៨១៦) សវិតក្កសវិចារំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច សវិតក្កសវិចារោ ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។ អវិតក្កវិចារមត្តំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អវិតក្កវិចារមត្តោ ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ

ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៨ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។

[៨១៣] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៤ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៤ ។

[៨១៤] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[៨១៥] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

ឯបញ្ហាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ យ៉ាងណា
បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ យ៉ាងនោះចុះ ។

ចប់ សង្កិលិដ្ឋត្តិកហេតុទុកៈ ។

វិតក្កត្តិកហេតុទុកៈ

[៨១៦] ហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ ទើបកើតឡើង

ហេតុប្បច្ចយា ។ អវិតក្កអវិចារំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អវិតក្កអវិចារោ ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៨១៧) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ តីណិ អវិគតេ តីណិ ។

(៨១៨) នអធិបតិយា តីណិ នបុរេជាតេ តីណិ នបច្ឆាជាតេ តីណិ នអាសេវនេ តីណិ នវិបាកេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ តីណិ ។

សហជាតវារោបិ សម្បយុត្តវារោបិ ឯវំ វិត្ថារេតព្វា ។

(៨១៩) សវិតក្កសវិចារោ ហេតុ ធម្មោ សវិតក្កសវិចារស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អវិតក្កវិចារមត្តោ ហេតុ ធម្មោ អវិតក្កវិចារមត្តស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អវិតក្កអវិចារោ ហេតុ ធម្មោ អវិតក្កអវិចារស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៨២០) សវិតក្កសវិចារោ ហេតុ ធម្មោ សវិតក្កសវិចារស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សវិតក្កសវិចារោ ហេតុ ធម្មោ

ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ អា-ស្រ័យ នូវហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៨១៧) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៨១៨) ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

សហជាតវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ យ៉ាងនេះចុះ ។

(៨១៩) ហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

(៨២០) ហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ

អវិតក្កអវិចារស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ ។ អវិតក្កវិចារមត្តោ ហេតុ ធម្មោ សវិតក្កសវិចារស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ អវិតក្កវិចារមត្តោ ហេតុ ធម្មោ អវិតក្កអវិចារស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ ។ អវិតក្កអវិចារោ ហេតុ ធម្មោ អវិតក្កអវិចារស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ អវិតក្កអវិចារោ ហេតុ ធម្មោ សវិតក្កសវិចារស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៨២១) សវិតក្កសវិចារោ ហេតុ ធម្មោ សវិតក្កសវិចារស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិបច្ចយេន បច្ចយោ ។ អវិតក្កវិចារមត្តោ ហេតុ ធម្មោ អវិតក្កវិចារមត្តស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិបច្ចយេន បច្ចយោ អវិតក្កវិចារមត្តោ ហេតុ ធម្មោ សវិតក្កសវិចារស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិបច្ចយេន បច្ចយោ ។ អវិតក្កអវិចារោ ហេតុ ធម្មោ អវិតក្កអវិចារស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិបច្ចយេន បច្ចយោ អវិតក្កអវិចារោ ហេតុ ធម្មោ សវិតក្កសវិចារស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិបច្ចយេន បច្ចយោ ។

ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៤២១) ហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈ មានត្រឹមតែវិចារៈ ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

វិតក្កត្តិកហេតុទុកំ

(៨២២) សវិតក្កសវិចារោ ហេតុ ធម្មោ សវិតក្កសវិចារស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ អវិតក្កវិចារមត្តោ ហេតុ ធម្មោ អវិតក្កវិចារមត្តស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ អវិតក្កអវិចារោ ហេតុ ធម្មោ អវិតក្កអវិចារស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

(៨២៣) សវិតក្កសវិចារោ ហេតុ ធម្មោ សវិតក្កសវិចារស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ នវ ។

(៨២៤) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ ន អធិបតិយា បញ្ច អនន្តរេ នវ សមនន្តរេ នវ សហជាតេ តីណិ អញ្ញមញ្ញេ តីណិ និស្សយេ តីណិ ឧបនិស្សយេ នវ អាសេវនេ បញ្ច វិបាកេ តីណិ អវិគតេ តីណិ ។

(៨២៥) នហេតុយា នវ នអារម្មណេ នវ ។

(៨២៦) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ តីណិ ។

វិតក្កត្តិកហេតុទុកៈ

(៨២២) ហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ មាន៣ៈ ៣ ។ ហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ មាន៣ៈ ៣ ។ ហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ មាន៣ៈ ៣ ។

(៨២៣) ហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មាន៣ៈ ៩ ។

(៨២៤) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មាន៣ៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៣ៈ ៦ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មាន៣ៈ ៥ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មាន៣ៈ ៩ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មាន៣ៈ ៩ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មាន៣ៈ ៣ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មាន៣ៈ ៣ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មាន៣ៈ ៣ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មាន៣ៈ ៩ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មាន៣ៈ ៥ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មាន៣ៈ ៣ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មាន៣ៈ ៣ ។

(៨២៥) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មាន៣ៈ ៩ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៣ៈ ៩ ។

(៨២៦) ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៣ៈ ៣ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៨២៧) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ធ ។

យថា កុសលត្តិកេ បញ្ហាវារស្ស ឯវំ វិត្ថារេតព្វំ ។

(៨២៨) សវិតក្កសវិចារំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច សវិតក្កសវិចារោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ សវិតក្កសវិចារំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អវិតក្កវិចារមត្តោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ទ្វេ សវិតក្កសវិចារំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អវិតក្កអវិចារោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ សវិតក្កសវិចារំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច សវិតក្កសវិចារោ នហេតុ ច អវិតក្កអវិចារោ នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ចត្តារិ សវិតក្កសវិចារំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អវិតក្កវិចារមត្តោ នហេតុ ច អវិតក្កអវិចារោ នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច សវិតក្កសវិចារំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច សវិតក្កសវិចារោ នហេតុ ច អវិតក្កវិចារមត្តោ នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ

(៨២៧) កុសលាមូលប្បច្ច័យ មាន៦វារៈ ៦ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

ឯបញ្ញាវារៈ កុសលត្តិកៈ យ៉ាងណា (វិតក្កត្តិកហេតុទុកៈ)

បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ យ៉ាងនោះចុះ ។

(៨២៨) នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈ-មានត្រឹមតែវិចារៈ អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈក្តី នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈ មិនមានវិចារៈក្តី អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុ-ប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈក្តី នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈក្តី អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុ-ប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយ វិចារៈក្តី នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈក្តី អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ទើបកើតឡើង

ហេតុប្បច្ចយា ឆ សវិតក្កសវិចារំ នហេតុំ ធម្មំ
បដិច្ច សវិតក្កសវិចារោ នហេតុ ច អវិតក្ក-
វិចារមត្តោ នហេតុ ច អវិតក្កអវិចារោ នហេតុ ច
ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា សត្ត ។ អវិតក្កវិ-
ចារមត្តំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អវិតក្កវិចារមត្តោ ន-
ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ អវិតក្ក-
វិចារមត្តំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច សវិតក្កសវិចារោ
នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ទ្វេ អវិ-
តក្កវិចារមត្តំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អវិតក្កអវិចារោ
នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ អវិ-
តក្កវិចារមត្តំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច សវិតក្កសវិចា-
រោ នហេតុ ច អវិតក្កអវិចារោ នហេតុ ច ធម្មា
ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ចត្តារិ អវិតក្កវិចារមត្តំ ន-
ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អវិតក្កវិចារមត្តោ នហេតុ ច
អវិតក្កអវិចារោ នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេ-
តុប្បច្ចយា បញ្ច ។ អវិតក្កអវិចារំ នហេតុំ ធម្មំ
បដិច្ច អវិតក្កអវិចារោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ អវិតក្កអវិចារំ នហេតុំ ធម្មំ

ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៦ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈក្តី នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈ មានត្រឹមតែវិចារៈក្តី នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈក្តី អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៧ ។ នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ២ នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈ មិនមានវិចារៈ អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈក្តី នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈក្តី អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈក្តី នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈក្តី អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ។ នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈ មិនមានវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ

បដិច្ច សវិតក្កសវិចារោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ទ្វេ អវិតក្កអវិចារំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អវិតក្កវិចារមត្តោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ អវិតក្កអវិចារំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច សវិតក្កសវិចារោ នហេតុ ច អវិតក្កអវិចារោ នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ចត្តារិ អវិតក្កអវិចារំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អវិតក្កវិចារមត្តោ នហេតុ ច អវិតក្កអវិចារោ នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច អវិតក្កអវិចារំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច សវិតក្កសវិចារោ នហេតុ ច អវិតក្កវិចារមត្តោ នហេតុ ច អវិតក្កអវិចារោ នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ឆ អវិតក្កអវិចារំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច សវិតក្កសវិចារោ នហេតុ ច អវិតក្កវិចារមត្តោ នហេតុ ច អវិតក្កអវិចារោ នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា សត្ត ។ សវិតក្កសវិចារំ នហេតុញ្ច អវិតក្កអវិចារំ នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច សវិតក្កសវិចារោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ

អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈក្តី នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈក្តី អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈក្តី នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈក្តី អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈក្តី នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈក្តី អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈក្តី នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈក្តី នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈក្តី អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈផង នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១

សវិតក្កសវិចារំ នហេតុញ្ច អវិតក្កអវិចារំ នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច អវិតក្កវិចារមត្តោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ទ្វេ សវិតក្កសវិចារំ នហេតុញ្ច អវិតក្កអវិចារំ នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច អវិតក្កអវិចារោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ សវិតក្កសវិចារំ នហេតុញ្ច អវិតក្កអវិចារំ នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច សវិតក្កសវិចារោ នហេតុ ច អវិតក្កអវិចារោ នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ចត្តារិ សវិតក្កសវិចារំ នហេតុញ្ច អវិតក្កអវិចារំ នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច អវិតក្កវិចារមត្តោ នហេតុ ច អវិតក្កអវិចារោ នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច សវិតក្កសវិចារំ នហេតុញ្ច អវិតក្កអវិចារំ នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច សវិតក្កសវិចារោ នហេតុ ច អវិតក្កវិចារមត្តោ នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា

វិតក្កត្តិកហេតុទុកៈ

នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈផង នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈផង នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈក្តី នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈក្តី អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈផង នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈក្តី នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈក្តី អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈផង នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈក្តី នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈក្តី អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈផង នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ

ច សវិតក្កសវិចារំ នហេតុញ្ច អវិតក្កអវិចារំ នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច សវិតក្កសវិចារោ នហេតុ ច អវិតក្កវិចារមត្តោ នហេតុ ច អវិតក្កអវិចារោ នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា សត្ត ។ អវិតក្កវិចារមត្តំ នហេតុញ្ច អវិតក្កអវិចារំ នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច សវិតក្កសវិចារោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ អវិតក្កវិចារមត្តំ នហេតុញ្ច អវិតក្កអវិចារំ នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច អវិតក្កវិចារមត្តោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ទ្វេ អវិតក្កវិចារមត្តំ នហេតុញ្ច អវិតក្កអវិចារំ នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច អវិតក្កអវិចារោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ អវិតក្កវិចារមត្តំ នហេតុញ្ច អវិតក្កអវិចារំ នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច សវិតក្កសវិចារោ នហេតុ ច អវិតក្កអវិចារោ នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ចត្តារិ អវិតក្កវិចារមត្តំ នហេតុញ្ច អវិតក្កអវិចារំ នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច អវិតក្កវិចារមត្តោ នហេតុ ច អវិតក្កអវិចារោ នហេតុ ច ធម្មា

មានវារៈ ៦ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈក្តី នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈក្តី នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈក្តី អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈផង នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈផង នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈផង នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈផង នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈក្តី នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈក្តី អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈផង នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈក្តី នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈក្តី អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈផង នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈផង

ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា បញ្ច ។ សវិតក្កសវិចារំ នហេតុញ្ច អវិតក្កវិចារមត្តំ នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច សវិតក្កសវិចារោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ សវិតក្កសវិចារំ នហេតុញ្ច អវិតក្កវិចារមត្តំ នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច អវិតក្កអវិចារោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ទ្វេ សវិតក្កសវិចារំ នហេតុញ្ច អវិតក្កវិចារមត្តំ នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច សវិតក្កសវិចារោ នហេតុ ច អវិតក្កអវិចារោ នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ សវិតក្កសវិចារំ នហេតុញ្ច អវិតក្កវិចារមត្តំ នហេតុញ្ច អវិតក្កអវិចារំ នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច សវិតក្កសវិចារោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ សវិតក្កសវិចារំ នហេតុញ្ច អវិតក្កវិចារមត្តំ នហេតុញ្ច អវិតក្កអវិចារំ នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច អវិតក្កអវិចារោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ

ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។ នហេតុធម៌ ប្រកប ដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកប ដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈផង នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈ មានត្រឹមតែវិចារៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈផង នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈ មានត្រឹមតែវិចារៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈក្តី នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈក្តី អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយ វិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈផង នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹម តែវិចារៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ នហេ-តុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ អាស្រ័យ នូវនហេតុ-ធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈផង នូវនហេតុធម៌ មិនមាន វិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈផង នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ នហេតុធម៌ មិន មានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈ និងប្រកបដោយវិចារៈផង នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ ផង នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈផង ទើបកើតឡើង

ហេតុប្បច្ចយេ ទ្វេ សវិតក្កសវិចារំ នហេតុញ្ច អវិតក្កវិចារមត្តំ នហេតុញ្ច អវិតក្កអវិចារំ នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច សវិតក្កសវិចារោ នហេតុ ច អវិតក្កអវិចារោ នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(៨២៩) សវិតក្កសវិចារំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច សវិតក្កសវិចារោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា សវិតក្កសវិចារំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អវិតក្កវិចារមត្តោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា តីណិ ។ អវិតក្កវិចារមត្តំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អវិតក្កវិចារមត្តោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា ចត្តារិ ។ អវិតក្កអវិចារំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អវិតក្កអវិចារោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា បញ្ច ។ សវិតក្កសវិចារំ នហេតុញ្ច អវិតក្កអវិចារំ នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច អវិតក្កអវិចារោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា តីណិ ។ អវិតក្កវិចារមត្តំ នហេតុញ្ច អវិតក្កអវិចារំ នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច សវិតក្កសវិចារោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា ចត្តារិ ។

ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៍វារៈ ២ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រ-កបដោយវិចារៈក្តី នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈក្តី អាស្រ័យនូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈផង នូវនហេតុ-ធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈផង នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន៍វារៈ ៣ ។

(៨២៩) នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៍វារៈ ៣ ។ នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៍វារៈ ៤ ។ នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៍វារៈ ៥ ។ នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈផង នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៍វារៈ ៣ ។ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ អាស្រ័យ នូវន-ហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈផង នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈផង ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៍វារៈ ៤ ។

វិតក្កត្តិកហេតុទុកំ

សវិតក្កសវិចារំ នហេតុញ្ច អវិតក្កវិចារមត្តំ នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច សវិតក្កសវិចារោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា ឯកំ ។ សវិតក្កសវិចារំ នហេតុញ្ច អវិតក្កវិចារមត្តំ នហេតុញ្ច អវិតក្កអវិចារំ នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច សវិតក្កសវិចារោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា ឯកំ ។

(៨៣០) ហេតុយា សត្តតឹស អារម្មណេ ឯកវីស អធិបតិយា តេវីស អនន្តរេ ឯកវីស សហជាតេ សត្តតឹស អញ្ញមញ្ញេ អដ្ឋវីស និស្សយេ សត្តតឹស ឧបនិស្សយេ ឯកវីស បុរេជាតេ ឯកាទស អាសេវនេ ឯកាទស កម្មេ សត្តតឹស វិបាកេ អាហារេ ឥន្ទ្រិយេ ឈានេ មគ្គេ សត្តតឹស សម្បយុត្តេ ឯកវីស វិប្បយុត្តេ សត្តតឹស អវិគតេ សត្តតឹស ។

(៨៣១) នហេតុយា តេត្តឹស នអារម្មណេ សត្ត ។

វិតក្កត្តិកហេតុទុក:

នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក:និងប្រកបដោយវិចារ: អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក:និងប្រកបដោយវិចារ:ផង នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្ក:មានត្រឹមតែវិចារ:ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារ: ១ ។ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក:និងប្រកបដោយវិចារ: អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក:និងប្រកបដោយវិចារ:ផង នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្ក:មានត្រឹមតែវិចារ:ផង នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្ក:មិនមានវិចារ:ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារ:១ ។

[៨៣០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារ: ៣៧ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារ: ២១ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារ: ២៣ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារ: ២១ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារ: ៣៧ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារ: ២៨ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារ: ៣៧ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារ: ២១ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារ: ១១ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារ: ១១ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារ: ៣៧ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ អាហារប្បច្ច័យ ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ និងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារ: ៣៧ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារ: ២១ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារ: ៣៧ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារ: ៣៧ ។

[៨៣១] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារ: ៣៣ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារ: ៧ ។

(៨៣២) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ សត្ត ។

(៨៣៣) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ចុទ្ទស ។

សហជាតវារេបិ សម្បយុត្តវារេបិ វិត្ថារេតព្វា ។

(៨៣៤) សវិតក្កសវិចារោ នហេតុ ធម្មោ សវិតក្កសវិចារស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សវិតក្កសវិចារោ នហេតុ ធម្មោ អវិតក្កវិចារមត្តស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សវិតក្កសវិចារោ នហេតុ ធម្មោ អវិតក្កអវិចារស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ចត្តារិ ។ អវិតក្កវិចារមត្តោ នហេតុ ធម្មោ អវិតក្កវិចារមត្តស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អវិតក្កវិចារមត្តោ នហេតុ ធម្មោ សវិតក្កសវិចារស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អវិតក្កវិចារមត្តោ នហេតុ ធម្មោ អវិតក្កអវិចារស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ចត្តារិ ។ អវិតក្កអវិចារោ នហេតុ ធម្មោ អវិតក្កអវិចារស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អវិតក្កអវិចារោ នហេតុ ធម្មោ សវិតក្កសវិចារស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ

(៨៣២) ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៨៣៣) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៤ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

សហជាតវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

(៨៣៤) នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។ នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។ នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ

អវិតក្កអវិចារោ នហេតុ ធម្មោ អវិតក្កវិចារមត្តស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ បញ្ច ។ អវិតក្កវិចារមត្តោ នហេតុ ច អវិតក្កអវិចារោ នហេតុ ច ធម្មា សវិតក្កសវិចារស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អវិតក្កវិចារមត្តោ នហេតុ ច អវិតក្កអវិចារោ នហេតុ ច ធម្មា អវិតក្កវិចារមត្តស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អវិតក្កវិចារមត្តោ នហេតុ ច អវិតក្កអវិចារោ នហេតុ ច ធម្មា អវិតក្កអវិចារស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ចត្តារិ ។ សវិតក្កសវិចារោ នហេតុ ច អវិតក្កវិចារមត្តោ នហេតុ ច ធម្មា សវិតក្កសវិចារស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សវិតក្កសវិចារោ នហេតុ ច អវិតក្កវិចារមត្តោ នហេតុ ច ធម្មា អវិតក្កវិចារមត្តស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សវិតក្កសវិចារោ នហេតុ ច អវិតក្កវិចារមត្តោ នហេតុ ច ធម្មា អវិតក្កអវិចារស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ចត្តារិ ។

វិតក្កត្តិកហេតុទុកៈ

នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈក្តី នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈក្តី នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈក្តី នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈក្តី នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈក្តី នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈក្តី នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។

(៨៣៥) សវិតក្កសវិចារោ នហេតុ ធម្មោ សវិតក្កសវិចារស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សត្ត ។ អវិតក្កវិចារមត្តោ នហេតុ ធម្មោ អវិតក្កវិចារមត្តស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ បញ្ច ។ អវិតក្កអវិចារោ នហេតុ ធម្មោ អវិតក្កអវិចារស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ បញ្ច ។

(៨៣៦) សវិតក្កសវិចារោ នហេតុ ធម្មោ សវិតក្កសវិចារស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ សមនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៨៣៧) សវិតក្កសវិចារោ នហេតុ ធម្មោ សវិតក្កសវិចារស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៨៣៨) អារម្មណេ ឯកាវីស អធិបតិយា តេវីស អនន្តរេ បញ្ចវីស សមនន្តរេ បញ្ចវីស សហជាតេ តឹស អញ្ញមញ្ញេ អដ្ឋវីស និស្សយេ តឹស ឧបនិស្សយេ បញ្ចវីស បុរេជាតេ បញ្ច

[៨៣៥] នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ៧ ។ នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិចារៈ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ។ នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិចារៈ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

[៨៣៦] នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសមនន្តរប្បច្ច័យ ។

[៨៣៧] នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[៨៣៨] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២១ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ២៣ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ២៥ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ២៥ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣០ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ២៨ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣០ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ២៥ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥

បច្ឆាជាតេ បញ្ច អាសេវនេ ឯកវីស កម្មេ ឯកាទស វិបាកេ ឯកវីស អាហារេ ឯកាទស អវិគតេ តឹស ។

(៨៣៩) នហេតុយា បញ្ចត្តឹស នអារម្មណេ បញ្ចត្តឹស នអធិបតិយា បញ្ចត្តឹស ។

(៨៤០) អារម្មណប្បច្ចយា ហេតុយា ឯកវីស ។

(៨៤១) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ឯកវីស ។

យថា កុសលត្តិកេ បញ្ហាវារម្បិ ឯវំ វិត្ថារេតព្វំ ។

វិតក្កត្តិកហេតុទុកំ និដ្ឋិតំ ។

បីតិត្តិកហេតុទុកំ

(៨៤២) បីតិសហគតំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច បីតិសហគតោ ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ សុខសហគតំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច សុខសហគតោ ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ ឧបេក្ខាសហគតំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ឧបេក្ខាសហគតោ ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ឯកំ ។ បីតិសហគតំ ហេតុញ្ច សុខសហគតំ ហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច បីតិសហគតោ ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

បីតិត្តិកហេតុទុកៈ

កុសលបច្ចាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ កុសលអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ២១ កុសលកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ កុសលវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ២១ កុសលអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ កុសលអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣០ ។

[៨៣៩] កុសលនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣៥ កុសលនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៣៥ កុសលនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣៥ ។

[៨៤០] កុសលហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២១ ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[៨៤១] កុសលអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២១ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ។

ឯបញ្ហាវារៈ កុសលកុសលត្តិកៈ យ៉ាងណា (វិតក្កត្តិកហេតុទុកៈ)

បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ យ៉ាងនោះផងចុះ ។

ចប់ វិតក្កត្តិកហេតុទុកៈ ។

បីតិត្តិកហេតុទុកៈ

[៨៤២] ហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិ អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។ ហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខ អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។ ហេតុធម៌ ប្រកបដោយឧបេក្ខា អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ ប្រកបដោយឧបេក្ខា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ។ ហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិ អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិផង នូវហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៨៤៣) ហេតុយា ទស អារម្មណេ ទស អវិគតេ ទស ។

(៨៤៤) នអធិបតិយា ទស នបុរេជាតេ ទស នបច្ឆាជាតេ ទស នអាសេវនេ ទស នវិបាកេ ទស នវិប្បយុត្តេ ទស ។

សហជាតវារោបិ សម្បយុត្តវារោបិ វិត្ថារេតព្វា ។

(៨៤៥) បីតិសហគតោ ហេតុ ធម្មោ បីតិសហគតស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ហេតុបច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ សុខសហគតោ ហេតុ ធម្មោ សុខសហគតស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ហេតុបច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ ឧបេក្ខាសហគតោ ហេតុ ធម្មោ ឧបេក្ខាសហគតស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ហេតុបច្ចយេន បច្ចយោ ឯកំ ។ បីតិសហគតោ ហេតុ ច សុខសហគតោ ហេតុ ច ធម្មា បីតិសហគតស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ហេតុបច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

(៨៤៦) បីតិសហគតោ ហេតុ ធម្មោ បីតិសហគតស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ បីតិសហគតោ ហេតុ ធម្មោ សុខសហគតស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ

[៨៤៣] កុសលហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១០ កុសលអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១០ កុសលអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១០ ។

[៨៤៤] កុសលនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១០ កុសលនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១០ កុសលនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១០ កុសលនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១០ កុសលនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១០ កុសលនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១០ ។

សហជាតវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

[៨៤៥] ហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ដោយហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខ ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខ ដោយហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ហេតុធម៌ ប្រកបដោយឧបេក្ខា ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ប្រកបដោយឧបេក្ខា ដោយហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ ហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិផង ហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខផង ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ដោយហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៨៤៦] ហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ

បីតិត្តិកហេតុទុកំ

បីតិសហគតោ ហេតុ ធម្មោ ឧបេក្ខាសហគតស្ស
ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ
បីតិសហគតោ ហេតុ ធម្មោ បីតិសហគតស្ស
ហេតុស្ស ច សុខសហគតស្ស ហេតុស្ស ច
ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ចត្តារិ ។
សុខសហគតោ ហេតុ ធម្មោ សុខសហគតស្ស
ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ
សុខសហគតោ ហេតុ ធម្មោ បីតិសហគតស្ស
ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ
សុខសហគតោ ហេតុ ធម្មោ ឧបេក្ខាសហគតស្ស
ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ
ចត្តារិ ។ ឧបេក្ខាសហគតោ ហេតុ ធម្មោ ឧបេ-
ក្ខាសហគតស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ច-
យេន បច្ចយោ ឧបេក្ខាសហគតោ ហេតុ ធម្មោ
បីតិសហគតស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ច-
យេន បច្ចយោ ឧបេក្ខាសហគតោ ហេតុ ធម្មោ
សុខសហគតស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្ម-
ណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ចត្តារិ ។ បីតិសហ-
គតោ ហេតុ ច សុខសហគតោ ហេតុ ច ធម្មា

បីតិត្តិកហេតុទុកៈ

ហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ប្រកបដោយឧបេក្ខា ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិផង នៃហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខផង ដោយអារម្មណ-ប្បច្ច័យ មានការៈ៤ ។ ហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខ ជាបច្ច័យ នៃហេតុ-ធម៌ ប្រកបដោយសុខ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខ ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខ ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ប្រកបដោយឧបេក្ខា ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានការៈ៤ ។ ហេតុធម៌ ប្រកបដោយឧបេក្ខា ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ប្រកបដោយឧបេក្ខា ដោយអារម្មណ-ប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ប្រកបដោយឧបេក្ខា ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ប្រកបដោយឧបេក្ខា ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានការៈ៤ ។ ហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិក្តី ហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខក្តី

បីតិសហគតស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្ប-
ច្ចយេន បច្ចយោ ចត្តារិ ។

(៨៤៧) បីតិសហគតោ ហេតុ ធម្មោ បីតិ-
សហគតស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន
បច្ចយោ ។

(៨៤៨) ហេតុយា ទស អារម្មណេ សោឡស
អធិបតិយា សោឡស អនន្តរេ សោឡស សម-
នន្តរេ សោឡស សហជាតេ ទស អញ្ញមញ្ញេ ទស
និស្សយេ ទស ឧបនិស្សយេ សោឡស វិបាកេ
ទស អវិគតេ ទស ។

(៨៤៩) នហេតុយា សោឡស នអារម្មណេ
សោឡស ។

(៨៥០) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ ទស ។

(៨៥១) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ សោឡស ។

យថា កុសលត្តិកេ បញ្ហាវារម្បិ ឯវំ វិត្ថារេតព្វំ ។

(៨៥២) បីតិសហគតំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច បីតិ-
សហគតោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា

ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មាន វារៈ៤ ។

[៨៤៧] ហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

[៨៤៨] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១០ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១៦ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ១៦ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មាន វារៈ១៦ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ១៦ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ១០ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ១០ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១០ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ១៦ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ១០ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១០ ។

[៨៤៩] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១៦ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១៦ ។

[៨៥០] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១០ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៨៥១] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១៦ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

បញ្ហាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ យ៉ាងណា (បីតិត្តិកហេតុទុកៈ)
បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ យ៉ាងនោះចុះ ។

[៨៥២] នហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិ អាស្រ័យ នូវ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ

បីតិត្តិកហេតុទុកំ

បីតិសហគតំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច សុខសហគតោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា បីតិសហគតំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច បីតិសហគតោ នហេតុ ច សុខសហគតោ នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ សុខសហគតំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច សុខសហគតោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សុខសហគតំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច បីតិសហគតោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សុខសហគតំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច បីតិសហគតោ នហេតុ ច សុខសហគតោ នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ ឧបេក្ខាសហគតំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ឧបេក្ខាសហគតោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ បីតិសហគតំ នហេតុញ្ច សុខសហគតំ នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច បីតិសហគតោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា បីតិសហគតំ នហេតុញ្ច សុខសហគតំ នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច សុខសហគតោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា បីតិសហគតំ នហេតុញ្ច សុខសហគតំ នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច បីតិសហគតោ នហេតុ ច សុខសហគតោ នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។

បីតិត្តិកហេតុទុកៈ

នហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខ អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិក្តី នហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខក្តី អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខ អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិ អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិក្តី នហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខក្តី អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយឧបេក្ខា អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយឧបេក្ខា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិ អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិផង នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខ អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិផង នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិក្តី នហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខក្តី អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិផង នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៨៥៣) បីតិសហគតំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច បីតិ-សហគតោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ច-យា តីណិ ។ សុខសហគតំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច សុខសហគតោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណ-ប្បច្ចយា តីណិ ។ ឧបេក្ខាសហគតំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ឧបេក្ខាសហគតោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា ។ បីតិសហគតំ នហេតុញ្ច សុខ-សហគតំ នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច បីតិសហគតោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា តីណិ ។

(៨៥៤) ហេតុយា នវ អារម្មណេ នវ អធិ-បតិយា នវ អនន្តរេ នវ អវិគតេ នវ ។

(៨៥៥) នហេតុយា នវ នអធិបតិយា នវ ។

សហជាតវារេបិ សម្បយុត្តវារេបិ វិត្ថារេតព្វា ។

(៨៥៦) បីតិសហគតោ នហេតុ ធម្មោ បីតិសហ-គតស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ច-យោ បីតិសហគតោ នហេតុ ធម្មោ សុខសហគតស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ

[៨៩៣] នហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិ អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៣ៈ៣ ។ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខ អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៣ៈ ៣ ។ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយឧបេក្ខា អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយឧបេក្ខា ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិ អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិផង នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខផង ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៣ៈ ៣ ។

[៨៩៤] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មាន៣ៈ ១០ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៣ៈ ១០ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មាន៣ៈ ១០ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មាន៣ៈ ១០ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មាន៣ៈ ១០ ។

[៨៩៥] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មាន៣ៈ១០ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មាន៣ៈ ១០ ។

សហជាតវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

[៨៩៦] នហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ

បីតិសហគតោ នហេតុ ធម្មោ ឧបេក្ខាសហគតស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ បីតិសហគតោ នហេតុ ធម្មោ បីតិសហគតស្ស នហេតុស្ស ច សុខសហគតស្ស នហេតុស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ សុខសហគតោ នហេតុ ធម្មោ សុខសហគតស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សុខសហគតោ នហេតុ ធម្មោ បីតិសហគតស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សុខសហគតោ នហេតុ ធម្មោ ឧបេក្ខាសហគតស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សុខសហគតោ នហេតុ ធម្មោ បីតិសហគតស្ស នហេតុស្ស ច សុខសហគតស្ស នហេតុស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ឧបេក្ខាសហគតោ នហេតុ ធម្មោ ឧបេក្ខាសហគតស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបេក្ខាសហគតោ នហេតុ ធម្មោ បីតិសហគតស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបេក្ខាសហគតោ នហេតុ ធម្មោ

បីតិត្តិកហេតុទុកៈ

នហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយឧបេក្ខា ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិផង នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខ ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខ ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខ ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយឧបេក្ខា ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខ ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិផង នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយឧបេក្ខា ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយឧបេក្ខា ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយឧបេក្ខា ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយឧបេក្ខា

សុខសហគតស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្ប-ច្ចយេន បច្ចយោ ឧបេក្ខាសហគតោ នហេតុ ធម្មោ បីតិសហគតស្ស នហេតុស្ស ច សុខសហគតស្ស នហេតុស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បីតិសហគតោ នហេតុ ច សុខសហគតោ នហេតុ ច ធម្មា បីតិសហគតស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អា-រម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ចត្តារិ ។

(៨៥៧) បីតិសហគតោ នហេតុ ធម្មោ បីតិស-ហគតស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ចត្តារិ ។ សុខសហគតោ នហេតុ ធម្មោ សុខសហគតស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្ប-ច្ចយេន បច្ចយោ ចត្តារិ ។ ឧបេក្ខាសហគតោ នហេតុ ធម្មោ ឧបេក្ខាសហគតស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ចត្តារិ ។ បីតិ-សហគតោ នហេតុ ច សុខសហគតោ នហេតុ ច ធម្មា បីតិសហគតស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ចត្តារិ ។

(៨៥៨) បីតិសហគតោ នហេតុ ធម្មោ បីតិ-សហគតស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បេ ។

ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយឧបេក្ខា ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិផង នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិក្តី នហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខក្តី ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។

[៨៥៧] នហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខ ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយឧបេក្ខា ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយឧបេក្ខា ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិក្តី នហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខក្តី ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។

[៨៥៨] នហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។ល។

(៨៥៩) . . . ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ចត្តារិ ។ សុខសហគតោ នហេតុ ធម្មោ សុខសហគតស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ចត្តារិ ។ ឧបេក្ខាសហគតោ នហេតុ ធម្មោ ឧបេក្ខាសហគតស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ចត្តារិ ។ បីតិសហគតោ នហេតុ ច សុខសហគតោ នហេតុ ច ធម្មា បីតិសហគតស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ចត្តារិ ។

(៨៦០) អារម្មណេ សោឡស អធិបតិយា សោឡស អនន្តរេ សោឡស សមនន្តរេ សោឡស សហជាតេ ទស អញ្ញមញ្ញេ ទស និស្សយេ ទស ឧបនិស្សយេ សោឡស អាសេវនេ ទស អាហារេ ទស អវិគតេ ទស ។

(៨៦១) នហេតុយា សោឡស នអារម្មណេ សោឡស នអធិបតិយា សោឡស ។

(៨៦២) អារម្មណបច្ចយា នហេតុយា សោឡស ។

(៨៦៣) នហេតុបច្ចយា អារម្មណេ សោឡស ។

[៨៥៩] ... ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មាន៖: ៤ ។ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខ ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មាន៖: ៤ ។ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយឧបេក្ខា ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយឧបេក្ខា ដោយឧបនិស្ស-យប្បច្ច័យ មាន៖: ៤ ។ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិក្តី នហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខក្តី ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មាន៖: ៤ ។

[៨៦០] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៖: ១៦ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មាន៖: ១៦ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មាន៖: ១៦ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មាន៖:១៦ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មាន៖: ១០ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មាន៖: ១០ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មាន៖: ១០ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មាន៖. ១៦ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មាន៖: ១០ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មាន៖: ១០ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មាន៖: ១០ ។

[៨៦១] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មាន៖:១៦ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៖: ១៦ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មាន៖:១៦ ។

[៨៦២] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មាន៖:១៦ ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[៨៦៣] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៖:១៦ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ។

យថា កុសលត្តិកេ បញ្ហាវារំ ឯវំ វិត្ថារេតព្វំ ។

បីតិត្តិកហេតុទុកំ និដ្ឋិតំ ។

ទស្សនត្តិកហេតុទុកំ

(៨៦៤) ទស្សនេន បហាតព្វំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វោ ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ ភាវនាយ បហាតព្វំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ភាវនាយ បហាតព្វោ ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ នេវទស្សនេន នភាវនាយ បហាតព្វំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នេវទស្សនេន នភាវនាយ បហាតព្វោ ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៨៦៥) ហេតុយា តីណិ សព្វត្ថ តីណិ វិបាកេ ឯកំ អវិគតេ តីណិ ។

(៨៦៦) នអធិបតិយា តីណិ នបុរេជាតេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ តីណិ ។

សហជាតវារោបិ សម្បយុត្តវារោបិ វិត្ថារេតព្វា ។

(៨៦៧) ទស្សនេន បហាតព្វោ ហេតុ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

បញ្ហាវារៈ កុសលត្តិកៈ យ៉ាងណា (បីតិត្តិកហេតុទុកៈ)
បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្ដារ យ៉ាងនោះចុះ ។

ចប់ បីតិត្តិកហេតុទុកៈ ។

ទស្សនត្តិកហេតុទុកៈ

[៨៦៤] ហេតុធម៌ ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ដែលត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ ដែលត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៨៦៥] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបច្ច័យទាំងពួង សុទ្ធតែមានវារៈ៣ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៨៦៦] ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

សហជាតវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្ដារចុះ ។

[៨៦៧] ហេតុធម៌ ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ទស្សនត្តិកហេតុទុកំ

(៨៦៨) ទស្សនេន បហាតព្វោ ហេតុ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៨៦៩) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ អដ្ឋ អធិបតិយា ឆ អនន្តរេ បញ្ច សមនន្តរេ បញ្ច សហជាតេ តីណិ អញ្ញមញ្ញេ តីណិ និស្សយេ តីណិ ឧបនិស្សយេ អដ្ឋ អាសេវនេ តីណិ វិបាកេ ឯកំ ឥន្ទ្រិយេ ឯកំ មគ្គេ ឯកំ អវិគតេ តីណិ ។

(៨៧០) នហេតុយា អដ្ឋ នអារម្មណេ អដ្ឋ ។

(៨៧១) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ តីណិ ។

(៨៧២) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ អដ្ឋ ។

យថា កុសលត្តិកេ បញ្ហាវារស្ស ឯវំ វិត្ថារេតព្វំ ។

(៨៧៣) ទស្សនេន បហាតព្វំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នេវទស្សនេន នភាវនាយ បហាតព្វោ នហេតុ ធម្មោ

ទស្សនត្តិកហេតុទុកៈ

[៨៦៨] ហេតុធម៌ ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ដោយអារម្មណបច្ច័យ ។

[៨៦៩] ក្នុងហេតុបច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណបច្ច័យ មានវារៈ ៨ ក្នុងអធិបតិបច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងអនន្តរបច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងសមនន្តរបច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងសហជាតបច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអញ្ញមញ្ញបច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនិស្សយបច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងឧបនិស្សយបច្ច័យ មានវារៈ ៨ ក្នុងអាសេវនបច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិបាកបច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងឥន្ទ្រិយបច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងមគ្គបច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតបច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៨៧០] ក្នុងនហេតុបច្ច័យ មានវារៈ ៨ ក្នុងនអារម្មណបច្ច័យ មានវារៈ ៨ ។

[៨៧១] ក្នុងនអារម្មណបច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះហេតុបច្ច័យ ។

[៨៧២] ក្នុងអារម្មណបច្ច័យ មានវារៈ ៨ ព្រោះនហេតុបច្ច័យ ។

បញ្ហាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ យ៉ាងណា (ទស្សនត្តិកហេតុទុកៈ) បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ យ៉ាងនោះចុះ ។

[៨៧៣] នហេតុធម៌ ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យនូវនហេតុធម៌ ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុបច្ច័យ នហេតុធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ

ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នទស្សនេនបហាតព្វំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នទស្សនេន បហាតព្វោ នហេតុ ច នេវ-ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វោ នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ ភាវនាយ បហាតព្វំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ភាវនាយ បហាតព្វោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្ប-ជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយបហាតព្វោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ភាវនាយ បហាតព្វោ នហេតុ ច នេវទស្សនេន នភាវនាយ បហាតព្វោ នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ នេវទស្សនេន នភាវ-នាយ បហាតព្វំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នេវទស្សនេន-នភាវនាយ បហាតព្វោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ នទស្សនេនបហាតព្វំ នហេតុញ្ច នេវ-ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វំ នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វោ នហេតុ ធម្មោ

ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ដែលត្រូវលះដោយទស្ស-នៈក្តី នហេតុធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភា-វនាក្តី អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ដែលត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ដែលត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ដែលត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ដែលត្រូវលះដោយភាវនាក្តី នហេតុធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនាក្តី អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ដែលត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈផង នូវន-ហេតុធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនាផង

ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ ភាវនាយ បហាតព្វំ នហេតុញ្ច នេវទស្សនេន នភាវនាយ បហាតព្វំ នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវទស្សនេន នភាវនាយ បហាតព្វោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៨៧៤) ទស្សនេន បហាតព្វំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា ។ ភាវនាយ បហាតព្វំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ភាវនាយ បហាតព្វោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា ។ នេវទស្សនេន នភាវនាយ បហាតព្វំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នេវទស្សនេន នភាវនាយ បហាតព្វោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា ។

(៨៧៥) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ តីណិ អធិបតិយា ទ្វេ អវិគតេ ទ្វេ ។

(៨៧៦) នេវទស្សនេន នភាវនាយ បហាតព្វំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នេវទស្សនេន នភាវនាយ បហាតព្វោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា ។

(៨៧៧) ទស្សនេន បហាតព្វំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នេវទស្សនេន នភាវនាយ បហាតព្វោ នហេតុ ធម្មោ

ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ដែលត្រូវលះដោយភាវនាផង នហេតុធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៨៧៤) នហេតុធម៌ ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ដែលត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ដែលត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៨៧៥) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ។

(៨៧៦) នហេតុធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

(៨៧៧) នហេតុធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ

ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណប្បច្ចយា ។ ភាវនាយ បហាតព្វំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នេវទស្សនេន នភាវនាយ បហាតព្វោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណប្បច្ចយា ។ នេវទស្សនេន នភាវនាយ បហាតព្វំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នេវទស្សនេន នភាវនាយ បហាតព្វោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណប្បច្ចយា ។ ទស្សនេន បហាតព្វំ នហេតុញ្ច នេវទស្សនេន នភាវនាយបហាតព្វំ នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវទស្សនេននភាវនាយ បហាតព្វោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណប្បច្ចយា ។ ភាវនាយ បហាតព្វំ នហេតុញ្ច នេវទស្សនេន នភាវនាយ បហាតព្វំ នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវទស្សនេន នភាវនាយ បហាតព្វោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណប្បច្ចយា ។

(៨៧៨) នហេតុយា ឯកំ នអារម្មណេ បញ្ច នអធិបតិយា នវ នោវិគតេ បញ្ច ។

(៨៧៩) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ បញ្ច ។

(៨៨០) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ឯកំ ។

ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ដែលត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈផង នូវនហេតុធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ដែលត្រូវលះដោយភាវនាផង នូវនហេតុធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៨៧៨) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

(៨៧៩) ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៨៨០) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

សហជាតវារោបិ បច្ចយវារោបិ និស្សយ-
វារោបិ សំសដ្ឋវារោបិ សម្បយុត្តវារោបិ
បដិច្ចវារសទិសា វិត្ថារេតព្វា ។

(៨៨១) ទស្សនេន បហាតព្វោ នហេតុ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទស្សនេន បហាតព្វោ នហេតុ ធម្មោ នទស្សនេន នភាវនាយ បហាតព្វស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ។ ភាវនាយ បហាតព្វោ នហេតុ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ នទស្សនេន នភាវនាយ បហាតព្វោ នហេតុ ធម្មោ នទស្សនេន នភាវនាយ បហាតព្វស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

(៨៨២) អារម្មណេ អដ្ឋ អធិបតិយា ទស អវិគតេ តេរស ។

(៨៨៣) នហេតុយា ចុទ្ទស នអារម្មណេ ចុទ្ទស ។

(៨៨៤) អារម្មណប្បច្ចយា នហេតុយា អដ្ឋ ។

ទស្សនត្តិកហេតុទុកៈ

សហជាតវារៈក្តី បច្ចយវារៈក្តី និស្សយវារៈក្តី សំសដ្ឋវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ ដូចបដិច្ចវារៈដែរ ។

[៨៨១] នហេតុធម៌ ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ។ នហេតុធម៌ ដែលត្រូវលះដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ដែលត្រូវលះដោយភាវនា ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។ នហេតុធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។

[៨៨២] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៨ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ១០ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១៣ ។

[៨៨៣] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១៤ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១៤ ។

[៨៨៤] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៨ ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៨៨៥) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ អដ្ឋ ។

យថា កុសលត្តិកេ បញ្ហាវារម្បិ ឯវំ វិត្ថារេតព្វំ ។

ទស្សនត្តិកហេតុទុកំ និដ្ឋិតំ ។

ទស្សនេនបហាតព្វហេតុកត្តិកហេតុទុកំ

(៨៨៦) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៨៨៧) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ តីណិ អវិគតេ តីណិ ។

(៨៨៨) នអធិបតិយា តីណិ នបុរេជាតេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ តីណិ ។

សហជាតវារោបិ សម្បយុត្តវារោបិ
បដិច្ចវារ សទិសា វិត្ថារេតព្វា ។

[៨៨៥] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៨ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

បញ្ហាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ យ៉ាងណា (ទស្សនត្តិកហេតុទុកៈ)

បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្ដារ យ៉ាងនោះចុះ ។

ចប់ ទស្សនត្តិកហេតុទុកៈ ។

ទស្សនេនបហាតព្វហេតុកត្តិកហេតុទុកៈ

[៨៨៦] ហេតុធម៌ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ មានហេតុដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ មានហេតុដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៨៨៧] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៨៨៨] ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

សហជាតវារៈក្ដី សម្បយុត្តវារៈក្ដី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្ដារ ដូចបដិច្ចវារៈដែរ ។

ទស្សនេនបហាតព្វហេតុកត្តិកហេតុទុកំ

(៨៨៩) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ហេតុ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៨៩០) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ អដ្ឋ អធិបតិយា ឆ អវិគតេ តីណិ ។

(៨៩១) នហេតុយា អដ្ឋ នអារម្មណេ អដ្ឋ ។

(៨៩២) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ តីណិ ។

(៨៩៣) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ អដ្ឋ ។

យថា កុសលត្តិកេ បញ្ហាវារម្បិ ឯវំ វិត្ថារេតព្វំ ។

(៨៩៤) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ នេវទស្សនេន នភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នេវទស្សនេន នភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ(១) ។

---

១ ម. អយំ បាឋោ នត្ថិ ។

(៨៨៩) ហេតុធម៌ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

(៨៩០) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៨ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៨៩១) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៨ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៨ ។

(៨៩២) ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៨៩៣) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៨ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

បញ្ហាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ យ៉ាងណា (ទស្សនេនបហាតព្វ-ហេតុកត្តិហេតុទុកៈ) បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ យ៉ាងនោះចុះ ។

(៨៩៤) នហេតុធម៌ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ នហេតុធម៌ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ នហេតុធម៌ មានហេតុដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ មានហេតុដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៨៩៥) ហេតុយា ឆ អារម្មណេ តីណិ អវិ-
គតេ ឆ ។

(៨៩៦) នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វ-
ហេតុកំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នេវទស្សនេន នភាវ-
នាយ បហាតព្វហេតុកោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ
នហេតុបច្ចយា ។

(៨៩៧) នហេតុយា ឯកំ នអារម្មណេ បញ្ច
នោវិគតេ បញ្ច ។

(៨៩៨) ហេតុបច្ចយា នអារម្មណេ បញ្ច ។

(៨៩៩) នហេតុបច្ចយា អារម្មណេ ឯកំ ។

សហជាតវារោបិ សម្បយុត្តវារោបិ

បដិច្ចវារសទិសា ។

(៩០០) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ នហេតុ
ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស នហេតុស្ស
ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ។ ភាវ-
នាយ បហាតព្វហេតុកោ នហេតុ ធម្មោ ភាវ-
នាយ បហាតព្វហេតុកស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស

[៨៩៥] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ។

[៨៩៦] នហេតុធម៌ មានហេតុដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ មានហេតុដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៨៩៧] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ។

[៨៩៨] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៨៩៩] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

សហជាតវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី (បណ្ឌិត គប្បីដឹង)

ដូចបដិច្ចវារៈដែរ ។

[៩០០] នហេតុធម៌ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ។ នហេតុធម៌ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ដែលត្រូវលះដោយភាវនា

អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ នហេតុ ធម្មោ នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

(៩០១) អារម្មណេ អដ្ឋ អធិបតិយា ទស អវិគតេ តេរស ។

(៩០២) នហេតុយា ចុទ្ទស នអារម្មណេ ចុទ្ទស ។

(៩០៣) អារម្មណប្បច្ចយា នហេតុយា អដ្ឋ ។

(៩០៤) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ អដ្ឋ ។

យថា កុសលត្តិកេ បញ្ហាវារម្បិ ឯវំ វិត្ថារេតព្វំ ។

ទស្សនេនបហាតព្វហេតុកត្តិកហេតុទុកំ និដ្ឋិតំ ។

អាចយគាមិត្តិកហេតុទុកំ

(៩០៥) អាចយគាមី ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អាចយគាមី ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ។ នហេតុធម៌ មានហេតុដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ មានហេតុដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ។

(៩០១) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៨វារៈ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មាន១០វារៈ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មាន១៣វារៈ ។

(៩០២) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មាន១៤វារៈ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មាន១៤វារៈ ។

(៩០៣) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មាន៨វារៈ ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៩០៤) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៨វារៈ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

បញ្ហាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ យ៉ាងណា (ទស្សនេនបហាតព្វហេតុកត្តិកហេតុទុកៈ) បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ យ៉ាងនោះចុះ ។

ចប់ ទស្សនេនបហាតព្វហេតុកត្តិកហេតុទុកៈ ។

អាចយគាមិត្តិកហេតុទុកៈ

(៩០៥) ហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្សំកព្វនឡើង អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្សំកព្វនឡើង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

អបចយគាមី ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អបចយគាមី ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។ នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា ។

(៩០៦) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ តីណិ អធិបតិយា តីណិ សព្វត្ថ តីណិ ។

(៩០៧) នអធិបតិយា តីណិ នអាសេវនេ ទ្វេ នវិបាកេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ តីណិ ។

(៩០៨) ហេតុបច្ចយា នអធិបតិយា តីណិ ។

(៩០៩) នអធិបតិបច្ចយា ហេតុយា តីណិ ។

សហជាតវារេបិ ។ បេ ។ សម្បយុត្តវារេបិ

បដិច្ចវារសទិសា ។

(៩១០) អាចយគាមី ហេតុ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ហេតុបច្ចយេន បច្ចយោ ។

ហេតុធម៌ មិនដល់នូវការសន្សំកព្ចូនឡើង អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ មិនដល់នូវការសន្សំកព្ចូនឡើង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកព្ចូនឡើងនិងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកព្ចូនឡើង អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ មិនដល់នូវការសន្សំកព្ចូនឡើងនិងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកព្ចូនឡើង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩០៦] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបច្ច័យទាំងពួង សុទ្ធតែមានវារៈ៣ ។

[៩០៧] ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៩០៨] ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩០៩] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ ។

សហជាតវារៈក្តី ។ បេ ។ សម្បយុត្តវារៈក្តី (បណ្ឌិត គប្បីដឹង) ដូចបដិច្ចវារៈដែរ ។

[៩១០] ហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្សំកព្ចូនឡើង ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្សំកព្ចូនឡើង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

អបចយគាមី ហេតុ ធម្មោ អបចយគាមិស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ហេតុបច្ចយេន បច្ចយោ ។ នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ហេតុ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ហេតុបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៩១១) អាចយគាមី ហេតុ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ អាចយគាមី ហេតុ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ ។ អបចយគាមី ហេតុ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ ។ អបចយគាមី ហេតុ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ ។ នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ហេតុ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ហេតុ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ ។

ហេតុធម៌ មិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង និងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើងនិងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

(៩១១) ហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង និងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ មិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ មិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើងនិងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើងនិងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង និងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើងនិងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៩១២) អាចយគាមី ហេតុ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អបចយគាមី ហេតុ ធម្មោ អបចយគាមិស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតាធិបតិ អបចយគាមី ហេតុ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ហេតុ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ហេតុ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៩១៣) អាចយគាមី ហេតុ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាចយគាមី ហេតុ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាចយគាមី ហេតុ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អបចយគាមី

(៩១២) ហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្សំគតូនឡើង ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្សំគតូនឡើង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ ហេតុធម៌ មិនដល់នូវការសន្សំគតូនឡើង ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ មិនដល់នូវការសន្សំគតូនឡើង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតាធិបតិ ហេតុធម៌ មិនដល់នូវការសន្សំគតូនឡើង ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្សំគតូនឡើង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ មានការៈ ៣ ។ ហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំគតូនឡើងនិងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំគតូនឡើង ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំគតូនឡើងនិងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំគតូនឡើង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំគតូនឡើងនិងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំគតូនឡើង ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្សំគតូនឡើង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(៩១៣) ហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្សំគតូនឡើង ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្សំគតូនឡើង ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្សំគតូនឡើង ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្សំគតូនឡើង ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្សំគតូនឡើង ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំគតូនឡើងនិងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំគតូនឡើង ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌

ហេតុ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ហេតុ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៩១៤) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ ឆ អធិបតិយា ឆ អនន្តរេ បញ្ច សមនន្តរេ បញ្ច សហជាតេ តីណិ អញ្ញមញ្ញេ តីណិ និស្សយេ តីណិ ឧបនិស្សយេ អដ្ឋ អាសេវនេ តីណិ វិបាកេ ឯកំ អវិគតេ តីណិ ។

(៩១៥) នហេតុយា អដ្ឋ នអារម្មណេ អដ្ឋ ។

(៩១៦) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ តីណិ ។

(៩១៧) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ឆ ។

យថា កុសលត្តិកេ បញ្ហាវារម្បិ ឯវំ វិត្ថារេតព្វំ ។

មិនដល់នូវការសន្សំកព្វូនឡើង ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកព្វូនឡើងនិងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកព្វូនឡើង ដោយអនន្តរបច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកព្វូនឡើងនិងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកព្វូនឡើង ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកព្វូនឡើង និងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកព្វូនឡើង ដោយអនន្តរបច្ច័យ ។

(៩១៤) ក្នុងហេតុបច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណបច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងអធិបតិបច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងអនន្តរបច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងសមនន្តរបច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងសហជាតបច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអញ្ញមញ្ញបច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនិស្សយបច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងឧបនិស្សយបច្ច័យ មានវារៈ ៨ ក្នុងអាសេវនបច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិបាកបច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតបច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៩១៥) ក្នុងនហេតុបច្ច័យ មានវារៈ ៨ ក្នុងនអារម្មណបច្ច័យ មានវារៈ ៨ ។

(៩១៦) ក្នុងនអារម្មណបច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះហេតុបច្ច័យ ។

(៩១៧) ក្នុងអារម្មណបច្ច័យ មានវារៈ ៦ ព្រោះនហេតុបច្ច័យ ។

បញ្ហាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ យ៉ាងណា (អាចយគាមិត្តិកហេតុទុកៈ)

បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ យ៉ាងនោះចុះ ។

[៩១៨] អាចយគាមិំ ធម្មំ បដិច្ច អាចយគាមី ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា អាចយគាមិំ ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា អាចយគាមិំ ធម្មំ បដិច្ច អាចយគាមី ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុបច្ចយា ។ អបចយគាមិំ ធម្មំ បដិច្ច អបចយគាមី ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា អបចយគាមិំ ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា អបចយគាមិំ ធម្មំ បដិច្ច អបចយគាមី ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុបច្ចយា ។ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិំ ធម្មំ បដិច្ច

[៩១៨] នហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្សំកព្ទូនឡើង អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្សំកព្ទូនឡើង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកព្ទូនឡើងនិងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកព្ទូនឡើង អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ដលនូវការសន្សំកព្ទូនឡើង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្សំកព្ទូនឡើងក្តី នហេតុធម៌ មិនមែនដលនូវការសន្សំកព្ទូនឡើងនិងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកព្ទូនឡើងក្តី អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្សំកព្ទូនឡើង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ មិនដល់នូវការសន្សំកព្ទូនឡើង អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ មិនដល់នូវការសន្សំកព្ទូនឡើង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកព្ទូនឡើងនិងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកព្ទូនឡើង អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ មិនដល់នូវការសន្សំកព្ទូនឡើង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ មិនដល់នូវការសន្សំកព្ទូនឡើងក្តី នហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកព្ទូនឡើងនិងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកព្ទូនឡើងក្តី អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ មិនដល់នូវការសន្សំកព្ទូនឡើង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកព្ទូនឡើងនិងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកព្ទូនឡើង អាស្រ័យ

នេវាចយគាមិនាបចយគាមី នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អាចយគាមី នហេតុញ្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមី នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមី នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អបចយគាមី នហេតុញ្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមី នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមី នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៩១៩) អាចយគាមី នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អាចយគាមី នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា ។ អបចយគាមី នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អបចយគាមី នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា ។ នេវាចយគាមិនាបចយគាមី នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមី នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា ។

នូវនហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើងនិងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើងនិងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្សំកពូនឡើងផង នូវនហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើងនិងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើងផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើងនិងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើងផង នូវនហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើងនិងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើងផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៩១៩) នហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ មិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ មិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ មិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើងនិងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង និងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៩២០) ហេតុយា ឆ អារម្មណេ តីណិ អធិបតិយា ឆ អវិគតេ ឆ ។

(៩២១) នេវាចយគាមិនាបចយគាមិំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមី នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុបច្ចយា ។

(៩២២) អាចយគាមិំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមី នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណបច្ចយា ។

(៩២៣) នហេតុយា ឯកំ នអារម្មណេ បញ្ច នអធិបតិយា ឆ នោវិគតេ បញ្ច ។

(៩២៤) ហេតុបច្ចយា នអារម្មណេ បញ្ច ។

(៩២៥) នហេតុបច្ចយា អារម្មណេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ សម្បយុត្តវារេបិ បដិច្ចវារសទិសា ។

(៩២៦) អាចយគាមិ នហេតុ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ ។ អាចយគាមិ នហេតុ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស

[៩២០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

[៩២១] នហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង និងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង និងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩២២] នហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង និងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[៩២៣] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។

[៩២៤] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩២៥] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

សហជាតវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី (បណ្ឌិតគប្បីដឹង) ដូចបដិច្ចវារៈដែរ ។

[៩២៦] នហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង និងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង

អារម្មណាបច្ចយេន បច្ចយោ ។ អបចយគាមី នហេតុ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណាបច្ចយេន បច្ចយោ អបចយគាមី នហេតុ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណាបច្ចយេន បច្ចយោ ។ នេវាចយគាមិនាបចយគាមី នហេតុ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណាបច្ចយេន បច្ចយោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមី នហេតុ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណាបច្ចយេន បច្ចយោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមី នហេតុ ធម្មោ អបចយគាមិស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណាបច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

(៩២៧) អាចយគាមី នហេតុ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិបច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ អបចយគាមី នហេតុ ធម្មោ អបចយគាមិស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិបច្ចយេន បច្ចយោ អបចយគាមី នហេតុ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស

ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ មិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ មិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើងនិងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង និងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ មិនមែនដលនូវការសន្សំកពូនឡើងនិងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើងនិងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើងនិងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ មិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៩២៧) នហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ នហេតុធម៌ មិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ មិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ មិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង និងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង

អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ចត្តារិ ។ នេវាចយគាមិនាបចយគាមី នហេតុ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

(៩២៨) អាចយគាមី នហេតុ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាចយគាមី នហេតុ ធម្មោ អបចយគាមិស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាចយគាមី នហេតុ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អបចយគាមី នហេតុ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នេវាចយគាមិនាបចយគាមី នហេតុ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមី នហេតុ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ មាន៦វារៈ ៦ ។ នហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវការ សន្សំកពូនឡើងនិងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើងនិងមិនមែនជាមិនដល់ នូវការសន្សំកពូនឡើង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៩៦៨) នហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ជាបច្ច័យ នៃ នហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ មិនដល់នូវការសន្សំ កពូនឡើង ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើងនិងមិនមែន ជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។ នហេតុ- ធម៌ មិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ មិនមែន ដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង និងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង និងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើងនិងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូន ឡើង ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្សំកពូន ឡើងនិងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ជាបច្ច័យ នៃនហេ- តុធម៌ ដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

(៩២៩) អាចយគាមី នហេតុ ធម្មោ អាចយគា-
មិស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន
បច្ចយោ ។

(៩៣០) អារម្មណេ សត្ត អធិបតិយា ទស អន-
ន្តរេ ន សមនន្តរេ ន សហជាតេ នវ អញ្ញមញ្ញេ
តីណិ និស្សយេ តេរស ឧបនិស្សយេ នវ អវិគតេ
តេរស ។

(៩៣១) នហេតុយា បណ្ណរស នអារម្មណេ
បណ្ណរស ។

(៩៣២) អារម្មណប្បច្ចយា នហេតុយា សត្ត ។

(៩៣៣) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ សត្ត ។

យថា កុសលត្តិកេ បញ្ហាវារម្បិ ឯវំ វិត្ថារេតព្វំ ។

អាចយគាមិត្តិកហេតុទុកំ និដ្ឋិតំ ។

សេក្ខត្តិកហេតុទុកំ

(៩៣៤) សេក្ខំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច សេក្ខោ
ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អសេក្ខំ
ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អសេក្ខោ ហេតុ ធម្មោ

[៩២៩] នហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្សំកពូនឡើង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

[៩៣០] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១០ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។

[៩៣១] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៥ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៥ ។

[៩៣២] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[៩៣៣] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

បញ្ហាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ យ៉ាងណា (អាចយគាមិត្តិកហេតុទុកៈ) បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ យ៉ាងនោះចុះ ។

ចប់ អាចយគាមិត្តិកហេតុទុកៈ ។

សេក្ខត្តិកហេតុទុកៈ

[៩៣៤] ហេតុធម៌ ជារបស់សេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ ជារបស់សេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល

ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៩៣៥) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ តីណិ អធិបតិយា តីណិ អវិគតេ តីណិ ។

(៩៣៦) នអធិបតិយា តីណិ នបុរេជាតេ តីណិ នបច្ឆាជាតេ តីណិ នអាសេវនេ តីណិ នវិបាកេ ទ្វេ នវិប្បយុត្តេ តីណិ ។

(៩៣៧) ហេតុប្បច្ចយា នអធិបតិយា តីណិ ។

(៩៣៨) នអធិបតិប្បច្ចយា ហេតុយា តីណិ ។

សហជាតវារេបិ សម្បយុត្តវារេបិ វិត្ថារេតព្វា ។

(៩៣៩) សេក្ខោ ហេតុ ធម្មោ សេក្ខស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អសេក្ខោ ហេតុ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ហេតុ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩៣៥] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៩៣៦] ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៩៣៧] ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩៣៨] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ ។

សហជាតវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

[៩៣៩] ហេតុធម៌ ជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

សេក្ខត្តិកហេតុទុកំ

(៩៤០) សេក្ខោ ហេតុ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អសេក្ខោ ហេតុ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ហេតុ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៩៤១) សេក្ខោ ហេតុ ធម្មោ សេក្ខស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សេក្ខោ ហេតុ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អសេក្ខោ ហេតុ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អសេក្ខោ ហេតុ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ហេតុ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

សេក្ខត្តិកហេតុទុកៈ

(៩៤០) ហេតុធម៌ ជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអារម្មណបច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអារម្មណបច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអារម្មណបច្ច័យ ។

(៩៤១) ហេតុធម៌ ជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយអធិបតិបច្ច័យ ហេតុធម៌ ជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអធិបតិបច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអធិបតិបច្ច័យ ហេតុធម៌ ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល និងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអធិបតិបច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអធិបតិបច្ច័យ ។

(៩៤២) សេក្ខោ ហេតុ ធម្មោ សេក្ខស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្តរបច្ចយេន បច្ចយោ សេក្ខោ ហេតុ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្តរបច្ចយេន បច្ចយោ សេក្ខោ ហេតុ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្តរបច្ចយេន បច្ចយោ ។ អសេក្ខោ ហេតុ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្តរបច្ចយេន បច្ចយោ អសេក្ខោ ហេតុ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្តរបច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ។ នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ហេតុ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្តរបច្ចយេន បច្ចយោ នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ហេតុ ធម្មោ សេក្ខស្ស ហេតុស្ស ធម្មស្ស អនន្តរបច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

(៩៤៣) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ តីណិ អធិបតិយា បញ្ច អនន្តរេ អដ្ឋ សមនន្តរេ អដ្ឋ សហជាតេ តីណិ អញ្ញមញ្ញេ តីណិ និស្សយេ តីណិ ឧបនិស្សយេ អដ្ឋ អាសេវនេ តីណិ ។

[៩៤២] ហេតុធម៌ ជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល និងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ ហេតុធម៌ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៩៤៣] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៨ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៨ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៨ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ ៣ ។

[៩៤៤] នហេតុយា អដ្ឋ នអារម្មណេ អដ្ឋ ។

[៩៤៥] ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ តីណិ ។

[៩៤៦] នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ តីណិ ។

យថា កុសលត្តិកេ បញ្ហាវារម្បិ ឯវំ វិត្ថារេតព្វំ ។

[៩៤៧] សេក្ខំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច សេក្ខោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សេក្ខំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សេក្ខំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច សេក្ខោ នហេតុ ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ នហេតុ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អសេក្ខំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អសេក្ខោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

សេក្ខត្តិកហេតុទុកៈ

[៩៤៤] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៨ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៨ ។

[៩៤៥] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

[៩៤៦] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

បញ្ហាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ យ៉ាងណា (សេក្ខត្តិកហេតុទុកៈ)

បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ យ៉ាងនោះចុះ ។

[៩៤៧] នហេតុធម៌ ជារបស់សេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជារបស់សេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជារបស់សេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ជារបស់សេក្ខបុគ្គលក្តី នហេតុធម៌ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលក្តី អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជារបស់សេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ នហេតុធម៌ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

សេក្ខំ នហេតុញ្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខំ នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។ អសេក្ខំ នហេតុញ្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខំ នហេតុញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ។

(៩៤៨) សេក្ខំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច សេក្ខោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា ។ អសេក្ខំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច អសេក្ខោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា ។ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា ។

(៩៤៩) ហេតុយា នវ អារម្មណេ តីណិ អធិបតិយា នវ អវិគតេ នវ ។

(៩៥០) នេវសេក្ខានាសេក្ខំ នហេតុំ ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ នហេតុ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា ។

នហេតុធម៌ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង នូវនហេតុធម៌ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជារបស់អសេក្ខ-បុគ្គលផង នូវនហេតុធម៌ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៩៤៨) នហេតុធម៌ ជារបស់សេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យ នូវនហេតុ-ធម៌ ជារបស់សេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជារបស់អសេក្ខ-បុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៩៤៩) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ។

(៩៥០) នហេតុធម៌ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

សេក្ខត្តិកហេតុទុកំ

(៩៤១) នហេតុយា ឯកំ នអារម្មណេ បញ្ច នអធិបតិយា តីណិ នោវិគតេ បញ្ច ។

(៩៤២) ហេតុបច្ចយា នអារម្មណេ បញ្ច ។

(៩៤៣) នហេតុបច្ចយា អារម្មណេ ឯកំ ។

សហជាតវារេបិ សម្បយុត្តវារេបិ

បដិច្ចវារសទិសា វិត្ថារេតព្វា ។

(៩៤៤) សេក្ខោ នហេតុ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ ។ អសេក្ខោ នហេតុ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ ។ នេវសេក្ខានាសេក្ខោ នហេតុ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ នេវសេក្ខានាសេក្ខោ នហេតុ ធម្មោ សេក្ខស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ នេវសេក្ខានាសេក្ខោ នហេតុ ធម្មោ អសេក្ខស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៩៥១) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។

(៩៥២) ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៩៥៣) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

សហជាតវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី បណ្ឌិត
គប្បីឲ្យពិស្តារ ដូចជាបដិច្ចវារៈដែរ ។

(៩៥៤) នហេតុធម៌ ជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៩៥៥) សេក្ខោ នហេតុ ធម្មោ សេក្ខស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ អសេក្ខោ នហេតុ ធម្មោ អសេក្ខស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ នេវសេក្ខានាសេក្ខោ នហេតុ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស នហេតុស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

(៩៥៦) អារម្មណេ បញ្ច អធិបតិយា ទ្វេ អនន្តរេ អដ្ឋ សមនន្តរេ អដ្ឋ សហជាតេ ទ្វេ អញ្ញមញ្ញេ តីណិ និស្សយេ តេរស ឧបនិស្សយេ អដ្ឋ អវិគតេ តេរស ។

(៩៥៧) នហេតុយា ចុទ្ទស នអារម្មណេ ចុទ្ទស ។

(៩៥៨) អារម្មណប្បច្ចយា នហេតុយា បញ្ច ។

(៩៥៩) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ បញ្ច ។

យថា កុសលត្តិកេ បញ្ហាវារស្ស ឯវំ វិត្ថារេតព្វំ ។

សេក្ខត្តិកហេតុទុកំ និដ្ឋិតំ ។

[៩៩៥] នហេតុធម៌ ជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ មាន៣វារៈ ៣ ។ នហេតុធម៌ ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ នហេតុធម៌ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអធិ-បតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

[៩៩៦] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៨ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៨ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៨ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។

[៩៩៧] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៤ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៤ ។

[៩៩៨] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[៩៩៩] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

ឯបញ្ហាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ យ៉ាងណា (សេក្ខត្តិកហេតុទុកៈ) បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្ដារ យ៉ាងនោះចុះ ។

ចប់ សេក្ខត្តិកហេតុទុកៈ ។

អភិធម្មបិដកេ

បដ្ឋានស្ស តេរសមោ ភាគោ

មាតិកាបត្តានិ

មាតិកា	អង្កេ

អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋានំ

សញ្ញោជនទុកកុសលត្តិកំ ១

សញ្ញោជនិយទុកកុសលត្តិកំ ៣

សញ្ញោជនសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកំ ៦

សញ្ញោជនសញ្ញោជនិយទុកកុសលត្តិកំ ៩

សញ្ញោជនសញ្ញោជនសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកំ ១០

សញ្ញោជនវិប្បយុត្តសញ្ញោជនិយទុកកុសលត្តិកំ ១៣

គន្ថទុកកុសលត្តិកំ ១៦

គន្ថនិយទុកកុសលត្តិកំ ១៨

គន្ថសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកំ ២០

គន្ថគន្ថនិយទុកកុសលត្តិកំ ២២

គន្ថគន្ថសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកំ ២៤

គន្ថវិប្បយុត្តគន្ថនិយទុកកុសលត្តិកំ ២៦

នីវរណទុកកុសលត្តិកំ ២៩

នីវរណិយទុកកុសលត្តិកំ ៣១

អភិធម្មបិដក

បដ្ឋាន តេរសមភាគ

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា ទំព័រ

អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន

សញ្ញោជនទុកកុសលត្តិកៈ ១

សញ្ញោជនិយទុកកុសលត្តិកៈ ៣

សញ្ញោជនសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកៈ ៦

សញ្ញោជនសញ្ញោជនិយទុកកុសលត្តិកៈ ៩

សញ្ញោជនសញ្ញោជនសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកៈ ១០

សញ្ញោជនវិប្បយុត្តសញ្ញោជនិយទុកកុសលត្តិកៈ ១៣

គន្ថទុកកុសលត្តិកៈ ១៦

គន្ថនិយទុកកុសលត្តិកៈ ១៨

គន្ថសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកៈ ២០

គន្ថគន្ថនិយទុកកុសលត្តិកៈ ២២

គន្ថគន្ថសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកៈ ២៤

គន្ថវិប្បយុត្តគន្ថនិយទុកកុសលត្តិកៈ ២៦

នីវរណទុកកុសលត្តិកៈ ២៩

នីវរណិយទុកកុសលត្តិកៈ ៣១

មាតិកាបត្តានិ

មាតិកា	អង្កៃ
នីវរណសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកំ	៣៣
នីវរណនីវរណិយទុកកុសលត្តិកំ	៣៤
នីវរណនីវរណសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកំ	៣៦
នីវរណវិប្បយុត្តនីវរណិយទុកកុសលត្តិកំ	”
បរាមាសទុកកុសលត្តិកំ	៣៧
បរាមដ្ឋទុកកុសលត្តិកំ	៣៩
បរាមាសសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកំ	៤១
បរាមាសបរាមដ្ឋទុកកុសលត្តិកំ	៤៣
បរាមាសវិប្បយុត្តបរាមដ្ឋទុកកុសលត្តិកំ	៤៥
សារម្មណទុកកុសលត្តិកំ	៤៧
ចិត្តទុកកុសលត្តិកំ	៥០
ចេតសិកទុកកុសលត្តិកំ	៥៥
ចិត្តសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកំ	៦០
ចិត្តសំសដ្ឋទុកកុសលត្តិកំ	៦៣
ចិត្តសមុដ្ឋានទុកកុសលត្តិកំ	៦៥
ចិត្តសហភូទុកកុសលត្តិកំ	៦៩
ចិត្តានុបរិវត្តិទុកកុសលត្តិកំ	៧១
ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានទុកកុសលត្តិកំ	៧៣

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា ទំព័រ

នីវរណសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកៈ ៣៣

នីវរណនីវរណិយទុកកុសលត្តិកៈ ៣៤

នីវរណនីវរណសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកៈ ៣៦

នីវរណវិប្បយុត្តនីវរណិយទុកកុសលត្តិកៈ . . . . . . ”

បរាមាសទុកកុសលត្តិកៈ ៣៧

បរាមដ្ឋទុកកុសលត្តិកៈ ៣៩

បរាមាសសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកៈ ៤១

បរាមាសបរាមដ្ឋទុកកុសលត្តិកៈ ៤៣

បរាមាសវិប្បយុត្តបរាមដ្ឋទុកកុសលត្តិកៈ ៤៥

សារម្មណទុកកុសលត្តិកៈ ៤៧

ចិត្តទុកកុសលត្តិកៈ ៥០

ចេតសិកទុកកុសលត្តិកៈ ៥៥

ចិត្តសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកៈ ៦០

ចិត្តសំសដ្ឋទុកកុសលត្តិកៈ ៦៣

ចិត្តសមុដ្ឋានទុកកុសលត្តិកៈ ៦៥

ចិត្តសហភូទុកកុសលត្តិកៈ ៦៩

ចិត្តានុបរិវត្តិទុកកុសលត្តិកៈ ៧១

ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានទុកកុសលត្តិកៈ ៧៣

មាតិកាបត្តានិ

មាតិកា	អង្ក
ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភូទុកកុសលត្តិកំ	៧៧
ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តិទុកកុសលត្តិកំ	៧៩
អជ្ឈត្តិកទុកកុសលត្តិកំ	៨១
ឧបាទាទុកកុសលត្តិកំ	៨៥
ឧបាទិន្នទុកកុសលត្តិកំ	៨៨
ឧបាទានទុកកុសលត្តិកំ	៩២
ឧបាទានិយទុកកុសលត្តិកំ	៩២
ឧបាទានសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកំ	៩៦
ឧបាទានឧបាទានិយទុកកុសលត្តិកំ	៩៨
ឧបាទានឧបាទានសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកំ	១០០
ឧបាទានវិប្បយុត្តឧបាទានិយទុកកុសលត្តិកំ	១០១
កិលេសទុកកុសលត្តិកំ	១០៣
សង្កិលេសិកទុកកុសលត្តិកំ	១០៦
សង្កិលិដ្ឋទុកកុសលត្តិកំ	១០៨
កិលេសសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកំ	១០៩
កិលេសសង្កិលេសិកទុកកុសលត្តិកំ	១១០
កិលេសសង្កិលិដ្ឋទុកកុសលត្តិកំ	១១២
កិលេសកិលេសសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកំ	១១៣

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា **ទំព័រ**

ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភូទុកកុសលត្តិកៈ ៧៧

ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តិទុកកុសលត្តិកៈ ៧៩

អជ្ឈត្តិកទុកកុសលត្តិកៈ ៨១

ឧបាទាទុកកុសលត្តិកៈ ៨៥

ឧបាទិន្នទុកកុសលត្តិកៈ ៨៨

ឧបាទានទុកកុសលត្តិកៈ ៩២

ឧបាទានិយទុកកុសលត្តិកៈ ៩៤

ឧបាទានសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកៈ ៩៦

ឧបាទានឧបាទានិយទុកកុសលត្តិកៈ ៩៨

ឧបាទានឧបាទានសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកៈ ១០០

ឧបាទានវិប្បយុត្តឧបាទានិយទុកកុសលត្តិកៈ ១០១

កិលេសទុកកុសលត្តិកៈ ១០៣

សង្កិលេសិកទុកកុសលត្តិកៈ ១០៦

សង្កិលិដ្ឋទុកកុសលត្តិកៈ ១០៨

កិលេសសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកៈ ១០៩

កិលេសសង្កិលេសិកទុកកុសលត្តិកៈ ១១០

កិលេសសង្កិលិដ្ឋទុកកុសលត្តិកៈ ១១២

កិលេសកិលេសសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកៈ ១១៣

មាតិកាបត្តានិ

មាតិកា	អង្កៃ
កិលេសវិប្បយុត្តសង្កិលេសិកទុកកុសលត្តិកំ	១១៤
ទស្សនេនបហាតព្វទុកកុសលត្តិកំ	១១៦
ភាវនាយបហាតព្វទុកកុសលត្តិកំ	១១៨
ទស្សនេនបហាតព្វហេតុកទុកកុសលត្តិកំ	១១៩
ភាវនាយបហាតព្វហេតុកទុកកុសលត្តិកំ	១២២
សវិតក្កទុកកុសលត្តិកំ	១២៤
សវិចារទុកកុសលត្តិកំ	១៣០
សប្បីតិកទុកកុសលត្តិកំ	១៣២
បីតិសហគតទុកកុសលត្តិកំ	១៣៦
សុខសហគតទុកកុសលត្តិកំ	១៣៧
ឧបេក្ខាសហគតទុកកុសលត្តិកំ	,,
កាមាវចរទុកកុសលត្តិកំ	១៣៨
រូបាវចរទុកកុសលត្តិកំ	១៤១
អរូបាវចរទុកកុសលត្តិកំ	១៤៣
បរិយាបន្នទុកកុសលត្តិកំ	១៤៦
និយ្យានិកទុកកុសលត្តិកំ	១៤៧
និយតទុកកុសលត្តិកំ	១៤៨
សឧត្តរទុកកុសលត្តិកំ	១៥០

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា	ទំព័រ
កិលេសវិប្បយុត្តសង្កិលេសិកទុកកុសលត្តិកៈ	១១៤
ទស្សនេនបហាតព្វទុកកុសលត្តិកៈ	១១៦
ភាវនាយបហាតព្វទុកកុសលត្តិកៈ	១១៨
ទស្សនេនបហាតព្វហេតុកទុកកុសលត្តិកៈ	១១៩
ភាវនាយបហាតព្វហេតុកទុកកុសលត្តិកៈ	១២២
សវិតក្កទុកកុសលត្តិកៈ	១២៤
សវិចារទុកកុសលត្តិកៈ	១៣០
សប្បីតិកទុកកុសលត្តិកៈ	១៣២
បីតិសហគតទុកកុសលត្តិកៈ	១៣៦
សុខសហគតទុកកុសលត្តិកៈ	១៣៧
ឧបេក្ខាសហគតទុកកុសលត្តិកៈ	”
កាមាវចរទុកកុសលត្តិកៈ	១៣៨
រូបាវចរទុកកុសលត្តិកៈ	១៤១
អរូបាវចរទុកកុសលត្តិកៈ	១៤៣
បរិយាបន្នទុកកុសលត្តិកៈ	១៤៦
និយ្យានិកទុកកុសលត្តិកៈ	១៤៧
និយតទុកកុសលត្តិកៈ	១៤៨
សឧត្តរទុកកុសលត្តិកៈ	១៥០

មាតិកាបត្តានិ

មាតិកា	អង្កៃ
សរណទុកកុសលត្តិកំ	១៥១
សរណទុកវេទនាត្តិកំ	១៥៣
សរណទុកវិបាកត្តិកំ	១៥៤
សរណទុកឧបាទិន្នត្តិកំ	១៥៥
សរណទុកសង្កិលិដ្ឋត្តិកំ	១៥៧
សរណទុកវិតក្កត្តិកំ	១៥៨
សរណទុកបីតិត្តិកំ	១៥៩
សរណទុកទស្សនត្តិកំ	១៦១
សរណទុកទស្សនេនបហាតព្វហេតុកត្តិកំ	១៦២
សរណទុកអាចយគាមិត្តិកំ	១៦៣
សរណទុកសេក្ខត្តិកំ	១៦៤
សរណទុកបរិត្តត្តិកំ	១៦៥
សរណទុកបរិត្តារម្មណត្តិកំ	១៦៦
សរណទុកហីនត្តិកំ	១៦៧
សរណទុកមិច្ឆត្តត្តិកំ	១៦៨
សរណទុកមគ្គារម្មណត្តិកំ	១៦៩
សរណទុកឧប្បន្នត្តិកំ	១៧០
សរណទុកអតីតត្តិកំ	១៧១

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា ទំព័រ

សរណទុកកុសលត្តិកៈ ១៥១
សរណទុកវេទនាត្តិកៈ ១៥៣
សរណទុកវិបាកត្តិកៈ ១៥៤
សរណទុកឧបាទិន្នត្តិកៈ ១៥៥
សរណទុកសង្កិលិដ្ឋត្តិកៈ ១៥៧
សរណទុកវិតក្កត្តិកៈ ១៥៨
សរណទុកបីតិត្តិកៈ ១៥៩
សរណទុកទស្សនត្តិកៈ ១៦១
សរណទុកទស្សនេនបហាតព្វហេតុកត្តិកៈ ១៦២
សរណទុកអាចយគាមិត្តិកៈ ១៦៣
សរណទុកសេក្ខត្តិកៈ ១៦៤
សរណទុកបរិត្តត្តិកៈ ១៦៥
សរណទុកបរិត្តារម្មណត្តិកៈ ១៦៦
សរណទុកហីនត្តិកៈ ១៦៧
សរណទុកមិច្ឆត្តត្តិកៈ ១៦៨
សរណទុកមគ្គារម្មណត្តិកៈ ១៦៩
សរណទុកឧប្បន្នត្តិកៈ ១៧០
សរណទុកអតីតត្តិកៈ ១៧១

មាតិកាបដ្ឋានំ

មាតិកា	អង្ក
សរណទុកអតីតារម្មណត្តិកំ	១៧១
សរណទុកអជ្ឈត្តត្តិកំ	១៧៣
សរណទុកអជ្ឈត្តារម្មណត្តិកំ	១៧៤
សរណទុកសនិទស្សនត្តិកំ	១៧៥

អនុលោមត្តិកទុកបដ្ឋានំ

កុសលត្តិកហេតុទុកំ	១៧៧
វេទនាត្តិកហេតុទុកំ	១៩០
វិបាកត្តិកហេតុទុកំ	១៩៧
ឧបាទិន្នត្តិកហេតុទុកំ	២០៥
សង្កិលិដ្ឋត្តិកហេតុទុកំ	២១៤
វិតក្កត្តិកហេតុទុកំ	២២២
បីតិត្តិកហេតុទុកំ	២៣៧
ទស្សនត្តិកហេតុទុកំ	២៤៦
ទស្សនេនបហាតព្វហេតុកត្តិកហេតុទុកំ	២៥២
អាចយគាមិត្តិកហេតុទុកំ	២៥៥
សេក្ខត្តិកហេតុទុកំ	២៦៥

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា	ទំព័រ
សរណទុកអតីតារម្មណត្តិក:	១៧១
សរណទុកអជ្ឈត្តត្តិក:	១៧៣
សរណទុកអជ្ឈត្តារម្មណត្តិក:	១៧៤
សរណទុកសនិទស្សនត្តិក:	១៧៥

អនុលោមត្តិកទុកប្បដ្ឋាន

កុសលត្តិកហេតុទុក:	១៧៧
វេទនាត្តិកហេតុទុក:	១៩០
វិបាកត្តិកហេតុទុក:	១៩៧
ឧបាទិន្នត្តិកហេតុទុក:	២០៥
សង្កិលិដ្ឋត្តិកហេតុទុក:	២១៤
វិតក្កត្តិកហេតុទុក:	២២២
បីតិត្តិកហេតុទុក:	២៣៧
ទស្សនត្តិកហេតុទុក:	២៤៦
ទស្សនេនបហាតព្វហេតុកត្តិកហេតុទុក:	២៥២
អាចយគាមិត្តិកហេតុទុក:	១៥៥
សេក្ខត្តិកហេតុទុក:	២៦៥

វិរុទ្ធាវិរុទ្ធបត្តំ

វិរុទ្ធបាឋោ	អវិរុទ្ធបាឋោ	អង្កេ	វជ្ឈុលេខាយំ
លោកិយលោកុត្តរទុ	លោកិយលោកុត្តរទុ-	៣	១៧
នហេតុយាឯ កំ	នហេតុយា ឯកំ	២៣	៤
ចេកសិក	ចេតសិក	៤៧	១
ដប្ធ	ដិប្ធ	៦៤	១៧
ចិត្តសហភូ	ចិត្តសហភុ	៦៩	១
អព្យា	អព្យា-	៨៦	២
អកុសសំ	អកុសលំ	១០៤	១៣
អសង្កិលិដ្ឋ	អសង្កិលិដ្ឋ	១០៩	៤
កុសលោ	អកុសលោ	១៣១	៧
ភាវនា	ភាវនា-	១៦២	១៦
ធម្មោ	ធម្មោ	២១៨	១០
ហេតុយា ឯកវីស	នហេតុយា ឯកវីស	២៣៧	៧

សន្លឹកប្រាប់ពាក្យខុស-ត្រូវ

ពាក្យខុស	ពាក្យត្រូវ	ទំព័រ	បន្ទាត់
គប្ប	គប្បី	៥	៦
កុសលធម៌	អកុសលធម៌	១៦	១៦
អកុសលធម៌	កុសលធម៌	២៦	៦
ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ	ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ	៣៦	១៧
គប្ប	គប្បី	៤០	៤
,,	,,	៤១	៧
គ្រប់បទទាំងអស់	គ្រប់បច្ច័យទាំងអស់	៤២	៥
នៃកុសលធម៌	នៃអកុសលធម៌	៤៤	១៥
អព្យាកតធម៌ ។ល។ មានការៈ ៣		៤៦	១៨
	អព្យាកតធម៌ ។ល។ មានការៈ ៣	៤៧	២
អកុសលធម៌	នូវអកុសលធម៌	៤៨	៦
នូវអ-	នូវ	៥១	៤
អកុសលធម៌	កុសលធម៌	៥២	៣
មានការៈ ៗ	មានការៈ ៥ ៗ	៥៤	៥
នូវអកុសល-	នូវកុសល-	៥៦	១១
នូវអកុសសធម៌	នូវអកុសលធម៌	[illegible]	៣

សន្លឹកប្រាប់ពាក្យខុស-ត្រូវ

ពាក្យខុស	ពាក្យត្រូវ	ទំព័រ	បន្ទាត់
កុសលធម៌	នូវកុសលធម៌	៦៩	១៧
សំសដ្ឋ–	បិត្តសំសដ្ឋ–	៧៩	១២
ងក្ខ	ក្ខង	១០៧	១៨
កុលសធម៌	កុសលធម៌	១៣០	៩
ធម៌ជាអរណៈ ជាវិបាក	វិបាកធម៌ ជាអរណៈ	១៥៤	១៥
(ធម៌មានកម្មគឺកិលេស-	(ធម៌ដែលកម្មគឺកិលេស-	១៥៥	១៧
ការសន្ស	ការសន្សំ	១៦៤	៣
ទាំអស់	ទាំងអស់	១៦៥	៦
ទាំងគួរដល់	និងគួរដល់	២១៤	១៩
គប្បីឲ្យស្តារ	គប្បីឲ្យពិស្តារ	២១៥	១២
ក្ខងហេតុប្បច្ច័យ	ក្ខងនហេតុប្បច្ច័យ	២៣៧	៧
នូវការសន្ស	នូវការសន្សំ	២៥៧	៨
”	”	២៥៨	១៤
នៃហេតុធម៌	នៃនហេតុធម៌	២៦៣	៨

សៀវភៅនេះ ត្រូវបានបោះពុម្ពឡើងវិញ ដោយប្រាក់អំណោយនៃ
អ្នកខាងក្រោមនេះ ៖

Printing costs were kindly met by the follwing organizations

Wat. Sotoshu Chokoin Temple
Rev. Yoyu Miyashita
Mrs. Yoko Miyashita
Chokoin Danshintoichido
556 Ino Taiei-machi Katori-gun Chiba Japan

この本は次の方によって復刻されました。

宗教法人 曹洞宗 長興院
代表 宮下陽祐
寺族 宮下洋子
長興院 檀信徒一同
千葉県香取郡大栄町伊能556

ព្រះត្រៃបិដក ភាគទី ១១០ " អភិធម្មបិដក "
ការផ្សាយរបស់ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ, ភ្នំពេញ
ការបោះពុម្ពជាថ្មីឡើងវិញ របស់សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ
បោះពុម្ព ថ្ងៃទី ១០ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤
សហប្រតិបត្តិការរៀបរៀង និងបោះពុម្ពនៅប្រទេសជប៉ុន

TRIPITAKA VOL.106
"ABHIDHAMMA PITAKA"
Published by the Buddhist Institude, phnom Penh
Reproduced with the kind cooperation of the
TRIPITAKA PUBLISHING COMMITTEE
First edition 1994
printed in Japan by Hirosaki Sogo Printing Ltd.

トリピタカ（南伝大蔵経）全110巻・アビダルマピタカ第106巻

発　　行：プノンペン仏教研究所
復刻救援：カンボジア版トリピタカ（南伝大蔵経）復刻救援委員会
発　　行：1994年12月8日

印刷・製本／弘前相互印刷株式会社
製作にあたり弘前相互印刷株式会社の多大な協力を得ました。

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ

INSTITUT BOUDDHIQUE